

Giới thiệu Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em

Tên Khác: Hello, tiểu cục cưng

Thể loại: Ngôn tình hiện đại, tình cảm, ngọt sủng, hài hước, 2s, hào môn thế gia, đô thị tình duyên, duyên trời tác hợp, ngược tâm

Anh là một con người xuất sắc trong mắt các cô gái thì anh là người đàn ông hoàng kim độc thân, tình sử của anh là một trang giấy trắng. Nhưng vào tám tháng trước trong một lần bất ngờ xảy ra một tai nạn nhỏ làm anh lên giường với người phụ nữ khác sáng hôm qua người đó biến mất không rõ hình dáng lẫn tin tức gì.

Ngay từ khi còn nhỏ anh đã thất lạc mất em gái vậy đã cố gắng tìm kiếm nhưng không chút tin tức vậy mà tám tháng sau lại được tin là em gái sắp trở về nhà.

Nhưng tại sao... Trên người em gái này lại có chút cảm giác quen thuộc nhỉ?

Anh vẫn luôn biết rõ, người con gái này là kẻ lừa đảo, lại cố tình nghe theo, coi là sự thật mà nuông chiều thành nghiện.

“Tiên sinh, Hứa tiểu thư lừa người khác, nói cô ấy nhận được hoa hồng.”

“Ừ, mua tặng cho cô ấy 999 đóa.”

“Tiên sinh, Hứa tiểu thư lừa người khác, nói cô ấy có một chiếc xe thể thao.”

“Vậy à, sang tên chiếc xe số lượng có hạn của tôi cho cô ấy.”

“Tiên sinh.....” Bảo vệ muốn nói lại thôi.

“Hả?”

“Hứa tiểu thư lừa người khác, nói ngài là bạn trai cô ấy.”

“..... Biết rồi.”

Buổi tối, người nào đó về nhà, lại bị người đàn ông bá đạo ăn sạch sành sanh không chừa một mẩu xương.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Anh ta là ai vậy? !

Phòng tổng thống trong khách sạn, một màu tối đen yên tĩnh.

Trong không khí tràn ngập mùi hương của một trận tình cảm mãnh liệt đã qua, ái muội mà kiều diễm.

Hứa Tiểu Tiểu bối rối xuống giường, kinh ngạc nhìn chăm chăm người đàn ông trên giường.

Trong bóng đêm không thấy rõ ngũ quan của anh, lại có thể cảm nhận được mặc dù anh đang ngủ cũng tỏa ra khí chất bức người.

Hứa Tiểu Tiểu kinh ngạc trừng to mắt, ra sức che miệng, mới không thét chói tai ra tiếng.

Anh ta, là, người nào!

Vì sao bọn họ lại ở chỗ này!

Cô nhớ rõ, cô được mời tham gia một bữa tiệc ra mắt, chỉ uống vào một chén rượu, ý thức liền mơ hồ.

Trong lúc nửa mê nửa tỉnh, cô nhớ mang máng mùi hormone trên cơ thể người đàn ông, còn nhớ rõ anh bá đạo tiến công, mạnh mẽ đoạt lấy...

Những hình ảnh cấm trẻ con này làm sắc mặt Hứa Tiểu Tiểu trắng nhợt.

Cô theo bản năng mò mẫm mặc xong quần áo trong bóng đêm, lao đảo đi ra cửa phòng.

Sảnh lớn của khách sạn, bữa tiệc ra mắt được tổ chức hừng hực khí thế.

Cô sửa sang lễ phục, đeo mặt nạ lông chim đang cầm trên tay, vội vàng xuyên qua đám người, đi thẳng đến cửa lớn.

Hiện tại cô chỉ muốn tránh xa nơi này!

Sau khi cô rời bữa tiệc, hai thân hình chậm rãi bước ra từ góc khuất ngoài cửa.

Trong đó một người đeo mặt nạ lông chim giống hệt, lễ phục dạ hội giống hệt, ngay cả kẹp tóc kim cương đeo trên đầu cũng không khác gì Hứa Tiểu Tiểu!!

Đứng sau lưng cô ta là quân gia: "Cô chủ, cô ta đi rồi, cô nên lên sân khấu."

Cô gái nghe nói như thế, nhìn chăm chăm phương hướng Hứa Tiểu Tiểu rời đi, chậm rãi cong môi, chọt đi vào buổi tiệc...

Hứa Tiểu Tiểu bối rối chạy trốn trên ngã tư đường, mãi đến khi chạy tới nơi có khoảng cách đủ xa với bữa tiệc, lúc này bước chân mới chậm dần.

Cô phiền muộn vò tóc mình.

Toàn bộ đêm nay giống như là một giấc mộng.

Đúng, đây là một giấc mộng.

Tĩnh mộng, cái gì cũng không xảy ra.

Ngay cả dấu vết trên người, coi như là bị chó cắn một miếng!

Dù sao người đàn ông kia vừa nhìn đã biết là không giàu thì sang, mà cô chẳng qua chỉ là vì lí do công việc, một cô gái nghèo đi lạc vào bữa tiệc.

Bọn họ hoàn toàn là người của hai thế giới, sẽ không còn có cơ hội gặp mặt.

Thầm nhủ chính mình ở trong lòng như vậy, Hứa Tiểu Tiểu miễn cưỡng ổn định tinh thần.

Cô không yên lòng ngẩng đầu, vừa vận nhìn thấy màn hình TV LCD treo phía trước đường lớn đang thông báo tin mới nhất:

"... Hứa Mộc Thâm, người thừa kế tập đoàn Đế Tôn, cho tới nay thần bí khó lường, mà anh vừa mới nhậm chức đã kí hợp đồng lớn nhất thành phố S, làm kinh động tất cả giới thương nhân!"

Đêm nay chân mệnh thiên tử của anh rốt cục cũng xuất hiện! Có phóng viên chụp được anh ở bữa tiệc ra mắt nào đó đính ước với một cô gái nhà giàu, nên chúng ta sẽ rất nhanh có thể nghe thấy tin tức bọn họ đính hôn..."

Cùng với bản tin này, một tấm ảnh chụp chỉ có mặt được phóng lên màn hình.

Gương mặt góc cạnh rõ ràng, cánh môi băng lãnh lạnh bạc, còn có ánh mắt chuyên chú nhìn về phía trước, thậm chí đến nỗi làm cho tim người ta đập nhanh, tấm ảnh chụp này xuất hiện, nhất thời một loạt hơi thở cao quý liền tỏa ra bốn phía quanh màn hình.

Hứa Tiểu Tiểu chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Có những người, sinh ra đã được là cậu ấm cô chiêu.

Mà cô, chỉ là con kiến bình thường nhất trong chúng sinh.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chúng tôi không có bệnh

Tám tháng sau.

Bãi đỗ xe Câu Lạc Bộ tư nhân Mị Hoặc.

"Đừng chạy, bắt lấy cô ta!"

Cùng với tiếng kêu, tiếng bước chân phía sau dần dần tới gần.

Hứa Tiểu Tiểu vừa ôm bụng bầu của mình, vừa linh hoạt thân tốc chạy lên phía trước.

Đôi mắt đen như mực dạo qua một vòng, cuối cùng ngừng ở một chiếc trên xe phía trước.

Chủ nhân của xe vừa mới lên xe, lái xe đang cung kính mà chuẩn bị đóng cửa.

Mắt Hứa Tiểu Tiểu sáng lên, "Vù" tiến lên, nhanh nhẹn chui vào, đặt mông ngồi ở trên ghế sau, "Nguy hiểm, nhanh lên, lái xe! Nhanh..."

Đang nói lại nhìn vào người đàn ông trên xe, hơi ngừng lại.

Anh mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng, có một loại tôn quý giống như vua, quanh thân bao phủ một tầng hơi thở bá đạo, người nào muốn sống chớ lại gần.

Ngữ khí của Hứa Tiểu Tiểu không tự giác trở nên khách khí: "Tiên sinh, tôi cũng sắp sinh, có thể phiền ngài đưa tôi đến bệnh viện hay không?"

Người đàn ông khẽ nâng mắt phượng, trong veo mà lạnh lùng nheo mắt nhìn cô, đôi môi mỏng lạnh lùng phun ra hai chữ: "Không thể."

Cái gì?

Người bình thường nghe nói như thế, không phải nên lập tức lái xe sợ cô gặp chuyện không may hay sao?

Người này sao lại không có lòng thương người như vậy!

Cô nhú mày, lo lắng quay đầu nhìn về phía bên ngoài, vừa vận nhìn thấy ba bốn bảo vệ áo đen xông tới, nhìn thấy họ đứng bên ngoài chỗ cửa với người lái xe, soi mói nhìn vào trong xe.

Không xong rồi!

Hứa Tiểu Tiểu không suy nghĩ gì, xoay người lao thẳng lên trên thân người đàn ông!

Cô mới vừa có hành động, người đàn ông đã nhận ra, hai bàn tay to nhẹ nhàng bâng quơ bắt lấy cổ tay cô, ánh mắt nhìn chăm chăm cô đột nhiên trở nên sắc bén.

Nhưng một giây sau, liền cảm giác trước mắt tối sầm lại, chợt một đôi môi mềm mại ấm áp dán lên môi anh!

Thân hình người đàn ông cứng đờ, theo bản năng muốn đẩy cô ra.

Cô gái đã nhận ra, vừa dùng lực ép lên người anh, vừa há miệng ra, cắn bờ môi của anh một cái!

Phản ứng kịch liệt của hai người rơi vào trong mắt vài người kia.

Lái xe trợn mắt há hốc mồm!

Trời ạ! Tiên sinh chưa bao giờ gần nữ sắc bị người ta cưỡng hôn!

Cô gái này quả là ăn tim hùm mặt gấu rồi!

Mà mấy người bảo vệ còn lại không còn nghi ngờ, đuổi theo một phương hướng khác.

Khóe mắt Hứa Tiểu Tiểu nhìn thấy bọn họ biến mất ở góc rẽ phía trước, lúc này mới buông lỏng răng nanh ra, ngay sau đó, cô đã bị một lực mạnh mẽ đẩy ngã sang bên cạnh.

Một cảm giác áp bức cực lớn, tràn ngập trong cả xe.

Cô ngẩng đầu, liền nhìn thấy trên gương mặt đẹp trai của người đàn ông, lộ ra sự lạnh lẽo như tảng băng dày ba thước.

Hứa Tiểu Tiểu lau miệng môi, ngượng ngùng giải thích nói: "Anh yên tâm, tôi tuyệt đối không có bất cứ bệnh gì có thể lây thông qua nước bọt!"

Dứt lời, sắc mặt người đàn ông càng thêm âm trầm, ánh mắt như dao.

Hứa Tiểu Tiểu sợ tới mức tim gan run rẩy.

Người đàn ông này vừa nhìn đã biết là không dễ chọc, hiện tại có lẽ đều đã tức điên rồi? Cho nên... 36 kế, chuẩn là thượng sách!

Tròng mắt đảo quanh, cô dần sự chột dạ xuống, nâng cằm nghiêm mặt nói: "Cái kia... Nếu thật sự cảm thấy thiệt thòi lớn, hay là, anh hôn lại?"

Nói xong, liền đưa mặt tới gần phía trước.

Đáy mắt người đàn ông hiện lên sự chán ghét mà vứt bỏ, trong lời nói mang theo sự tức giận không kìm nén được: "Cút!"

Chờ đợi chính là những lời này.

Hứa Tiểu Tiểu lập tức đẩy cửa xe xuống xe, "Được rồi! Người hèn mọn này sẽ cút ngay!"

Nhưng mới vừa tính chuẩn đi, liền nghe thấy tiếng mệnh lệnh trầm thấp của người đàn ông: "Đứng lại."

Hai chân nháy mắt dừng tại chỗ, không dám đi nữa.

Trong lòng Hứa Tiểu Tiểu có phần khó hiểu.

Hôn đều đã hôn, cô là con gái còn chưa cảm thấy gì, sao người đàn ông này ngược lại như là gái nhỏ mất đi trinh tiết, lại vẫn nhất quyết không tha vậy?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Làm cha vui vẻ

Hứa Tiểu Tiểu bĩu môi.

Quay đầu, ra về khó xử thờ dài, "Tiên sinh, tôi biết tôi chiếm tiện nghi của anh, anh muốn tôi chịu trách nhiệm với anh, nhưng tôi là người phụ nữ có thai mà, mà còn lập tức sắp sinh, anh cũng không dễ bụng sao?"

Vừa nói, vừa muốn nâng bụng mình, nhắc nhở anh.

Nhưng trong tay lại không còn.

Hứa Tiểu Tiểu kinh ngạc cúi đầu, mới phát hiện cái bụng của cô vậy mà "biến mất" rồi!

Lại ngẩng đầu, liền nhìn thấy người đàn ông chỉ vào một cái gối ôm ở phía sau, gần từng tiếng, nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng nói: "Mang theo "con yêu" của cô, cút!"

Hứa Tiểu Tiểu....!!

Lái xe đứng bên ngoài xe, cảm thấy không khí bây giờ xấu hổ cực kỳ, nếu anh ta là bé gái này, sẽ hận không thể tìm cái hố chui vào.

Nhưng ý nghĩ này mới lóe ra, chỉ thấy cô gái làm ra một bộ dạng vui mừng nói: "Con anh ra rồi! Oa ~ chúc mừng anh, làm cha vui vè!"

dứt lời, cô vung chân chạy như điên, trong nháy mắt liền biến mất ở phía trước.

Lái xe:...!

Lại nhìn ông chủ, quả nhiên, chỉ thấy ánh mắt anh nhìn chăm chăm gối ôm kia, như là muốn phun ra lửa vậy!

Hứa Mộc Thâm quả thật là vô cùng tức giận.

Lớn như vậy, anh lại vẫn chưa bao giờ bị người ta trêu đùa như vậy!

Nóng tay mồ mẫm lên mũi, mày kiếm của anh nhăn lên, trong đôi mắt lạnh lẽo hiện lên một tia nghi hoặc.

Trên người cô gái mang theo một mùi hương rất riêng biệt, mà lại làm cho anh cảm thấy có chút quen thuộc.

Đang suy nghĩ, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân lẩn lộn, là vừa vặn mấy người bảo vệ kia đi đuổi bắt, lại trở về, vừa đi vừa mở miệng: "Rõ ràng nhìn thấy tiểu tam kia chạy đến nơi đây, sao lại không thấy nữa?"

Môi mỏng của Hứa Mộc Thâm nhếch lên, sắc mặt xanh mét.

Cô gái kia đúng là tiểu tam?

- -

Hứa Tiểu Tiểu dùng sức của chín trâu hai hổ, trốn khỏi câu lạc bộ.

Lên taxi, rút cục nhẹ nhàng thở ra.

Ai da.

May mà cô đầy đủ linh hoạt, nếu không hôm nay chết ở trong này rồi.

Lúc này, điện thoại vang lên.

Màn hình hiện lên: Kim chủ.

nghe điện thoại, thanh âm Hứa Tiểu Tiểu cực kỳ ngọt: "Kim tiên sinh ~ "

lái xe nghe thấy, nổi hết cả da gà.

Nhưng cô chưa kịp nói tiếp đối phương lại vội vàng mở miệng, "Giai Giai gọi điện thoại cho tôi rồi. Sao cô lại giả làm phụ nữ mang thai, còn nói là tình nhân của tôi? Cô làm cái gì vậy!"

Hứa Tiểu Tiểu chớp đôi mắt to, "Đây không phải tôi vì phá hủy cảm tình sâu đậm của cô ấy với anh hay sao~ "

"Nhưng cô làm như vậy cũng quá không chuyên nghiệp rồi!"

Hứa Tiểu Tiểu nháy mắt trở nên nghiêm túc: "Kim tiên sinh, nếu anh thuê tôi làm bậc thầy trị tiểu tam, như thế anh nên toàn quyền tin tưởng tôi! Chúng tôi khuyên cô Giai Giai rút lui, chuẩn bị một loạt phương án vì anh, mà hôm nay, chỉ là bước đầu tiên!"

Đối phương trầm tư một chút, cuối cùng mở miệng: "Vợ tôi còn có vài ngày sẽ từ nước ngoài trở về, cô ngàn vạn lần ổn định cô ấy cho tôi, đừng làm loạn đến trước mặt vợ tôi, biết không?"

"Được rồi, cái này anh yên tâm, chúng tôi có đội ngũ chuyên nghiệp nhất phục vụ anh."

Cúp điện thoại, Hứa Tiểu Tiểu bĩu môi.

Cô là người trị tiểu tam, tên cũng là nghĩa, được người ta thuê để dẹp yên tiểu tam.

Mà hôm nay Giai Giai gặp mặt là tình nhân bên ngoài của Kim tiên sinh, hiện tại đang đòi Kim tiên sinh ly hôn, cùng cô ta kết hôn, nếu không nghe lời sẽ làm lớn chuyện.

Kim tiên sinh lúc này mới tìm tới cô.

Đáng tiếc, hôm nay chầm dứt trong thất bại.

Xem ra, phải dùng cách khác.

Đang suy nghĩ, xe taxi đến nơi cô thuê.

Một tòa nhà chung cư đã có chút hơi cù nạt.

Cô lên lầu, đang định lấy chìa khóa ra mở cửa, lại nhìn thấy vài người đứng ở trước cửa.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Tiên sinh trở lại!

Dẫn đầu là một người phụ nữ trung niên cực kì hiền lành.

Thấy Hứa Tiểu Tiểu, trong ánh mắt bà hiện lên xoắn xuýt, do dự, "Tiểu Tiểu, con..."

Hứa Tiểu kinh ngạc: "Viện trưởng, sao người đến đây?"

Người phụ nữ thở dài, tiến lên một bước cầm tay Hứa Tiểu Tiểu, "Ta tới là vì người nhà con liên hệ với cô nhi viện, ta dẫn bọn họ tới gặp con."

Một câu, giống như sét đánh bên tai Hứa Tiểu Tiểu.

Cô lớn lên ở cô nhi viện, nhưng cô vẫn đều biết, cô không phải trẻ mồ côi.

Bởi vì, cô có mẹ.

Từ nhỏ đến lớn, mẹ thường cách một đoạn thời gian, đều tới cô nhi viện thăm cô.

Cô vẫn nhớ rõ một lần gặp mẹ cuối cùng, người phụ nữ xinh đẹp cực kỳ khẳng định nói: "Tiểu Tiểu, bệnh của mẹ sắp khỏi rồi, chờ mẹ khỏe liền đón con về nhà..."

Một lần như vậy, liền là tám năm.

Cô không biết mẹ là ai, không biết mẹ ở nơi nào, nhưng cô lại cố chấp cho rằng, mẹ sẽ tìm đến cô.

Bây giờ, ngày này rốt cục đã đến.

Cô nhanh chóng quay đầu, nhìn về sau lưng viện trưởng.

Một người đàn ông trung niên ước chừng năm mươi tuổi, mặc tây trang đen, tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, ông đi đến trước mặt cô, lộ ra một nụ cười hiền lành: "Cô chủ, tôi tới đón cô về nhà."

Trái tim mạnh mẽ co rụt lại, Hứa Tiểu Tiểu cup mắt.

Nửa ngày, cô nhếch môi, cười: "Được!"

Đương nhiên cô phải về nhà, đi gặp người nhà của cô, thuận tiện hỏi bọn họ, trong nhà rốt cuộc có bao nhiêu khó khăn, vút cô ở cô nhi viện 22 năm chẳng quan tâm!

- -

Xe vững vàng chạy ở trên đường lớn.

Hứa Tiểu Tiểu ngồi ở ghế sau, mắt to thường thường nhìn về phía người đàn ông bên cạnh này.

Người đàn ông mở miệng: "Tiểu thư, tôi là quản gia trong nhà, cô có thể gọi tôi là chú Vinh."

Hứa Tiểu Tiểu gật đầu, hỏi: "Chú Vinh, mẹ tôi đâu?"

Chú Vinh cup mắt xuống, "Thân thể bà chủ không thoải mái, ở nhà."

Là vậy... Sao?

Ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu sáng lên, lại thăm dò hỏi: "Cái kia, ba tôi..."

"Tiểu thư!"

Nói còn chưa dứt lời, đã bị chú Vinh nghiêm túc cắt ngang, ông lạnh lùng cảnh cáo nói: "Tôi nhắc nhở cô, vấn đề này là điều cấm kỵ trong nhà, cô nhất định không được đề cập."

Lòng hiếu kỳ của Hứa Tiểu Tiểu lập tức liền dâng lên.

Đây là có chuyện gì nhỉ?

Cô chắc là không phải nở ra từ tảng đá, không có ba chứ?

Có thể là nhận thấy sự bứt rứt của cô, quản gia cup mắt, nhắc nhở: "Tiểu thư, quy định của nhà họ Hứa chúng ta rất nhiều."

Nhà họ Hứa?

Tại thành phố S, số nhà có thể dùng được chiếc xe xa hoa giới hạn số lượng này cũng không nhiều, trong đó, nhà họ Hứa chỉ có một nhà.

Nên chắc không phải... Là nhà cô nghĩ kia chứ?

Giống như nghiệm chứng suy đoán của cô xe chạy vào một khuôn viên to, dừng ở trước tòa biệt thự.

Quản gia xuống xe, mở cửa xe cho cô: "Tiểu thư, chúng ta đến nơi rồi."

Hứa Tiểu Tiểu xuống xe, nhìn toàn bộ sự xa hoa trước mặt, triệt để sợ ngây người.

Nhà họ Hứa, giậm chân một cái, có thể làm cho cả thành phố S đều chiếm bá chủ ba đầu rồng lớn, loại nhà siêu cấp giàu có chỉ có thể thấy trong TV này, đúng là nhà cô?

Lúc này, bỗng nhiên có người hô một tiếng: "Tiên sinh trở lại!"

Cùng với những lời này, nhóm người giúp việc đang dọn dẹp vệ sinh trong khuôn viên cung kính đứng lên.

Hứa Tiểu Tiểu theo bản năng cùng với tầm mắt của bọn họ nhìn sang, chỉ thấy một chiếc xe đen có rèm che, chậm rãi chạy tới.

Chỉ là... Sao chiếc xe này có phần nhìn quen mắt?

Xe ngừng lại, chọt một thân hình cao quý từ trong xe đi xuống...

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Quy định nhà họ Hứa

Dáng người cao ngất, tỏa ra khí chất lạnh lùng, mặc dù là cách một khoảng cách, Ha Tiểu Tiểu cũng cảm thấy hết hồn!

Cô mạnh mẽ xoay người, theo bản năng che mặt mình, trốn ở sau xe.

Anh làm sao có thể xuất hiện tại nhà họ Hứa?

Chẳng lẽ...

Ý nghĩ mới lóe ra, liền nghe thấy quân gia giới thiệu nói: "Cô chủ, đây là Hứa tiên sinh, cũng là người cầm quyền xí nghiệp của gia tộc."

Quả nhiên!

Đây có tính là oan gia ngõ hẹp không?

Nghĩ đến bản thân mình sau khi trêu đùa đối phương "làm cha vui vẻ", khuôn mặt trầm mặc u ám kia, Hứa Tiểu Tiểu không nhịn được toát mồ hôi đầm đìa.

Lúc ấy là cảm thấy thái độ của người đàn ông kia quá cao ngạo, đối với một "Phụ nữ có thai" đều không có lòng thương người, cho nên không nhịn được cái miệng.

Cô trốn kỹ, lặng lẽ quan sát bên kia, chỉ thấy người đàn ông không chớp mắt, đi nhanh vào trong biệt thự.

Tạm thời nhẹ nhàng thờ ra, Hứa Tiểu Tiểu nhìn quân gia, ấp úng hỏi: "Chú Vinh, tôi.. Tôi có quan hệ gì với anh ta?"

Quân gia nhú nhú mày, sau khi suy nghĩ một chút, mới mở miệng: "Coi như anh cả của cô."

Hứa Tiểu Tiểu nhú mày, anh là anh, vì sao là "Coi như"?

Quân gia nghi hoặc mở miệng: "Hôm nay tiên sinh dường như có chút không vui, cũng không biết người nào chọc tới cậu ấy rồi."

Hứa Tiểu Tiểu... Nếu cô không đoán sai, hẳn là cô.

Quân gia tiếp tục dặn dò, "Tiểu thư, tôi có thể nhắc nhở cô, muốn được thoải mái ở nhà họ Hứa, ngàn vạn lần không thể đắc tội cậu chủ."

Đã đắc tội, làm sao bây giờ?

"Cô cũng không cần có ý đi lấy lòng cậu ấy, tiên sinh ghét nhất bị người khác tiếp xúc thân thể với cậu ấy, giữ một khoảng cách là tốt nhất."

Cô không chỉ có chạm, còn là hôn...

Suy nghĩ tới nụ hôn kia một chút... Cô cảm thấy đau cả đầu, xong đời rồi!

Tròng mắt đảo vòng quanh, Hứa Tiểu Tiểu hỏi: "Chú Vinh, có khả năng tôi không phải con cái nhà họ Hứa, kỳ thật các người đón nhầm rồi hay không?"

Quân gia bật cười, "Làm sao có thể! Thôi được rồi, cô theo tôi đi gặp lão phu nhân trước, bà đợi cô rất lâu rồi."

--

Hứa Mộc Thâm không phải không phát hiện cửa chiếc xe kia, cũng biết hôm nay sẽ đón "em gái" nuôi ở cô nhi viện kia trở về.

Nhưng hiện tại anh không có tâm tình quan tâm những thứ này.

Khuôn mặt âm trầm, lập tức lên lầu tiến vào phòng ngủ.

Cởi tây trang, nghĩ đến người phụ nữ kia chạm qua bộ quần áo này, Hứa Mộc Thâm ghét bỏ ném quần áo xuống đất.

Quay đầu, liền nhìn thấy cái gối ôm kia trong tay lái xe.

Lửa giận dâng lên, trong thanh âm của anh đều mang theo sự tức giận không thể khống chế: "Mang cái này, cái đó đốt hết đi!"

"Vâng ạ" lái xe sợ tới mức thở cũng không dám thở mạnh, hận không thể biến thân thành không khí.

Theo tiên sinh nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên thấy anh nổi giận lớn như vậy.

Nhưng hôm nay lá gan cô gái kia thật là lớn.

Cô nên cầu nguyện, đời này ngàn vạn lần đừng rơi vào trong tay cậu chủ!

Hứa Mộc Thâm truyền đạt mệnh lệnh xong, liền đi vào phòng tắm.

Sau khi tắm rửa, anh sờ sờ miệng, đi đến trước gương, tầm mắt rơi vào một chỗ sưng đỏ trên môi.

Chỗ bị cô gái kia cắn, đã rách da.

Ánh mắt trầm xuống, anh lại có chút căm tức!

Không bởi vì bản thân mình bị người ta trêu đùa, mà là chính mình tức giận bị một tiểu tam hôn!

Đúng lúc này, ngoài cửa có người gõ cửa, bảo mẫu trong nhà cung kính mở miệng nói: "Tiên sinh, lão phu nhân nói, nếu cậu xong việc mà còn rảnh thì đi xuống lầu gặp cô chủ được đón về một lần."

Hứa Mộc Thâm nhắm mắt, bình phục tâm tình một chút, lúc này mới đứng lên, "Biết rồi."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Oan gia ngõ hẹp!!

Hứa Tiểu Tiểu đi theo quần gia vừa mới vào cửa, một lão phu nhân đầu đầy tóc bạc ra đón.

Cánh tay gầy gò của bà nắm cổ tay Hứa Tiểu Tiểu, đỏ hóc mắt, "Tiểu Tiểu, nhiều năm như, chắc con chịu khổ rồi!"

Nói chuyện, thanh âm đều đều đã nghẹn ngào.

Làm cho Hứa Tiểu Tiểu nghe mà trong lòng lên men.

Cô nhìn bà, "Người là..."

"Ta là bà ngoại con."

Bà ngoại?

Nếu lão phu nhân nhà họ Hứa là bà ngoại của cô, như thế mẹ cô là thiên kim tiểu thư nhà họ Hứa?

Mới vừa nghĩ như vậy, lão phu nhân liền thở dài: "Tiểu Tiểu, đều do bà ngoại vô dụng, mới khiến cho con ở bên ngoài chịu khổ nhiều năm như vậy. Nhưng con yên tâm, con họ Hứa, thì chính là người nhà họ Hứa chúng ta!"

Thông qua mấy câu nói đó, Hứa Tiểu Tiểu cuối cùng đã rõ quan hệ phức tạp này.

Xem ra, là ba mẹ cô bởi vì một chút nguyên nhân, không ở cùng một chỗ, mà mẹ cô lại sinh hoạt tại nhà mẹ đẻ.

Vì vậy cô họ Hứa.

Đang suy nghĩ, lão phu nhân lại nói thêm: "Ta giới thiệu với con một chút, hôm nay cậu con và mọi bạn họ đều không ở nhà, đây là em gái nhà cậu con, Hứa Nam Gia."

Theo sự giới thiệu của lão phu nhân, Hứa Tiểu Tiểu liền nhìn thấy một cô gái hai mươi tuổi, kiêu căng đứng ở đằng kia.

Cô đang định cười khách khí với cô em này.

Lại không nghĩ rằng Hứa Nam Gia khinh thường bĩu môi, hừ lạnh một tiếng, thấp giọng mắng một câu: "Quê mùa!"

Hứa Tiểu Tiểu...

Dáng vẻ muốn đánh đòn này, làm cho người ta không nhịn được muốn giáo huấn, cô làm sao bây giờ?

Ngón tay giật giật ngứa ngứa, kiềm chế con kích thích kia.

Thôi, không chấp nhặt trẻ con.

Lão phu nhân hẳn là lớn tuổi, cho nên không có nghe thấy lời nói của Hứa Nam Gia.

Bà run rẩy vươn tay, tháo một cái vòng ngọc óng ánh trong suốt trên cổ tay xuống, đặt vào trong tay Hứa Tiểu Tiểu: "Đây là bà ngoại cho con coi như lễ gặp mặt, trường bối tặng quà, không thể từ chối. Đứa bé ngoan, con nhận đi!"

Vòng ngọc này, vừa nhìn đã biết giá trị xa xỉ.

Hứa Tiểu Tiểu chần chờ một chút.

Cô có thể cảm giác được, lão phu nhân quan tâm cô không phải giả.

Mà nếu cô từ chối khối ngọc này, thì chính là cô phụ một tấm chân tình của bà

Nghĩ nghĩ, cô quyết định nhận lấy trước, trên mặt nở nụ cười đẹp ngọt ngào, "Cảm ơn bà ngoại."

Ngẩng đầu, lại nhìn thấy Hứa Nam Gia đứng sau lão phu nhân, mắt nhìn chăm chăm vòng ngọc, như là muốn phun lửa!

Cô ta đang muốn giương nanh múa vuốt bỏ nhào qua, lại đột nhiên dừng lại.

Ánh mắt kia mang theo chút e ngại nhìn về phía sau Hứa Tiểu Tiểu, cả người như là đột nhiên bị mèo nhập hồn, trở nên mềm mại an tĩnh.

Hứa Tiểu Tiểu cảm giác lưng lạnh toát.

Nhiệt độ trong phòng đều không có lí do giảm xuống mấy độ.

Ngay tại khi cô tìm kiếm nơi khí lạnh phát ra, lão phu nhân nhìn về phía sau cô, vui sướng mở miệng nói: "Mộc Thâm, con đã đến rồi! Ta giới thiệu với con một chút, đây là em gái con! Tiểu Tiểu, đây là anh cả con!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Bị chó cắn rồi!

Một câu, làm cho thân hình Hứa Tiểu Tiểu cứng đờ.

Cô từ từ xoay thân thể, liền nhìn thấy Hứa Mộc Thâm khí phách đứng ở trên bậc thang, từ trên cao nhìn xuống.

Bốn mắt nhìn nhau.

Hứa Tiểu Tiểu cảm giác như là đặt mình trong núi băng ở Bắc Cực.

Người đàn ông này, khí chất cũng quá lớn.

Nghĩ như vậy, cô liền cố gắng nặn ra nụ cười, ý đồ giảm bớt xấu hổ, "Hi, anh cả, xin chào ~"

Dứt lời, một cổ sát khí, nháy mắt tràn ngập cả căn phòng.

Mặt mày Hứa Mộc Thâm trầm xuống, trong con ngươi tối đen, nổi lên cảm xúc phức tạp.

Anh nhìn chăm chăm cô.

Như thế nào cũng không nghĩ tới, em gái hôm nay đón về nhà thực ra là cô?

Trong lúc này, không ai nói chuyện.

Hứa Tiểu Tiểu không được đáp lại, liền ngượng ngùng cúi đầu.

Lão phu nhân chậm chạp, lại từ đầu không phát hiện sự kì quái giữa hai người.

Bà nheo mắt ra sức nhìn Hứa Mộc Thâm, bỗng nhiên hô: "Mộc Thâm, miệng của con làm sao vậy?"

Mọi người trong phòng, toàn bộ đồng loạt nhìn về phía cái miệng của anh.

Lông mày Hứa Mộc Thâm nhíu lại, mọi người liên sợ tới mức một đám dời ánh mắt.

Lão phu nhân bối rối, "Đứa nhỏ này, tới nhanh cho bà nội nhìn xem, làm sao mà miệng sưng thành như vậy?"

Tầm mắt Hứa Mộc Thâm đảo qua cô gái cúi đầu, căn bản không dám nhìn thẳng anh, gằn từng chữ mờ miệng: "Bị chó cắn một cái."

Hứa Tiểu Tiểu....!!

Cô ngẩng phắt đầu, chống lại ánh mắt sâu thẳm của người đàn ông kia.

Trong lòng run lên.

Lập tức lại cúi đầu.

Thôi, bị cắn một câu cũng sẽ không mất miếng thịt!

Hơn nữa, chỉ sợ giờ phút này, bóng ma trong lòng người đàn ông này không thua gì mình.

Lão phu nhân lại hoảng sợ, "Chó làm sao có thể cắn được ngoài miệng của con? Muốn đi tiêm vắc-xin phòng bệnh hay không! Lỡ như có bệnh chó dại thì làm sao bây giờ?"

Hứa Tiểu Tiểu...

Cô kiên trì, mở miệng nói: "Nên là không cần đi."

"Tiểu Tiểu, con không hiểu đâu, giờ bên ngoài chó điên rất bản, vì khuẩn trong miệng còn nhiều mà, ngoài bệnh chó dại, không chừng còn có bệnh khác! Nhưng mà, chó này sao có thể cắn được ngoài miệng nhỉ?"

Hứa Tiểu Tiểu...

Nhất định phải khẩn nhanh chóng ngăn cái đề tài này lại.

ánh mắt cô ở trong phòng quét một vòng, mạnh mẽ nói: "Cái kia bà ngoại, mẹ con đâu?"

Lão phu nhân quả nhiên bị dời lực chú ý: "Thân thể mẹ con không tốt, nghỉ ngơi phía sau nhà, để cho quản gia đưa con đi gặp nó."

"Bà nội, con dẫn chị ấy đi." Hứa Nam Gia lại đột nhiên xung phong nhận việc, đi phía trước một bước, túm chặt cô, "Chúng ta đi."

Hứa Tiểu Tiểu hận không thể nhanh chóng tránh xa người này, tuy nhiên biết thái độ của cô ta chuyển biến quá kỳ quái, vẫn thuận thế theo cô ta đi ra ngoài.

Hai cô gái rời đi, trong phòng an tĩnh lại.

Hứa Mộc Thâm hơi nheo mắt, lúc này mới từ trên cầu thang đi xuống.

Lão phu nhân lại nhìn chăm chăm bóng lưng cô gái, thờ dài, cảm thán nói: "May mà đứa nhỏ này trưởng thành nhu thuận có hiểu biết, nếu không nghe lời, thân già này của ta làm... thất vọng cô con? Đều là ta vô dụng!"

Hứa Mộc Thâm nghe nói như thế, nhìn dáng vẻ bà nội vui mừng lại áy náy.

Nhu thuận? Hiểu chuyện sao?

Anh cup mắt, che khuất ánh sáng lóe lên trong mắt.

--

Ra khỏi phòng khách một khoảng cách, Hứa Nam Gia ghét bỏ buông cánh tay Hứa Tiểu Tiểu ra.

Cô ta kiêu căng vươn tay, bá đạo không phân rõ phải trái mở miệng: "Trà vòng ngọc lại cho tôi!"

"Trà lại cho cô?"

"Đúng!"

"Dựa vào cái gì?"

Cũng không phải thật sự không nở vòng ngọc này, mà là cô nương này nhìn cô như kiểu lấy lỗi mũi nhìn người vậy, làm cho trong lòng người ta cực kỳ khó chịu.

Tính Hứa Tiểu Tiểu cho tới bây giờ đều là ăn mềm không ăn cứng.

nếu ôn tồn xin cô, Hứa Tiểu Tiểu cũng sẽ không phải không cho. Nhưng thái độ này... Xem cô như là thỏ con yếu đuối thuần khiết dễ bắt nạt?

Hứa Nam Gia thấy cô không cho, nhất thời giận dữ, chỉ vào mũi cô mắng: "Tôi biết cô với mẹ cô đều là kẻ tiện nhân, dựa vào nhà của chúng tôi chính là vì tính kẻ!"

Mắt Hứa Tiểu Tiểu nheo lại, "Hứa Nam Gia, tôi cảnh cáo cô, cô mắng tôi còn chưa tỉnh, mẹ ta tốt xấu là cô của cô!"

Hứa Nam Gia nghe nói như thế, trong ánh mắt ngược lại càng thêm khinh bỉ, "Bà ta xem như cô tôi? Nhiều nhất chỉ là con bà nó một đứa con nuôi!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chỉ là một đứa con nuôi!

Hứa Tiểu Tiểu mở to hai mắt, kinh ngạc nhìn chăm chăm Hứa Nam Gia.

"Con nuôi?"

Hứa Nam Gia cười lạnh, "Đúng, mẹ cô chỉ là con nuôi nhà họ Hứa chúng tôi, mà cô, lại càng không có một chút quan hệ huyết thống với nhà họ Hứa! Bà nội chỉ là nhìn cô đáng thương, cho cô một cái họ thôi. Thật đúng là tưởng mình là đại tiểu thư nhà họ Hứa sao?"

"Tôi nói cho cô, cô chỉ là một con chó nhà họ Hứa chúng tôi nuôi trong nhà, nếu không là vì chuyện kia mà nói, làm sao có thể đồng ý cho cô tiến vào cửa nhà họ Hứa!"

Hứa Nam Gia nói tới đây, mới ý thức được chính mình lỡ lời.

Cô ta che miệng lại, nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu.

Cô đã bị hai chữ con nuôi làm kinh ngạc, thế cho nên không nghe rõ câu nói kế tiếp của Hứa Nam Gia.

Hứa Nam Gia nhẹ nhàng thở ra, tiếp tục nói: "Hứa Tiểu Tiểu, tôi nói cho cô, ở trước mặt tôi, cô chỉ có là chó vẫy đuôi mừng chủ!"

Hứa Tiểu Tiểu dần dần phục hồi tinh thần lại.

Cô không nhịn được cười khổ một cái.

Quả nhiên, bay lên ngọn cây biến thành Phượng Hoàng gì gì đó, đều là giả.

Muốn làm bao lâu, thì ra mẹ cô chỉ là con nuôi nhà họ Hứa.

Đến như cô... Ở nhà họ Hứa lại càng không có địa vị gì rồi.

Chẳng trách 22 năm qua, nhà họ Hứa không ai nhìn qua cô.

Nhưng mà nói như vậy, cô cùng cái "anh cả" kia chẳng phải là cũng không có quan hệ huyết thống?

Không hiểu sao trong lòng nhẹ nhõm.

Cái này tốt.

Nhưng tốt cái gì, cô cũng không kịp nghĩ sâu, liền nghe thấy giọng mỉa mai của Hứa Nam Gia: "Hiện tại, rõ ràng thân phận của mình rồi chứ? Như thế tốt nhất cô ngoan ngoãn trả vòng ngọc lại cho tôi, nếu không nghe lời, tôi cho cô biết tay!"

Giờ phút này, sắc trời đã nhá nhem rồi.

Hứa Tiểu Tiểu cúi đầu, trên mặt ánh sáng nửa tối nửa sáng, có vẻ người cô mang theo chút tà khí.

Cô nhếch nhếch miệng, cười nhạt một chút, lúc này mới ngẩng đầu thờ dài, "Được rồi, tôi cho cô."

Cô lấy vòng tay ngọc từ trong túi áo ra, nhìn thoáng qua, đưa cho Hứa Nam Gia.

Hứa Nam Gia đang muốn tiếp nhận.

Tay Hứa Tiểu Tiểu lại bỗng nhiên co rút lại.

Hứa Nam Gia lập tức gào lên: "Cô dám không cho tôi?"

"Đương nhiên không dám." trong ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu hiện lên ánh sáng, khóe môi nhếch lên một tia cười, "Chỉ là tôi đột nhiên nhớ tới, tôi mới vừa đi nhà cầu xong, liền quên rửa tay."

Hứa Nam Gia nhìn ánh mắt của cô lập tức thay đổi, tay roạt một cái liền thu lại, "Sao cô lại bẩn như vậy!"

Hứa Tiểu Tiểu gạt đầu phụ họa: "Đúng đúng, tay của tôi bẩn, cho nên tôi lau vòng tay cho cô."

Cô đưa tay vòng tay cầm lên, thổi hai hơi trên mặt, sau đó cọ vòng tay lau lên trên quần áo mình, lúc này mới đưa tay vòng tay cho Hứa Nam Gia, "Cho cô."

Hứa Nam Gia chán kinh nóng nảy, cô ta ghét bỏ lui về phía sau một bước, "Cô... Cô quá ghê tởm rồi!"

hà hơi vào vòng tay, nước miếng của cô chẳng phải là bắn vào mặt trên rồi sao?

Đại tiểu thư từ nhỏ lớn lên trong nhà giàu có quý tộc, nào có không chú ý như vậy?

Vòng tay cũng không cầm, cô ta tức giận xoay người rời đi.

Hứa Tiểu Tiểu bủi môi với bóng lưng cô ta, ngữ khí đáng đánh đòn mồm miệng: "Ê, này cũng không phải là tôi không cho cô, là chính cô không cần đó!"

Cắt ~

Dựa vào cái gì cô phải ăn nói khép nép?

Chẳng qua, rồi nhà họ Hứa, dù sao nhiều năm như vậy, chính cô ta có sống tốt được không?

Bỏ vòng tay vào trong túi áo, tâm tình cô thật tốt, xoay người rời đi.

Cách đó không xa trong bóng tối, Hứa Mặc Thâm lặng lẽ đứng ở đằng kia.

Thấy toàn bộ quá trình xảy ra chuyện, khuôn mặt mặt luôn luôn lạnh lùng u tối của anh, giờ này khắc này, hiện lên vài phần kì lạ, cảm xúc trong mắt biến hóa khó lường nhất cử nhất động, của cô gái này, thậm chí một ánh mắt, một cái biểu tình, đều sinh động hoạt bát diễn ra, cô và nhu thuận hiểu chuyện, hoàn toàn không liên quan!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Anh muốn làm gì?

Cuối cùng, vẫn là quần gia đưa cô tới chỗ ở của mẹ.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chăm chú căn phòng nhỏ trước mặt, có phần hồi hộp.

Cô đẩy cửa phòng ra, đi vào, liếc thấy một người phụ nữ rất đẹp ngồi ở trên giường.

dưới ánh đèn nhu hòa, trên mặt bà mang theo nụ cười điềm tĩnh, ôn nhu cúi đầu, ngũ quan tinh xảo xinh đẹp, đều tản ra bền vững cùng năm tháng.

giờ phút này bà đang ở hát ru, thanh âm trầm nhẹ, làm cho người ta cảm giác đặc biệt thoải mái.

Là bà.

Dù cho khi đó cách tám năm, Hứa Tiểu Tiểu vẫn liếc mắt một cái liền nhận ra, đây là mẹ cô.

Cô không tự giác đi về phía trước một bước, hô một tiếng: "Mẹ."

Người phụ nữ sùng sốt, chậm rãi nghiêng đầu sang chỗ khác.

Ánh mắt bà tại nhìn trên người Hứa Tiểu Tiểu vài lần, sau đó làm ra một động tác chó có lên tiếng: "Hur, không cần ảm ỉ, Tiểu Tiểu của tôi đang ngủ."

Hứa Tiểu Tiểu sùng sốt, lúc này mới phát hiện một bàn tay của người phụ nữ, thủy chung vuốt ve gối đầu trên giường, bà nhẹ nhàng mở miệng: "Tiểu Tiểu, đêm đã khuya, nhanh ngủ đi..."

Chân thành như thế, thật sự ôn nhu như thế, làm cho đôi mắt Hứa Tiểu Tiểu liền đỏ.

Giờ khắc này, cô mới cuối cùng hiểu rõ, bệnh nặng trong miệng quần gia và lão phu nhân, là chuyện gì xảy ra rồi.

- -

Hứa Tiểu Tiểu ngồi chồm hổm ở trong sân, chìm vào bóng đêm.

Trong lòng cô nặng trĩu, như là đè ép một tảng đá lớn.

Những chi tiết cô sớm quên đi, dần dần hiện lên ở trong đầu.

Mẹ lấy từ trong lồng ngực ra bánh đậu xanh đã sớm mốc meo bánh đậu xanh cho cô, nói là để phần cho cô...

Mẹ lấy ra một đôi giày chỉ có thể cho búp bê thủy tinh đeo cho cô, nói là quà sinh nhật cho cô...

Buồn cười là cô vài năm tuổi còn nhỏ, mà lại không nhận thấy được tình trạng của mẹ.

Thậm chí, trong tám năm mẹ biến mất, cô lại vẫn hoài nghi, mẹ có phải không cần mình nữa hay không.

Mà lúc này, cô rốt cục đã rõ.

Dù cho thần chí người phụ nữ này không minh mẫn, lại thủy chung đều đã đem hết toàn lực yêu cô.

Đôi mắt lập tức liền đỏ, cô hít một hơi thật sâu, cúi đầu, nhắm mắt lại, ép cảm xúc ề ảm trong lòng xuống.

Lúc này mới đứng lên, nhìn về phía trong phòng.

Người phụ nữ rõ ràng mệt nhọc, lại vẫn cố vuốt cái gối kia, miệng nhắm bài hát ru con, làm cho cả bóng đêm, đều nhu hòa.

Cô không tự giác cong môi.

Bỗng nhiên, cô cảm giác được không khí lạnh cả người đánh úp lại.

Còn chưa quay đầu, cánh tay đã bị mạnh mẽ túm chặt, lão đảo đi ra ngoài.

Cô hoảng sợ, quay đầu, lúc này mới phát hiện người túm chính mình không phải ai khác, đúng là Hứa Mộc Thâm!!

Trước ở trong xe, về sau tuy nhìn thấy anh, đều vẫn duy trì một khoảng cách với anh, cho nên thẳng đến giờ này khắc này, Hứa Tiểu Tiểu mới phát hiện, Hứa Mộc Thâm rất cao.

Anh so với cô cao hơn ít nhất một cái đầu, thân hình kia trầm ôn giống như một ngọn núi lớn, mang theo bá đạo cường thế.

Sắc trời có phần tối, thấy không rõ lắm về mặt của anh.

Nhưng vẫn có thể cảm giác được trên thân người đàn ông này phóng ra hơi thở không thiện cảm vô cùng nguy hiểm.

Hứa Tiểu Tiểu hoảng sợ, cố gắng muốn vùng vẫy, lại phát hiện chính mình tại trước mặt người đàn ông này, căn bản là tay trái gà không chặt!

Cô dè dặt thanh âm hô: "Anh, anh cà, anh muốn làm gì?"

Không phải là vì việc ban ngày, tính sổ với cô sau chứ?

Ban đêm gió lớn, đúng là thời cơ tốt để giết người mà!

Hứa Mộc Thâm không để ý tới cô, lập tức túm cô đi ra ngoài sân.

Cô sợ tới mức toàn bộ thân thể rơi xuống dưới, "Anh cả, có cái gì từ từ nói, quân từ động khẩu không động thủ!"

Hứa Mộc Thâm dừng bước lại, quay đầu, ngữ khí trầm trầm, "Cô xác định phải ở chỗ này nói?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Kia hẳn không là nộ hôn đầu tiên của anh chứ?

Hứa Tiểu Tiểu nhìn thoáng qua người phụ nữ trong phòng, do dự một chút, lúc này mới mở miệng: "Tôi với anh ra ngoài còn không được sao? Tuy nói chúng ta không có quan hệ huyết thống, nhưng anh cả anh cũng đừng động tay động chân ha ~ "

Hứa Mộc Thâm...

Cô cũng biết nam nữ có khoảng cách?

Nhúu mị, anh buông tay ra, đi nhanh về phía trước.

Hứa Tiểu Tiểu đi sau lưng anh, không tình nguyện đi ra ngoài.

Rời viện nhỏ một khoảng cách, Hứa Mộc Thâm đứng lại, quay đầu.

Một đôi con người như đúc từ băng, nhìn chằm chằm cô, nhìn tới nỗi làm Hứa Tiểu Tiểu cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Cô ho khan một tiếng, "Cái kia... Anh tìm tôi, có chuyện gì sao?"

Hứa Mộc Thâm cũng không quanh co lòng vòng, gọn gàng dứt khoát ra lệnh: "Lập tức rời nhà họ Hứa."

Hứa Tiểu Tiểu...!

trước khi tới, cô thứ gì đó đều không cầm theo, đích thật là đến thử xem, không hợp tâm thì rời đi.

Mà nhà họ Hứa này, vừa đến, cô liền không được tự nhiên.

Cho nên sau khi hứa Nam gia nói chân tướng, cô đã muốn đi rồi.

Nhưng mà, kia đều là khi chưa nhìn thấy mẹ.

Hiện tại..

Cô ngẩng đầu, ngữ khí bình tĩnh: "Tôi không đi."

Hứa Mộc Thâm cười lạnh một trận, đối với phản ứng của cô, quả không ngoài ý muốn.

Cô đương nhiên sẽ không đi.

Vì tiền bạc, đều có thể làm tiểu tam của người khác, hiện tại biết thân phận của mình, lại làm sao có thể buông tha vinh hoa phú quý nhà họ Hứa chủ động ra đi?

Anh cup mắt, ngữ khí rất lạnh: "Đừng có rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt."

dứt lời, chỉ thấy không biết từ đâu, xuất hiện hai bảo vệ mặc tây trang màu đen.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn thấy bọn họ, lui về phía sau một bước, nóng nảy: "Anh dựa vào cái gì đuổi tôi đi?"

"Chỉ bằng cô phẩm hạnh không đoan chính."

Gần từng tiếng, đều đã giống như một con dao sắc, cứa vào lòng Hứa Tiểu Tiểu.

Phẩm hạnh không đoan.

bốn chữ này, là cảm kị của cô! Cũng là điểm mấu chốt của cô!

Nghĩ đến mấy tháng trước...

Hốc mắt cô, lập tức liền đỏ.

Chuyện từ gan sinh ra.

Vốn đối mặt Hứa Mộc Thâm, sợ hãi chiếm đa số.

Nhưng giờ này phút này, cô lại cong môi, cười nhạo một trận: "Tôi nói này, không phải là hôn anh một cái, là nhỏ mọn như vậy sao?"

Sắc mặt Hứa Mộc Thâm trong nháy mắt âm trầm

Hai bảo vệ đứng ở bên cạnh nhất thời cúi đầu, hận không thể cái gì cũng chưa nghe thấy.

Hứa Tiểu Tiểu nghiêng đầu, theo dõi sắc mặt anh khó coi, lời nói càng thêm lỗ mǎng: " tích cực như vậy, nên hẳn không phải, đó là nộ hôn đầu tiên của anh chứ?"

Dứt lời, một cổ sát khí mạnh mẽ đập vào mặt.

Áo Hứa Tiểu Tiểu bị anh bắt lấy, chợt, trước mặt âm u, trước mắt huệ ra khuôn mặt tức giận của người đàn ông.

Giờ phút này, Hứa Tiểu Tiểu rốt cục cảm giác được sợ hãi rồi!

Cô thật sự là hận không thể cắn đầu lưỡi cắn mình xuống.

Biết rõ anh không dễ chọc, lại vẫn quen miệng như thế làm gì?!

Cô mở to hai mắt nhìn, ngữ khí mềm mỏng: "Cái kia, tôi, lúc ấy tôi mạng người quan trọng, thực không phải cố ý..."

Cô áp úng giải thích, làm Hứa Mộc Thâm nheo mắt.

Anh trực tiếp vứt cô qua một bên, ra lệnh: "Ném cô ta ra ngoài!"

"Vâng, tiên sinh."

Hai bảo vệ lập tức tiến lên, một trái một phải bắt cánh tay cô, không nói hai lời, mạnh mẽ kéo cô đi ra ngoài.

Hứa Tiểu Tiểu nóng nảy, muốn vùng vẫy, lại giãy dụa như nào cũng không thoát.

Đã có thể đi tới...nhà họ Hứa giàu có quý tộc, cánh cửa kia cũng không phải là dễ tiến vào!

Mà còn nhìn đáng về người đàn ông này, chính mình đi ra, có lẽ rốt cuộc không vào được.

Cho nên, cô không thể đi.

Cô buộc phải ở lại!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Để cho anh trai con dạy

Đang sốt ruột, chợt nghe bên cạnh truyền ra một thanh âm run rẩy: "Đã muộn như vậy, đằng kia là ai vậy?".

Là lão phu nhân!

Mắt Hứa Tiểu Tiểu sáng lên, bởi vì lão phu nhân đã đến, mà có chút chú ý về phía này, trực tiếp đi lên phía trước!

"Bà ngoại!"

Thanh âm ủy khuất, mang theo làm nũng cùng ghen ngào, khiến người ta nghe được lòng mềm nhũn.

Lão phu nhân được giúp việc đỡ, kinh ngạc hỏi: "Tiểu Tiểu, con ở trong này làm gì vậy?"

Ngẩng đầu, càng thêm kinh ngạc: "Mộc Thâm? Sao con cũng ở trong này?"

Hứa Tiểu Tiểu duỗi tay vịn chặt cánh tay lão phu nhân.

Đứa bé từ nhỏ lớn lên ở trại trẻ mồ côi, cực kỳ nhạy cảm. Xuất phát từ bản năng, cô biết trong nhà này người đối tốt với cô duy nhất là lão phu nhân!

Bây giờ, lão phu nhân là cứu tinh duy nhất của cô.

Nghĩ tới đây, cô quay đầu nhìn về hướng Hứa Mộc Thâm.

Hứa Mộc Thâm nhăn đầu lông mày, tiến lên một bước, "Bà nội, con tới đây là vì..."

Hứa Tiểu Tiểu cắt ngang anh, "Bà ngoại!"

Lão phu nhân hoảng sợ, quay đầu nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu, "Làm sao vậy?"

Hứa Tiểu Tiểu cúi đầu, hai tay nắm vào nhau, nhìn rất thương cảm, "Bà ngoại, từ nhỏ con lớn lên ở trại trẻ mồ côi, không có cha, không có mẹ, cho nên không ai dạy con làm người như thế nào, con không xứng với thân phận tiểu thư nhà họ Hứa, mọi người có đuổi con đi không?"

"Đứa trẻ đáng thương của ta!" Lão phu nhân nghe được hốc mắt liền đỏ, cầm tay cô nói "Ai dám đuổi con đi thì đuổi lão bà ta trước đã! Ai sinh ra mà có mấy thứ đó, cái này sẽ để cho anh con dạy con."

Hứa Mộc Thâm...

Anh chỉ cảm thấy kim nén một hơi trong lòng.

Người này ở trước mặt anh và bà nội là hai đáng về khác nhau!

Hứa Tiểu Tiểu gật đầu "Vâng, bà ngoại, con sẽ theo anh học thật tốt."

Lão phu nhân vui mừng vỗ vỗ tay cô, "Đứa nhỏ này, con thật là hiểu chuyện."

Hứa Tiểu Tiểu được khen xấu hổ, cúi đầu.

Khoe mắt sáng lên, lại liếc mắt khiêu khích Hứa Mộc Thâm.

Mắt Hứa Mộc Thâm trầm xuống, "Bà nội, trời tối rồi, đã đến giờ bà niệm kinh rồi."

Mỗi ngày lão phu nhân có thời gian cố định để bái Phật niệm kinh, đến giờ đã thành thói quen của bà.

Lão phu nhân lập tức mở miệng: "Phải rồi, Tiểu Tiểu, con có gì không biết có thể hỏi anh trai con, ta đi trước."

Nói xong câu đó, xoay người được người giúp việc đỡ đi.

Lão phu nhân đi xa một đoạn, Hứa Tiểu Tiểu mới mở miệng: "Anh trai, về sau lại vẫn cần chỉ dạy nhiều hơn!"

Dứt lời, chỉ thấy trong ánh mắt Hứa Mộc Thâm hiện lên vẻ âm u, anh đi lên phía trước một bước, đáng về đáng sợ tới mức Hứa Tiểu Tiểu vội vàng hô to: "Bà ngoại!"

Hứa Mộc Thâm cước bộ ngừng một trận, nhìn chằm chằm cô cánh cáo.

Lão phu nhân đi xa quay đầu lại, "A? Làm sao vậy?"

Hứa Tiểu Tiểu chớp mắt một cái, thông minh lanh lợi mở miệng: "Con muốn nói với người, sáng mai con hầu hạ người ăn điểm tâm!"

Lão phu nhân lập tức cười nói: "Được, được, sáng mai ta chờ."

Có những lời này của lão phu nhân, ít nhất đêm nay Hứa Mộc Thâm không thể đuổi cô đi.

Người đàn ông này không coi ai ra gì, khí phách lại hung hãn.

Có thể Hứa Tiểu Tiểu đã sớm phát hiện, anh đối với lão phu nhân sẽ có nhiều phần nhường nhịn.

Cũng không biết, sự nhường nhịn này mấu chốt ở đâu?

Anh có thể vì lão phu nhân mà giữ cô lại không?

Lão phu nhân rời đi, Hứa Tiểu Tiểu đứng tại chỗ, chờ đợi quyết định cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Một đêm nọ tám tháng trước...

Mặt anh vẫn như cũ không chút thay đổi, trên mặt không nhìn ra vui buồn yêu đương.

Nửa ngày, anh mới nặng nề mở miệng: "Nếu cô tiếp tục làm xấu mặt gia đình, người đó cầu xin cũng không giữ lại cô."

Dứt lời, anh gọn gàng linh hoạt xoay người, đi nhanh biến mất trong màn đêm.

Đề lại Hứa Tiểu Tiểu ngổn ngang trong gió.

Không phải là chỉ hôn anh thôi sao? Sao lại liên quan đến làm xấu mặt gia đình rồi hả?

Bất quá, ý tứ vừa rồi là chuyện này lần này quyết định như vậy đi?

Cô nhất thời thờ ra nhẹ nhàng.

--

Hứa Tiểu Tiểu mất ngủ.

Dù sao hôm nay xảy ra quá nhiều chuyện, đầu óc cô rất rối loạn, lại thêm phòng khách nhà họ Hứa khiến cô cảm thấy xa lạ bất an.

Cô nằm ở trên giường, suy nghĩ rất nhiều, mới gấp lại mẹ trước đây.

Có một loại tình cảm là tình mẹ con máu mủ tình thâm, dù thời gian có xa cách cũng không có cách nào phai nhòa.

Mẹ là người phụ nữ sinh ra cô, là người duy nhất trên thế giới này muốn cô có thân phận tốt, không cầu gì từ cô.

Cho nên, nếu tìm được cô, nhất định phải tự mình chăm sóc cô thật tốt.....

"Em là hoa hồng của anh, em là hoa của anh....."

Sáng sớm, chuông điện thoại di động trong phòng vang lên.

Đầu Hứa Tiểu Tiểu đều đã vùi vào trong chăn, tay lấy điện thoại di động đưa vào trong chăn, vô lực mở miệng: "Alo..."

Thanh âm bên kia là của viện trưởng trại trẻ mồ côi: "Tiểu Tiểu, hôm nay Diễm Diễm được nhận nuôi, con có muốn tới tiễn con bé không?"

Chăn bị xóc mạng lên, Hứa Tiểu Tiểu ngồi xuống, nháy mắt bối rối biến mất.

Trong trại trẻ mồ côi, Diễm Diễm là bạn của cô, chỉ có mười hai tuổi nhưng đặc biệt hợp ý với cô.

Mà bây giờ, một khi Diễm Diễm đi rồi, chỉ sợ cả đời cô cũng không có cơ hội gặp lại.

Nghĩ tới đây, Hứa Tiểu Tiểu kiên định trả lời: "Bây giờ con lập tức qua đó."

Cô vội vàng rửa mặt, gọi xe taxi, thẳng đến trại trẻ mồ côi.

Vừa mới đến cửa trại trẻ mồ côi, liền nghe thấy một thanh âm quen thuộc truyền tới: "Hứa Tiểu Tiểu, cô tới làm gì?"

Quay đầu, liền nhìn thấy một cô gái gầy yếu mặc váy liền áo màu vàng nhạt.

Ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu mơ hồ, nhìn chăm chăm ánh mắt cô gái dần dần trở nên lạnh.

Bé gái này là bạn cùng lớn lên ở trại trẻ mồ côi với cô – Lương Mộng Nhân.

Đã từng thân như chị em, bây giờ...

Hứa Tiểu Tiểu cười lạnh, tự trách bản thân có mắt như mù!

Thu hồi ánh mắt, vòng qua bên người cô ta.

Cánh tay lại bị Lương Mộng Nhân túm chặt: "Một đêm đó, cô không biết liêm sỉ, khiến cho cả trại trẻ mồ côi đều xấu hổ theo cô! Cô còn có mặt mũi trở về sao?"

Nghĩ đến một đêm nọ tám tháng trước...

Ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu lơ là trở nên sắc bén, "Lương Mộng Nhân, tám tháng trước đã xảy ra cái gì, người khác không biết, trong lòng cô biết rõ! Ở đây chỉ có hai người chúng ta có giá bộ gì nữa?"

Lương Mộng Nhân rũ mắt, không nhìn cô, môi lại làm đầy lên một nụ cười quý dị, đặc ý mở miệng: "Cô có biết thì sao chứ? Cô có chứng cứ vạch tội tôi sao? A, bây giờ ở trại trẻ mồ côi, không ai chào đón cô!"

Cô ta ngẩng đầu, gần từng tiếng mở miệng nói: "Bởi vì tất cả mọi người biết đi theo cô đều không có kết quả tốt."

Lương Mộng Nhân cười lạnh, quay đầu nhìn mấy đứa bé đang đứng nhìn bọn cô cách đó không xa.

Cô ta phát tay với bọn chúng "Chị Tiểu Tiểu của các em đến rồi, nhanh tới chào hỏi đi."

Dứt lời, bọn nhỏ sợ tới mức tròn tròn mắt, quay đầu bỏ chạy: "Không cần! Chúng em không muốn chơi với chị ta!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Vẽ mặt

Từ nhỏ lớn lên ở trại trẻ mồ côi, ở đây là nhà của Hứa Tiểu Tiểu.

Cô với mỗi đứa bé ở đây đều có tình cảm.

Nhưng bây giờ, những đứa bé thường đuổi sau cô gọi chị Tiểu Tiểu nhìn thấy cô lại giống như gặp thú dữ...

Toàn bộ đều là vì tám tháng trước, đêm đó "Không kiểm chế được".

Trái tim Hứa Tiểu Tiểu co rụt lại, Lương Mộng Nhân liền nhìn chăm chăm cô mở miệng châm chọc: "Thấy chưa? Cho nên cô tới chỉ tự làm mất mặt?"

Lúc này, chung quanh đều an tĩnh.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chăm chăm cái sân cùng với những con người quen thuộc, cảm giác giống như mình là người ngoài.

Cô đang bị thương tích đầy mình, một thanh âm truyền đến: "Chị Tiểu Tiểu! Sao bây giờ chị mới đến thăm em!"

Một cô gái mười hai tuổi đã chạy tới, ôm lấy eo của cô, hô lớn: "Em nhớ chị muốn chết!"

Trái tim vừa mới lạnh ngắt kia trong nháy mắt liền mềm mại.

Hứa Tiểu Tiểu vươn tay ra, xoa đầu cô bé: "Điềm Điềm."

Đường Điềm Điềm muốn nói cái gì, thanh âm của Lương Mộng Nhân đã lạnh lung cảnh cáo: "Điềm Điềm, em quên lời chị nói rồi sao? Đi cùng cô ta sẽ không có người nào nguyện ý nhận nuôi em!"

Thân là trẻ mồ côi, nguyện vọng lớn nhất của bọn chúng là có người nhận nuôi, có một gia đình đầy đủ.

Đường Điềm Điềm trừng: "Nhưng chị Mộng Nhân, em và chị Tiểu Tiểu vốn quan hệ rất tốt, bây giờ cũng không phải cũng được nhận nuôi sao? Cho nên những điều chị nói đều là nói dối."

Lương Mộng Nhân sùng sốt.

Đường Điềm Điềm nhìn về phía bọn nhỏ, "Các em chẳng lẽ đã quên trước kia chị Tiểu Tiểu đối với chúng ta rất tốt sao? Làm sao có thể vì người khác mà lại xa cách chị Tiểu Tiểu như vậy?"

Bọn nhỏ chạy xa đứng lại.

Đường Điềm Điềm theo tay Hứa Tiểu Tiểu, đem bánh trứng nửa đường cô mua đưa tới "Có đồ ăn ngon không ăn, các em đều bị ngốc sao?"

Dứt lời này, bọn nhỏ các em nhìn chị, chị nhìn các em từ từ di chuyển qua.

Mặc dù không nói nhỏ với Hứa Tiểu Tiểu, nhưng cuối cùng không có bị gạt bỏ như vừa rồi.

Đường Điềm Điềm quay đầu, nháy mắt vài cái với Hứa Tiểu Tiểu.

Bộ dáng cười khê đáng yêu.

Hứa Tiểu Tiểu thổi phù một tiếng, bật cười.

Lương Mộng Nhân ở bên cạnh nhìn, sắc mặt đều đã hoá đen rồi.

Cô ta hung hăng nhìn chằm chằm Đường Điềm Điềm, một lúc sau, trong ánh mắt quét xuống tàn khốc, xoay người thờ phỉ phi.

--

"Đến nhà người ta phải hiểu chuyện mới có thể làm cho cha mẹ nuôi của em thích em, biết không?"

Hứa Tiểu Tiểu dặn dò, Đường Điềm Điềm gật đầu.

Hứa Tiểu Tiểu dặn đi dặn lại: "Nhưng nếu bọn họ không đối tốt với em, cũng không cần chịu đựng, trực tiếp quay về, trại trẻ mồ côi không cần em, về sau chị sẽ nuôi em!"

Đường Điềm Điềm lại cười tí mắt.

Thời gian từ từ lướt qua rất nhanh, nghe đến bên ngoài có người gọi vào: "Điềm Điềm, bọn họ tới đón em rồi!"

Cô bé lập tức đứng lên, chỉnh lại quần áo của mình, trong mắt đều là ao ước một cuộc sống mới cùng với lo lắng.

Một đứa bé ở trại trẻ mồ côi được nhận nuôi đều như vậy.

Hứa Tiểu Tiểu cười cười, nắm tay Điềm Điềm mang theo cô bé cùng đi ra ngoài.

Một chiếc xe màu đen có rèm che, lẳng lặng đỗ ở bên ngoài.

Một đôi vợ chồng đứng tuổi đứng ở trước xe.

Điềm Điềm hưng phấn đi qua, lấy lòng hô một tiếng: "Chú, dì."

Hứa Tiểu Tiểu liền mang hành lý của Điềm Điềm đưa tới, "Cảm ơn chú dì."

Ngay sau đó, tình hình trở nên dị thường!

Người đàn ông đem hành lý đẩy trở về, cau mày mở miệng nói: "Chúng tôi không nhận nuôi cô bé nữa."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Bạo phát!

Người đàn ông nói xong, xoay người rời đi.

Hứa Tiểu Tiểu ngu ngơ tại chỗ.

Cô cúi đầu, nhìn đến Đường Diễm Diễm đang cười, nghe nói như thế cả người đều đã sợ ngây người, hai mắt mở to trông mong ánh mắt trên người đàn ông, muốn tiến lên mà lại không dám.

Dáng vẻ kia làm người ta cực kỳ đau lòng.

Hứa Tiểu Tiểu vươn tay trực tiếp ngăn đón ở trước mặt người đàn ông: "Tiên sinh, có thể nói cho tôi biết tại sao không?"

Người đàn ông nhú mày, không nói chuyện.

Hứa Tiểu Tiểu chất vấn: "Thủ tục nhận nuôi làm không tốt sao? Bây giờ đột nhiên nói không nhận nuôi, có chuyện gì khó xử sao?"

Người đàn ông xoắn xuýt, không biết mở miệng như thế nào.

Bà vợ bên kia đi tới "Chúng tôi không nhận nuôi cô bé, là vì chúng tôi vừa mới biết một chuyện."

"Cái gì?"

Người vợ mở miệng: "Chúng tôi nghe nói trong trại trẻ mồ côi này từng có bé gái không giữ mình trong sạch."

Hứa Tiểu Tiểu nhất thời nóng nảy: "Bà nghe tôi giải thích, tám tháng trước không phải tôi..."

Còn chưa dứt lời lại bị cắt ngang: "Cô cũng nên giải thích, chúng tôi lớn tuổi rồi vẫn không có con, có khả năng nhận nuôi một cô bé không đoan trang là quá lớn."

Một câu khiến cho Hứa Tiểu Tiểu kinh động thất thần tại chỗ!

Mà người vợ nói xong lời này, nhanh chóng cùng người chồng lên xe, như là bọn họ gặp nợ liền lái xe rời đi chỉ để lại trên đất khói bụi.

Hứa Tiểu Tiểu đứng như hóa đá ở đó.

Cô không dám nhìn tới biểu tình của Diễm Diễm.

Thậm chí, không dám nhìn biểu tình của bọn nhỏ trong trại trẻ mồ côi.

Cô nắm lấy quai đấm, toàn thân đều căng thẳng rồi.

Lúc này, sân bỗng yên tĩnh trở lại.

Không biết qua bao lâu.

"Oa!"

Diễm Diễm rốt cục nhìn không được, khóc lớn tiếng.

Tìm Hứa Tiểu Tiểu hung hăng bị nhéo.

Cô vừa định muốn đem ôm Diễm Diễm vào trong lòng, lại có một đứa bé trai xông tới, chỉ vào Hứa Tiểu Tiểu hô: "Đều là chị hại Diễm Diễm! Em ghét chị!"

Nói hết lời này, hung hăng đem bánh trứng đang ăn dở ném xuống đất.

Cả người Hứa Tiểu Tiểu cứng lại rồi, kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, nhìn người trước mặt không biết nên làm cái gì bây giờ.

Lúc này, thanh âm Lương Mộng Nhân truyền tới: "Tôi đã sớm nói cô ta là một cục cứt chuột làm hỏng một nồi canh! Bây giờ các em mới tin sao?!"

Cô đi đến trước mặt Đường Diễm Diễm giáo huấn nói: "Cô ta làm mất phẩm hạnh, em cùng cô ta quan hệ tốt, người khác sẽ hoài nghi em cũng là người như thế! Làm sao có thể có nhà nào nguyện ý nhận nuôi em? Cho nên cách xa cô ta ra, các em hiểu không?"

Đường Diễm Diễm vẫn hướng về phía ô tô biến mất khóc, thân thể nhỏ nhỏ nức nở nói không ra lời.

Mà ánh mắt những đứa nhỏ còn lại nhìn chằm chằm Hứa Tiểu Tiểu đã thay đổi.

Hứa Tiểu Tiểu đứng ở đằng kia, thân thể run rẩy.

Lương Mộng Nhân đi đến trước mặt cô, đề thấp thanh âm chỉ có hai người mới có thể nghe được, châm chọc nói: "Tôi đã sớm nói đi theo cô đều có kết quả không tốt."

Đồng tử của Hứa Tiểu Tiểu co rụt lại, nhìn chằm chằm cô ta, đột nhiên ngữ khí chắc chắn mở miệng: "Lại là cô dờ trờ!"

Lương Mộng Nhân nhếch môi, "Cô có chứng cứ sao?"

Không có trả lời trực tiếp, dáng vẻ kia khiến Hứa Tiểu Tiểu chắc chắn cô ta đem chuyện này nói với đôi vợ chồng kia!

Lương Mộng Nhân thấy dáng vẻ tức giận của cô, trong lòng cực kỳ sáng khoái, xoay người đi.

Lúc này, bà vai bị người vỗ một cái.

Cô ta quay đầu, chỉ thấy Hứa Tiểu Tiểu cầm chén nước bên cạnh đứa nhỏ hắt vào mặt cô ta!

"Này!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Hứa Tiểu Tiểu, cô điên rồi!

Nước lạnh hắt lên mặt Lương Mộng Nhân.

Cô ta tức giận âm thanh kêu lên: "Hứa Tiểu Tiểu, cô điên rồi!"

Hứa Tiểu Tiểu nhìn người trước mặt, trong mắt phóng ra sát khí lạnh lẽo.

Cô bị chọc tức.

Lương Mộng Nhân bởi vì không thích cô, cho nên tám tháng trước sắp xếp đêm đó khiến cô mất danh dự, bạn bè xa lánh, cô không có chứng cứ tạm thời lắng xuống.

Nhưng cô ta làm sao có thể đối với Diễm Diễm như vậy?!

Cũng bởi vì muốn nhắm vào mình, mà phá hủy cuộc sống của Diễm Diễm?

Cô nắm chặt nắm tay, chậm rãi mở miệng nói: "Lương Mộng Nhân, lần này chỉ là nước, nếu có lần sau thứ tôi hắt không phải là thứ gì đó!"

Lương Mộng Nhân chấn kinh nhìn cô, "Cô, cô dám!"

"Sao tôi lại không dám?!" Hứa Tiểu Tiểu cười lạnh, tiến lên một bước, thẳng bức Lương Mộng Nhân, "Tính cách của tôi, cô là người hiểu nhất! Chọc giận tôi, chuyện gì tôi không làm được?"

Lương Mộng Nhân theo bản năng lui về phía sau một bước, nhận thấy động tác này, toàn thân cô ta đều phát run: "Cô..."

Rõ ràng ngữ khí thật không tốt, nhưng mà ngay sau đó cô ta như là nhìn thấy gì, thái độ lập tức liền thay đổi, cô ta úy khuất cúi đầu, trong thanh âm mang theo khốc nước nở: "Tiểu Tiểu, tôi biết đuôi cô đi là không đúng, xem như tôi cầu xin cô! Cô đánh tôi, cô mắng tôi, tôi muốn nói với cô, cô cách xa bọn nhỏ một chút, không cần làm hỏng danh dự của bọn chúng... Cô phải biết rằng, mỗi đứa bé đều muốn một gia đình! Cầu xin cô không cần đến nữa!"

Hứa Tiểu Tiểu nhú mày, quay đầu quả nhiên liền nhìn đến không biết cái gì, viện trưởng đứng ở phía sau cô.

Từ nhỏ lớn lên ở trại trẻ mồ côi, viện trưởng vẫn luôn chăm sóc cô, liền giống như mẹ cô.

Là vị trưởng bối Hứa Tiểu Tiểu đã từng thích nhất, tôn trọng nhất.

Giờ này khắc này, sắc mặt viện trưởng xanh mét, nhìn ánh mắt của bà hết sức phức tạp lộ ra thất vọng.

Hứa Tiểu Tiểu muốn giải thích cái gì, nhưng còn chưa nói viện trưởng liền thở dài: "Là ta sai rồi không nên gọi con trở về."

Lời nói liền mắc kẹt trong cổ họng rồi.

Lòng của cô như là bị một bàn tay vô hình gắt gao nhéo, đau đến hô hấp đều có điểm không thuận, sau đó liền nghe đến viện trưởng tiếp tục nói "Tiểu Tiểu, con đi đi về sau không cần đến nữa."

- -

Hứa Tiểu Tiểu đứng ở ngoài cửa, nhìn chằm chằm cửa trại trẻ mồ côi từ từ đóng lại.

Trước mắt là bọn nhỏ, lúc cô rời đi trong ánh mắt không có che giấu ghét bỏ.

Thế giới của bọn nhỏ là đơn giản nhất.

Nhưng cũng đã thương người nhất.

Cô cười khổ một cái.

Cũng không biết đứng ở đó bao lâu, nhưng vẫn xoay người rời đi.

Trong đầu không tự giác hiện lên một: Đời không như là mơ, tình không như là thơ.

Cho nên vẫn là nhìn về phía trước.

Hứa Tiểu Tiểu điều chỉnh tâm tình đi tới công ty.

Nói là công ty kỳ thật là một phòng ngủ và phòng khách trong một tòa nhà dân cũ kỹ, công nhân tính cả cô chỉ có ba người.

Cô vừa mới vào công ty, thấy một cô gái mặc đồ công sở đi tới "Chị Tiểu Tiểu, hôm nay là ngày đầu tiên Kim tiên sinh trả tiền hoa hồng cho chúng ta, công ty chúng ta không phải chị đăng ký sao, cho nên cần dùng đến thân phận của chị để kiểm chứng với ngân hàng."

"Được, chị đưa cho em."

Nói xong, bàn tay tiến vào quần bò trong túi tiền.

Một giây sau, cô giống như hóa đá, cứng ngắt tại chỗ.

Bởi vì, cô đột nhiên nhớ tới!

Ngày hôm qua tại Câu Lạc Bộ gặp vợ bé Giai Giai, lúc đó cô vì đang vội nên đem bóp tiền thả vào trong cái gối ôm kia!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Hóa ra là một người đàn ông nhàm chán

"A a a a!"

Hứa Tiểu Tiểu tóm lấy tóc, cả người đều phát điên.

Cô tuyệt đối là đứt gân não, mới đưa gối ôm cho Hứa Mộc Thâm!

Bây giờ phải làm sao?

Hôm nay Kim tiên sinh muốn trả tiền, phí sinh hoạt tương lai của mọi người đều có liên quan.

Cho nên, nhất định phải đi tìm Hứa Mộc Thâm đem gối ôm trở về.

Hứa Tiểu Tiểu cùng cô gái đó chào một tiếng, sau đó liền vội vã bắt xe về nhà họ Hứa.

Vừa mới đến cửa, liền đụng phải quản gia.

Cô vội mở miệng: "Chú Vinh, Hứa Mộc Thâm đâu?"

Quản gia nghe nói như thế, nhủ thầm, "Tiểu thư, cô không thể gọi thẳng tên cậu chủ như vậy."

"... A... anh cả đâu?"

"Cậu chủ tiếp quản tất cả công ty của gia tộc, mỗi một bước đi đều mang theo thâm ý, cho nên trong nhà này không có ai có tư cách hỏi hành tung của cậu chủ."

"..."

Hỏi ông ta còn không bằng dựa vào chính mình.

Lưu loát ngẩng đầu quét một vòng lầu hai, Hứa Tiểu Tiểu trực tiếp hỏi: "Anh ta ở 201?"

Quản gia sững sốt, "Làm sao cô biết?"

Ngày hôm qua đứng ở lầu một, nhìn thấy anh từ hướng đó bước ra.

Vốn dĩ không biết, bất quá nhìn phản ứng của quản gia liền là phòng đó.

Hứa Tiểu Tiểu biết được đáp án, đi thẳng lên lầu.

Đứng ở trước cửa phòng anh, bỗng nhiên dừng lại.

Cả người trở nên xoắn xuýt.

Người đàn ông này ghét những điều cô đã trêu chọc trước đây.

Mà gối ôm là chứng cứ trực tiếp nhất cô đùa giỡn anh....

Nếu cô nói thẳng với anh cô muốn, chẳng phải nhắc nhở anh một lần nữa?

Suy nghĩ lại những lời tối qua anh cảnh cáo, Hứa Tiểu Tiểu lập tức run mình một cái.

Cô cắn cắn môi, sau cùng nhìn chung quanh một chút, nhớ đến mũi chân, rón ra rón rén tiếp sát cửa phòng án tay trên tay nắm cửa.

Chợt hơi chút dùng lực.

Cửa phòng bị nhẹ nhàng đẩy ra, cô vươn đầu ra, mặt hướng vào bên trong nhìn nhìn, sau đó thở dài.

Không có ai!

Cũng đúng! Lúc này, Hứa Mộc Thâm khẳng định đi làm.

Sao cô lại ngu ngốc như vậy, lại vẫn thật cẩn thận nhìn xem tâm tình của anh như thế nào.

Bắt quả bây giờ không có ai, có phải cô có thể đem gối "Lấy" trở về!

Ý niệm này xuất hiện, mắt cô sáng lên.

Lập tức lặc mình tiến vào, đóng cửa phòng sau đó thoải mái nhìn quanh phòng này.

Phòng của Hứa Mộc Thâm rất lớn, trang trí phù hợp với tính cách của anh.

Nội thất đều là đen trắng, không dính bụi trần, cảm giác lạnh lung mà trong veo như là không có người sống

Bắt quả, gối ôm đâu?

Cô mở to đôi mắt đen, nhìn xung quanh phòng.

Nhảy lên giường, đầu mông lên kéo chăn lên tìm kiếm, không có.

Sau đó liền đi đến bên cạnh, mở tủ quần áo.

Trong tủ quần áo, tất cả đều là đồ Âu màu đen trắng cùng với áo sơ mi, đơn điệu khiến người ta cảm thấy nhàm chán.

Nhưng vẫn không có.

Hứa Tiểu Tiểu ngồi xổm người xuống, ánh mắt rơi vào phía dưới trong ngăn kéo.

Ngăn kéo kia nhìn rất lớn, cái gối ôm cũng có khả năng để trong đó.

Cô trực tiếp mở ngăn kéo ra, tùy ý thò tay vào, lấy ra một thứ nhìn nhìn...

Mặt trắng xanh lập tức chuyển đỏ!

Cô lấy ra không phải cái gì khác mà là quần tứ giác của đàn ông.

Cô theo bản năng liền muốn ném quần áo vào trong ngăn kéo, nhưng mà đột nhiên cảm thấy không thích hợp.

Người đàn ông kia nhìn cao lớn phi thường, nhưng nhìn cái quần này có vẻ nhỏ?

Cô vươn tay ra, khua tay múa chân một phen, lăm lăm lâu bầu: "Mông anh ta ít nhất lớn như vậy?"

"Quần nhỏ như vậy, mặc được sao?"

"Nhìn lạnh như băng, không nghĩ tới thực ra là một người đàn ông nhàm chán!"

Nói xong câu đó, cô đang định ném quần vào trong ngăn kéo, lại cảm giác một chút lạnh đột nhiên đánh úp lại!!

Thân hình Hứa Tiểu Tiểu cứng đờ, quay đầu.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Là đứa bé kia!

Liền nhìn đến lưng người đàn ông đàn ông đứng ở ban công cửa phòng, mặt lạnh như băng nhìn cô.

Hứa Tiểu Tiểu...!

Thời gian như dừng lại ba giây, Hứa Tiểu Tiểu nhảy dựng lên, "Anh, anh, anh cả."

Anh không phải đi làm sao?

Làm sao có thể ở trong phòng!

Mà còn, yên lặng như thế trốn ở trên sân thượng?

Lời cô vừa nói... Hận không thể tát chết chính mình, hoặc là lấy kim khâu kín miệng mình!

Anh hẳn là không nghe?

Nhưng trong phòng yên tĩnh như vậy, làm sao có thể không nghe được!

Cũng trách không được, nam nhân sắc mặt như vậy hắc.

Hứa Tiểu Tiểu ho khan một tiếng: "Anh cả, cái kia tôi không phải nói anh..."

Vừa giải thích vừa vurun tay ra, sau đó.... Mới phát hiện quần tứ giác của đàn ông trong tay mình còn không có vút xuống!

Hai ánh mắt đồng loạt rơi vào trên cái quần kia.

Nửa ngày, người đàn ông mới âm trầm nói chuyện: "Cô vẫn định cầm trong bao lâu?"

Hứa Tiểu Tiểu thật sự là xấu hổ cực kỳ.

Cô nuốt miệng nước miếng, sau đó liền lập tức buông tay cầm quần quảng phát đến trên đất.

Cô vỗ vỗ tay mình, chớp mắt, mở miệng lấy lòng nói: "Anh cả, tôi tới giúp anh dọn dẹp phòng một lần, đó anh xem dọn dẹp cũng không tệ lắm phải không?"

Tầm mắt Hứa Mộc Thâm rơi trên giường vốn dĩ sạch sẽ lại bị cô tìm kiếm lung tung lộn xộn.

Hứa Tiểu Tiểu...

Anh trực tiếp hỏi: "Cuối cùng cô đang tìm cái gì?"

Tròng mắt Hứa Tiểu Tiểu xoay xoay, đang định mở miệng nói dối.

Ngữ khí Hứa Mộc Thâm trở nên cực kỳ nghiêm túc: "Tốt nhất cô suy nghĩ kỹ rồi trả lời."

Nguy hiểm khiến cho người ta cảm giác tim đập rất nhanh.

Khiến Hứa Tiểu Tiểu theo bản năng ngậm miệng lại.

Nói thật?

Cô cắn môi.

Người đàn ông này giống như đã phát hiện cô định nói dối, khiến cô có cảm giác mỗi câu cô nói dối, anh đều biết hết.

Xoắn xuýt một hồi, tới cùng vẫn mở miệng: "Cái kia... Cái gối ôm hôm qua rơi trên xe của anh đâu?"

Trong mắt anh hơi híp, nhìn cô chằm chằm không nói chuyện.

Hứa Tiểu Tiểu nóng nảy, "Là đứa bé kia!"

Dứt lời, một cỗ lãnh ý nhảy mắt từ trên thân người đàn ông tỏa ra.

Anh gần từng tiếng nói: "Đốt rồi!"

Hứa Tiểu Tiểu càng nóng nảy.

Cô cơ hồ nhảy dựng lên, thanh âm lập tức cất cao: "Anh nói cái gì? Đốt rồi?"

Hứa Mộc Thâm liếc cô một cái, không nói chuyện.

Dáng vẻ kia khiến cho Hứa Tiểu Tiểu cảm thấy sắp tức muốn chết rồi.

Muốn chất vấn mà lại phát hiện chính mình không có lập trường để chất vấn. Gối ôm là cô trêu đùa anh, anh đốt đi có gì sai?

Nhưng thân phận của cô chứng minh như thế nào bây giờ?

Hứa Tiểu Tiểu cảm giác chính mình đều nhanh muốn kìm nén ra nội thương đến đây.

Cúi đầu, đúng lúc nhìn thấy quần lót cô vút xuống đất.

Cô hít một hơi thật sâu, giẫm hai chân lên cái quần kia, xoay người rời đi!

Hứa Mộc Thâm nhú mày.

Người phụ nữ này tự nhiên chạy tới, còn biến phòng anh thành như vậy, bây giờ liền bỏ đi như vậy?

Anh tiến lên một bước, nghĩ muốn làm gì, điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Cúi đầu, nhìn thoáng qua.

Anh xoay người, lại đi đến ban công, nghe điện thoại, bên kia truyền đến thanh âm của trợ lý "Tiên sinh, Lý tiên sinh muốn mời anh cơm."

- -

Hứa Tiểu Tiểu thờ phỉ phỉ đi tới.

Đốt rồi!

Lửa giận dè nặng, lúc này điện thoại di động vang lên.

Cô cúi đầu nhìn đến hai chữ ông chủ Kim.

Lập tức nghe, thanh âm dịu dàng: "Kim tiên sinh ~ xin hỏi anh tìm tôi có chuyện gì sao?"

Nói xong, đi về phía trước.

Phía sau, Hứa Mộc Thâm từ trong phòng đi ra, nhìn chăm chăm sau lưng cô, nhú mảy.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Ô Long!

"Hứa tiểu thư, tiền tôi có thể cho cô nhưng kế hoạch bước đầu tiên ngày hôm nay cô thất bại khiến cho tôi không thể không hoài nghi năng lực của các cô! Phòng làm việc của các cô không được sao? Vợ của tôi lập tức quay lại, nếu vẫn làm không được, tôi sẽ sớm tìm người khác."

Ngữ khí của Kim tiên sinh có phần cứng ngạnh.

Hứa Tiểu Tiểu lập tức ôn tồn giải thích nói: "Kim tiên sinh, anh đừng có gấp, chúng tôi vì anh mà chuẩn bị một loạt kế hoạch tiếp theo, đảm bảo sẽ không xảy ra vấn đề gì, anh..."

"Hứa tiểu thư, cô luôn luôn nói chuẩn bị kế hoạch cho tôi, nhưng đến bây giờ tôi vẫn không biết cô chuẩn bị cái gì. Như vậy đi, tôi đang ở Câu Lạc Bộ Mỹ Sắc, bây giờ cô qua đây đem kế hoạch của các cô, nói cho tôi nghe một chút!"

Hứa Tiểu Tiểu chỉ có thể đáp ứng: "Được, tôi lập tức đến đó."

Cúp điện thoại, cô vội vã đi ra ngoài.

Cái việc "Khuyến nhân tình rút lui" trước mắt phát triển không tốt.

Phòng làm việc bọn họ đòi tiền không có tiền, muốn người không có người, cho nên thanh danh càng trở nên mất đi.

Vụ án này của Kim tiên sinh vẫn là kéo thêm nhiều quan hệ mới có thể nắm trong tay.

Cho nên, vụ án này bọn họ nhất định phải làm tốt, vừa có thể lấy lại danh tiếng, thứ hai có thể lời ít tiền, duy trì văn phòng làm việc.

Lái xe như điên tới "Câu Lạc Bộ Mỹ sắc."

Hứa Tiểu Tiểu đi thẳng tới phòng 886, đẩy cửa phòng ra, đi vào, liền nhìn thấy một người đàn ông khoảng 40 tuổi, mặt chữ quốc, mày rậm mắt to đứng ở đằng kia.

Hứa Tiểu Tiểu nhất thời mở miệng cười: "Kim tiên sinh, để cho anh đợi lâu."

Kim tiên sinh gật gật đầu, chỉ vào đối diện, "Ngồi đi, chúng ta đi vào việc chính đi. Giai Giai với tôi đã có năm sáu năm tình cảm, cho nên tôi chỉ có thể tận lực làm giảm tổn thương cho cô ấy, cô nói bước tiếp theo các cô định làm như thế nào?"

Cất ~

Tận lực giảm bớt tổn thương.

Nói cứ giống như tình cảm cái gì, nhưng loại đàn ông này trong nhà có vợ rồi mà vẫn tìm tình nhân bên ngoài, có mấy người là người tốt?

Trong lòng phi nhỏ, trên mặt lại khen tặng Kim tiên sinh: "Vây Giai Giai cùng anh cảm tình rất sâu, cho nên chúng ta liền muốn để tình cảm này nhạt trước. Như vậy Giai Giai có lẽ sẽ chủ động rời khỏi anh."

Kim tiên sinh cảm thấy được có lý, gật gật đầu.

Hứa Tiểu Tiểu liền nở nụ cười "Tiếp theo chúng tôi định làm như vậy..."

Nói còn chưa dứt lời, cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra!

Quay đầu, liền nhìn đến một người phụ nữ hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, dáng vẻ của một phụ nữ sinh đẹp nổi giận dưng dưng đi tới!

Cô vừa tiến đến, liền thẳng đến Hứa Tiểu Tiểu mang theo cái bao trực tiếp hướng trên người cô đập bẻ!

"Kẻ lừa đảo! Vây mà lại vẫn định dùng giả mạo thai lừa gạt tôi! Hôm nay tôi đánh chết tình nhân cô!"

Hứa Tiểu Tiểu hoảng sợ, hai cái tay ôm đầu tránh thoát lần đầu tiên, lập tức liền từ trên ghế nhảy dựng lên, "Giai Giai tiểu thư, cô bình tĩnh, cô bình tĩnh..."

"Bình tĩnh cái đầu cô! Cướp đoạt đàn ông của tôi, tôi cho cô biết lợi hại!"

Giai Giai mang theo cái túi đập xuống.

Hứa Tiểu Tiểu chỉ có thể chạy quanh bàn ăn.

Mà Giai Giai vào cũng không có đóng cửa phòng, cho nên động tĩnh trong phòng đều truyền ra ngoài.

Người bên ngoài nghe có chuyện dần dần vây quanh phòng.

"Đánh ghen kìa, mau đến xem!"

Thanh âm bên ngoài khiến cho Hứa Tiểu Tiểu phân thần, bị Giai Giai nắm lấy tóc!

Hứa Tiểu Tiểu nghiêng đầu lo lắng!

Đúng lúc này, "Ting!"

Thanh máy lâu 8 mở ra.

Về mặt Hứa Mộc Thâm không chút thay đổi, nhìn không chớp mắt từ bên trong đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Bây giờ anh thật sự thích tôi

Trước cửa phòng 886 náo nhiệt cũng không thể khiến anh dừng bước.

Anh thậm chí còn không thèm liếc một cái, lập tức đi về phía trước.

Mãi đến khi anh nghe thấy một thanh âm quen thuộc: "A, quần từ động khẩu bất động thủ, cô buông tóc của tôi ra ~ "

Cước bộ ngừng lại, anh kinh ngạc quay đầu.

Nhìn đến tình cảnh bên trong, sắc mặt lập tức âm trầm như nước.

Con người giống như hồ sâu, nổi lên lửa giận ngập trời.

Trong phòng, Giai Giai đã kéo tóc Hứa Tiểu Tiểu, bộ mặt thật hung tàn nhìn chăm chăm cô "Đừng nói nhảm, cô dám cướp đoạt đàn ông của tôi, tôi liền đánh chết tình nhân như cô!"

Nói xong câu đó, liền vươn tay ra tát vào mặt cô!

Đồng tử mắt Hứa Mộc Thâm co rụt lại, theo bản năng bước ra định đi vào phòng như thấy tình thế thay đổi!

Vốn dĩ bị người phụ nữ kia khống chế, trong lúc bị Giai Giai đánh, cái đầu linh hoạt đụng vào bụng Giai Giai, cô hơi dùng lực néo tay Giai Giai, Giai Giai liền buông lỏng cô ra.

Sau đó.....

"Bốp!"

Hứa Tiểu Tiểu trở tay hung hăng tát một cái vào mặt Giai Giai.

Giai Giai lùi về phía sau một bước, trên mặt hiện dấu tay, mắt thường cũng có thể nhìn thấy rất nhanh liền sưng đỏ.

Hứa Mộc Thâm đứng lại cước bộ, mày khẽ nhăn.

Giai Giai chấn kinh cực kỳ, không thể tin nhìn Hứa Tiểu Tiểu, một lúc sau mới hô: "Cô, cô dám đánh tôi sao?"

Hứa Tiểu Tiểu lãnh xịch một tiếng, vỗ vỗ tay.

Cô đã sớm muốn đánh người rồi!

Bất quá bởi vì Kim tiên sinh là khách của cô cho nên cô mới nhẫn nhịn.

Bây giờ.....

Cô gọi lên môi "Không phải cô kêu là nhân tình sao?"

Giai Giai nghẹn lời: "Cô.....!"

"Cô nghĩ cô là ai? Bất quá cũng chỉ là nhân tình của Kim tiên sinh! Cô thật sự chỉ là một cù hành xanh thôi!"

Toàn thân Giai Giai đều phát run, "Cô nói cái gì! Tôi và chú ấy là thật tâm yêu nhau!"

Chú? Đây là xưng hô với Kim tiên sinh sao?

Người phụ nữ này xem phim Hàn quá sao?

Hứa Tiểu Tiểu nhún vai, nói một câu chính mình cũng buồn nôn: "Nhưng bây giờ người trong lòng anh ấy là tôi."

So với già mồm cái lão chẳng khác là mấy!

"Điều đó không thể!" Giai Giai mở to hai mắt nhìn, thân thể run rẩy, vừa nài còn mới thô bạo, bây giờ cả người giống như bông hoa trắng nhỏ trong mưa gió.

Hứa Tiểu Tiểu không chút khách khí: "Sao lại không thể? Tôi xinh đẹp hơn cô, tôi trẻ hơn cô, vóc người tôi đẹp hơn cô, tôi khí chất hơn cô, anh ấy nói cô kém tôi một ngón tay!"

"Tôi không tin, tôi không tin!" Giai Giai mạnh hô lên một câu, lấy tay che mặt mình nghẹn ngào.

Hứa Tiểu Tiểu bấu môi, từ trên bàn rút ra một tờ khăn giấy, trào phúng đưa cho cô ta, phi thường nói lời ác độc: "Giai Giai tiểu thư, người có học nên tôn trọng sự thật, tuổi già sức yếu không phải lỗi của cô nhưng nên tự mình hiểu lấy, là cô sai rồi."

Tiếng khóc của Giai Giai ngừng một trận, chột khóc lớn xoay người chạy ra ngoài.

Hứa Tiểu Tiểu cười tít mắt nhìn người bên ngoài, phất phất tay "Giải tán đi, có gì hay."

Sau đó liền khép cửa phòng lại.

Cửa phòng đóng lại, cô quay đầu, trên mặt biểu tình nháy mắt nghiêm túc.

Kim tiên sinh kinh ngạc nhìn chăm chăm cô, cho tới bây giờ đều chưa có lấy lại tinh thần.

Anh khó hiểu mở miệng nói: "Giai Giai làm sao mà biết chúng ta ở trong này? Là cô nói với cô ấy?"

Vấn đề này, cô làm sao mà biết!

Nhưng Hứa Tiểu Tiểu ra vẻ trấn định, nhìn chăm chăm Kim tiên sinh mở miệng: "Bởi vì cái này là bước thứ hai của chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Khéo vậy, anh cũng ở trong này?

Kim tiên sinh ổn định đi từ trong phòng ra, Hứa Tiểu Tiểu hừ nhẹ nhảy dựng lên đi ra ngoài.

Trong đầu lại đang tự hỏi:

Từ lần trước gặp Giai Giai, cô liền cảm thấy không thích hợp.

Tựa hồ tất cả hành động của cô, Giai Giai dường như đều biết.

Toàn bộ thật sự đều là trùng hợp sao?

Nghĩ như vậy, cô từ Cầu Lạc Bộ đi ra ngoài.

Có một chiếc xe đỗ ngoài cửa, cô lờm một cái, thu hồi ánh mắt, định tiếp tục đi về phía trước lại bỗng nhiên quay đầu lại nhìn.

Chiếc xe này không phải xe của Hứa Mộc Thâm sao?

Sao lại ở chỗ này?

Cô đi tới bên cạnh xe.

Chỉ thấy cửa xe mở ra, gương mặt Hứa Mộc Thâm lạnh tanh xuất hiện trước mặt cô.

Hứa Tiểu Tiểu kinh hi nhìn anh, vươn tay chào hỏi: "Anh cà, khéo vậy, anh cũng ăn com ở trong này?"

Ngay sau đó, cánh tay của cô bị người bắt lấy, của cô cánh tay lại bị kéo lấy, một cái kéo mạnh khiến Hứa Tiểu Tiểu lão đảo, trực tiếp bị túm gục ở trên ghế sau!

"Rầm!"

Cửa xe đóng lại, xe khởi động.

Hứa Tiểu Tiểu ngẩng đầu lên, sờ sờ bị va chạm lên men cái mũi, "Anh cà, anh làm gì vậy?"

Hứa Mộc Thâm như là một tảng băng nhìn thẳng về phía trước, không nói một câu nào.

Giống như người vừa rồi kéo cô không phải là anh.

Hứa Tiểu Tiểu ngượng ngùng xoa cái mũi.

Nhìn lại nhìn, vẫn là nhìn về phía lái xe mở miệng, "Bác tài, chúng ta đang về nhà họ Hứa sao?"

Lái xe nghe nói như thế, nhìn Hứa Mộc Thâm từ kính chiếu hậu, thấy toàn thân anh phóng ra khí lạnh, sợ tới mức nuốt nước miếng, đáp: "Vâng."

Hứa Tiểu Tiểu nhủ mày "Nhưng tôi còn có việc! Phiền anh đưa tôi đi trung tâm hội nghị thể kỷ bên kia một chuyến."

Hứa Mộc Thâm nghe nói như thế, ánh mắt lạnh hơn.

Vừa mới tranh giành nhân tình xong, bây giờ đi trung tâm hội nghị thế kỷ, là theo Kim tiên sinh kia có hoạt động khác?

Lại vẫn chưa đủ xấu hổ sao?

Tay Hứa Mộc Thâm để trên đùi nắm thật chặt, cổ nén lửa giận, nhìn cô một cái.

Cái nhìn đó khiến Hứa Tiểu Tiểu cảm giác như bị đóng băng, không dám nói tiếp nữa.

Bỏ đi....

Người đàn ông này không biết nổi điên làm gì, mình vẫn lại là không nên trêu chọc anh.

Chẳng qua là trở về nhà họ Hứa trước thôi!

Nghĩ như vậy, cô dựa vào xe cố gắng giữ khoảng cách với người đàn ông lạnh lùng này.

Nửa giờ sau, nhà họ Hứa.

Xe ngừng lại, Hứa Tiểu Tiểu mở cửa xe "Cái đó, anh cả, cảm ơn anh ~ tôi đi làm đây ~ "

Nói xong, liền đi ra ngoài.

Nhưng vừa bước được hai bước, liền nghe thấy thanh âm phía sau: "Bắt lấy cô ấy."

Lời này vừa buông ra, cánh tay lại bị người ta bắt lấy.

Hứa Tiểu Tiểu sợ ngây người.

Cô mở to hai mắt nhìn, vùng vẫy: "Anh cả, anh, anh làm gì vậy?"

Hứa Mộc Thâm không nói chuyện, chỉ là xuống xe đi ở phía trước.

Lái xe liền kéo cô, đi theo sau Hứa Mộc Thâm.

Lầu hai, Hứa Tiểu Tiểu bị đẩy mạnh vào trong phòng khách.

Cô lao đảo ổn định thân thể, quay đầu nhìn thấy cửa bị đóng lại một tiếng "cạch " như là đóng lại từ bên ngoài.

Cả người cô hoàn toàn lờ mờ.

Không rõ như thế nào, Hứa Mộc Thâm làm cái gì vậy.

Cô gục ở cửa, vuột cửa phòng. "Anh cả, anh cả, thả tôi ra! Anh muốn làm gì?"

Trả lời cô chỉ là thanh âm của bác tài: "Tiểu thư, tiên sinh nói khi nào cô biết lỗi lầm của mình, khi đó mới thả cô ra."

Hứa Tiểu Tiểu....!

Cô kinh ngạc đứng ở đằng kia, trợn mắt há hốc mồm.

Cô làm sai cái gì?

Người đàn ông này có bị bệnh không?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Hứa Mộc Thâm, tên khốn kiếp này!

Sắc trời đã tối hẳn.

Trong phòng chỉ mở một ngọn đèn ngủ, ánh sáng lờ mờ khiến Hứa Tiểu Tiểu vừa nôn nóng vừa khó chịu.

Đã bị nhốt sáu tiếng đồng hồ, nhưng đến bây giờ cô vẫn chưa hiểu, rốt cuộc mình đã làm gì sai.

Theo lý thuyết, lần đó hôn anh một cái, chẳng phải nên bỏ qua rồi sao?

Bây giờ là thế nào?

Chuông điện thoại đột nhiên vang lên. Hứa Tiểu Tiểu cầm lên, khi nhìn thấy trên màn hiển thị hai chữ "Viện trưởng", thì nhú mày.

Chăm chú nhìn màn hình một hồi, lúc này cô mới nghe.

Từ "A lô" còn chưa nói ra khỏi miệng, đã nghe được giọng nói lo lắng của viện trưởng truyền tới: "Tiểu Tiểu, bây giờ con lập tức tới cô nhi viện một chuyến, nhanh lên!"

Giọng nói của bà như khóc đến nơi, Hứa Tiểu Tiểu nghe vậy vọt đứng lên: "Viện trưởng, sao thế?"

"Là Diễm Diễm! Hôm nay sau khi nhận nuôi thất bại, nó cứ nhốt mình khóc ở trong phòng, cả ngày nay không ra ngoài cũng chẳng ăn gì, sau đó ban nãy phát hiện, thế mà nó lại chạy lên mái nhà một mình! Chắc nó không nghĩ quần chứ? Muốn nhảy lầu tự vẫn?"

"Cái gì?!"

Trái tim của Hứa Tiểu Tiểu cũng theo những lời đó mà thất lại.

Cô tròn lớn hai mắt, "Viện trưởng, con tới ngay."

Cúp điện thoại, cô chọt lao đến chỗ cửa phòng, dùng sức đập, "Có người không?"

Chỗ cửa, tài xế lập tức mở miệng: "Tiểu thư."

"Tôi muốn gặp anh hai, tôi biết mình sai rồi."

Bất kể thế nào, gặp Hứa Mộc Thâm trước rồi nói.

Cô hiểu rằng người khác không dám thả cô đi.

Tài xế vội vàng mở miệng: "Tôi đi gọi tiên sinh ngay."

Hứa Tiểu Tiểu đi tới đi lui trong phòng, sốt ruột chờ đợi, sau năm phút, giọng nói của tài xế truyền vào từ bên ngoài: "Hứa tiên sinh đã đến!"

Cô nhào thẳng tới cửa, nhìn ra phía ngoài bằng mắt mèo: "Anh hai, tôi biết mình sai rồi, anh thả tôi ra ngoài đi."

Người đàn ông đứng ở bên kia, tựa như biết rõ cô đang ở nơi nào vậy, ánh mắt thâm thúy, nhìn chằm chằm chỗ mắt mèo.

Nghe vậy, anh từ tốn mở miệng: "Biết rồi?"

"Đúng, tôi biết rồi, tôi không nên hôn anh, không nên vào phòng anh, tôi thật sự biết mình sai rồi, xin anh, thả tôi ra ngoài!"

Người đàn ông rù mắt, "Chỉ có thể?"

Còn gì nữa sao?

Trong đầu Hứa Tiểu Tiểu chỉ toàn là Diễm Diễm, rồi rầm như tơ vò, thật sự không nhớ nổi: "Tôi sai rồi, cả người tôi đều sai, anh nói gì thì chính là cái đó, tôi đảm bảo sau này tôi sẽ nghe lời anh hết, anh hai, coi như tôi xin anh, thả tôi ra ngoài, tôi có người bạn gặp chuyện... Tôi phải đi gặp nó."

Bạn?

Mí mắt Hứa Mộc Thâm giật giật, cười nhạt một tiếng trong lòng.

Là vị Kim tiên sinh kia sao?

Nghĩ đến đáng về thường xuyên nói dối của Hứa Tiểu Tiểu, anh căn bản cũng không tin.

Anh tới đây, chính là một sai lầm.

Nếu như người phụ nữ này biết mình sai rồi chỉ trong sáu tiếng, đó chính là một kỳ tích.

Hứa Mộc Thâm nghĩ đến đây, xoay người rồi đi.

Hứa Tiểu Tiểu nóng nảy, "Anh hai, anh hai!"

Hứa Mộc Thâm không ngừng bước.

"Thật sự là chuyện sống chết, anh hai, anh thả tôi ra ngoài!"

Anh vẫn đi về phía trước như cũ.

"Hứa Mộc Thâm!!" Hứa Tiểu Tiểu tức muốn học máu, "Cái tên khốn kiếp này, anh thả tôi ra ngoài!"

Hứa Mộc Thâm dừng bước, quay đầu lại, "Cô nói gì?"

Hứa Tiểu Tiểu sắp điên rồi, "Anh có biết, biểu hiện này của anh là trái phép!"

"Trái phép?" Hứa Mộc Thâm khẽ cười lạnh, "Dù sao thế cũng đỡ hơn để cô ra ngoài làm chuyện mất mặt gia đình!"

Hứa Tiểu Tiểu siết chặt nắm tay: "Tôi hỏi anh một lần cuối cùng, anh có thả tôi ra ngoài hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Điềm Điềm, chị Tiểu Tiểu tới rồi!

Những câu hỏi này của cô có một loại cảm xúc đau buồn.

Hứa Mộc Thâm thoáng trầm mặc, rồi lại cười nhạt mình suy nghĩ nhiều.

Người phụ nữ này có thể làm tiểu tam đến mức như đúng lý hợp tình, sao có thể có loại cảm xúc này?

“Tôi đây cũng nói cô biết.” Hứa Mộc Thâm gần từng chữ một nói, “Không tha.”

Anh cho rằng lời này của mình vừa dứt, cô gái trong phòng sẽ tiếp tục âm ỉ, nhưng không nghĩ rằng lại yên ắng xuống.

Cho nên, đây là bỏ cuộc?

Anh đang chuẩn bị rời đi, thì đột nhiên nghe được tiếng động bên ngoài:

“Trời ạ!”

“Hứa tiểu thư!”

“Cẩn thận!”

Vài tiếng kính hô truyền vào từ ngoài sân.

Ánh mắt Hứa Mộc Thâm trầm xuống, đột nhiên ý thức được gì đó, giọng anh sa sầm, ra lệnh: “Mở cửa!”

Tài xế vội vàng mở cửa phòng.

Hứa Mộc Thâm đẩy ra, đi vào, lúc này mới phát hiện, trong phòng trống không.

Mà cửa sổ lại mở rộng ra, rèm cửa sổ màu trắng nhẹ nhàng phất phới theo gió đêm.

Anh bước vội hai bước, đi đến mép giường, thì nhìn thấy dưới lầu một, cô gái khập khiễng ôm chân mình, chạy chậm một mạch ra ngoài cổng.

Hứa Mộc Thâm nhú mày, không nói hai lời, xoay người xuống lầu lái xe đuổi theo.

Trong lòng bực mình không thể nói ra lời.

Người phụ nữ này, vì đi gặp tên họ kim kia, ngay cả mạng cũng từ bỏ?!

--

Trên đùi đau lên từng cơn, chỉ là Hứa Tiểu Tiểu không để ý tới.

Cô ra khỏi cổng chính, đã đón một chiếc xe taxi chạy thẳng đến cô nhi viện.

Trong lòng ở yên lặng cầu nguyện, Điềm Điềm ngàn vạn lần không được có chuyện gì.

Nếu không, đời này của cô, sẽ không thể tha thứ cho mình.

Trong lòng chưa xót khôn người, hốc mắt cô cũng từ từ mơ hồ, hận không thể mọc ra một đôi cánh, có thể lập tức bay tới, cô thúc giục nói: “Tài xế, nhanh lên nữa.”

Tài xế xe taxi cười khò, “Tiểu thư, ngài đã thúc giục lần thứ tám rồi, tôi đã chạy tốc độ nhanh nhất.”

Hứa Tiểu Tiểu gật đầu, đứng ngồi không yên.

Chờ sau khi xe taxi cuối cùng cũng tới cô nhi viện, cô không chút nghĩ ngợi, nhảy thẳng xuống, chạy thẳng vào cô nhi viện.

Tài xế xe taxi bị dọa sợ, “Tiểu thư, cô còn chưa đưa tiền!”

Cùng với những lời này, một đường sấm sét nổ vang trên bầu trời.

Ngay sau đó, mưa dầm nặng hạt, đổ xuống rào rào.

Hứa Tiểu Tiểu căn bản chưa kịp trú mưa, chạy nhanh vào trong.

Xuyên qua sân trước, cô vừa liếc mắt đã thấy một bóng đen nho nhỏ ở trên mái nhà tầng năm, lẳng lặng ngồi ở chỗ đó.

Phía dưới sân, mấy đứa nhỏ xúm thành một vòng vây quanh.

Tầng cao nhất, còn có vài người, đứng cách Điềm Điềm không xa.

Tiếng mưa rơi quá lớn, Hứa Tiểu Tiểu không nghe thấy bọn họ nói gì, đau đớn trên đùi cũng đã chết lặng.

Cô cắn chặt răng, ngay lập tức chạy về phía tầng cao nhất.

Nước mưa xối rửa tầng cao nhất, dòng nước chảy róc rách theo ống thoát nước.

Toàn thân Hứa Tiểu Tiểu đều ướt đầm.

Nàng từ từ, từng bước một đi đến trước mặt Diễm Diễm.

Lúc lại gần mới nhìn thấy, nó ngồi ở mép lầu năm, hai chân đung đưa giữa không trung.

Thân thể gầy yếu thấp bé của nó, tựa như một con gió cũng có thể thổi bay.

Trái tim Hứa Tiểu Tiểu tựa như bị nhéo vào, cô khản trương mở miệng: “Diễm Diễm, chị Tiểu Tiểu tới rồi.”

Một câu buông xuống, Đường Diễm nguyên bản đã chết lặng, rốt cuộc có phản ứng, chậm rãi quay đầu lại.

Khoảnh khắc nhìn thấy Hứa Tiểu Tiểu, con người âm đạm của nó, lúc này mới có ánh sáng.

Mưa quá lớn.

Chỉ là Hứa Tiểu Tiểu vẫn thấy miệng nó mấp máy, nghe được giọng điệu mờ mịt của nó:

“Chị Tiểu Tiểu, có phải em có chỗ nào không tốt, cho nên bọn họ mới không thích em?”

Hứa Tiểu Tiểu lập tức rơi lệ đầy mặt.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 23: Anh hiểu lầm cô

Mưa lớn rì rào.

Không biết là nước mắt, hay là nước mưa, làm ướt đôi gò má của cô.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn bé gái trước mắt, trái tim thắt chặt lại, một loại đau đớn day dứt truyền tới.

Cô từ từ tiến lên từng bước một.

Chợt ngồi xổm người xuống, đưa tay ôm chặt lấy Diễm Diễm.

Diễm Diễm "Oa" một tiếng, bật khóc.

Nó há to miệng, đứa nhỏ cứ thút tha thút thít, khiến người ta nhìn cũng cay cay mũi.

Hứa Tiểu Tiểu ôm nó thật chặt, "Không phải."

Cô từ tốn nói: "Diễm Diễm, em phải nhớ kỹ, rằng mỗi một người đều là thiên sứ gãy cánh, chỉ có yêu lấy bản thân mình, mới có thể khiến cho người khác yêu em."

Diễm Diễm vừa khóc vừa gật đầu.

Hứa Tiểu Tiểu ôm lấy nó, kéo được nó vào từ sát mép phòng.

Đám người viện trưởng kia chứng kiến được tình hình này, chen nhau cùng tiến lên ôm lấy Diễm Diễm.

--

Hứa Mộc Thâm vẫn liên tục lái xe, theo sát phía sau Hứa Tiểu Tiểu.

Sắc mặt anh xanh mét, tay cầm vô lăng hơi nắm chặt, trong con người sôi trào từng cơn tức giận.

Cho dù là con gái nuôi, nhưng bây giờ nói ra cũng là tiểu thư của nhà họ Hứa, làm tình nhân cho giám đốc một xí nghiệp nhỏ thấp kém, quả thật làm mất hết mặt mũi của nhà họ Hứa!

Có câu đánh chết cái nết không chữa, lần trước đã cho cô cơ hội, lần này...

Đôi mắt Hứa Mộc Thâm hơi rũ xuống, đừng trách anh không khách khí.

Nghĩ tới đây, anh ngược mắt, liền thấy xe taxi trước mắt dừng ở trước cổng cô nhi viện.

Anh hơi kinh ngạc, thế mới biết, mình thật sự hiểu lầm cô.

Dừng lại ở bên ngoài một lúc, nghĩ đến gì đó, anh vẫn lái xe qua.

Anh lấy cây dù dự phòng từ trong xe ra, tự mình mở dù đi vào trong.

Mới bước vào cô nhi viện, liền thấy bóng dáng bé nhỏ trên tầng thượng kia.

Anh đứng ở đó nhìn cô gái chạy về phía tầng thượng.

Không biết xuất phát từ tâm tình gì, anh cũng đi theo.

Sau đó thì thấy hết thấy.

Cô gái khóc, cứu được đứa nhỏ.

Chợt một đám người chen lên.

"Nhanh! Chuẩn bị thăm xong chưa? Đứa nhỏ mắc mưa, nhất định phải tắm nước nóng ngay, đề phòng cảm mạo."

"Chuẩn bị xong rồi, ngay ở phía dưới..."

"Tốt, lập tức xuống lầu, đưa nó tới bệnh viện kiểm tra xem có khó chịu chỗ nào không..."

Họ tranh nhau đoạt đứa nhỏ đi, sau đó liền xuống lầu.

Thế nhưng không ai quan tâm đến Hứa Tiểu Tiểu dù chỉ chút ít.

Một tia sét xẹt qua trên bầu trời, gương mặt cô gái, xuất hiện rõ ràng ở trước mắt anh.

Cô đứng ở đó, tóc ướt nhẹp dán lên mặt, gương mặt nhỏ nhắn lớn chừng bàn tay, trắng bệch như tờ giấy.

Cô nhìn theo hướng mọi người rời đi, thân thể đơn bạc lao đảo muốn ngã trong mưa to, khiến cho người ta cảm thấy như quên hết cả thế giới.

Vào giờ phút này, cô và cái người tình quái thường ngày, tựa như là hai người khác nhau, yếu ớt khiến cho người khác đau lòng.

Anh nhìn cô chăm chú, đứng yên một chỗ không nhúc nhích.

Không biết đã qua bao lâu, cô gái mới khôi phục lại tinh thần.

Cô cúi đầu quay trở về.

Mới cử động thế này Hứa Mộc Thâm mới thấy, quần áo trên người cô đã bị máu nhuộm đỏ cả rồi.

Ánh mắt anh hơi nhúu lại.

Cứ nhìn cô như vậy, quay đầu mới đi được hai bước thân thể đã lao đảo, cả người sắp ngã xuống đất!

Dường như Hứa Mộc Thâm không chút nghĩ ngợi, tiến lên một bước ôm lấy cô.

Cô gái ngơ ngàng ngàng đầu, sau khi nhìn thấy anh, cười trừ một cái: "Anh hai à..."

Sau đó nữa, hai mắt nhắm lại, ngất xỉu trong ngực anh.

Hứa Mộc Thâm bình tĩnh nhìn cô, trái tim luôn sắt đá, đột nhiên hơi mềm nhũn.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Cô bị bệnh

Nhà họ Hứa.

Hứa Mộc Thâm ngồi ở trên sô pha, đôi mắt nhìn chăm chú cô gái trên giường..

Có thể là khi nhảy xuống từ tầng hai, đúng lúc va vào vật nhọn nào đó, miệng vết thương trên chân cô trông khá dữ tợn.

Bác sĩ gia đình rửa sạch miệng vết thương cho cô, mở miệng nói: "Tiểu thư bị thương ở chân, miệng vết thương hơi thâm, nếu xử lý không tốt, rất có thể sẽ để lại sẹo, chỉ may là không thương tổn đến động mạch, nếu không có khả năng sẽ nguy hiểm đến tính mạng."

Một câu khiến Hứa Mộc Thâm nhúu mày lại, "Sẽ để lại sẹo?"

Bác sĩ chần chờ, "Tôi nói là nếu xử lý không tốt có thể sẽ..."

"Vậy thì xử lý cho tốt."

Hứa Mộc Thâm trực tiếp đánh gãy lời ông.

Bác sĩ tạm dừng một lúc, lập tức hiểu ý anh, "Vâng."

Ông hít sâu một hơi, lúc này mới cầm lấy dụng cụ giải phẫu, cúi đầu nghiêm túc nhìn vào miệng vết thương.

Nếu tiên sinh coi trọng tiểu thư đến thế, thì chán chán sẽ không tha cho một tia sơ sẩy.

Chỉ là, tay mới vừa mới chạm vào miệng vết thương của Hứa Tiểu Tiểu, thân thể cô đột nhiên run rẩy lên như bị điện giật.

Đồng thời, một tay quơ múa giữa không trung, trong miệng kinh hô: “Điềm Điềm!”

Hứa Mộc Thâm hoảng sợ, theo bản năng đi đến bên mép giường.

Mà tay quơ múa của Hứa Tiểu Tiểu, vừa vận dụng phải tay anh, lập tức nắm chặt, cả người cũng an tĩnh lại trong nháy mắt.

Hứa Mộc Thâm ...

Tay cô, mềm mại không xương.

Nhưng chỉ cần tưởng tượng đến, đây là tay của một tiểu tam, anh lại sinh lòng chán ghét, cưỡng chế rút tay mình ra.

Anh dùng sức, Hứa Tiểu Tiểu mới vừa an tĩnh lại đã tức khắc hoảng loạn lên, nằng nặc thật chặt không chịu buông, “Điềm Điềm, Điềm Điềm, em đừng bỏ rơi chị!”

Hứa Mộc Thâm nhăn mày lại.

Bác sĩ mở miệng: “Tiên sinh, ngài đừng nhúc nhích. Bây giờ cô ấy gãy dựa kịch liệt, cơ bắp trên đùi đều căng chặt lên, căn bản không khâu lại được, phiền ngài vất vả chút, kiên trì vài phút!”

Hứa Mộc Thâm ...

Trong lòng là một trăm không muốn, nhưng tưởng tượng đến nguyên nhân cô bị thương, được.

Anh đứng bất động ở đó, Hứa Tiểu Tiểu quả nhiên lại an tĩnh lại.

Chờ khi khâu lại xong, tiêm thuốc gây mê cho cô, Hứa Mộc Thâm lập tức ném tay cô ra, vọt vào buồng vệ sinh, sau khi rửa sạch sẽ mới đi ra.

Anh nhìn chăm chăm bác sĩ gia đình, “Ông kiểm tra cho nó.”

Sau đó liền ra khỏi phòng.

Khi đi tới cửa, không biết vì điều gì, trong đầu hiện lên tình huống của cô ở cô nhi viện.

Ngừng bước, anh quay đầu lại, lại dặn dò một câu: “Có tình huống gì thì hồi báo cho tôi ngay.”

“Vâng.”

Hứa Mộc Thâm đi vào thư phòng, mở máy tính lên, bắt đầu công tác.

Không biết qua bao lâu, cửa phòng đột nhiên bị gõ vang, anh ngẩng đầu, liền nhìn thấy bác sĩ gia đình đi vào, “Tiên sinh, tiểu thư bắt đầu sốt nhẹ, hẳn là do miệng vết thương bị cảm nhiễm, hơn nữa lại mắc mưa, tôi đã giúp cô ấy truyền nước.”

Tầm mắt Hứa Mộc Thâm dời khỏi máy tính, “Tôi biết rồi.”

Bác sĩ gia đình đi ra ngoài.

Một giờ sau, rốt cuộc chuyện trong công ty cũng xong.

Anh đứng lên, vốn dĩ định vào phòng ngủ của mình nghỉ ngơi.

Nhưng khi đi ngang qua phòng dành cho khách của Hứa Tiểu Tiểu, thì ngừng bước.

Anh mà xui quýt khiến đẩy cửa phòng, đi vào.

Bác sĩ gia đình đã ngủ ở ngoài sô pha rồi.

Hứa Mộc Thâm không đánh thức ông, đi tới mép giường, mượn ánh đèn lò mờ ở đầu giường, nhìn về phía cô gái.

Trong lúc cô ngủ mơ, cũng có chút không yên ổn.

Mà đúng lúc này, di động của cô gái bỗng nhiên reo lên.

Hứa Mộc Thâm cúi đầu, liền nhìn thấy trên màn hình di động nằm trên tủ đầu giường, lập loè một cái tên: Kim chủ.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Anh mềm lòng

Khi Hứa Mộc Thâm nhìn thấy hai chữ "Kim chủ", trong con ngươi anh bỗng dưng dần hiện ra một tia tàn khốc.

Anh nheo đôi mắt lạnh lẽo lại, cảm thấy việc mình tới nơi này gặp cô quả thực quá nực cười!

Dù cho ngày hôm nay xác thực đã oan uổng cô, những việc cô làm tiểu tam của người khác là chuyện ván đã đóng thuyền.

Nghĩ tới đây, anh hừ lạnh một tiếng, xoay người muốn đi.

Nhưng anh vừa mới chuyển người thì cổ tay anh chợt bị kéo lại một cái.

Hứa Mộc Thâm quay đầu lại thì đã nhìn thấy cô gái bất an nhủu mày, có lẽ là bị chuông điện thoại làm ồn đến, hai bàn tay cô thì đang nắm chặt lấy tay anh.

Hừ lạnh một tiếng, anh đang muốn rút tay của mình đi, nhưng lại chợt nghe thấy cô oan ức mờ mịt: "Mẹ, ba, có phải con có chỗ nào không ngoan, thế nên hai người mới không cần con sao?"

Lời của cô ở trong đêm yên tĩnh này, nhẹ nhàng như một sợi lông vũ, khê khằng xẹt qua.

Khiến động tác của Hứa Mộc Thâm khựng lại, trái tim anh cũng tự dưng co rụt lại.

Trong đầu anh đột nhiên dần hiện ra, trong cơn mưa lớn vào hôm qua, cô bé trên tầng cao nhất của cô nhi viện đã bắt lực, thần sắc mê man.

Lúc đó thì cô bé cũng hỏi về vấn đề này.

Đây cũng có thể là vấn đề mà mỗi một cô nhi đều sẽ hỏi.

Nhưng xưa nay anh cũng chưa hề nghĩ tới, cô gái nhí nha nhí nhảnh, không chịu thiệt trước mặt đây, cũng đã từng là một đứa trẻ mồ mị như thế.

"Mẹ, ba..."

Cô đột nhiên nhỏ giọng nghẹn ngào, tiếng khóc kia làm Hứa Mộc Thâm hơi sùng sốt.

Anh lại nghe cô tiếp tục mờ mịt nói: "Có phải con đã làm sai điều gì? Hai người đừng chán ghét con, nếu không thích con, con có thể sửa..."

Cô gái vô ý thức nước nỡ, như là một con mèo nhỏ tủi thân.

Mái tóc đen nhánh rối tung ở trên gối, làm nổi bật khuôn mặt to bằng lòng bàn tay, khéo léo khiến người ta phải thương tiếc.

Cô nắm chặt lấy tay anh, dường như sợ anh đi mất.

Hứa Mộc Thâm nhìn chăm chăm cô, sâu trong cơn người anh cuộn lên tâm tình phức tạp.

Cũng phải.

Cô lớn lên ở cô nhi viện từ nhỏ, cái gì cũng không biết, hoặc cũng căn bản không cảm thấy việc mình làm tiểu tam của người khác là chuyện không đúng.

Cũng như cô nói với bà nội, "... Không có ai dạy con..."

Vậy tại sao anh không thử một chút, cho cô thêm một cơ hội, cố gắng dạy cô làm người?

Đang suy xét thì thấy cô khóc càng lớn, nỉ non tự nói: "Ba, mẹ, đừng rời bỏ con..."

Tâm trạng cô hơi kích động, xem chừng cô muốn vuron người ra.

Nếu như đụng tới vết thương ngay chân...

Cái suy nghĩ này vừa xuất hiện, Hứa Mộc Thâm liền vuron một bàn tay khác ra, lỏng ngóng vỗ về bờ vai của cô, như là đang dỗ trẻ nhỏ vậy: "Tôi không đi, tôi không rời em đi."

Chắc là câu nói này có tác dụng nên cô gái chậm rãi yên tĩnh lại.

Chờ đến khi cô rơi vào giấc ngủ say lần nữa, Hứa Mộc Thâm cảm thấy bờ vai của anh cũng hơi cứng ngắc, anh thờ phào nhẹ nhõm một hơi.

Mà động tĩnh bên này, rốt cục đã đánh thức bác sĩ tư.

Ông đột nhiên đứng lên, kinh ngạc nhìn Hứa Mộc Thâm: "Tiên sinh, tôi..."

Ánh mắt lạnh như băng của Hứa Mộc Thâm đảo qua, khiến vị bác sĩ sợ đến mức lập tức câm lặng.

Lúc này anh mới quay đầu lại, thấy cô gái trên giường ngủ vẫn an ổn, thì mới thờ phào nhẹ nhõm.

Bác sĩ bước nhẹ tới để kiểm tra tình huống của Hứa Tiểu Tiểu, lại rút ống truyền nước của cô đi, rồi mới lên tiếng nói: "Tiểu Tiểu tiểu thư đã hạ sốt."

Hứa Mộc Thâm gật đầu, sau đó nhỏ giọng mờ mịt nói: "Ông vào phòng khách nghỉ ngơi đi."

Bác sĩ gật đầu.

Nhưng lúc rời đi, lại cảm thấy nghĩ thế nào thì cũng là lạ.

Rõ ràng ông tới chăm sóc Tiểu Tiểu tiểu thư, nhưng sao hiện tại lại thành, ông đi ngủ, mà tiên sinh ở lại trong phòng?

Chương 26: Cô làm gì?!

Hứa Mộc Thâm muốn đem tay mình rút ra.

Lại phát hiện, anh vừa động, cô gái sẽ trở nên nóng bỏng bất an.

Anh rõ ràng ngồi ở ghế tựa cạnh giường, không nhúc nhích.

Lúc này cô gái kia hình như mới miễn ý.

Bất mãn trên mặt biến mất, cô như là bản năng tìm kiếm vị trí an toàn nhất, ở trên giường giật giật, sau đó bỗng nhiên dán sát gò má ở trên tay anh.

Cảm giác trắng mịn khiến cho thân thể Hứa Mộc Thâm cứng đờ!

Anh kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, chỉ thấy cô cọ xát tay anh.

Môi mềm mại, không tự giác đụng một cái, khiến anh giống như bị điện giật, có từng đợt cảm giác tê dại lan tỏa tứ chi.

Không hiểu sao lại đột nhiên nghĩ nộ hôn hai người lần đầu tiên gặp mặt.

Trên người cô quanh quẩn nhàn nhạt mùi hương đặc biệt...

Cả người Hứa Mộc Thâm đều không được tự nhiên.

Không biết vì cái gì, anh đột nhiên nghĩ tới đêm nọ của tám tháng trước.

Cảm giác quen thuộc khiến anh cố nén cơn không đầy cô gái này ra.

Sau cùng, cô gái như tìm được vị trí thoải mái nhất, liền ôm lấy cánh tay anh, ngủ say.

Cô nằm nghiêng, cuộn mình, làn da trên gương mặt vô cùng mịn màng, lông mi dài dài, ở trên mặt quăng xuống một bóng ma, môi hồng nhuận, còn có cánh mũi xinh xắn...

Hứa Mộc Thâm nhìn cô.

Bình thường nhìn đàn bà như thế, thật không ngờ an tĩnh lại, vậy mà bộ dáng lại nhu thuận như vậy.

- -

Sáng sớm.

Hứa Tiểu Tiểu chậm rãi mở mắt, cơn ngơ ngẩn mang, khi đó nhìn thấy gương mặt người đàn ông kia, nháy mắt tỉnh táo.

Cô xốc chân lên roạt ngồi xuống, mới nhìn đến, Hứa Mộc Thâm nằm một tư thế không thoải mái lại kỳ quái nằm nghiêng bên giường.

Cô sợ tới mức mở to hai mắt nhìn, ngay sau đó...

"A a a! Anh làm sao có thể ở chỗ này!"

Cô muốn xuống giường.

Nhưng chân vừa mới dùng lực, đầu gối nháy mắt đánh úp lại, khiến cô không có cách nào không chế đối với Hứa Mộc Thâm, trực tiếp bỏ nhào tới.

"Àm!"

Cô hung hăng nằm ở trên người anh.

Cái mũi đụng vào trên ngực của anh, ần ần đau.

Hứa Tiểu Tiểu thống khổ ngẩng đầu lên, nhìn anh mê mẩn mở mắt.

Cô nhìn không được cảm thán.

Thân thể anh cũng quá gầy gò đi?

Không nói cái mũi bị va chạm sinh đau, bắp thịt rắn chắc trong tay mình, quả thực... như khối sắt.

Nghĩ như vậy, cô nhìn không được nhéo nhéo.

Ách... khối sắt này, sao lại lớn như vậy?

Đang nghĩ hoặc, liền chợt nghe thấy thanh âm hỗn hển của anh "Buông tay!"

Hứa Tiểu Tiểu nghe thanh âm, sợ tới mức vùng vẫy liền muốn rời khỏi.

Nhưng vết thương trên đùi khiến cho động tác của cô trở nên vụng về.

Cô không đứng lên, bà vai bỗng nhiên bị anh mạnh mẽ bắt lấy, chợt, cô đã bị dùng lực đẩy đến bên cạnh!

Anh giống như chạm vào bệnh, giống như súng bắn đạn từ trên giường nhảy xuống.

Chợt, liền về mặt âm trầm nhìn chăm chăm cô: "Cô làm gì?"

Hứa Tiểu Tiểu...

Lời này, không phải là cô hỏi à?

Cô ho khan một tiếng, nhìn chăm chăm anh "Anh cả, đây là phòng tôi."

Hứa Mộc Thâm nhìn chăm chăm cô, sắc mặt biến hóa khó lường, qua một lúc lâu sau, anh mạnh xoay người, bước đi ra ngoài.

Nhìn bóng lưng anh, Hứa Tiểu Tiểu bủi môi.

Người này quả thực là có tật xấu!

Nhưng sao lại cảm giác có phần không đúng.

Ngay sau đó, cô liền ý thức được, mới vừa rồi tay mình cầm cái gì!

Cô cứng ngắc đưa tay mình ra cầm.

Sau đó liền lập tức đè xuống giường, dụng chân che kín mặt mình.

Trời ạ!

Cô sao lại sờ soạng cậu nhỏ a!!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Trước tiên hỏi anh cả một chút xem có đồng ý hay không!

Bất quá lúc hôn anh đã bị chán ghét thành đáng về này.

Bây giờ, cô lại sờ soạng vào nơi quan trọng nhất, kế tiếp....

Chỉ cần ngấm lại, liền cảm thấy hết hồn.

Lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, bác sĩ gia đình đi tới.

"Tiểu Tiểu tiểu thư, phiền cô nằm xuống, tôi giúp cô xử lý miệng vết thương. Chân cô bị thương cần tĩnh dưỡng vài ngày, mấy ngày này không thể vận động mạnh."

Bác sĩ giúp cô làm kiểm tra thông thường.

Hứa Tiểu Tiểu tròn mắt xoay xoay: "Anh cả đâu?"

Không biết tên kia bây giờ đang làm gì?

"Tôi hôm qua, cô cầm lấy tay tiên sinh không buông, cậu ấy không có cách nào khác nên ở trong này chăm sóc cô cả đêm. Tôi vừa thấy cậu ấy đi về phòng, chắc là ngủ bù thôi?"

Một câu khiến Hứa Tiểu Tiểu ngây ngẩn cả người.

Lần đầu tiên gặp Hứa Mộc Thâm, anh đối người phụ nữ có thai đều đã chẳng quan tâm.

Cho nên Hứa Tiểu Tiểu vẫn cho là anh là người đàn ông máu lạnh vô tình.

Mà lúc này, vậy mà chăm sóc cô cả đêm?

Trong lòng, bỗng nhiên liền nảy lên một dòng nước ấm.

Vốn ngày hôm qua, cô muốn đi gặp Diễm Diễm, lại bị anh từ chối, hại cô bị thương nghiêm trọng, cô vẫn là tức giận với anh, nhưng giờ khắc này lại đột nhiên cảm thấy, kỳ thật anh cũng không muốn chính mình bá đạo như thế.

"Tiểu Tiểu, Tiểu Tiểu của ta, con thế nào rồi?"

Trong lúc suy nghĩ, một giọng già nua truyền vào.

Hứa Tiểu Tiểu ngẩng đầu, liền nhìn đến Hứa lão phu nhân được người giúp việc dìu tới.

Lão phu nhân vào cửa, liền trực tiếp vọt tới trước giường cô, nhìn chăm chăm chân cô "Như thế nào lại bị thương? Cho ta xem miệng vết thương nào."

Sợ lão phu nhân lo lắng, cho nên chuyện tối hôm qua, Hứa Mộc Thâm hạ lệnh, ai cũng không được nói cho lão phu nhân biết.

Đến hôm nay lão phu nhân mới biết được Hứa Tiểu Tiểu bị thương.

Giờ phút này, bác sĩ đang giúp cô thay thuốc, bang gạc dán miệng vết thương mờ ra, lão phu nhân liền thấy chỗ bị thương của cô.

Bà lập tức hô một tiếng, "Miệng vết thương sao lại sâu như vậy? Đau không?"

Quan tâm thân thiết khiến cho Hứa Tiểu Tiểu vội mở miệng: "Không đau, bà ngoại, người yên tâm đi."

Lão phu nhân lại cau mày: "Miệng vết thương sâu như vậy, khẳng định sẽ để lại sẹo."

Sau đó quay đầu dặn dò người giúp việc phía sau "Nhanh đi lấy bình cao trừ sẹo đến đây."

Dứt lời, phía cửa truyền đến một thanh âm bén nhọn: "Cao trừ sẹo?!"

Hứa Tiểu Tiểu nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Hứa Nam Gia đứng ở đằng kia, trên mặt tràn đầy kinh ngạc cùng kinh ngạc, sau đó cô ta tức giận mở miệng nói: "Bà nội! Nhưng cao trừ sẹo kia trước đây là thuốc cung đình dùng! Bây giờ cách bào chế đã thất truyền, đồ tốt có hiệu quả như thế! Người lại cho cô ta dùng như thế?"

Lão phu nhân vội mở miệng: "Nam Gia, con cũng biết cao trừ sẹo kia hiệu quả tốt, vết thương của Tiểu Tiểu sâu như vậy, không dùng cái kia chỉ sợ để lại sẹo, trên đùi con bé có một vết sẹo lớn như vậy rất khó coi."

"Vết sẹo trên đùi sau này mặc quần áo che đi là được, có cái gì khó coi? Dù sao cao kia là của con, không ai được lấy đi!" Hứa Nam Gia không nói đạo lý.

"Nam Gia!" Lão phu nhân nhíu mày "Con vẫn luôn là đứa bé ngoan, lần này sao lại có thể như vậy?"

Hứa Nam Gia bị nói, nghẹn lời.

Cô ta xoắn xuýt một phen, sau cùng mở miệng nói: "Cao trừ sẹo ở trong nhà kho, chìa khóa anh cả giữ, bà nội người muốn lấy cao trừ sẹo cho cô ta dùng, trước tiên hỏi anh cả xem có đồng ý hay không!"

Nói hết lời này, thần sắc lão phu nhân nhất thời lộ ra vẻ chán chường.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cú Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Lương tâm của cô bị chó ăn rồi sao?

Hứa Nam Gia nhìn thấy dáng vẻ của lão phu nhân, nâng cảm lên "Nếu anh cả đồng ý cho cô ta dùng, con đây không lời nào để nói!"

Nếu nói trong nhà, người nào có thể nói lời giữ lời, khẳng định là anh cả.

Cho nên nhắc tới anh cả với bà nội, quả nhiên có tác dụng.

Hứa Tiểu Tiểu thấy tình hình trước mắt, vội mở miệng nói: "Bà ngoại, không cần! Không có chuyện gì, giống như là Nam Gia nói, trên đùi có sẹo cần bàn không có chuyện gì."

Tuy nhiên cô cũng không muốn để lại sẹo, là muốn đi tìm Hứa Mộc Thâm muốn...

Suy nghĩ một chút chuyện vừa rồi, trên tay lại vẫn lưu lại cảm xúc chân thật.

Ngón tay cô giật giật, sắc mặt đỏ lên.

Xấu hổ.

Thật sự là xấu hổ.

Xoắn xuýt, Hứa Nam Gia đã nở nụ cười: "Bà nội, vết thương này người đã xem rồi, kỳ thật sau này không có đáng sợ như vậy, cao trừ sẹo kia quý giá như thế, vẫn không nên tự tiện dùng."

Hứa Tiểu Tiểu đang định nói một câu gì nói, ngoài cửa lại truyền đến tiếng gõ cửa.

Quân gia đứng ở đằng kia, gõ cửa, sau đó cung kính hỏi: "Lão phu nhân, tôi có thể vào không?"

Lão phu nhân phất tay "Vào đi."

Quân gia đi tới, sau đó liền đem một cái bình thuốc, đặt ở trên bàn, nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu mở miệng nói: "Tiên sinh nói, chân Tiểu Tiểu tiểu thư để để lại sẹo nên bảo tôi mang lọ cao trừ sẹo qua đây."

Mọi người:...!!

Hứa Nam Gia không thể tin nhìn chăm chăm cái lọ cao trừ sẹo kia.

Anh cả làm sao có thể đem cao trừ sẹo giao cho cô ta?

Nhưng quân gia sẽ không nói nói dối, cho nên...

Hứa Nam Gia giống như bị người ta đánh, trên mặt nóng rát.

Lão phu nhân cười rộ lên "Vẫn lại là Mộc Thâm hiểu thuận với ta! Ông trở về nói với nó, bà nội thay Tiểu Tiểu cảm ơn nó."

Quân gia gạt đầu rồi khỏi.

Tầm mắt Hứa Tiểu Tiểu lại lạc ở trên lọ cao trừ sẹo kia.

Lão phu nhân không có đi tìm anh, anh vậy mà chính mình đưa tới... Cho nên Hứa Mộc Thâm đây là phát hiện lương tâm, rốt cục đổi tính rồi hả?

Bất quá...

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chằm chằm lọ cao trừ sẹo kia, hình như Hứa Nam Gia muốn phun ra lửa, nghĩ tới chuyện vòng ngọc lúc trước, cảm thấy nếu cô ta chờ một lúc, lão phu nhân rồi khỏi quay lại lôi kéo cùng cô.

Cho nên, nếu cô ta muốn chỉ có cách để cao trừ sẹo lại.

Lão phu nhân lại ở trong phòng một hồi, lúc này người giúp việc mới đỡ bà run rẩy rồi đi.

Hứa Nam Gia nhìn Hứa Tiểu Tiểu liếc mắt một cái, hừ lạnh một tiếng, xoay người rồi đi.

Hứa Tiểu Tiểu liền như vậy ở trong phòng, đợi Hứa Nam Gia một buổi sáng.

Nhưng thật không ngờ, vậy mà cô ta không có tới.

Hứa Nam Gia là buông tha cao trừ sẹo sao?

Hai giờ chiều.

Hứa Tiểu Tiểu nằm ở trên giường, đang ngủ bù, lại bị nhân đơng đưa tỉnh.

Cô mở to mắt, liền nhìn thấy người giúp việc bên cạnh lão phu nhân, về mặt ngưng đọng ở trước mặt "Tiểu Tiểu tiểu thư, lão phu nhân mời cô xuống dưới lầu một chút."

Hứa Tiểu Tiểu mê mang gạt đầu, sau đó ngồi trên xe lăn, được người giúp việc giúp đi xuống lầu.

Trong phòng khách dưới lầu, lão phu nhân ngồi ở đằng kia, về mặt u sầu.

Mà Hứa Nam Gia đang nhìn đến Hứa Tiểu Tiểu một khắc, liền xông lên, chỉ vào cô mắng to: "Hứa Tiểu Tiểu, bà nội đối với cô tốt như vậy, nhưng thật không ngờ cô lại làm vậy với món quà mà bà nội cho cô! Lương tâm của cô, có phải bị chó ăn rồi không?"

Hứa Tiểu Tiểu sùng sốt "Đã xảy ra chuyện gì?"

Hứa Nam Gia chỉ vào trên bàn "Cô xem kia là cái gì?"

Theo tầm mắt xem qua đi, liền nhìn thấy trên mặt bàn đặt một mảnh khăn tay, bên trong có vài mảnh ngọc vỡ.

Từ từ...

Mảnh ngọc vỡ?

Kia không phải... Là vòng ngọc bà ngoại cho cô sao?!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Im lặng xấu hổ

Hứa Tiểu Tiểu vận may, sắc mặt trầm xuống.

Vốn cho rằng Hứa Nam Gia sẽ nhằm vào cao trừ sẹo, nhưng không nghĩ tới, vậy mà cô ta đối với chiếc vòng này nhớ mãi không quên?

Hứa Nam Gia tiếp tục chỉ trích cô: "Bà nội đưa chiếc vòng bên mình ba mươi năm cho cô, cô lại đối với nó như vậy? Tôi biết cô đối với nhà chúng tôi ném cô ở trại trẻ mồ côi không quan tâm sinh oán hận! Nhưng cô cũng không thể có tâm lý đập trường bối như vậy! Không trách được lớn lên ở trại trẻ mồ côi, phẩm hạnh liền kém như vậy!"

Nghe được ba chữ "Phẩm hạnh kém", ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu nháy mắt sắc bén.

Lão phu nhân ở bên cạnh ngăn cản "Được rồi, nói chuyện đừng khó nghe như vậy. Ta nghĩ, Tiểu Tiểu có thể là không cẩn thận làm vỡ rồi... Ài!"

Tôi cũng là đeo nhiều năm như vậy gì đó, lão phu nhân đối chiếc vòng này rất có cảm tình, thấy vòng tay biến thành mảnh nhỏ, cực kỳ đau lòng.

"Cái gì không cần thận? Không cần thận rơi trên mặt đất, vòng tay cùng lắm vỡ thành hai đoạn, nhưng bà xem kiểu vỡ của vòng tay này vừa nhìn là biết là cố ý làm rơi! Bà nội, người như vậy, bà lại đối xử với cô ta xuất phát từ nội tâm, con thấy không đáng!"

Hứa Nam Gia nói xong câu đó, đi đến phía sau lão phu nhân, chợt gọi mời, nhìn chăm chăm Hứa Tiểu Tiểu.

Nơi lão phu nhân không nhìn thấy, nhíu mày với cô, mùi phàn hăm ý khiêu khích.

Dáng vẻ kia khiến cho mi mắt Hứa Tiểu Tiểu Kia buông xuống.

Lão phu nhân chau mày ủ rũ "Nam Gia, con bớt tranh cãi, ta tin Tiểu Tiểu không phải là người như thế."

Cho tới bây giờ, lão phu nhân còn đang giúp cô nói chuyện, bao nhiêu đó khiến cho Hứa Tiểu Tiểu cảm giác vài phần ấm áp.

Cô nâng mắt, đang định giải thích cái gì, liền nghe đến một thanh âm truyền tới "Tiên sinh, ngài muốn ra ngoài sao?"

Đây là thanh âm của quân gia.

Một câu, khiến mọi người đồng loạt quay đầu, nhìn về phía nơi cửa.

Trên người Hứa Mộc Thâm đều là đồ Tây, trên người mang theo khí chất cao quý.

Thân hình của anh rất cao lớn, phòng khách căn biệt thự chỉ bởi vì sự xuất hiện của anh mà trở nên chật chội vài phần.

Anh từng bước một từ trên lầu đi xuống, ở trong phòng trần ngập cảm giác áp bách dần dần tăng mạnh.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn thấy anh, lập tức nghĩ tới buổi sáng hôm nay đụng đến gì đó.

Ánh mắt theo bản năng liền nhìn về phía giữa háng của anh.

Kết cấu thân thể đàn ông và phụ nữ khác nhau, chỗ kia...

Hứa Tiểu Tiểu theo bản năng nuốt nước miếng.

Như vậy xem qua, nhìn hình như nhỏ hơn lúc sáng cô đụng đến?

Dù Hứa Mộc Thâm đang đi, cũng có thể cảm nhận được tầm mắt của cô, khiến anh nghĩ đến chuyện sáng nay, dù trên mặt vẫn giữ lạnh lùng, nhưng cảm giác máu toàn thân giống như hướng chỗ đó tiến lên.

Khóe môi anh gát gao nhấp lên, trong lòng lại căm tức.

Anh quay đầu, con người thâm thúy cảnh cáo liếc cô một cái.

Đang suy nghĩ, lúc này Hứa Tiểu Tiểu mới giật mình tỉnh lại.

Bốn mắt nhìn nhau, không khí hình đều đã dâng lên xấu hổ.

Nửa ngày, Hứa Tiểu Tiểu vội vàng dời tầm mắt, sắc mặt trắng xanh lập tức trở nên đỏ.

Khụ khụ!

Vừa rồi cô nhất định là đứt gân não, nếu không làm sao có thể nhìn chăm chăm chỗ kia của đàn ông?!

Nhưng khóe mắt sáng lên, vẫn là dò xét nhìn qua.

Liền nhìn thấy anh bước nhanh hơn, dặn dò quân gia: "Chuẩn bị xe."

Hứa Mộc Thâm là lần đầu tiên bị một cô gái nhìn không được tự nhiên.

Khi đó anh muốn đi ra cửa lớn, lại nghe thấy thanh âm của Hứa Nam Gia: "Anh cả, anh tới đúng lúc lắm, mau lại đây nhìn xem chuyện tốt cô ta làm!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Anh cả đổi tính rồi hả?

Hứa Mộc Thâm cước bộ ngừng lại.

Đi cũng không được, không đi cũng không được.

"Anh cả, anh nhất định phải trừng phạt cô ta! Đối xử với bà nội như vậy, bà nội rất khổ sở!" Hứa Nam Gia lại nhất quyết không tha.

Nhắc đến bà nội, Hứa Mộc Thâm quay đầu, một đôi mắt trong veo mà lạnh lùng nghi hoặc nhìn qua.

Lại xảy ra chuyện gì?

Hứa Nam Gia hết sức hưng phấn, loại việc nhỏ này, vốn là không được quấy rầy anh cả, mà lúc này vừa lúc chạm mặt anh.

Anh cả luôn luôn hiểu thuận với bà nội, cho nên khẳng định sẽ không dễ dàng buông tha Hứa Tiểu Tiểu!

Nghĩ tới đây, ánh mắt cô ta đều đã sáng, đem sự tình nói lại một lần nữa, sau cùng đắc ý chờ xem kịch vui.

Hứa Tiểu Tiểu vẫn chờ cô ta nói xong, theo bản năng nhìn về phía Hứa Mộc Thâm.

Không biết vì cái gì, vậy mà muốn nhìn xem, anh sẽ tin tưởng mình hay không.

Nhưng gương mặt Hứa Mộc Thâm một bộ băng son, mặt vĩnh viễn không chút thay đổi.

Đôi mắt sâu thẳm kia làm cho người ta liếc một cái nhìn không đến tận cùng.

Cho nên, anh cuối cùng là tin tưởng mình, hay là tin tưởng Hứa Nam Gia?

Đang nghĩ hoặc, liền nghe thấy anh trầm thấp tiếng mở miệng nói: "Cô còn cái gì để nói?"

Ai?

Hứa Tiểu Tiểu kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Vốn cho rằng tính cách anh độc tài,, khẳng định trực tiếp định tội mình, không nghĩ tới, vậy mà anh lại cho cô cơ hội giải thích?

Là vì chuyện tối hôm qua, áy náy sao?

Bất quá bây giờ không phải thời điểm nghĩ tới những thứ này, trước mắt phải đem chuyện này giải quyết đã.

Cô ho khan một tiếng, thu hồi những tâm tư, nhìn về phía Hứa Nam Gia.

Hứa Nam Gia bữu môi "Cô khẳng định không thừa nhận!"

"Đó không phải do tôi làm rồi."

Hứa Nam Gia lập tức kích động phản bác lại "Bây giờ chứng cứ đầy đủ hết, cô không thừa nhận, cũng không có cách nào!"

"Ai nói tôi không có cách nào?" Hứa Tiểu Tiểu đẩy xe lăn, đến gần cái bàn, tay cầm lấy những mảnh vỡ, chột nhiu mày "Cô phát hiện những thứ này ở chỗ nào?"

"Đồng rác. Là người hầu dọn dẹp phòng,nhìn thấy cô vất đi, túi đồ bị văng ra ngoài, nhưng cần phân loại rác lên đến mớ ra để phân loại. Ai ngờ nhìn thấy những thứ này ở trong đó."

Hứa Nam Gia đã sớm nghĩ được một lý do thoái thác thật tốt rồi.

Bất quá lời nói vừa dứt, Hứa Tiểu Tiểu lập tức cười nhạo một phen.

Hứa Nam Gia bước lên phía trước một bước, vươn ngón tay ra "Cô cười cái gì?"

"Tôi cười cô vu oan người khác mà cũng phải động não phiền phức đến thế, thù đoạn thấp như vậy quả thực là quá ngầy thơ rồi"

Sắc mặt Hứa Nam Gia tái nhợt, khăn trương liếc mắt nhìn Hứa Mộc Thâm một cái, thấy anh vẫn như cũ đứng ở đằng kia, không có phản ứng, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra "Cô đừng nói linh tinh!"

"Nói linh tinh?" Hứa Tiểu Tiểu chỉ vào những mảnh vỡ "Nhà họ Hứa làm sao có thể có loại lụa kém cỏi thế này để làm khăn tay chứ?

Hứa Nam Gia nhất thời nóng nảy: "Cái gì tơ lụa kém cỏi chứ? Đây chính là tơ lụa Tô Châu đó! Không có kiến thức, thực đáng sợ."

"Đứng, đứng, tôi đúng là không có kiến thức, chưa thấy qua loại tơ lụa này, thậm chí cho đến bây giờ, cả người cũng không có một mảnh tơ lụa như vậy, cho nên? Tôi đâu nào có khăn tay bằng lụa để bọc những mảnh vụn của vòng tay vất đi? "

Hứa Nam Gia ngăn cả người "Cô, là cô ăn trộm!"

Hứa Tiểu Tiểu nhún vai, thờ dãi, đôi mắt đen mờ to, tất cả là bất đắc dĩ diễn trò, "Đúng, là tôi ngu ngốc như vậy, cố ý làm vỡ chiếc vòng tay của bà ngoại, còn đi trộm chiếc khăn lụa để bọc, sau đó như thể sợ các người phát hiện ném vào thùng rác chờ người giúp việc đến thu dọn, tôi quả thực là không có đầu óc mà! "

Cô cao giọng nói lại, sắc mặt Hứa Nam Gia lúc trắng lúc xanh.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Có vẻ đáng yêu

Hứa Mộc Thâm nhìn chăm chăm vào đứa bé.

Bởi vì bị thương nên sắc mặt của cô ấy tái nhợt làm cho cặp mắt đen nhánh kia càng thêm sáng ngời.

Ngay lúc này cũng không ngồi yên ở trên xe lăn, đưa chân bị thương gác lên đùi của chân không bị thương.

Tay cô ấy chống cằm nhìn Hứa Nam Gia, giọng điệu mang theo vẻ lưu manh vô lại.

Từ nhỏ đã được giáo dục trong tầng lớp quý tộc nên anh ta không chịu nổi dáng vẻ lời thôi lếch thếch của cô ấy nhưng cũng không biết vì sao khi nhìn cái dáng vẻ vô si kia lại làm anh ta cảm thấy có vẻ đáng yêu.

Cái ý nghĩ này vừa xuất hiện, anh ta liền ngăn ra.

Gặp quý! Rốt cuộc anh ta đang suy nghĩ cái gì? Lúc này, lão phu nhân đã hiểu rõ mọi chuyện, bà ấy run rẩy đứng lên, mở miệng nói: "Nam Gia, sao con có thể làm ra loại chuyện này! Cái vòng tay này bà đã đeo ba mươi năm, con....." Hứa Nam Gia cắn môi, bĩu môi nói: "Không phải là con....." Cô ta không sợ lão phu nhân nhưng lại sợ Hứa Mộc Thâm, vội vàng giải thích với anh ta: "Anh cà, không phải em! Là cô ta!" Bấy giờ cô ta đã hối hận muốn chết! Lúc này mở miệng muốn Hứa Mộc Thâm trừng phạt Hứa Tiểu Tiểu, nhưng không nghĩ đến bây giờ lại cầm cục đá đập vào chân mình! Đáng vẻ nói năng lộn xộn của cô ta giống y hệt mẹ của cô ta, đều làm người khác chán ghét.

Hứa Mộc Thâm nhủ mảy lại, rừ mắt, giọng điệu nhàn nhạt nhưng không cho người khác nghi ngờ nói: "Vậy phạt cô....." Lời nói còn chưa dứt thì bỗng nhiên có một giọng nữ xen vào: "Đang xảy ra chuyện gì?" Ở nhà họ Hứa, Hứa Mộc Thâm gần như là một người tối cao vì vậy rất hiếm khi có người dám trực tiếp đánh gãy lời nói của anh ta như thế.

Hứa Tiểu Tiểu tò mò quay đầu lại, liền nhìn thấy một người phụ nữ trung niên, đáng vẻ một mối đi đến.

Khí chất của bà ta vô cùng tốt, tóc được búi lên, trên mặt mang ý cười, chỉ nhìn gương mặt đơn thuần kia thì không thể nhìn ra tuổi, nhưng nhìn dáng vẻ bà ta gần giống như Hứa Nam Gia, lập tức Hứa Tiểu Tiểu liền biết người này là ai! Nếu cô ta không đoán sai thì người này chắc là mẹ của Hứa Nam Gia, đương gia chủ mẫu của nhà họ Hứa, Liễu Ánh Tuyết.

Mà ở sau lưng bà ấy có một người đàn ông trung niên.

Mặc dù đã trải qua bao tháng năm nhưng vẫn tràn ngập quyền rũ, đây là cha của Hứa Mộc Thâm và Hứa Nam Gia, Hứa Thịnh.

Mấy ngày nay, cô ta đã hỏi thăm rõ ràng về mối quan hệ giữa những người trong nhà họ Hứa.

Hứa Mộc Thâm và Hứa Nam Gia là anh em cùng cha khác mẹ.

Lúc anh ta còn nhỏ thì mẹ của Hứa Mộc Thâm đã qua đời, rồi Hứa Thịnh mới cưới Liễu Ánh Tuyết.

Giờ phút này, khi nghe thấy âm thanh của Liễu Ánh Tuyết, đột nhiên Hứa Nam Gia giống như đứa trẻ bị oan ức: "Oa!" Bật khóc một tiếng: "Mẹ!" Vừa kêu, cô ta vừa bỏ nhào vào trong ngực của Liễu Ánh Tuyết.

Liễu Ánh Tuyết đau lòng vỗ lưng của cô ta, đôi lông mày đẹp nhũn lại: "Đã xảy ra chuyện gì?" Đáng vẻ lại giống như một người hòa ái dễ gần, rất dễ thân cận.

Lập tức Hứa Thịnh bước lên một bước, "Con yêu, làm sao lại khóc? Ai làm cho con không vui?" Giọng điệu ôn hòa, có thể nhìn ra được ngày thường rất yêu thương Hứa Nam Gia.

Nhưng mà cũng chỉ có vậy.

Nếu thật sự không yêu thương cô ta thì cũng sẽ không nuôi dưỡng cô ta thành một đại tiểu thư gian xảo nhưng lại ngu ngốc.

Khi Hứa Tiểu Tiểu đang suy nghĩ thì thấy Hứa Nam Gia duỗi tay chỉ vào cô ta: "Chính là cô ta! Cha, mẹ, chính là cô ta bắt nạt con! Cha mẹ phải trút giận cho con!" Vừa dứt lời, Hứa Thịnh lập tức quay đầu lại, đôi mắt mang theo nguy hiểm nhìn thẳng vào Hứa Tiểu Tiểu! Cơ thể Hứa Tiểu Tiểu căng thẳng, một cảm giác nguy hiểm ập đến làm cô ta cảm thấy sồn hết gai ốc.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Anh ta bảo vệ

Ánh mắt Hứa Thịnh mang theo đánh giá làm cho người khác cảm thấy không thoải mái.

Dù sao cũng là cha của Hứa Mộc Thâm, tinh thần của ông ta rất mạnh.

Bị ông ta nhìn như thế, Hứa Tiểu Tiểu chịu áp lực rất lớn.

Nhưng cô ta không muốn yếu thế nên liền ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào ông ta.

Sau vài giây, cô ta cảm thấy phía sau lưng mình chảy ra một tầng mồ hôi mỏng.

Nhưng lúc này mà né tránh tầm mắt của ông ta thì sẽ yếu thế.

Trong lúc cô ta đang rối rắm, không biết là có ý vẩn vô tình, đột nhiên Hứa Mộc Thâm đứng ở giữa hai người, ngăn cản tầm mắt của bọn họ.

Lập tức Hứa Tiểu Tiểu thờ phào nhẹ nhõm, nhưng lại nghe được giọng điệu lạnh lẽo của Hứa Thịnh, thái độ không thân thiện dò xét: "Đây có phải em gái của cô bé kia?" Hứa Tiểu Tiểu cắn môi, cô ta có thể nhận ra Hứa Thịnh cũng không thích cô ta.

Vì không biết rõ địa vị của Hứa Thịnh trong nhà nên cô ta liền nhìn lão phu nhân.

Lão phu nhân ở trước mặt Hứa Thịnh có chút sợ hãi, bà ta yếu ớt nói: "Đừng vậy, đây là Tiểu Tiểu.

Đã lưu lạc bên ngoài hơn hai mươi năm, bây giờ đã lớn như vậy, khuôn mặt của cô ấy giống như được khắc ra từ mẹ cô ấy vậy, chúng ta nên đón cô ấy về." "Vâng" Một chữ, nói cho có lệ, không biết có đồng ý hay không.

Khi Hứa Thịnh nhìn Hứa Nam Gia, thái độ của ông ta ngay lập đã thay đổi: "Được rồi, đừng khóc, cô ta làm gì con, con cứ nói cho cha, cha nhất định sẽ không bỏ qua cho cô ta!" Hứa Tiểu Tiểu: "...

"Không biết vì sao trong lòng cô ta đột nhiên sinh ra một cảm giác khó chịu.

Là một đứa trẻ lớn lên ở trại trẻ mồ côi nên trong lòng rất nhạy cảm, yếu ớt.

Cô ta đánh không lại loại người dựa dẫm vào cha mẹ mà còn khiến cô ta đau thương.

Bởi vì cô ta không có cha.

Dù bây giờ trở về nhà cũng chẳng biết cha của mình là ai.

Ánh mắt cô ta buồn bã, hai tay dần nắm chặt lại, toàn bộ cái đáng về kia đều được Hứa Mộc Thâm thu vào trong tầm mắt.

Anh ta giống như có thể đọc hiểu suy nghĩ của cô ấy, từ trước đến nay anh ta không quan tâm đến việc trong nhà nhưng lại đột nhiên đứng trước mặt của cô ta, chống lại đôi mắt của Hứa Thịnh: "Chuyện này là do Nam Gia sai." Giọng điệu chắc chắn mang theo ý bảo vệ.

Hứa Tiểu Tiểu sùng sốt, kinh ngạc nhìn bóng dáng cao lớn của người đàn ông.

Ở bên kia, lão phu nhân vội vàng nói rõ ràng chân tướng sự việc: "...

Chuyện này thật sự không phải là lỗi của Tiểu Tiểu." Hứa Thịnh hừ lạnh: "Ăn nhờ ở đậu, người nào có thể chọc, người nào không thể chọc, cô phải biết rõ ràng chứ." Hứa Tiểu Tiểu nghe được lời này, tay đột nhiên nắm chặt lại.

Quạt cường nhìn chăm chăm ông ta.

Ý của lời này là cô ta, Hứa Tiểu Tiểu chẳng có tư cách gì ở trước mặt Hứa Nam Gia,.

Hứa Nam Gia si nục cô ta, ức hiếp cô ta, cô ta phải chịu đựng? Trong nháy mắt, một loại cảm giác tức giận ập đến.

Nếu không phải do mẹ ở nhà họ Hứa gia thì bây giờ cô ta liền rời đi! Khi cô ta nghĩ như vậy thì nghe thấy Hứa Mộc Thâm nhàn nhạt mở miệng, nói: "Người nhà họ Hứa người có thể hống hách nhưng không thể ngu xuẩn.

Nếu lần sau muốn hăm dọa người khác thì phải có đầu óc." Lúc đầu nghe lời nói của Hứa Thịnh thì Hứa Nam Gia liền ngừng khóc thút thít, nhưng lời này của Hứa Mộc Thâm vừa nói ra, trong chốc lát cô ta mới hiểu được, lập tức lại khóc lên! Sắc mặt Hứa Thịnh trầm xuống, đang muốn nói cái gì thì Liễu Ánh Tuyết lại bước lên một bước, "Được rồi, mấy đứa nhỏ chơi đùa với nhau, chúng ta cứ truy cứu thì làm trò cười cho thiên hạ.

Chuyện này chấm dứt ở đây!" Vừa dứt lời, Hứa Nam Gia lập tức kêu to: "Mẹ, sao mẹ lại không giúp đỡ con mà lại giúp đỡ người ngoài?" Lập tức Liễu Ánh Tuyết đi đến bên cạnh người cô ta, thấp giọng nói: "Nam Nam, không được quấy rối! Con đừng quên mục đích của chúng ta khi đưa cô ta trở về là vì....."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Không làm theo an bài lễ thường

Hứa Tiểu Tiểu đánh giá tình hình giữa hai mẹ con.

Liễu Ánh Tuyết lời Hứa Nam Gia, âm thanh trầm thấp, không biết đang nói cái gì, tuy Hứa Nam Gia không tình nguyện nhưng cuối cùng cũng không nói gì nữa, chỉ độc ác trợn mắt nhìn cô ta.

Hứa Tiểu Tiểu mơ hồ cảm thấy có điều kỳ quái trong này.

Đôi mắt đen nhánh hiện lên một tia nghi ngờ.

Một số vấn đề bị cô ta bỏ qua liền hiện lên trong đầu.

Vì sao nhà họ Hứa ném cô ta ở trại trẻ mồ côi hơn hai mươi năm, không quan tâm đến lại đột nhiên lại đưa cô ta trở về? Cô ta nheo mắt lại, trong lòng bỗng nhiên vang lên chuông cảnh báo.

Tuy từ nhỏ cô ta lớn lên ở trại trẻ mồ côi nhưng vì công việc nên cô ta cũng có chút hiểu biết với nhà quyền thế.

Ở phương diện này, tình người rất lạnh nhạt.

Mà Hứa Thịnh không vui vẻ với cô ta, Hứa Mộc Thâm cũng chưa bao giờ có cảm tình gì với cô ta, trong nhà, lão phu nhân giống như không có địa vị, vậy cuối cùng là ai bảo quản gia đưa cô ta trở về? Tầm mắt cô ta lại dừng trên người Liễu Ánh Tuyết.

Liền thấy bà ta kéo Hứa Nam Gia đi đến, mang theo ý cười hiền lành: "Tiểu Tiểu, chuyện này là em của con không đúng, cô ấy chỉ đùa giỡn với con thôi." Nói xong, cúi đầu nhìn những mảnh ngọc trên bàn: "Cái vòng tay này thật ra có một đôi, một cái ở chỗ em con, nếu cái này đã vỡ thì lấy cái vòng tay của em con cho con đi!" Hứa Nam Gia nghe được lời này, nhún nhún vai: "Tại sao lại lấy đồ của con đưa cho cô ta?" Vừa dứt lời, Liễu Ánh Tuyết liền nắm chặt cánh tay cô ta, Hứa Nam Gia liền hừ lạnh.

Hứa Tiểu Tiểu nắm chặt tay, tuy Liễu Ánh Tuyết luôn nói Hứa Nam Gia sai, nhưng thái độ kia, đừng nói là trừng phạt Hứa Nam Gia, ngay cả ý muốn bảo Hứa Nam Gia nói xin lỗi cô ta đều không có.

Cô ta rũ mắt, nhướn môi lên, cười khinh bỉ.

Nói bồi thường cái vòng tay cho cô ta chỉ là một câu nói lỗ độ, người bình thường sẽ từ chối cái vòng tay kia, muốn đem sự việc nhỏ lại.

Nhưng bọn họ thật sự cho rằng mình là tiểu bạch thủ mềm yếu dễ bị khinh thường sao? Đánh cô ta một cái tát còn đòi đánh bên kia? Cô ta ngước mắt lên, giả bộ chuyện gì cũng không hiểu, ngây thơ mở miệng, nói: "Được!" Chỉ một câu đã làm cho nụ cười của Liễu Ánh Tuyết cứng lại, trong ánh mắt hiện ra một tia không thể tưởng tượng nổi.

Trong nháy mắt, sắc mặt Hứa Nam Gia liền khó coi: "Cô nói cái gì? Cô dám lấy vòng tay của tôi sao?" Hứa Tiểu Tiểu chớp mắt: "Nhưng vừa mới không phải mẹ nói, đưa cái vòng tay bồi thường cho con sao? Chẳng lẽ....."

Mẹ không giữ lời? Ách, nếu như vậy.....

Thì cái vòng tay của em cũng đừng đưa cho con, con có thể xem mẹ chưa nói cái gì." Hứa Nam Gia:.....!! Sắc mặt cô ta xanh mét, miệng mở ra muốn nói chuyện, nhưng nói cái gì? Liễu Ánh Tuyết là người quản chuyện trong nhà, nếu bây giờ ở trước mặt người hầu nói mẹ không giữ lời hứa của mình, như vậy sẽ làm mẹ mất mặt.

Nhưng muốn mình đưa vòng tay ra.....

Cho dù là một trăm một ngàn cái cô ta cũng không muốn! Cô ta cắn môi.

Liễu Ánh Tuyết cũng cứng đờ, thật sự không nghĩ đến cái người theo mình vào nhà, vẫn luôn ngoan ngoãn ngồi một chỗ, thế nhưng lại không dựa vào an bài theo lẽ thường.

Cầm bà ta căng thẳng, nhìn thoáng qua Hứa Nam Gia, khôi phục một chút tâm tình, lúc này mới tiếp tục cười nói: "Ừ, tí nữa liền đưa cái vòng tay qua cho con." Nhìn dáng vẻ đau lòng xấu hổ của Liễu Ánh Tuyết và Hứa Nam Gia, lúc này Hứa Tiểu Tiểu mới cảm thấy thoải mái.

Câu nói của Hứa Thịnh rất đúng.

Người ở phía dưới không thể không cúi đầu.

Nhưng cô ta, Hứa Tiểu Tiểu lại cố tình cái gì cũng ăn, không chịu thiệt thòi.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34: Anh ta đến dạy cô ấy

"Được rồi, các người vừa mới về nhà cũng mệt mỏi rồi, đi rửa mặt nghỉ ngơi một chút đi, mấy người còn lại đi làm việc của mình đi." Lão phu nhân nói xong, lúc này Liễu Ánh Tuyết mới cười nói gật đầu, cười hiền lành với Tiểu Tiểu: "Mẹ hơi mệt, chủ yếu là muốn đi tắm rửa, rửa sạch mọi mệt của mình.

Tiểu Tiểu, con hãy xem nơi này thành nhà của mình, có chuyện gì thì đến tìm mẹ là được! Mẹ lên lầu trước đây." Nhìn bà ta kéo Hứa Nam Gia lên lầu, Hứa Tiểu Tiểu cảm thấy trên lưng giống như có con rắn lạnh băng đang bò lên.

Người đàn bà này, có thể liên điều chỉnh cảm xúc của mình nhanh như thế, hơn nữa còn hiền lành với cô ta, có tâm tư không nhỏ.

Đang nghĩ như thế, bỗng nhiên cô ta cảm giác được một ánh mắt lạnh lẽo dừng trên người cô ta.

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu thì nhìn thấy Hứa Thịnh nhìn chằm chằm cô ta: "Tôi có một câu nói phải nói cho cô." Trong lòng ngạc nhiên, Hứa Tiểu Tiểu cúi thấp đầu xuống, thái độ rất khiêm tốn, "Xin cậu chỉ giáo." Hứa Thịnh hừ lạnh: "Ở trong cái nhà này, nên nhớ rõ thân phận của cô." Ông ta không cho Hứa Tiểu Tiểu cơ hội nói nào liền trực tiếp nhìn Hứa Mộc Thâm: "Mộc Thâm, con đi với ba." Rồi mới lên lầu.

Trong phòng khách nhất thời an tĩnh lại.

Hứa Tiểu Tiểu cảm thấy bồi rối.

Cô ta cắn môi, nắm chặt tay.

Lúc Hứa Mộc Thâm đi theo Hứa Thịnh lên lầu, không biết vì sao lại quay đầu nhìn cô ta một cái.

Cô gái có thân hình mảnh mai, cổ chấp quặt cường ngồi trên xe lăn, cô ấy thẳng lưng, cổ gồng không để người khác coi thường.

Trong lòng đột nhiên có cảm giác không thoải mái.

Nhưng không thoải mái chỗ nào, anh ta cũng không biết.

Anh ta thu hồi tầm mắt, đi theo Hứa Thịnh lên lầu vào thư phòng.

Đầu tiên Hứa Thịnh dò hỏi một chút chuyện trong công ty, cuối cùng mới mở miệng, nói: "Hứa Tiểu Tiểu kia, con đã tra về cô ta chưa?" Anh ta khó chịu nhíu mày lại: "Lớn lên trong trại trẻ mồ côi, vừa nhìn liền biết không có giáo dục, người như vậy không có nhiều kiến thức, thiếu hiểu biết nhưng ngàn vạn lần đừng làm ra chuyện mất mặt nhà họ Hứa!" Hứa Mộc Thâm rũ mắt xuống, nhìn cái tay bên người, đột nhiên nhắc lên bỏ vào trong túi quần, nhàn nhạt trả lời: "Dan dự của nhà họ Hứa, còn không đến nỗi bị mất trong tay một người con nuôi." Thay đổi chủ đề, nói: "Thay vì ba quan tâm cô ta thì tốt hơn hãy quan tâm Hứa Nam Gia một chút." Hứa Thịnh sừng sốt: "Nam Gia, con bé....." "Công ty còn có việc, con đi trước." Hứa Mộc Thâm đánh gãy lời nói của Hứa Thịnh, xoay người rời đi.

Chỉ để lại bóng dáng của anh ta cho Hứa Thịnh, thờ dài.

Đứa con trai này càng ngày càng có bản lĩnh.

Nhưng quan hệ cha con của bọn họ vẫn xa cách như cũ.

Hứa Thịnh ngồi ở đấy, hơi phân tâm.

Ông ta còn nhớ rất rõ khi còn nhỏ không phải như thế này.

Hứa Mộc Thâm rất thích ông ta, mỗi lần ông ta trở về từ công ty, thằng bé luôn kêu tiếng "Cha" rồi nhào vào trong ngực ông ta.

Nhưng từ khi nào mà cha con bọn họ giống như hai người xa lạ.

—— Hứa Mộc Thâm đi từ trong thư phòng ra, anh ta hít mắt lại, có chút thất thần.

Khi Hứa Thịnh hỏi về Hứa Tiểu Tiểu, rõ ràng anh ta chỉ cần nói một câu, cô ta làm tình nhân cho người khác thì chắc chắn cô ta sẽ bị đuổi khỏi nhà.

Đây cũng là chuyện mà anh ta vẫn luôn hy vọng.

Nhưng vì sao một phút kia, anh ta đột nhiên theo bản năng che giấu vì nàng? Thậm chí lúc Hứa Thịnh nói cô ấy không có giáo dục, ý nghĩ đầu tiên trong đầu anh ta trào ra, cô ấy từng nói không có người nào dạy cô ấy.....

Nếu như vậy.

Anh ta rũ mắt xuống, như vậy anh ta liền đến dạy cô ấy.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Lần này, chạm vào chỗ không nên chạm

Sau khi một vài người đã rời đi, trong phòng khách chỉ còn lại Hứa Tiểu Tiểu và lão phu nhân.

"Tiểu Tiểu, đừng sợ, cậu và mẹ của con đều đồng ý đưa con về nhà." Lão phu nhân cười ha hả nói, đi đến cầm tay Hứa Tiểu Tiểu.

Bàn tay nhăn nheo giống vỏ cây cọ xát ở lòng bàn tay cô ta lại làm Hứa Tiểu Tiểu thấy ấm áp.

Cô ta nhìn lão phu nhân, thăm dò nói: "Bà ngoại, con lại có cảm giác....."

Cậu giống như không thích con?" "Sao lại thế được!" Lão phu nhân lập tức phản bác: " Khi còn nhỏ, cậu và mẹ của con quan hệ rất tốt! Nếu như không phải sau này....." Vừa dứt lời, đột nhiên nhận ra mình đang nói cái gì, bà ta ho khan, nói sang chuyện khác: "Chỉ cần con ngoan ngoãn hiểu chuyện, bọn họ sẽ không đuổi con đi." Hứa Tiểu Tiểu gật đầu.

Sau khi rời khỏi lão phu nhân, cô ta liền đẩy xe lăn đi đến sân nhỏ nơi mẹ cô ta sống.

Cô ta nhìn mẹ lặng lẽ ngồi ở trên ban công, đọc sách dưới nắng.

Ở xa nhìn qua có một cảm giác yên bình qua bao năm tháng.

Nếu bỏ qua cái gối đầu rơi ở bên cạnh, bỏ qua việc bà ấy làm bầm lều bầu thì cái hình ảnh này khi nhìn sẽ cảm thấy rất thoải mái.

Hứa Tiểu Tiểu nhắc môi lên, lộ ra hai lúm đồng tiền ở khóe miệng.

Đối với những đứa trẻ trong trại trẻ mồ côi thì tình yêu của người thân là điều mà bọn họ thiếu sót nhất.

Vì vậy cho dù có người mẹ như thế này nhưng tình yêu của Hứa Tiểu Tiểu với bà ấy, so với mẹ con bình thường thì càng thêm sâu đậm.

Cô ta không thể bỏ mặc một mình mẹ ở đây, bỏ đi một mình.

Cô ta phải cho mẹ cuộc sống tốt nhất, nếu có một ngày, cho dù là phải rời khỏi nhà họ Hứa thì cô ta cũng muốn đưa mẹ cùng đi.

Ý nghĩ vừa quyết, ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu trở nên kiên định.

Ở lại với mẹ trong chốc lát, Hứa Tiểu Tiểu muốn về phòng của mình nghỉ ngơi.

Đi một vòng khu vườn, đi đến phía trước là biệt thự nơi bọn họ sống liền nhìn thấy Hứa Mộc Thâm đi ra khỏi phòng khách đang định lên xe.

Mắt Hứa Tiểu Tiểu sáng lên, kêu một tiếng: "Anh cả!" Bước chân của Hứa Mộc Thâm dừng lại, quay đầu nhìn cô ấy.

Người đàn ông đang mặc bộ tây trang màu đen, chỉ lẳng lặng đứng ở đó cũng giống như một bức tranh phong cảnh, mang đến cảm giác thoải mái cho người nhìn.

Đôi mắt anh ta giống như mang theo quyền rũ vô tận, làm cho mọi người đắm đuối vào trong đôi mắt đấy.

Nhìn vào đôi mắt giống như là bị hút vào một con lốc xoáy, mang theo dụ hoặc trí mạng.

Hứa Tiểu Tiểu vội vàng đưa mắt của mình từ trên người anh ta ra chỗ khác, rồi lúc này mới đẩy xe lăn về phía trước.

Sau khi đến trước mặt Hứa Mộc Thâm, cô ta đứng lên, nháy một chân lên, áp sát vào người anh ta định nói gì đó.

Nhưng lại không cẩn thận dẫm lên một viên đá, chân cô ta trượt xuống, cả người trực tiếp nhào vào trong ngực Hứa Mộc Thâm! Cơ thể anh ta rắn chắc đụng vào cái mồi của Hứa Tiểu Tiểu làm cho nó trở nên cay cay.

Hứa Tiểu Tiểu hoảng sợ, vội vàng nhảy ra.

Rồi mới gỡ tay của mình lên, che dấu nói: "Lần này, tay em không chạm vào chỗ không nên chạm!" Hứa Mộc Thâm.....!! Lập tức, không khí xấu hổ nhấc lên.

Hứa Tiểu Tiểu lập tức cúi đầu, kéo khóe miệng, cô ta biết những lời này của mình thật sự vô si.

Lúc đầu hai người chẳng có việc gì.

Nhưng bây giờ không phải lại nhắc nhở anh ta về chuyện buổi sáng sao? Lúc cô ta đang hồi hận thì nghe thấy tiếng Hứa Mộc Thâm trầm thấp nói, "Cô gọi tôi làm cái gì?" Lập tức Hứa Tiểu Tiểu ngẩng đầu lên.

Đứng rồi, nói chính sự.

Cô ta có tật giật mình, hai mắt nhìn bốn phía, thấy không có người nào mới đến trước mặt Hứa Mộc Thâm, xoa chân, thần bí hạ thấp âm thanh, chậm rãi mở miệng

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Bí mật của bọn họ

"Đại ca, em không thích người mỵ này." Hứa Tiểu Tiểu vừa nói xong liền đứng thẳng lên, một đôi mắt sáng lấp lánh nhìn chăm chăm anh ta.

Hứa Mộc Thâm.....

Anh ta nhướng mày, nghi hoặc hỏi: "Cho nên?" "Em biết anh cũng không thích bà ấy." Ánh mắt Hứa Mộc Thâm lóe lên.

Lập tức Hứa Tiểu Tiểu nhảy chân sau, lui về sau một bước ngồi trên xe lăn, rồi mới từ từ cười nói: "Cho nên, anh cả, đây bí mật giữa hai người chúng ta ~" Cô ta khoa tay, dáng vẻ chân chó: "Có phải anh đang định đi làm đúng không? Tạm biệt!" Hứa Mộc Thâm lên xe, xuyên qua tấm kính có thể nhìn cô gái ngồi ở trên xe lăn, nhìn anh ta rồi đi.

Không biết vì sao, nghĩ đến lời của cô ấy vừa mới nói.

Đó là bí mật của bọn họ.....

Anh ta rũ mắt xuống, khóe môi khẽ nhếch lên một độ cung không dễ thấy.

Bí mật này, dường như cũng không tệ lắm.

—— Nhìn Hứa Mộc Thâm rời đi, bỗng nhiên tiếng chuông di động của Hứa Tiểu Tiểu vang lên.

Cô ta cầm lên thì phát hiện là điện thoại từ trại trẻ mồ côi.

Trái tim trầm xuống lại đột nhiên nghĩ đến Diễm Diễm tối hôm qua, cô ta vội vàng bắt máy.

Trong điện thoại truyền đến một âm thanh của đứa trẻ ồm ồm "Diễm Diễm bị chị Mộng nhốt vào trong phòng, cô bé rất sợ hãi, vẫn luôn khóc lóc kêu cô.

Bọn họ không cho tôi nói cho cô biết, cô tự mình xử lý đi." Nói đến đây, cũng không đợi Hứa Tiểu Tiểu trả lời, lập tức liền "Bang", cắt đứt điện thoại.

Dường như là bên kia có người đến, làm anh ta không thể tiếp tục nói.

Lập tức, Hứa Tiểu Tiểu liền tức giận.

Nghĩ lại phòng ở trong trại trẻ mồ côi để cho những đứa trẻ phạm lỗi thì bị nhốt vào phòng để suy nghĩ lỗi lầm.

Diễm Diễm không có người nhận nuôi, tối hôm qua vừa mới ồn ào một lúc như vậy, hôm nay sao có thể bị nhốt vào phòng? Lỡ con bé lại nghĩ quẩn trong lòng thì làm sao bây giờ? Hứa Tiểu Tiểu bỏ đi động xuống, đẩy xe lăn đi ra ngoài.

Chuyện của Diễm Diễm là vì cô ta mới xuất hiện.

Cô ta không thể để Diễm Diễm ở trong trại trẻ mồ côi, không thêm quan tâm.

Cô ta cho rằng mình cảnh cáo Lương Mộng Nhân thì cô ta sẽ không dám hành hạ Diễm Diễm, nhưng không nghĩ đến lại làm cho việc nghiêm trọng hơn.

Nhưng nghĩ lại, nếu Lương Mộng Nhân có thể sửa lại bản tính dễ dàng như vậy thì tám tháng trước cũng sẽ không tính kể cô ta như vậy.

Đẩy xe lăn đến cửa nhà, cô ta nháy một chân lên, rời khỏi xe lăn, lái xe thẳng đến trại trẻ mồ côi.

Nửa giờ sau, cô ta đứng trước cửa trại trẻ mồ côi, gọi trước cửa trại trẻ mồ côi.

Bảo vệ ra mở cửa thấy là cô ta thì hơi sững sốt: " Tiểu Tiểu, sao cô lại đến đây nữa?" Hứa Tiểu Tiểu đẩy ra ông ta ra, muốn đi vào bên trong lại bị ngăn cản: "Viện trưởng và Mộng Nhân không phải đã nói không được để cô vào trong trại trẻ mồ côi sao? Tôi không thể để cô vào!" Hứa Tiểu Tiểu nhú mày: "Tôi muốn nhìn Diễm Diễm, ông tránh ra!" "Này.....

Không được, tôi đã nghe Mộng Nhân dặn dò, tôi....." Lời nói chưa còn chưa dứt thì cái đầu của Hứa Tiểu Tiểu đã đánh vào mặt của ông ta, làm cả người ông ta lui về sau một bước.

Nhân lúc đó, Hứa Tiểu Tiểu đi qua cánh cửa, xông vào.

Mới vừa vào cửa thì nghe thấy âm thanh nức nở của Đường Diễm Diễm: "Chị Mộng, em sai rồi, chị thả em ra ngoài đi, em thật sự biết sai rồi, ô ô....." "Ô ô, chị Tiểu Tiểu, cứu em....." "Em không phải cố ý, ngày hôm qua em không có cố ý, ô ô....." Âm thanh đó làm trái tim Hứa Tiểu Tiểu co rút lại, giống như bị một bàn tay vô hình tay nắm chặt lấy.

Lập tức hốc mắt cô ta đỏ lên, đi thẳng đến "Phòng xám hối".

Xuyên qua cửa kính, cô ta có thể nhìn thấy cả người Đường Diễm Diễm cuộn tròn ở trong góc, ôm đầu gối mình, mắt đỏ bừng vì khóc.

Cái mũi cô ta đau xót: "Diễm Diễm, chị Tiểu Tiểu đến rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Con bé chỉ là một đứa trẻ!

Nghe thấy âm thanh của cô ta, Đường Diễm Diễm chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn qua.

Sau khi thấy Tiểu Tiểu, cô bé liền đứng lên.

Cơ thể Diễm Diễm gầy yếu, mặc một cái váy mềm mại, tóc rơi ở hai bên, sau khi nhìn thấy Tiểu Tiểu, giống như gặp được cứu tinh, đột nhiên liền chạy đến.

Nhưng lại nghĩ đến cái gì, đứng một chỗ cách xa cửa sổ một mét, nhìn chằm chằm Hứa Tiểu Tiểu, không dám bước lên.

Ở bên ngoài, Hứa Tiểu Tiểu đặt hai tay trên cửa kính, chăm chú nhìn vào bên trong: "Diễm Diễm, chị Tiểu Tiểu đến rồi, em đừng sợ....." Đường Diễm Diễm cắn môi, đột nhiên cô bé che kín mặt của mình: "Chị Tiểu Tiểu, em sai rồi....." Cô bé khóc nghẹn ngào: "Tôi hôm qua, nếu em không nghĩ quần trong lòng, muốn nhảy lầu.

Em là cảm thấy mình như một người xấu." "Chị đối xử tốt với em như vậy, nhưng ngày đó cha mẹ nuôi đối ý không nhận nuôi em, còn nói đều là vì chị, thế nhưng em lại trách chị.....

Sao em có thể xấu xa như vậy, sao em có thể trách chị như vậy.....

Ô ô ô.....

Chị Tiểu Tiểu, có phải chị thất vọng với em hay không?" Lời nói của cô bé làm Hứa Tiểu Tiểu chua xót.

Thì ra Diễm Diễm không chỉ buồn khi không được nhận nuôi mà còn khiến trách cô ta.

Cô ta vội vàng lắc đầu, "Diễm Diễm, không phải lỗi của em, chị chưa bao giờ trách em, là chị liên lụy em." Đừng nói Diễm Diễm chỉ là một đứa trẻ, nếu chuyện này mà ở bất cứ người nào khác, chỉ sợ đều sẽ hận cô ta.

Diễm Diễm nghe được lời này, lập tức ngừng khóc thút thít, nhìn Hứa Tiểu Tiểu: "Chị Tiểu Tiểu, chị thật sự không trách em sao? Em không phải là một đứa trẻ ngoan." Lập tức giọng nói của Hứa Tiểu Tiểu nghiêm khắc lại: "Diễm Diễm, em phải nhớ kỹ, em là một đứa trẻ ngoan." Đường Diễm Diễm hung hăng gạt đầu.

Đúng lúc này, một âm thanh không hài hòa truyền đến:"Hứa Tiểu Tiểu, ai cho cô vào đây?" Hứa Tiểu Tiểu quay đầu lại, nhìn thấy Lương Mộng Nhân đi đến, đôi mắt mang theo cảnh giác và khắc nghiệt.

Hứa Tiểu Tiểu nheo mắt lại, "Lương Mộng Nhân, mở phòng này ra." Lương Mộng Nhân cười lạnh: "Đây là chuyện của trại trẻ mồ côi chúng tôi, khi nào tôi thả cô bé ra là do tôi quyết định, không cần cô quan!" "Lương Mộng Nhân!" Hứa Tiểu Tiểu thấp giọng giận mắng: "Cô bé đã phạm lỗi gì?" Lương Mộng Nhân rũ mắt, giọng điệu châm chọc: "Mái nhà là nơi không được phép chơi đùa, cô bé tự mình bỏ lên mái nhà thiếu chút nữa gây ra chuyện lớn, chẳng lẽ đây không phải là sai? Mưa to như vậy, ở dưới có nhiều người bảo cô bé đi xuống, cô bé lại không quan tâm, một hai đôi nhìn thấy cô, cái này không phải sai? Cô có biết vì cô bé mà trại trẻ mồ côi của chúng tôi phải rước lấy rất nhiều rắc rối không? Nếu người ở hội đồng nghe nói chuyện này thì hai nữa sẽ đến trại trẻ mồ côi dò hỏi chuyện sẽ như thế nào? Cô có biết không, mấy năm nay, tiền tài trợ trong trại trẻ mồ côi cũng nhiều lên, cuộc sống của bọn nhỏ cũng nâng cao hơn rất nhiều, lỡ như vì chuyện của Diễm Diễm mà người hội đồng không vui thì sau này không chỉ ngân sách cho trại trẻ mồ côi nữa, vậy một đám trẻ này ăn cái gì?" Từng câu từng chữ của cô ta hết lên làm những đứa trẻ xung quanh xúm lại, không dám nói gì, chỉ dùng đôi mắt vô tội nhìn chằm chằm bọn họ.

Hứa Tiểu Tiểu nheo mắt lại.

Trại trẻ mồ côi này là sản nghiệp từ thiện tư nhân.

Quỹ sinh hoạt ngày thường đều được cung cấp từ các quỹ từ thiện.

Hội đồng, là người quản lý quỹ từ thiện, bọn họ là người quyết định mỗi năm chu cấp bao nhiêu tiền cho trại trẻ mồ côi.

Nhưng tất cả điều này là do Diễm Diễm sai sao? Cô bé chỉ là một đứa trẻ!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 38: Cô quỳ xuống cầu xin tôi!

Lương Mộng Nhân tiếp tục chỉ trích Hứa Tiểu Tiểu: "Tám tháng trước, cô không biết kiểm điểm bản thân, làm cho hội đồng tức giận, bây giờ lại xảy ra chuyện của Điềm Điềm.....

Bây giờ cô có cái gì để nói với tôi? Cô có tư cách gì bảo tôi tha cô bé ra?" Lời nói của cô ta nghe thì có lý, là do cô ta, Hứa Tiểu Tiểu và Đường Điềm Điềm phạm vào tội ác tày trời.

Nhưng Hứa Tiểu Tiểu chỉ cười.

Tám tháng trước, cô ta bị Lương Mộng Nhân hãm hại.

Điềm Điềm không được nhận nuôi cũng do cô ta giở trò.

Thậm chí chuyện Điềm Điềm đi lên mái nhà cũng là do sơ sẩy của trại trẻ mồ côi! Làm sao người phụ nữ này có thể đổi trắng thay đen? Cô ta biết nói nhiều cũng vô dụng, rừ mắt xuống: "Tôi hỏi cô, làm sao để tha cô bé ra ngoài?" Lương Mộng Nhân cười lạnh: "Muốn tôi tha cô bé ra ngoài, có thể, chỉ cần cô đồng ý một điều kiện của tôi." "Cái gì?" Mặt Hứa Tiểu Tiểu đầy cảnh giác, quả nhiên nhìn thấy Lương Mộng Nhân đi lên một bước, đi đến trước mặt cô ta, đề thấp âm thanh, nói: "Cô quý xuống cầu tôi!" "Cô!" Trong mắt Hứa Tiểu Tiểu xuất hiện một tia tàn khốc.

Lương Mộng Nhân tiếp tục nói: "Không phải là tình cảm chị em sâu đậm lắm sao? Làm sao, vì Điềm Điềm, việc oan ức này cũng làm không được?" Hứa Tiểu Tiểu nắm chặt tay, nhìn chăm chăm cô ta, âm thanh mang theo tức giận không kiềm chế được: "Lương Mộng Nhân, vì sao cô cứ nhắm vào tôi như vậy?" Lương Mộng Nhân trả lời, giọng điệu rất nhẹ nhàng nhưng lại mang theo kiên định: "Bởi vì khi cô không vui thì tôi rất hạnh phúc." Từng câu từng chữ của cô ta rải nói: "Cô để ý cái gì thì tôi sẽ hủy hoại cái đó." Hứa Tiểu Tiểu đứng tại chỗ, kinh ngạc nhìn chăm chăm cô ta: "Cô điên rồi!" Lương Mộng Nhân đắc ý cười: "Tôi điên rồi! Từ nhỏ, vận khí của cô đã tốt hơn tôi, lớn lên cũng tốt hơn tôi, học tập cũng giỏi hơn tôi, mấy chuyện này tôi có thể nhịn, nhưng vì sao người anh ấy thích cũng là cô, không phải tôi! Tôi muốn chứng minh, tôi mạnh mẽ hơn cô!" Cô ta vươn tay chỉ vào Hứa Tiểu Tiểu: "Chỉ cần cô quý xuống, thừa nhận cô yếu kém hơn tôi, tôi liền tha Điềm Điềm ra ngoài! Nếu không nói thì trong không có hai ngày hai đêm, đừng mong Điềm Điềm sẽ được thả ra!" Một câu nói ra xong, cô ta liền gắt gao nhìn chăm chăm Hứa Tiểu Tiểu.

Người phụ nữ này luôn có lòng tốt, cô ta không tin Hứa Tiểu Tiểu có thể trở mặt nhìn Điềm Điềm chịu khổ! Hứa Tiểu Tiểu nhìn bộ mặt dữ tợn của Lương Mộng Nhân.

Tất nhiên cô ta sẽ không trở mặt nhìn Điềm Điềm bị giam giữ trong hai ngày, nhưng.....

Bảo cô ta quý xuống? Cô ta thẹn quá hóa cười, trực tiếp cầm đi động gọi một cuộc điện thoại.

Lương Mộng Nhân sừng sốt: "Cô làm cái gì?" Hứa Tiểu Tiểu mạnh mẽ nói: "Gọi cho cảnh sát, nói trong trại trẻ mồ côi có người ngược đãi trẻ em!" Mới vừa rồi, sắc mặt Lương Mộng Nhân còn đắc ý thì trong nháy mắt liền trắng bệch: "Cô điên rồi!" Cô ta đi lên một bước, muốn cướp đi động của Hứa Tiểu Tiểu.

Nhưng cô ta sao có thể là đối thủ của Hứa Tiểu Tiểu.

Dễ dàng né tránh công kích của cô ta, Hứa Tiểu Tiểu mở điện thoại trên tay ra, cô ta nhìn chăm chăm Lương Mộng Nhân: "Tôi hỏi cô, cuối cùng cô có tha Điềm Điềm ra ngoài không?" Lương Mộng Nhân trừng lớn mắt: "Không đời nào!" "Được." Khi những lời này vừa nói xong, trong điện thoại cục cảnh sát đã trả lời: "Xin chào, xin hỏi bạn muốn chúng tôi giúp đỡ chuyện gì?" Hứa Tiểu Tiểu tiếp tục nhìn chăm chăm Lương Mộng Nhân, chậm rãi nhắc môi lên.

Lương Mộng Nhân khăn trương nuốt một ngụm nước miếng.

Hứa Tiểu Tiểu liền mở miệng: "Xin chào, nơi này là....." Lời nói bị đánh gãy bởi giọng nói bén nhọn của Lương Mộng Nhân: "Được rồi, tôi tha!" Hứa Tiểu Tiểu nhìn cô ta một cái mới nói với đi động: "Xin lỗi, tôi không có việc gì."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Em có đồng ý đi theo chị không ?

Hứa Tiểu Tiểu tắt điện thoại, nhìn chăm chăm Lương Mộng Nhân.

Lương Mộng Nhân nghiêng răng nghiêng lợi, cho dù không tình nguyện cũng lấy chìa khóa ra, đi đến mở cửa phòng xám hối ra.

Cửa vừa mở ra thì Hứa Tiểu Tiểu liền thấy một cơ thể bỏ nhào đến trước mặt cô ta, ôm chặt lấy eo cô ta.

Cúi đầu thì thấy cơ thể Điềm Điềm đang run rẩy, cô ta nhẹ nhàng vỗ về lưng cô bé: "Được rồi, mọi chuyện đã qua, đừng sợ." Đường Điềm Điềm gật đầu nhưng ngón tay vẫn gắt gao nắm góc áo cô ấy giống như sợ cô ấy sẽ rời đi.

Hứa Tiểu Tiểu đang định nói vài câu an ủi cô bé nhưng âm thanh kỳ quái của Lương Mộng Nhân lại truyền đến: "Cho dù thả ra thì cô cho rằng, sau này ở trong trại trẻ mồ côi, Đường Điềm Điềm sẽ sống tốt sao?" Chỉ một câu đã làm Điềm Điềm như một con thỏ bị dọa, ngẩng đầu lên, sợ đến mức cả cơ thể đều run rẩy.

Lương Mộng Nhân cười lạnh: "Đường Điềm Điềm, chị đã sớm nói, nếu em ở gần Hứa Tiểu Tiểu như thế thì sẽ bị xui xẻo! Bây giờ, chỉ cần em nói em chán ghét Hứa Tiểu Tiểu, chị sẽ bỏ qua chuyện cũ, thậm chí có thể giúp em giới thiệu cho một gia đình tốt nuôi dưỡng, như thế nào?" Khi nói đến đây, mắt cô ta liếc Hứa Tiểu Tiểu.

Ý muốn rất rõ ràng.

Cô ta hao tổn tâm cơ muốn bảo vệ đứa bé này, nhưng nếu đứa bé phản bội cô ta thì có phải cô ta sẽ rất khổ sở hay không? Rất đau lòng? Cái ý định này thật sự quá ghê tởm.

Hứa Tiểu Tiểu cắn môi, nghe Đường Điềm Điềm không chút do dự nói: "Em không!" Nó kích động nhìn Lương Mộng Nhân: "Em sẽ không nói lời này!" Lương Mộng Nhân kinh ngạc, tức giận nhìn chăm chăm nó: "Chẳng lẽ em không sợ vĩnh viễn em sẽ không được thu dưỡng?" Đường Điềm Điềm nắm chặt tay: "Đừng vậy, chị và chị Tiểu Tiểu đã lớn như thế không phải cũng không có ai thu dưỡng sao? Cùng lắm thì em sẽ giống như hai người!" Lương Mộng Nhân thẹn quá hóa cười: "Tốt, Tốt lắm! Rất tốt!" Ba cái tốt liên tiếp làm Đường Điềm Điềm sợ đến mức cơ thể phát run.

Tất nhiên nó biết nếu nó ở lại trong trại trẻ mồ côi, có Lương Mộng Nhân ở đó thì nó sẽ không có trái cây ngon để ăn.

Nhưng tuyệt đối không thể phản bội chị Tiểu Tiểu.

Tâm trí của trẻ em rất trong sáng, đáng yêu.

Cho dù có tính cách ngọt ngào nhưng có thể thấy được thái độ của cô bé rất kiên định, trong lòng Hứa Tiểu Tiểu có cảm giác ảm áp không nói nên lời.

Cô ta nhìn chằm chằm Diễm Diễm, đột nhiên cười lên: "Em yên tâm, sau này, chị Tiểu Tiểu sẽ không để em chịu khổ." Lương Mộng Nhân nghe vậy, cảm thấy buồn cười: "Cô không thể tùy tiện ra vào trại trẻ mồ côi thì làm sao bảo đảm cô bé không thể chịu khổ?" "Tôi không thể đi vào nhưng cô bé có thể đi ra ngoài." Hứa Tiểu Tiểu nhìn chằm chằm Lương Mộng Nhân.

Lương Mộng Nhân sững sờ: "Cô có ý gì?" "Ý của tôi là tôi muốn nhận nuôi Đường Diễm Diễm!" Nói xong từng câu từng chữ ra, đột nhiên cả người Hứa Tiểu Tiểu liền thả lỏng.

Thật ra, sau khi Diễm Diễm bị người ta từ chối thu dưỡng, cô ta liền có ý nghĩ này.

Nhưng nghĩ đến bây giờ mình đang ở nhà họ Hứa, dáng vẻ của mẹ vẫn như thế, cô ta không thể chăm sóc Diễm Diễm nên mới không nói ra.

Nhưng bây giờ.....Cô ta tin tưởng, thả để Diễm Diễm đi theo cô ta chịu khổ còn hơn là ở đây chịu oan ức.

Cô ta quay đầu: "Diễm Diễm, em có đồng ý đi theo chị không?" Đôi mắt Diễm Diễm tỏa sáng: "Em đồng ý!" Lương Mộng Nhân không thể nghĩ đến sẽ xuất hiện tình huống như thế này, cô ta kinh ngạc nhìn chằm chằm bọn họ, đột nhiên phản ứng lại.

Cô ta cười lạnh: "Hứa Tiểu Tiểu, cô cho rằng cô muốn nhận nuôi cô bé thì có thể nhận nuôi sao? Nói cho cô biết, tôi không đồng ý! Cô cơ bản không thể làm thủ tục chính thức nhận nuôi!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Chủ tịch đến!

"Các cô đang xảy ra chuyện gì?" Lúc Hứa Tiểu Tiểu và Lương Mộng Nhân đang đối chọi gay gắt, bỗng nhiên âm thanh truyền đến.

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu thì nhìn thấy người hội đồng đang đến đây.

Tổng cộng có hai người, người đàn ông đi phía trước là quản lý hội đồng, khoảng chừng bốn mươi tuổi, khuôn mặt ngay ngắn mặt lộ ra sự nóng nảy.

Lương Mộng Nhân nhìn thấy ông ta, vội vàng chào đón bước đến: "Quản lý Trương, không phải ngài nói hai cái giờ sau mới đến đây sao? Sao lại đến sớm như vậy?" Quản lý Trương trực tiếp nói: " Vừa mới nhận được thông báo đột nhiên chủ tịch của quỹ từ thiện muốn đến đây, tôi đến trước đến để xem tình hình của các người!" Ông ta vừa nói xong liền răn dạy Lương Mộng Nhân: "Đã xảy ra chuyện gì? Sao lại xảy ra chuyện có đứa trẻ muốn nhảy lầu? Chắc chắn chủ tịch đã nghe nói về chuyện này nên mới đến đây! Không phải trong trại trẻ mồ côi của chúng ta rất an toàn hay sao? Vừa đưa cho các người ngân sách để tu sửa thì sao đứa nhỏ lại có thể đi lên mái nhà, sao có thể lên chớp nhà? Sao cô bé đi lên được?" Lương Mộng Nhân bị hỏi đến phía sau lưng lạnh lẽo.

Cửa sắt trên tầng cao nhất vẫn luôn đóng lại nhưng sau này nó bị rì sét nên gỉ ra, cô ta còn chưa kịp đổi cửa! Nếu chuyện này mà bị truy cứu chắc chắn cô ta và viện trường sẽ phải chịu trách nhiệm.

Lương Mộng Nhân nhướng mày lên, trong lúc sốt ruột thì khóe mắt nhìn thoáng qua Hứa Tiểu Tiểu và Đường Diễm Diễm, lập tức trong mắt cô ta lóe lên vẻ tính toán.

Cô ta mở miệng nói: "Quản lý Trương, chuyện này là do cô ta!" Dứt lời, tay cô ta liền chỉ về phía Hứa Tiểu Tiểu.

Lập tức quản lý Trương nhủ mảy lại: "Hứa Tiểu Tiểu, làm sao lại là cô? Nhưng mà chuyện nhảy lầu này có quan hệ gì đến cô?" Lương Mộng Nhân giải thích mọi chuyện một lần: ".....

Hứa Tiểu Tiểu hủy hoại danh dự của trại trẻ mồ côi, cặp vợ chồng kia không muốn nhận nuôi Diễm Diễm cũng hợp tình hợp lý.

Ai!" Quản lý Trương khó thở, chỉ vào Hứa Tiểu Tiểu mắng to: "Có phải bắt tự cô không hợp với trại trẻ mồ côi hay không? Cuối cùng cô có lương tâm hay không, trại trẻ mồ côi nuôi dưỡng cô lớn như vậy, cô lại báo đáp chúng ta như thế?" Nhân lúc đó, Lương Mộng Nhân mở miệng: "Bây giờ cô ta muốn nhận nuôi Diễm Diễm, muốn đưa Diễm Diễm đi.

Nhưng mà tôi không thể yên tâm đưa Diễm Diễm cho cô ta! Lỡ như cô ta không kiềm chế hành vi của mình dạy hư Diễm Diễm thì làm sao bây giờ? Quản lý Trương, trại trẻ mồ côi của chúng ta muốn nhận nuôi phải phù hợp với điều kiện, cô ta một chút cũng không phù hợp với yêu cầu nhận nuôi!" Quản lý Trương nhủ mảy.

Ở bên kia, Hứa Tiểu Tiểu nghe những lời này liền tức giận đi lên một bước: "Quản lý Trương....." Lời giải thích còn chưa nói thì người đi theo đằng sau quản lý Trương lập tức sốt ruột nói: "Quản lý Trương, chủ tịch đến!" Lập tức quản lý Trương hoảng loạn, chỉ vào Hứa Tiểu Tiểu nói: "Chuyện của cô tí nữa rồi nói! Bây giờ nhanh chóng cùng tôi đi chào đón chủ tịch!" Đáng tiếc, lời này vừa mới nói xong thì cửa đã mở ra, chợt, một chiếc siêu xe đi vào.

Nhân lúc đó, Lương Mộng Nhân đi đến bên người Hứa Tiểu Tiểu, âm thanh vui sướng khi có người gặp họa nói: "Muốn nhận nuôi Diễm Diễm, nói cho cô biết, nằm mơ đi! Hôm nay, tôi sẽ làm cho quản lý Trương và chủ tịch lên tiếng, xem ai dám làm thủ tục nhận nuôi cho cô!" Nhưng Hứa Tiểu Tiểu lại không nghe Lương Mộng Nhân đang nói gì, ánh mắt cô ta khiếp sợ dừng trên chiếc xe kia.

Đây không phải.....

Xe của anh cả sao? Tại sao anh ta lại đến đây? Chẳng lẽ.....

Hứa Tiểu Tiểu kinh ngạc mở to mắt!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Giả vờ không quen biết?

Chiếc Rolls-Royce màu đen đi vào, ngừng lại trước cửa trại trẻ mồ côi.

Quản lý Trương bước bước lên, cung kính mở cửa xe.

Ngay lập tức, một thân hình cao lớn bước xuống xe.

Trong sân tràn ngập hơi thở cao quý, mạnh mẽ.

Tất cả mọi người xung quanh đều ngưng, nín thở nhìn anh ta.

Bộ đồ được thiết kế khéo léo đặc biệt phù hợp với dáng người của anh ta, mỗi cử chỉ nâng tay nhắc chân đều mang theo khí thế uy phong của hoàng gia.

Hứa Mộc Thâm xuống xe, ánh mắt nhàn nhạt nâng lên.

Không biết vì sao khi ở giữa hàng chục người, tầm mắt anh ta lập tức cố định vào đứa bé kia.

Cơ thể mảnh mai của đứa bé kia bị một đám người ngăn cách ở ngoài, có vẻ rất yếu ớt.

Lông mày anh ta hơi nhíu lại, đáy lòng có một tia không vui! Bốn mắt nhìn nhau, lập tức Hứa Tiểu Tiểu cúi đầu xuống, gắt gao nắm chặt tay.

Hận không thể tìm cái lỗ chui xuống.

Không biết vì sao cô ta lại không muốn Hứa Mộc Thâm nhìn thấy dáng vẻ chật vật của cô ta trong lúc này.

Điều này làm cô ta cảm thấy mình như một thằng hề.

Phản ứng của cô ta làm cho Hứa Mộc Thâm cảm thấy không vui.

Đây là..... Đang giả vờ không quen biết anh ta? Lương Mộng Nhân nhìn thấy người đàn ông này thì có chút ngạc nhiên.

Làm sao khi nhìn người đàn ông này thì có chút quen thuộc? Tuy buổi tối hôm đó Hứa Mộc Thâm đã tới nhưng mưa lại rất to nên cũng chẳng có ai nhìn thấy rõ người nào, cho nên Lương Mộng Nhân cũng không có nhận ra anh ta.

Lúc Lương Mộng Nhân suy nghĩ thì quản lý Trương cúi đầu, mở miệng thăm dò: “Ngài Hứa, thật sự không nghĩ ngài có trăm công nghìn việc nhưng lại tự mình đến đây một chuyến, ngài tới nơi này để?” Những chuyện như quỹ từ thiện này đều do quản lý cấp dưới phụ trách.

Ngài Hứa là người đứng đầu Kim Tự Tháp, ngày thường cơ bản sẽ không có đến.

Vậy vì sao hôm nay anh ta lại đến đây? Quản lý Trương đang suy nghĩ thì thấy ánh mắt của Hứa Mộc Thâm nhìn thẳng về phía trước.

Nhìn theo tầm mắt của anh ta, quản lý Trương liếc mắt liền thấy Hứa Tiểu Tiểu.

Hứa Mộc Thâm nhìn chăm chăm vào cô ta.

Anh ta đến đây tất nhiên là vì chuyện tối hôm qua.

Nhưng bây giờ mình lại lấy thân phận đại cô đồng đứng đây, tại sao người phụ nữ kia vẫn còn không thông suốt? Hứa Mộc Thâm nhíu mày, trong khi Hứa Tiểu Tiểu đang há mồm tròn mắt thì chỉ vào phía cô ta dò hỏi: “Bọn họ ở đây làm gì?” Giọng nói không nghe vui buồn.

Lập tức quản lý Trương chuẩn bị tinh thần, giải thích nói: “Là để nhận con nuôi.” Anh ta không muốn cho Hứa Mộc Thâm biết nhiều, miễn cho đại cô đồng cảm thấy trại trẻ mồ côi có quá nhiều chuyện, danh dự không tốt, quản lý Trương liền nói sang chuyện khác, “Ngài Hứa, ngài có muốn tôi dẫn ngài đi xung quanh chỗ này hay không?” Hứa Mộc Thâm còn chưa nói lời nào thì có một giọng nói đột nhiên xen vào: “Ngài Hứa, ngài tới nơi này để tìm hiểu chuyện này lâu sao?” Quản lý Trương quay đầu lại, cảnh cáo nhìn Lương Mộng Nhân, muốn bảo cô ta câm miệng.

Nhưng Lương Mộng Nhân lại giống như là không thấy ánh mắt của quản lý Trương, đi lên một bước, chỉ vào Hứa Tiểu Tiểu tố cáo nói: “Ngài Hứa, người này đúng là cận bã của trại trẻ mồ côi, là nỗi sỉ nhục của trại trẻ mồ côi! Chuyện bây giờ của trại trẻ mồ côi đều có liên quan đến cô ta!” Hứa Mộc Thâm nhíu mày.

Quản lý Trương lập tức mở miệng: “Đù rồi, cô câm miệng!” Hứa Mộc Thâm nheo đôi mắt lạnh lẽo lại, “Để cho cô ta nói.” Lập tức quản lý Trương không dám nói gì.

Lương Mộng Nhân tiếp tục mở miệng nói: “Ngài không biết đâu, tám tháng trước.....”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cút Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Tố cáo với ngài Hứa ?

Hứa Tiểu Tiểu nắm chặt bàn tay của mình, gắt gao nhìn chăm chăm Hứa Mộc Thâm, khi Lương Mộng Nhân đang nói chuyện thì cô ta bước lên một bước: “Cô câm miệng!” Những chuyện trong quá khứ, cô ta không muốn mang ra nói.

Đặc biệt là Hứa Mộc Thâm sẽ cảm thấy bản thân cô ta không đứng đắn, nếu anh ta biết chuyện tám tháng trước..... Anh ta sẽ nghĩ về cô ta như thế nào? Nhưng Lương Mộng Nhân lại cười lạnh: “Làm sao? Cô sợ cái gì? Chính mình có bản lĩnh làm lại không dám đề cho người ta nói sao?” Cô ta mặc kệ Hứa Tiểu Tiểu, nhìn thẳng vào Hứa Mộc Thâm tiếp tục nói: “Tám tháng trước, cô ta không đứng đắn, vì tiền mà làm ra chuyện không trong sạch! Nếu không phải vì danh dự của trại trẻ mồ côi thì cô ta đã sớm bị đuổi ra khỏi trại trẻ mồ côi này! Đường Diễm Diễm cũng bởi vì chơi thân với cô ta nên bị người nhận nuôi nghi ngờ đạo đức không tốt.

Vì vậy vào phút chót, người đó đã từ chối nhận nuôi để cho đứa bé không được nhận nên mới có thể xảy ra chuyện nhảy lầu.

Tất cả chuyện này đều do cô ta!” Hứa Mộc Thâm nghe được lời này, ánh mắt trầm xuống.

Chuyện Hứa Tiểu Tiểu làm tình nhân cho người ta, anh ta biết nhưng lại khinh thường để ý đến.

Nhưng giờ phút này, khi Lương Mộng Nhân nói bằng cái giọng điệu này, anh ta lại cảm thấy tức giận không nói lên lời.

Anh ta có thể khinh bỉ Hứa Tiểu Tiểu, nhưng người đàn bà này dựa vào cái gì khinh bỉ cô ấy? Cô ta vừa nói cái gì? Tám tháng trước, Hứa Tiểu Tiểu bị đuổi đi.

Như vậy trong tám tháng này, cô ấy sống không nổi ở bên ngoài nữa nên mới làm tình nhân cho người ta, đúng không? Ánh mắt Hứa Mộc Thâm nhìn Hứa Tiểu Tiểu.

Cô ấy đứng thẳng lưng, dáng vẻ quật cường, làm cho người khác nhìn phải cảm thấy đau lòng.

Trước kia anh ta không biết nhưng bây giờ lại phát hiện, thật ra cuộc sống của cô ấy cũng không dễ dàng.

Khi Hứa Mộc Thâm đang suy nghĩ thì Lương Mộng Nhân lại mở miệng lần nữa, nói: “Bây giờ cô ta lại muốn trở về nhận nuôi Đường Diễm Diễm, cô ta dựa vào cái gì? Chúng ta cơ bản không thể yên tâm mà đưa Diễm Diễm cho cô ta!” Nói đến đây, cô ta làm ra dáng vẻ đầy căm phẫn.

Rồi mới đắc ý nhìn Hứa Tiểu Tiểu.

Cô ta híp mắt, chờ đợi cổ đông tức giận mắng cô ta.

Hứa Tiểu Tiểu cắn môi, toàn thân căng thẳng, giống như gặp một con dã thú nguy hiểm, toàn thân đầy phòng bị.

Cô ta không nói lời nào, chỉ đứng ở đó, lại có một cảm giác bị thương.

Sau nửa ngày, cô ta rũ mắt: “Các người ghét bỏ Diễm Diễm là một sự phiền phức, tôi đưa cô ấy đi lại không đúng với ý muốn của các người sao?” Lương Mộng Nhân chỉ vào cô ta: “Diễm Diễm không hiểu chuyện, tự mình chạy đến tầng cao nhất muốn nhảy lầu tự tử nhưng cô ấy vẫn là một đứa trẻ làm sao có thể đưa cho cô!” Nói xong liền nhìn Hứa Mộc Thâm: “Ngài Hứa, loại người là cận bá của xã hội như vậy, cận bá ở trại trẻ mồ côi thì nên đá ra khỏi đây! Tôi đề nghị tiêu hủy toàn bộ hồ sơ của cô ta ở trại trẻ mồ côi, vĩnh viễn không để cho cô ta đến gần trại trẻ mồ côi một bước!” “Chỉ có như vậy mới có thể bảo đảm danh dự của trại trẻ mồ côi, không hề dính dáng đến cô ta!” Tiếng trách mắng của cô ta vang vọng trên bầu trời.

Lập tức không khí trong trại trẻ mồ côi liền an tĩnh lại.

Trong lúc nhất thời không có ai nói chuyện.

Tất cả những đứa trẻ ở xung quanh đều nhìn bọn họ chằm chằm, ngay cả thờ cũng không dám.

Mà Hứa Tiểu Tiểu lại nhìn Hứa Mộc Thâm.

Anh ta vẫn luôn muốn đuổi mình ra khỏi nhà Hứa, bây giờ có sẵn nhước điểm này trong tay, chỉ sợ đêm nay cô ta phải đi ra khỏi nhà Hứa.

Trong lòng cười lạnh, cô ta cúi đầu.

Lương Mộng Nhân đắc ý ngẩng đầu lên, nghĩ chắc chắn có thể đuổi Hứa Tiểu Tiểu ra ở ngoài bụi rậm, cô ta liền cảm thấy vui vẻ.

Đúng lúc này, bỗng nhiên nghe thấy Hứa Mộc Thâm nói: “Cô là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Đuổi Lương Mộng Nhân đi!

Lương Mộng Nhân:”.” Cô ta ghen lại, theo bản năng mở miệng nói: “Tôi, tôi là Lương Mộng Nhân.” Hứa Mộc Thâm lại nhìn quản lý Trương.

Lập tức Quản lý Trương giải thích: “Đây là một đứa trẻ trong trại trẻ mồ côi của chúng ta chúng ta nhưng không có người nhận nuôi nên lớn lên trong trại trẻ mồ côi, bây giờ đang giúp đỡ trong trại trẻ mồ côi.” Hứa Mộc Thâm rũ mắt: “Nói cách khác, không phải là nhân viên?” Quản lý Trương ngạc nhiên: “Ách, cái này, đúng vậy.” Nhân viên công tác trong trại trẻ mồ côi mỗi tháng cũng không có bao nhiêu tiền tuy nhiên lại phải làm việc ở đây cả ngày, tất nhiên Lương Mộng Nhân cũng chương mất công việc này, cho nên vẫn không chính thức gia nhập mà lại đi làm bên ngoài.

Nhưng trại trẻ mồ côi là nhà của cô ta nên cô ta vẫn luôn ở nơi này, cô ta nói gì viện trường nghe nấy, cơ hồ làm cho Lương Mộng Nhân một tay che trời ở trại trẻ mồ côi.

Hứa Mộc Thâm nghe thấy như vậy, giọng điệu châm biếm nói: “Tôi vẫn luôn nghĩ ở trong cô nhi viện chỉ có một đám trẻ con.” Quản lý Trương có chút ngốc, trong lúc nhất thời không có hiểu lời của anh ta có nghĩa là gì.

Trợ lý Hứa Mộc Thâm lập tức bước lên một bước, phân tích ý nghĩa của câu này: “Quản lý Trương, trại trẻ mồ côi, theo tên thì phải giúp đỡ những đứa trẻ bị vứt bỏ.

Mỗi năm Tập đoàn Đế Tôn của chúng ta cống hiến rất nhiều cho quỹ từ thiện như vậy cũng không phải vì nuôi người rảnh rỗi.

Trong trại trẻ mồ côi này tại sao có thể còn có một đứa trẻ đã mười tám tuổi rồi còn miễn phí ở nơi đây?” Quản lý Trương mở to mắt, không biết nên nói gì.

Lương Mộng Nhân chỉ cảm thấy trên mặt đau rát giống như bị đánh một cái tát.

Lời nói này giống như nói cô ta ở trong trại trẻ mồ côi là vì ăn nhờ ở đậu, ham ăn biếng làm.

Cô ta bước lên một bước, “Ngài Hứa, có lẽ ngài không biết, bởi vì tôi lớn lên ở chỗ này, có cảm tình sâu đậm với trại trẻ mồ côi cho nên mới làm việc miễn phí ở chỗ này, tôi chưa từng lấy một phần tiền nào trong quỹ từ thiện!” Lời nói hợp tình hợp lý.

Lập tức quản lý Trương cũng gật đầu: “Đúng vậy.

Lương Mộng Nhân vì trại trẻ mồ côi giải quyết nhiều việc nhưng là không có lấy một đồng tiền nào của trại trẻ mồ côi.” Vừa dứt lời thì Hứa Mộc Thâm liền lạnh lẽo nói: “Quản lý Trương, chúng ta mở trại trẻ mồ côi không bắt buộc phải làm từ thiện, không cần người đền ơn.

Hay là nói quỹ từ thiện không chu cấp đủ kinh phí cho trại trẻ mồ côi, vì vậy họ thậm chí không thể thuê một nhân viên sao?” Lập tức quản lý Trương chảy mồ hôi lạnh, cuối cùng cũng hiểu ý của Hứa Mộc Thâm

Ông ta xoa cái trán đầy mồ hôi, nói: “Dạ, dạ, ngài Hứa, tôi đã hiểu.” Nói xong, anh ta trực tiếp nhìn về phía Lương Mộng Nhân, “Mộng Nhân, cô đã mười tám tuổi rồi, đã có năng lực làm việc kiếm sống, không thể tiếp tục ở lại trong trại trẻ mồ côi, cô nên dọn ra ngoài sống.” Lương Mộng Nhân ngây ngốc.

Không phải đang nói chuyện của Hứa Tiểu Tiểu sao? Tại sao đột nhiên lại đuổi mình ra ngoài? Nếu bị đuổi ra thì cô ta ở chỗ nào? Phải biết rằng bây giờ tiền thuê nhà ở thành phố S rất đắt, cô ta có một căn phòng nhỏ trong trại trẻ mồ côi hoàn toàn là do pho viện trưởng chu cấp! Cô ta ngáy ra nhìn Hứa Mộc Thâm, nuốt một ngụm nước miếng, lập tức mở miệng nói: “Hứa, ngài Hứa, tôi không phải có ý này, tôi tự nguyện ở trong trại trẻ mồ côi, tôi.” Hứa Mộc Thâm trực tiếp đánh gãy lời của cô ta: “Nếu cô tình nguyện ở lại đây làm việc, như vậy có thể ưu tiên suy xét cho cô.” Lương Mộng Nhân im lặng

Ở lại làm việc trong trại trẻ mồ côi đều là những người phụ nữ trung niên bốn mươi tuổi, bọn họ rất thích hợp với nghề bảo mẫu.

Công việc của Lương Mộng Nhân rất có tiền đồ, làm sao có thể từ bỏ công việc mà đến làm bảo mẫu cho bọn trẻ?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Đắm vào tim

Chắc chắn quản lý Trương sẽ không vì Lương Mộng Nhân mà làm Hứa Mộc Thâm không vui, nghe được lời này lập tức gật đầu: “Đúng vậy, chuyện này là do tôi sơ sót, vậy cho cô một ngày, ngày mai phải dọn ra ngoài.” Lương Mộng Nhân nắm chặt tay, không thể nói nên lời.

Sắc mặt Hứa Mộc Thâm lại trầm xuống: “Phòng trong trại trẻ mồ côi có rất nhiều sao?” Lập tức quản lý Trương hiểu ra, ông ta vội vàng mở miệng nói: “Hôm nay liền dọn đi! Ngay bây giờ!” Sắc mặt Lương Mộng Nhân trắng bệch, toàn thân phát run.

Hứa Mộc Thâm không ở để ý tới cô ta mà chỉ nhìn Hứa Tiểu Tiểu: “Cô muốn nhận nuôi đứa trẻ này?” Tinh thể xoay chuyển quá nhanh, Hứa Tiểu Tiểu cơ bản là không có phản ứng kịp.

Sau khi nghe được lời này, cô ta có chút do dự.

Bây giờ cô đang ở nhà Hứa, nếu nhận nuôi Diễm Diễm thì nhất định phải đưa Diễm Diễm đến nhà Hứa gia.

Cô ta rối rắm một chút, ngập ngừng nhìn Hứa Mộc Thâm, “Ngài. Có đồng ý không?” Tầm mắt Hứa Mộc Thâm nhìn Đường Diễm Diễm.

Diễm Diễm nắm chặt ống tay áo của Hứa Tiểu Tiểu, đôi mắt trông mong nhìn chằm chằm anh ta.

Ánh mắt nhút nhát sợ hãi kia làm Hứa Mộc Thâm nghĩ có phải Hứa Tiểu Tiểu còn nhỏ cũng là đáng về này hay không? Hai chữ không cần suy nghĩ gì cứ thế nói ra: “Có thể.” —— Quản lý Trương cơ bản không thể hiểu được mục đích đại Boss đến kiểm tra.

Ông ta dẫn Hứa Mộc Thâm đi dạo một vòng trong trại trẻ mồ côi, rồi mới đưa anh ta đi.

Giống như anh ta đến đây là để nhằm vào Lương Mộng Nhân, làm cho ông ta nghĩ không ra! Khi ông ta suy nghĩ ở đây thì bên kia, từ trong trại trẻ mồ côi, Hứa Tiểu Tiểu nắm tay Đường Diễm Diễm đi ra.

Lúc chuẩn bị lái xe rồi đi thì nghe được một giọng nói truyền đến: “Tiểu Tiểu! Chờ một chút!” Hứa Tiểu Tiểu ngạc nhiên, quay đầu lại thì nhìn thấy viện trưởng vội vã từ trên xe taxi đi xuống, chạy tới chỗ cô ta.

Hôm nay cô ta có việc phải ra ngoài, nhìn đáng về thì chắc là mới vừa gấp rút trở về.

Đứng lại thì thấy viện trưởng đi đến trước mặt cô ta.

Cô ấy vội vàng mở miệng nói: “Tiểu Tiểu, hôm nay tôi đi bệnh viện gặp bạn, khi nhận được điện thoại của Mộng Nhân thì mới biết được chuyện gì đã xảy ra nên lập tức gấp gấp trở về.” Hứa Tiểu Tiểu nhú mày lại.

Viện trưởng liền nắm lấy tay cô ta, khẩn cầu nói: “Tiểu Tiểu, thân phận của cô, ngoại trừ tôi ra thì chẳng có ai biết.

Tôi biết cô là con gái nhà họ Hứa, hôm nay ngài Hứa đến cũng là vì cô trút giận.” Nhà họ Hứa vút bỏ cô ta, chắc chắn sẽ không nói cho quá nhiều người biết.

Chỉ có viện trưởng biết thân phận của cô ta.

Hứa Tiểu Tiểu nheo mắt lại: “Cho nên?” Viện trưởng lo lắng mở miệng: “Tiểu Tiểu, từ nhỏ Mộng Nhân cùng cô lớn lên, cô tha cho cô ấy lần này đi! Cô hãy nói với ngài Hứa để cho cô ấy ở lại trại trẻ mồ côi đi.

Sau tất cả, cô ấy vẫn là một đứa bé, đuổi cô ấy đi, cô ấy sẽ sống như thế nào?” Hứa Tiểu Tiểu nghe xong, tròn mắt chậm rãi mở rộng.

Cô ta vẫn luôn coi viện trưởng là trưởng bối, là người mẹ, nhưng bây giờ. Cô ta cười lạnh: “Tám tháng trước, lúc ngài đuổi tôi đi, vì sao không lo lắng cho tôi sẽ sống như thế nào?” Viện trưởng lập tức ngây ngốc, theo bản năng phản bác: “Mộng Nhân và cô sao giống nhau được, từ nhỏ cô đã có ý đồ xấu, chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện.

Cơ thể Mộng Nhân cũng không tốt bằng cô, không thể bằng cô.....” Càng nghe, trong lòng Hứa Tiểu Tiểu càng lạnh.

Cô ta vẫn luôn cho rằng, trong lòng viện trưởng, mình và Lương Mộng Nhân có địa vị giống nhau.

Nhưng bây giờ lại phát hiện, thì ra tất cả đều là do cô ta ảo tưởng.

Vài người không thấy rằng, chiếc Rolls-Royce màu đen ngừng ở cách đó không xa kia còn chưa rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Hay là cô ấy thay đổi

“Tiểu Tiểu, cô hãy nói với ngài Hứa, nói anh ta cho phép Mộng Nhân tiếp tục ở lại trại trẻ mồ côi đi.

Thu nhập mỗi tháng của cô ấy chỉ có ba ngàn, tiền thuê nhà hai ngàn, thật sự là quá đắt.....” Hứa Tiểu Tiểu nghe được lời này, rũ mắt xuống: “Một tháng ở tầng hầm chỉ có ba trăm.” “Làm sao có thể ở tầng hầm?” Viện trưởng kinh hô: “Nơi đó rất hỗn loạn!” “Đúng vậy, không chỉ hỗn loạn, hơn nữa nhân viên ở trong đó cũng rất phức tạp, buổi tối khi ngủ, phải chắc chắn cửa đã đóng kỹ mới dám nằm xuống, hơn nữa cũng không dám ngủ quá sâu, bên ngoài gió thổi có lay lập tức sẽ tỉnh dậy.

Buổi tối khi đi vệ sinh giống như lao ra pháp trường.

Viện trưởng, cô có biết vì sao tôi lại biết chuyện này không?” Viện trưởng hỏi: “Vì sao?” “Bởi vì tám tháng trước, sau khi cô đuổi tôi đi, nơi tôi ở chính là tầng hầm ngầm!” Viện trưởng lập tức kinh ngạc mở to mắt: “Cô, tại sao cô không nói sớm hơn? Nếu cô tìm tôi, chắc chắn tôi sẽ đưa tiền cho cô.....” Hứa Tiểu Tiểu ngược mắt lên, lời này ít nhiều làm cũng làm cho lòng cô ta ấm hơn.

Cả đời viện trưởng không có kết hôn, cũng không có con, cho nên từ nhỏ đến lớn liền đối xử với cô ta và Lương Mộng Nhân như con của mình.

Đứa trẻ trong trại trẻ mồ côi, tiền từ thiện chỉ cấp cung cấp cho chín năm giáo dục.

Khi cô ta và Lương Mộng Nhân cùng học đại học đều do viện trưởng giúp đỡ.

Tiền lương mỗi tháng của viện trưởng cơ hồ đều ở trên người hai bọn họ.

Cô ta đã tự nói với mình vô số lần, sau khi lớn lên, nhất định phải hiếu thuận với cô.

Tám tháng trước, khi bọn họ đuổi cô ta đi, viện trưởng còn đưa một ngàn đồng tiền tiền riêng cho cô ta.

Nhưng những thứ này đều không đủ để trở thành lý do để cô ta có thể bỏ qua cho Lương Mộng Nhân! Cô ta không phải thánh mẫu Mary Sue.

Cho nên cô ta ngẩng đầu, ánh mắt kiên định nhìn viện trưởng, “Viện trưởng, rất xin lỗi, chuyện này tôi không thể giúp.” Nói câu này xong, cô liền nắm tay Điềm Điềm, đi về phía trước.

“Tiểu Tiểu!” Âm thanh nghiêm khắc của viện trưởng kêu lên.

Hứa Tiểu Tiểu dừng lại.

Viện trưởng nghiêm túc nói: “Cô và Mộng Nhân là chị em! Từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, tôi biết cô ấy đối xử với cô không tốt trước, nhưng chuyện cô ấy làm đều vì trại trẻ mồ côi! Có cái gì oán, cái gì hận để cô đối xử với cô ấy như vậy? Tiểu Tiểu, cô thật sự rất quá đáng! Cô làm tôi thất vọng rồi!” Hứa Tiểu Tiểu gât gao nắm chặt tay.

Dù sao ở trong mắt viện trưởng, rằm của Lương Mộng Nhân cũng là mùi thơm.

Cô ta, Hứa Tiểu Tiểu chỉ là một sợi lông! Cô ta không nói chuyện, tiếp tục đi phía trước đi.

Vành mắt lập tức đỏ lên.

Trong lòng rất chua xót nghẹn lại trong cổ họng.

Đường Điềm Điềm nắm tay áo cô ta: “Chị Tiểu Tiểu, chị đừng khóc, mẹ viện trưởng không tin chị nhưng em tin tưởng chị!” Chỉ một câu làm cô ta không nhịn được, nước mắt xôn xao chảy xuống.

Cô ta vươn cánh tay, dùng tay áo lau nước mắt.

Rồi nức nở một chút, lau cái mũi, lúc này mới kiên cường mở miệng nói: “Đúng vậy, khóc cái gì? Đi thôi, chị Tiểu Tiểu mang em đi ăn một bữa để ăn mừng! Chúc mừng sau này, em chính là em gái của chị!” Đường Điềm Điềm lập tức gât đầu.

Cô gái mảnh mai đang nắm tay một đứa trẻ gầy yếu hơn cứ đi đến phía trước.

Hứa Mịch Thâm ngồi trong xe Rolls-Royce, nhìn chăm chú bọn họ, ánh mắt trở nên phức tạp.

Mấy ngày nay, anh ta đã biết nhiều về Hứa Tiểu Tiểu nhưng đây là lần đầu tiên, anh ta thấy một Hứa Tiểu Tiểu bướng bỉnh..... Một Hứa Tiểu Tiểu tinh ranh khi đấu với Hứa Nam Gia..... Một Hứa Tiểu Tiểu vì đức bệ này mà từ lâu hai nhảy xuống.....

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Em phải đáp ứng anh một điều kiện

Còn có hôm nay ở cô nhi viện không nhìn thấy Hứa Tiểu Tiểu...

Cho Hứa Tiểu Tiểu làm người thứ ba, làm hợp lý, hợp tình người xem. . . Cô có nhiều bộ mặt như vậy, làm anh trong lúc nhất thời thể nhưng không biết, bộ mặt nào mới chính là của cô?

Mà anh càng tới gần tìm hiểu lại càng phát hiện thêm, trên người cô gái này có một loại khí chất vừa nhu mì, thực nữ khí lại giống cộp mẹ hung hăng, như là một bí ẩn, vĩnh viễn chờ đợi người khác khám phá ra.

Hứa Tiểu Tiểu mang theo Đường Đường ăn một bữa cơm, rồi mới đem cô đi tới nhà họ Hứa.

Đứng ở chỗ cổng lớn, cô nhìn chăm chăm cửa phòng, có điểm rồi rầm. Lúc ấy là cùng Lương Mộng Nhân nói rất dừng cảm, lúc này mới nhận nuôi Đường Đường, mà hiện giờ, không biết muốn cho Đường Đường ở nơi nào đây?

Đang ở bên ngoài tự hỏi, quân gia đi tới trước mặt cô, liếc mắt nhìn Đường Đường một cái, liền mở miệng nói: “Ngài chính đạo, tiểu thư Đường Diễm Diễm, tạm thời ở tại Nam Sanh Các.”

Nam Sanh Các, chính là chỗ ở của di. Cho Đường Đường ở nơi đó, an bài rất hợp lý. Chỉ là..... Ngài chính đạo?

Tròng mắt cô xoay chuyển, hôm nay ở cô nhi viện, Hứa Mộc Thâm giúp cô, hiện tại lại giúp cô ấy.....

Hứa Tiểu Tiểu nhìn về phía quân gia: “Anh ở nhà sao?”

Quân gia gạt đầu, Hứa Tiểu Tiểu lập tức vỗ vỗ bả vai Đường Đường: "Đường Đường, em đi theo Vinh thúc, nhìn xem chỗ ở của mình trước, đợi lát nữa chị tới chỗ em sau.”

Rồi nhanh như chớp, chạy tới hướng biệt thự.

Cô vẫn luôn chạy cho tới khi đến cửa phòng của Hứa Mộc Thâm, lúc này bước chân mới đứng yên. Đứng tại chỗ suy nghĩ rồi loạn một chút, vừa vặn nhìn thấy bảo mẫu bưng trà đem lại đây. Mắt cô sáng ngời, lập tức tiếp nhận trà, “Đưa tôi, đưa tôi.”

Rồi lúc này mới đẩy cửa phòng ra, nghiêng đầu vào bên trong nhìn một lượt. Hứa Mộc Thâm ngồi ở ghế sau, nhìn dáng vẻ dường như đang xem giấy tờ. Cô liền rón ra rón rén đi vào, nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại, rồi mới từng bước một, đi tới trước mặt Hứa Mộc Thâm.

Rót một ly trà cho anh, đặt ở trước mặt anh. Hứa Mộc Thâm đầu cũng không nâng, ngón tay thon dài cầm lấy nước trà nhấp một ngụm, rồi mới để chén trà đặt ở bên cạnh, tiếp tục xem giấy tờ.

Hứa Tiểu Tiểu đứng ở chỗ đó, nhìn anh chăm chăm.

Bởi vì ở nhà, cho nên anh coi áo khoác, chỉ mặc một cái sơ mi trắng. Ánh mặt trời chiếu vào, làm cả người anh bao phủ một tầng ánh sáng ấm áp, có vẻ phá lệ khí chất bức người của anh.

Anh chỉ ngồi ở chỗ đó, chính là một trạng thái tĩnh lặng như tranh thủy mặc, cảnh đẹp ý vui.

Hứa Tiểu Tiểu không tự giác xem đến ngây người. Trên thế giới này, như thế nào lại có đàn ông đẹp như vậy?

Đang tự hỏi trong lòng, người kia như là rút cuộc nhận thấy được trong phòng có nhiều hơn một đôi mắt sáng ngời. Anh nhàn nhạt ngược mắt, nhìn đến Hứa Tiểu Tiểu, ánh mắt nghi vấn, “Em tới đây làm gì?”.

Một câu nói thanh lãnh trầm thấp, làm Hứa Tiểu Tiểu lập tức phục hồi tinh thần lại. Cô chớp chớp đôi mắt to tròn, chân chó tiến lên một bước, lần nữa rót cho anh một ly trà: “Anh hai, cái kia..... Hôm nay cảm ơn anh.”

Hứa Mộc Thâm gạt đầu, “Ừ.”

Hứa Tiểu Tiểu.....

Người bình thường lúc này không phải sẽ nói, không cần khách sáo hay sao? Mà người này, như thế nào luôn không chịu dựa theo lẽ thường nói ra?

Một câu ừ, làm cho cô hiện tại không biết nên nói tiếp cái gì? Cho dù vậy, da mặt Hứa Tiểu Tiểu luôn rất dày, cho nên cô lập tức ho khan một chút, tiếp tục mở miệng nói: “Cái kia, anh hai, em biết anh lương thiện nhất, nếu giúp em một lần, như vậy có thể giúp em một chuyện gấp nữa được không?”

Hứa Mộc Thâm nghe được lời này, hai tay lấy ra khỏi đồng giấy tờ.

Anh ngừng đầu, một đôi con ngươi đen nhánh nhìn chăm chăm cô, “Anh có thể giúp em, nhưng em phải đáp ứng anh một điều kiện.”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Anh hai, kéo em một lần đi!

Hứa Tiểu Tiểu ngạc nhiên: “Em, em cũng chưa có nói giúp chuyện gấp gì, anh liền đưa ra điều kiện?”

Mặt Hứa Mộc Thâm không biểu cảm vuron ngón tay ra, gồ một chút lên mặt bàn: “Không phải chuyện Đường Đường sao?”

Hứa Tiểu Tiểu: “...Sao anh biết?”

Cô tới nơi này, chính là vì chuyện cho Đường Đường đi học. Em ấy đã mười hai tuổi, lúc trước cũng đã học tiểu học ở cô nhi viện. Hiện tại tất nhiên muốn tìm một chỗ mới cho em ấy đi học, mà chuyện này, nhất định phải có Hứa Mộc Thâm giúp đỡ mới có thể làm được.

Nhưng người đàn ông này là con giun trong bụng cô sao? Cô căn bản là chưa mở miệng, thế nhưng anh liền đoán được? Cho dù vậy..... Anh ấy vừa nói đáp ứng anh ấy một điều kiện?

Hứa Tiểu Tiểu lập tức cảnh giác, “Về chuyện điều kiện này, không thể là giết người phóng hỏa!”

Hứa Mộc Thâm nhú mày, Hứa Tiểu Tiểu lập tức tựa như muốn lao tới pháp trường, làm ra một bộ dáng ta đây không sợ chết: “Anh hai, có điều kiện gì, ngài cứ việc nói đi!”

Hứa Mộc Thâm thấy cô làm ra bộ dáng như vậy, vừa tức giận, vừa buồn cười. Nhưng anh vẫn là trịnh trọng mở miệng: “Chuyện này chính là không được làm tổn hại đến thanh danh của nhà họ Hứa.”

Hứa Tiểu Tiểu lập tức ngây ngẩn cả người. Cô giống như, chưa làm qua cái gì tổn hại đến thanh danh của nhà họ Hứa?

Cô trừng lớn mắt: “A?”

Thấy cô đang mơ hồ, Hứa Mộc Thâm đứng lên đẩy ghế dựa ra.

Thân hình cao lớn cường tráng, làm phòng này nháy mắt có vẻ chật chội thêm.

Hứa Tiểu Tiểu bị khí chất của anh ta làm cho lui về sau một bước. Hứa Mộc Thâm đi lên phía trước thêm một bước, từng bước một, tới gần Hứa Tiểu Tiểu: “Em đang giả nguốc với anh?”

Trong lời nói, đã hiện lên không kiên nhẫn. Hứa Tiểu Tiểu cả người đều ngây ngốc. Cảm nhận được anh ta lại đi lên phía trước một bước, cái loại hơi thở lạnh lẽo bá đạo trên người anh, gần ngay trong gang tấc.

Hứa Tiểu Tiểu nuốt một ngụm nước miếng, lại lẩn nữa lui về sau một bước. Miệng vết thương trên đùi cô còn bị băng bó. Đi cô nhi viện cũng được, trở về cũng được, đều là cố nén khắp khiêng.

Đi phía trước còn được, chính là lùi về phía sau... Chỉ cảm thấy đau đớn xuyên tim lập tức hiện lên, làm trên đùi cô mềm nhũn, cả người lập tức nghiêng ngã qua lại.

Hứa Tiểu Tiểu trừng lớn hai mắt, hai tay quơ loạn: “A!”

Mất thấy tay kia, phải bắt đến cánh tay Hứa Mộc Thâm, Hứa Mộc Thâm trong đầu đột nhiên dần hiện ra tình cảnh lần đầu tiên gặp mặt, anh lập tức lui ra sau một bước, tránh né cô lòi kéo, cũng không có đuôi tay bắt lấy cô.

Vì thế.....

“Phanh!”

Hứa Tiểu Tiểu đặt móng ngòi ở trên sàn nhà!

Chẳng sợ trên mặt đất còn có một tầng thảm, chính là như thế ngồi xuống thật mạnh, vẫn là đau làm cô thò tay, nỗ lực mát xa móng của chính mình, đồng thời, nhe răng nhếch miệng dõng dãi nói: “Anh hai! Anh cũng quá không tốt bụng, em chính là bệnh nhân a, anh không biết kéo em lên một chút?”

“Ai u, móng em đau chết được, đều phải nờ hoa rồi!”

Cô bắt đầu kêu to, không thèm nhìn lại bộ dáng, nhìn Hứa Mộc Thâm đang im lặng.

Anh ta trên cao nhìn xuống cô, “Em không thể đứng dậy?”

Hứa Tiểu Tiểu liền ngẩng đầu lên, nhìn qua tội nghiệp: “Anh hai, vốn dĩ chân em bị thương, vẫn là trọng thương, không có sức lực nào, hiện tại móng lại té ngã, em không thể tự đứng được!”

“Anh hai, anh không thể kéo em lên sao?”

Hứa Mộc Thâm nhìn cô chăm chăm, đột nhiên nghĩ đến hôm nay ở cô nhi viện cô gái đáng thương bất lực, nhất thời mềm lòng, vươn tay về phía cô.

Rồi lại...

Bỗng nhiên bị cô gái giữ tròn một phen túm chặt, liền mạnh mẽ lôi kéo anh ngã quỵ xuống mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Huê nhau ~

Hứa Mộc Thâm nguyên bản có thể chống đỡ. Chính là tầm mắt chạm đến miệng vết thương trên đùi cô, liền do dự một chút. Như thế do dự một chút, người đã bị lôi kéo, trực tiếp té lăn quay bên người Hứa Tiểu Tiểu!

Hai tay anh chống thăm, neoh mắt lại, nhìn chăm chăm Hứa Tiểu Tiểu. Cô liền một chân từ trên mặt đất nhảy dựng lên, giật giật chân bị thương của mình, vỗ vỗ tay, rồi mới nhìn về phía Hứa Mộc Thâm, trên mặt vui cười biến mất, để lại một mảnh trầm trọng: "Anh hai! Anh nói điều kiện, em đồng ý."

Nói xong, cô liền rũ xuống mắt. Vốn dĩ cho rằng, Hứa Mộc Thâm hẳn là không có tin tưởng Lương Mộng Nhân nói, chính là giờ phút này anh lại nói đến chuyện này, vẫn là ghét bỏ cô tám nguyệt một đêm kia sao? Trái tim như là bị một cây kim đâm vào, nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt đau đớn.

Cô gọi lên một mặt tự cười giễu: "Chuyện trước đây, đều đã xảy ra, em không có cách nào thay đổi. Nhưng sau này, em không làm nhà họ Hứa mất danh dự đâu."

Nói xong câu đó, cô xoay người muốn đi. Nhưng bởi vì một chân bị thương, cô đi đường đều khập khiễng, giờ phút này, chân bị thương lập tức dẫm tới dụng phải chân của Hứa Mộc Thâm, làm cho cô lập tức liền ngã ra phía sau!

Cô gãy gối, làm thân thể của mình ở giữa không trung xoay thành một độ cong, liền trực tiếp bổ nhào lên trên người Hứa Mộc Thâm!

Không ngờ tới!!

Trùng hợp một cái, môi cô đụng vào môi anh, nhẹ nhàng lướt qua!

Trong lúc nhất thời, thân thể hai người đều cứng lại.

Đôi môi mềm mại ấm áp, làm Hứa Mộc Thâm cảm giác được rằng nhẹ nhàng đụng chạm lại giống như là điện giật, nháy mắt lan khắp toàn thân, làm cho tựa hồ mỗi một tế bào của anh, nháy mắt đều thức tỉnh, trở nên khẩn cảm lên.

Tiếp xúc thân thể kia..... Cách hai tầng quần áo, vẫn là có thể cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của cô, trên người cô còn có một mùi hương như có như không, làm anh lại cảm giác được một mùi thơm quen thuộc của cơ thể.

Hứa Mộc Thâm sợ ngây người, chấn kinh rồi. Hứa Tiểu Tiểu cũng không biết phải chạy đi đâu? Cô kinh ngạc trừng lớn mắt, nhìn chăm chăm người đàn ông trước mặt mặc dù là phóng đại, tình xáo đến mức làn da cùng ngũ quan không có lỗ chân lông nào. Bên môi cảm thấy lạnh băng, làm cô cảm giác giống như là có lông chim, nhẹ nhàng lướt qua, trêu chọc tim cô đập gia tốc.

Cô chớp mắt một cái, lại lần nữa chớp chớp một cái. Liền nghe được giọng nói của anh nghiêng rằng nghiêng lợi: "Em còn suy nghĩ, đề anh bao lâu nữa?"

Hứa Tiểu Tiểu:.....

Hứa Tiểu Tiểu lập tức luống cuống tay chân muốn bò dậy. Chính là thứ nhất, chân cô không tiện đi lại, thứ hai càng sốt ruột, thì càng hoảng loạn.

Hai bàn tay nhỏ, ở trên người anh lung tung sờ loạn, chính là không tìm thấy chỗ nào chống đỡ, có thể cho chính mình đứng lên.

Hứa Mộc Thâm:.....!!

Anh kiên quyết sẽ không thừa nhận, chính mình bị sờ loạn trong đầu có chút nổi lên ham muốn! Bên tai lặng lẽ nổi lên hồng hồng.

Ngay sau đó, Hứa Tiểu Tiểu lại lần nữa té ngã ở trên người anh, hai người giống như là dây dưa ở bên nhau, khó có thể tách ra.

Hứa Mộc Thâm nhìn không được, anh vươn tay, chống đỡ Hứa Tiểu Tiểu, đang định dùng sức nâng cô đứng lên, lại đột nhiên nhận thấy được..... Lòng bàn tay kia mềm mại chạm vào..... Là cái gì?

Cùng lúc đó, sắc mặt Hứa Tiểu Tiểu xấu hổ đến đỏ bừng! Cũng không biết sức lực ở nơi nào tới, làm cô một phen chống đỡ mà đứng lên.

Rồi sau đó liền dùng một chân nhảy lui về sau một bước, hai cái cánh tay che ở trước ngực chính mình, thái độ nổi giận nói: "Lưu manh!"

Hứa Mộc Thâm:.....

Hứa Mộc Thâm dứt khoát ngồi ở trên thảm thư thế, nguyên bản cảm thấy bức mình, nhưng xem bộ dáng này của cô, lại cảm thấy có điểm buồn cười, anh trực tiếp mở miệng: "Huề nhau."

Hứa Tiểu Tiểu:.....!

Ý tứ này, là nói có ngày đó sờ soạng chỗ nào đó của anh? Không khí nháy mắt xấu hổ lên.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Ai có hại

Hai người, một bên đứng, một bên ngồi.

Hứa Tiểu Tiểu rõ ràng là nhìn xuống anh, chính là cái người đàn ông này, ngay cả tư thế tùy ý ngồi ở chỗ kia, đều mang theo cảm giác cao ngạo không coi ai ra gì.

Rõ ràng là cô bị chiếm tiện nghi, anh như thế nào còn làm ra một bộ dáng có lý như vậy?

Hứa Tiểu Tiểu nhin không được bĩu môi, nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: “Cái gì huề nhau, rõ ràng là em bị hại.”

Nhưng trong phòng quá an tĩnh, nhỏ giọng ni non, đều bị lọt vào tai của Hứa Mộc Thâm. Anh rũ mắt, tay chống đỡ mặt đất, đứng lên.

Nghĩ đến trò đùa dai của cô mới vừa rồi, nhin không được châm chọc mở miệng: “Sân bay, ăn cái gì lớn lên?”

Hứa Tiểu Tiểu: “Anh.....!”

Nàng cúi đầu, nhìn nhìn ngực chính mình. Tựa hồ, là có chỗ hơi nhỏ? Nhưng lúc này thừa nhận, vậy thật mất mặt. Cô trực tiếp mở miệng: “Em có B!”

Hứa Mộc Thâm không nói chuyện, nhàn nhạt liếc mắt liếc cô một cái, nhưng ánh mắt kia, lại rõ ràng biểu đạt một cái ý tứ: Em xác định?

Gia hỏa này..... Sống tuy rằng không nhiều lắm, nhưng trong lòng quả thực muốn rất nhiều mạng! Một ánh mắt, đều có thể làm Hứa Tiểu Tiểu đứng im như tượng.

Cô trực tiếp cười lạnh: “Em cảm thấy, em ăn cái gì nên còn nhỏ...!”

Rồi mới tùy ý liếc liếc mắt một cái chỗ nào đó của anh, thấp giọng mở miệng: “Một cây chàm!”

Hứa Mộc Thâm.....!!

Sắc mặt của hắn lập tức hạ xuống lạnh lẽo. Giờ phút này đề tài đã hướng tới mang nhan sắc đến hướng phát triển. Chính là cái không khí mờ ám như vậy mà cô gái này nói... chọc giận anh.

Nhìn ánh mắt lạnh băng của anh, Hứa Tiểu Tiểu sợ tới mức rụt rụt cổ. Cô biết, chính mình gặp rắc rối! Giờ thì tốt rồi, làm gì lại nói ra loại lời nói khiêu chiến tới đàn ông tôn nghiêm.

Bị Hứa Mộc Thâm nhìn chăm chăm, cô ho khan một tiếng, ánh mắt có chỗ lảng tránh: “Cái kia..... Em đột nhiên nghĩ đến Đường Đường vừa tới, còn có chỗ không quen kíp, em đi xem em ấy ha ~”

Nói xong, liền hướng chỗ cửa chạy đi. Nhưng mới vừa đi hai bước, thủ đoạn lại bỗng nhiên bị Hứa Mộc Thâm bắt lấy!

Chợt, một sức lực mạnh mẽ kéo lại, đem cô ném đến trên vách tường. Xong rồi, trước mặt buồn bã, thân hình đàn ông cao lớn, đè ép lại đây. Hai tay anh chống đỡ sau lưng vách tường, đem cô giam cầm trong đó, anh hơi cúi đầu, vừa vặn có thể nhìn đến đỉnh đầu.

Sợ tới đen nhánh như thuận, ở trên mặt nhẹ nhàng thổi qua, làm ánh mắt anh đen lại, có một loại xúc động muốn làm cái gì đó: “Em mới vừa nói cái gì?”

Hứa Tiểu Tiểu đã sợ hãi.

Hormone hơi thở quanh quẩn ở cánh mũi, làm cô sợ tới mức nuốt một ngụm nước miếng, cô trừng lớn mắt, nhìn chăm chăm anh.

Nếu cô dám lặp lại câu nói vừa mới nói kia, chỉ sợ anh có thể lập tức giết cô. Hứa Tiểu Tiểu run run rẩy rẩy mở miệng: “Anh, anh hai..... Em mới vừa nói chơi, ngại như thế nào có thể là cây chàm đâu? Ngài hùng vĩ anh dũng, vô số phụ nữ ngưỡng mộ không giám.....”

Blah blah nói một đồng lớn, chính mình cũng không biết đang nói cái gì, cuối cùng, mới nhút nhát sợ sệt nhìn anh: “Có thể sao? Em, Em không có hình dung từ.”

Hứa Mộc Thâm.....

Anh đột nhiên cảm thấy, đêm nay chính mình, tựa hồ có điểm trẻ con. So đo chuyện này cùng cô làm cái gì?! Đặc biệt là câu anh hai kia, làm trong lòng anh có chỗ không thoải mái. Chính là vì cái gì không thoải mái, lại nói không ra.

Anh ngừng nhăn mày, trực tiếp lui về sau một bước, buông cô ấy ra. Cô liền tựa như chim hoàng yến bay ra nhà giam, lập tức hưng phấn chạy ra bên ngoài: “Anh hai, chuyện chúng ta nói, Đường Đường đi học giao cho anh, em đồng ý anh, anh cũng sẽ làm được nga ~”

Hứa Mộc Thâm đứng ở trong phòng, nhìn bóng dáng cô khuất khuất, cảm xúc con người trở nên sâu không thấy đáy.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Thái độ kỳ quái của Hứa Thịnh

Từ trong phòng Hứa Mộc Thâm chạy ra, Hứa Tiểu Tiểu liền dựa vào trên vách tường, mồm to thở hỗn hển. Tình huống vừa rồi..... Thật là vô cùng nguy hiểm!

Làm cô có một loại cảm giác không thờ nổi. Đặc biệt là lúc Hứa Mộc Thâm ép cô lại, trái tim cô bùm bùm nhảy như là muốn từ cổ họng nhảy ra. Chính mình thật là..... Miệng chết tiệt, lại dám đi trêu chọc anh ta làm gì?

Lắc lắc đầu, Hứa Tiểu Tiểu bình phục lại tâm tình, lúc này mới hướng tiểu viện nhỏ đi qua. Chuyện Đường Đường muốn đi học, một chốc làm không được, huống hồ hiện tại đúng lúc đang nghỉ hè, cho nên cũng không nóng nảy, trong khoảng thời gian này, cô liền phải ở tại tiểu viện nhỏ.

Không biết nàng cùng dì có thể hoà bình ở chung hay không?

Còn chưa tới gần, liền nghe được tiểu viện nhỏ truyền ra tiếng cười thanh thúy.

Là thanh âm của Đường Đường. Hứa Tiểu Tiểu sững sốt. Cát bước tiến vào, lúc này mới nhìn đến Đường Diễm Diễm đang ở cùng dì trồng hoa trong sân. Dì vừa trồng hoa, vừa giải thích các loại hoa, Đường Đường liền ở bên cạnh nghe chăm chú, thường thường phụ họa: “Oa, thật vậy chăng? A di, người hiểu được thật nhiều!”

Hai người ở chung, thế nhưng phá lệ hòa hợp. Hứa Tiểu Tiểu ở bên ngoài kinh ngạc, vui mừng cười.

Xem hai người chơi trong chốc lát, Hứa Tiểu Tiểu liền suy nghĩ chính mình đi vào phòng nghỉ ngơi.

Rất cuộc chân bị thương còn chưa khỏi, cô lại ở cô nhi viện lẫn lộn một đống, cả người đã cực kỳ mệt mỏi. Cô cùng dì cùng Đường Đường chào tạm biệt, liền đi về hướng biệt thự. Mới ra tiểu viện nhỏ, lại đột nhiên nhìn đến một người, đang đứng ở chỗ cửa sân, xuyên thấu qua cửa lớn, nhìn chăm chăm bên trong.

Thế nhưng là..... Hứa Thịnh!

Cô nhường mày, liền nhìn đến trên mặt Hứa Thịnh, còn chưa thu hồi ý cười. Tầm mắt ông ta còn đặt ở trên người di, trong ánh mắt mang theo trấn an cùng nhu hòa, một bộ mặt ngay ngắn cũng lộ ra sùng ái.

Hứa Tiểu Tiểu có chỗ kinh ngạc.

Lần đầu tiên thấy ông ta, ông ta biểu hiện đối với chính mình đặc biệt có ý đối địch, che dấu một chút cũng không có.

Cô liền xác minh, Hứa Thịnh không thích chính mình. Cô vốn dĩ cho rằng, Hứa Thịnh cùng di cảm tình khăng định không tốt, chính là xem bộ dáng này. Tựa hồ không phải?

Cô có chỗ nghi hoặc, lại vẫn tiến lên một bước, đối với Hứa Thịnh chào hỏi: “Chào cậu.”

Hứa Thịnh lúc này mới chú ý tới cô, đem ánh mắt từ trên người di rút về, khi rơi xuống trên người cô, lại là cái bộ dáng lạnh băng lại vô tình. Ông ta hơi gạt đầu.

Hứa Tiểu Tiểu có chỗ kinh ngạc, vẫn là khách khí dò hỏi: “Ngài muốn đi vào sao?”

Hứa Thịnh nhú mày: “Không cần.”

Rồi mới xoay người muốn đi.

Hứa Tiểu Tiểu thấy có chỗ kỳ quái, lúc đang tự hỏi, bước chân Hứa Thịnh đột nhiên đứng yên, quay đầu lại nhìn về phía cô: “Nếu nhà họ Hứa đã đem cô trở về, như vậy cô tốt nhất liền thành thật một chút, Nam Gia tính tình không tốt, cô nhường cô ấy.”

Ý ở ngoài lời, đều chỉ ra, Hứa Nam Gia nếu khi dễ cô, cô liền phải chịu đựng. Hứa Tiểu Tiểu nghe cảm thấy khó chịu. Cô là cô nhi, nhưng ở trong cô nhi viện, cũng chưa từng có người xem thường cô như thế!

Sự nghiệp của nhà họ Hứa to lớn, cũng không cần phải xem thường người khác chứ?

Hứa Mộc Thâm nói cô không nên làm mất mặt nhà họ Hứa, Hứa Thịnh lại bắt cô vô điều kiện nhường Hứa Nam Gia. Cô liền tốt tính như thế?

Cô cắn môi, nhìn chằm chằm bóng dáng Hứa Thịnh, đột nhiên liền nhịn không được gọi lại: “Cậu?”

Hứa Thịnh đứng yên bước chân, quay đầu lại, trong ánh mắt mang theo không vui: “Như thế nào?”

Hứa Tiểu Tiểu bĩu môi, dò hỏi: “Cậu, nếu mọi người đều không thích con, vì cái gì lại đem con trở về?”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Có điểm không thích hợp

Hứa Thịnh nghe được lời này, nhăn mày lại.

Hứa Tiểu Tiểu lại nhìn ông ta chằm chằm, khí thế có vẻ ông ta không nói rõ ràng thì sẽ không từ bỏ.

Hứa Thịnh khẽ cười lạnh, "Lúc nên nói cho con, tự nhiên sẽ nói cho con."

Hứa Tiểu Tiểu.....

Những lời này, là nói bọn họ đưa cô trở về, đúng là có mục đích?

Nhưng rốt cuộc là mục đích gì?

Cô nhăn mày lại, liền nghe được một tiếng cách đó không xa truyền tới, "Hứa Thịnh!"

Nghe tiếng nhìn lại, thì thấy Liễu Ánh Tuyết bước nhanh tới, sau khi thấy Hứa Thịnh, tầm mắt của bà ta rơi vào cửa sân nhỏ, trong mắt loé lên vẻ ác độc.

Bà ta cười tủm tỉm đi lên trước, tựa như công khai biểu thị quyền chiếm hữu nắm lấy cánh tay Hứa Thịnh, sau đó mở miệng nói: "Anh tới thăm em gái?"

Hứa Thịnh gạt đầu.

Liễu Ánh Tuyết thờ dài, "Con người em ấy tốt như vậy, cũng không biết khi nào mới có thể khỏi bệnh."

Hứa Thịnh lập tức nhú mày, trong ánh mắt hiện lên vẻ lo lắng, "Bác sĩ nói như thế nào?"

Liễu Ánh Tuyết trả lời: "Bác sĩ nói, loại bệnh này không gấp được, cần phải từ từ, rốt cuộc năm đó, em ấy đã chịu kích thích, quá lớn."

Hứa Thịnh nghe được lời này, rừ mắt, trong ánh mắt hiện lên vẻ âm đạm "Chuyện năm đó, đều do tôi....."

Về mặt đó bị Liễu Ánh Tuyết bắt được.

Ông ta nói, cũng làm mất Liễu Ánh Tuyết híp lại.

Bà ta nheo mắt, quay đầu nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu, nói sang chuyện khác: "Tiểu Tiểu, sống ở nhà họ Hứa quen không?"

Hứa Tiểu Tiểu liếc nhìn Liễu Ánh Tuyết một cái, miễn cưỡng bắt được cảm xúc biến hoá lúc này trên người phụ nữ này.

Hình như bà ta không thích mẹ.

Nhưng mà cũng phải, con dâu nhà ai cũng không thích cô em chồng.

Hứa Tiểu Tiểu không nghĩ nhiều, đối mặt với bà ta khách khí hỏi thăm, cũng khách khí gật đầu.

Lúc này Liễu Ánh Tuyết mới cười, "Tốt, có chỗ nào không quen cứ nói với ta. Cần cái gì thì nói với ta nhé."

Hứa Tiểu Tiểu lại gật đầu lần nữa.

Liễu Ánh Tuyết lúc này mới đỡ Hứa Thịnh, rời bên này.

Chờ đến sau khi hai người rời đi, lúc này Hứa Tiểu Tiểu mới đi về phía phòng mình.

Buổi chiều ngủ một giấc dài, khi tỉnh lại là bị quân gia ở ngoài cửa đánh thức: "Tiểu thư Tiểu Tiểu, nên ăn cơm tối."

Hứa Tiểu Tiểu mơ mơ màng màng mở to mắt, nhìn trần nhà trong chốc lát, lúc này mới phản ứng lại, sắc trời đã tối sẫm.

Cô lười nhác cúi thắt lưng, đứng lên, sau đó đi tới cửa, mở cửa phòng ra.

Quân gia đang đứng ở đó, "Mấy người tiên sinh đã ở nhà ăn, chỉ thiếu một mình cô."

Hứa Tiểu Tiểu gật đầu, "Tôi đã biết."

Sau đó đang định đi xuống dưới lầu, lại bỗng dừng bước chân, quay đầu lại nhìn về phía quân gia: "Cái kia, anh cà đâu?"

Quân gia không rõ ý cô, "Hứa tiên sinh cũng ở nhà ăn."

Cũng ở nhà ăn?

Nghĩ đến chuyện xảy ra chiều nay, bọn họ châm chọc về vấn đề sân bay và mũi kim của nhau, nếu ăn cơm lúc này, gặp mặt sẽ xấu hổ cỡ nào?

Hứa Tiểu Tiểu ho khan một tiếng, mở miệng với quân gia: "Quân gia, cái kia, tôi đột nhiên nhớ tối, hôm nay tôi muốn ăn tối với mẹ tôi, ông nói với bọn họ, bảo bọn họ ăn đi, tôi ăn với mẹ tôi."

Bởi vì tình thân mẹ cô có vấn đề, vẫn luôn ở trong viện nhỏ, mọi thứ đều tách biệt.

Nói xong câu đó, cô liền đẩy quân gia ra, đi về phía sân nhỏ.

Suy nghĩ một chút, cũng thật là bất hiểu.

Về nhà đã mấy ngày, cô lại không ăn cơm với mẹ được một bữa.

Chỉ là chờ đến lúc cô đi vào viện nhỏ, lại rõ ràng nhận thấy được không khí trong sân có điểm không thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Đồ ăn nguội lạnh

Lúc ăn cơm, trong phòng vốn phải hoà thuận vui vẻ, mùi thức ăn lượn lờ.

Chỉ là giờ phút này, trong phòng lại vô cùng an tĩnh.

Hứa Tiểu Tiểu đi vào trong phòng, thì thấy mẹ đã nằm trên giường trong phòng, ngủ rồi.

Mà Đường Diễm Diễm đang mở to hai mắt, ngồi ở trước bàn ăn, nhìn chăm chăm đồ ăn trước mặt, đang ngăn người.

Hứa Tiểu Tiểu đi qua đi, vỗ bả vai cô ấy, "Diễm Diễm, làm sao vậy?"

Đường Diễm Diễm phục hồi tinh thần lại, sau khi thấy cô, muốn nói lại thôi.

Hứa Tiểu Tiểu nghi hoặc, "Làm sao vậy?"

Đường Diễm Diễm cắn môi, chỉ đồ ăn trên bàn.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn qua, bốn mặn một canh, đồ ăn rất hấp dẫn, chỉ là đã không còn nóng.

Cô vội vàng mở miệng: "Diễm Diễm, em không cần chờ mẹ chị, em có thể ăn trước....."

Đường Diễm Diễm lập tức lắc đầu, "Không phải chị Tiểu Tiểu, là, là....."

"Là cái gì?"

"Lúc bọn họ đưa tới đây, đã nguội lạnh rồi."

Hứa Tiểu Tiểu sùng sốt, "Ngươi lạnh?"

"Đúng vậy, ngươi lạnh, không phải ngươi, cảm giác như là còn lẫn đá lạnh."

Nói tới đây, Điem Điem vươn đôi đũa, khẽ bới đồ ăn, quả nhiên lấy ra từ bên trong một miếng đá lạnh.

Hứa Tiểu Tiểu lập tức kinh ngạc, "Chuyện gì xảy ra?"

Điem Điem nhìn cô, "Em đã hỏi di, thì ra đồ ăn mà đi ăn mỗi ngày đều là loại này, đều đông đá. Hôn nữa..... Em cảm thấy, đồ ăn hơi lạ lạ."

Lạ lạ?

Hứa Tiểu Tiểu cầm lấy chiếc đũa, gấp một miếng cá, bỏ vào miệng.

Bởi vì bị đông đá, cho nên cá này ngoài lạnh, còn mang theo vị hơi lạ lạ.

Mới vừa ăn vào, như là ám mùi tù lạnh.

Rót cuộc tù lạnh bỏ rất nhiều đồ, ám mùi là có khả năng.

Nhưng tình tế nếm lại..... Sẽ phát hiện, mùi vị kia tựa như có chút kỳ lạ, hình như là..... thiu.

Hứa Tiểu Tiểu nhất thời nheo đôi mắt, nhìn về phía cá kia.

Đồ ăn nhìn cũng không tệ lắm, chỉ là hương vị thật sự làm người ta không dám khen tặng.

Cô nghĩ tới cái gì, lập tức bùng đĩa cá lên, đi ra ngoài.

Trong viện có hai gian phòng, một gian là mẹ ở, một gian khác là bảo mẫu - một người phụ nữ khoảng ba mươi tuổi chăm sóc bà ấy ở.

Lúc Hứa Tiểu Tiểu đi vào, cô ta đang ăn cơm.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn qua, phát hiện đồ ăn của bảo mẫu, tuy rằng là hai mặn một canh, nhưng bất kể là mặn hay canh, đều tỏa hơi nóng, người cũng thấy vị cơm.

Cô nhất thời nhú mày.

Bảo mẫu thấy cô, trong ánh mắt đầu tiên hiện lên vẻ hoảng loạn, rồi chợt bình phục, từ bàn ăn đứng dậy, "Tiểu thư Tiểu Tiểu, sao cô lại tới?"

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chằm chằm đồ ăn của cô ta, dò hỏi: "Vì sao đồ mẹ tôi ăn thì nguội, còn cô thì lại nóng?"

Bảo mẫu ngoài cười nhưng trong không cười mở miệng nói: "Cái này sao tôi biết, sân nhỏ này của chúng tôi không có phòng bếp, thức ăn đều là nhà chính đưa đến đây."

Ý tứ chính là, tất cả thứ này đều là ý của Liễu Ánh Tuyết?

Rót cuộc, Liễu Ánh Tuyết quản mọi thứ trong nhà.

Hứa Tiểu Tiểu rừ mi mắt, hiện tại không rõ tình huống trong nhà lắm, đối đầu với Liễu Ánh Tuyết, tựa hồ cũng không tốt lắm.

Cô nghĩ ngợi, tìm một chủ ý coi như hợp lý: "Hay là như vậy, tôi thấy cạnh viện nhỏ có ống dẫn khí than, hiện tại mở chúng ra, hâm lại chút đồ ăn này đi."

Bảo mẫu nghe được lời này, không tình nguyện bĩu môi, "Thật là khó hầu hạ! Ăn một bữa cơm cũng không yên! Thật cho rằng mình là thiên kim đại tiểu thư nhà họ Hứa, làm ra vẻ như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Cho các người nếm thử

Hứa Tiểu Tiểu nghe được lời này, mặt mày ngầy ngốc.

Một áp lực khiếp người bộc phát từ trên người.

Bảo mẫu hoảng sợ, nhưng phục hồi tinh thần lại, lại cảm thấy buồn cười, ở trước mặt cô gái này mình sợ cái gì?

Cô ta lại đặt mộng ngồi xuống, "Công việc tôi được sắp xếp là chăm sóc tất cả mọi chuyện cho bà ta ngoài cơm nước. Nếu tôi không cần chăm sóc việc cơm nước của bà ta, vậy ống dẫn khí than gì đó, chính cô đi mà làm, tôi mặc kệ!"

Nói xong lại lần nữa cầm lấy chiếc đũa, ăn cơm.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chằm chằm cô ta.

Nắm chặt tay.

Nhìn bảo mẫu này khinh thường mẹ cô như vậy, thì biết trước đó mỗi ngày mẹ ở nhà họ Hứa, chỉ sợ không tốt đẹp như trong tưởng tượng.

Cũng đúng, một người điên, sẽ không cáo trạng, ngay cả khi bảo mẫu này ngược đãi bà, cũng sẽ không có người biết.

Cô cắn môi, nửa ngày sau mới cười lạnh một tiếng, "Tốt, rất tốt."

Nói xong, xoay người đi ra ngoài.

Mới ra khỏi cửa, thì thấy Đường Diễm Diễm đang ở trong phòng bếp mân mê thứ gì.

Hứa Tiểu Tiểu đi vào đi, đã nghĩ thấy mùi than ở trong phòng, cô hoảng sợ, "Diễm Diễm!"

Đường Diễm Diễm quay đầu, trên trán không biết đập phải nơi nào, một mảng xám đen, nhìn rất nhọ nhem.

Hai bàn tay nhỏ của cô ấy cũng nhem nhuốc, nhìn Hứa Tiểu Tiểu mở miệng nói: "Chị Tiểu Tiểu, em đang nghiên cứu ống dẫn khí than này dùng như thế nào, về sau, em hâm com cho dì, chị không cần lo lắng."

Một câu, làm trái tim Hứa Tiểu Tiểu khô co rút.

Diễm Diễm thật là một cô gái vô cùng tốt bụng.

Chỉ là.....

Hứa Tiểu Tiểu tiến lên một bước, vỗ vai Diễm Diễm, "Không cần, hôm nay chúng ta không cần hâm nóng."

Diễm Diễm sùng sốt, "Không hâm nóng, vậy ăn thế nào ạ..... Chỉ chờ một chút thôi, đá tan rồi sẽ không còn lạnh như thế nữa, rồi lại ăn."

Hứa Tiểu Tiểu lại nheo mắt, nhướn môi: "Không cần, em chờ chị, chị đi hỏi xem chuyện gì xảy ra."

Vừa muốn đi, cánh tay lại bị Diễm Diễm giữ chặt.

Cô quay đầu lại, thấy vẻ mặt Diễm Diễm bất an mở miệng nói: "Chị Tiểu Tiểu, nếu chị đi hỏi, liệu họ có đuổi chúng ta đi không?"

Hứa Tiểu Tiểu nhìn bộ dáng Diễm Diễm cẩn thận như vậy, vươn tay xoa đầu cô, "Không cần sợ, nhìn chị."

Sau đó đi vào trong phòng, bỏ đồ ăn vào trong hộp com, xách theo đi về phía trước, khắp khiêng đi qua.

Hứa Tiểu Tiểu trực tiếp đi tới nhà ăn của biệt thự.

Còn chưa đi vào đã nghe được tiếng cười nói vui vẻ bên trong.

Cô đứng ở ngoài cửa, nhìn vào bên trong.

Liễu Ánh Tuyết đang gấp cho Hứa Nam Gia món mà cô ta thích, Hứa Thịnh cười, không biết đang nói cái gì.

Bên kia, Hứa Mộc Thâm ngồi ở chỗ đó, trên người mang theo vẻ xa cách, có vẻ không hợp với một nhà ba người bọn họ.

Thời điểm Hứa Tiểu Tiểu đang quan sát, Hứa Mộc Thâm như đã nhận ra cái gì, đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía cửa, sau khi thấy Hứa Tiểu Tiểu, anh nhướn mày.

Hứa Tiểu Tiểu cất bước đi vào.

Mới vừa vào cửa, tiếng cười trong phòng đột nhiên im bật.

Hứa Nam Gia nhìn chằm chằm cô, "Sao cô lại tới đây?"

Giọng điệu hung hăng, mang theo sự không hài lòng.

Hứa Tiểu Tiểu nhếch môi, tiến lên một bước, tầm mắt dừng trên bàn com.

Đồ ăn phong phú và bổ dưỡng, đối lập hoàn toàn với đồ ăn com thừa canh cạn của mẹ.

Cô rũ mắt, "Tôi tới, là cho mọi người thêm đồ ăn, đồ ăn mẹ tôi bên kia ăn không hết, cho nên mang qua đây cho các người ném thừa."

Nói xong, cũng mặc kệ người khác, lập tức lấy đồ ăn lẫn vụn đá từ trong hộp com, đặt từng món trên bàn com.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Anh cả, anh thấy thế nào?

Hứa Nam Gia nhìn thấy những món đó, nhất thời nhủ này, "Hứa Tiểu Tiểu cô làm gì vậy? Mấy đồ ăn mới lấy từ trong tủ lạnh ra thế này, ăn làm sao được? Hơn nữa nhà của chúng tôi ai ăn đồ ăn thừa! Cô làm loạn cái gì, có để ăn com yên ổn không!"

Hứa Tiểu Tiểu không nói chuyện, tầm mắt trước sau nhìn chằm chằm Liễu Ánh Tuyết.

Tầm mắt bà ta khi nhìn mấy đồ ăn đó, không hiện ra bất kỳ vẻ kinh ngạc nào, điều này chứng tỏ..... Trong lòng bà ta quả nhiên biết rõ ràng.

Hứa Tiểu Tiểu trực tiếp cười lạnh, "Đây là com của mẹ tôi tới nay, còn chưa kịp ăn."

Hứa Thịnh nhất thời kinh ngạc kêu ra tiếng, "Cái gì?"

Chợt, ông ta dùng ánh mắt mang theo chất vấn, nhìn về phía Liễu Ánh Tuyết.

Liễu Ánh Tuyết dường như căn bản không thấy được ánh mắt của Hứa Thịnh, "Soạt" đứng lên, thoát nhìn còn kích động hơn Hứa Thịnh, "Đây là có chuyện gì? Đồ ăn ở Nam Sanh Các là ai sắp xếp! Quân gia! Quân gia Thái!"

Cùng với câu lớn tiếng trách cứ này, vẻ mặt Hứa Thịnh ổn định lại.

Quân gia Thái quản lý cơm nước trong nhà, rốt cuộc trang viên nhiều người ở như vậy, ăn cơm là chuyện lớn bậc nhất.

Nghe được tiếng Liễu Ánh Tuyết gọi, ông ta vội vàng đi vào, cung kính cúi đầu, "Lão tiên sinh, phu nhân, xin hỏi có chuyện gì phân phó ạ?"

Liễu Ánh Tuyết lại chỉ vào đồ ăn trên bàn, "Đây là có chuyện gì? Tôi đã ngăn dặn vạn dặn bảo ông chiếu cố Nam Sanh Các, ông chiếu cố như vậy đó hả? Tốt nhất là ông cho tôi một lời giải thích hợp lý!"

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu nhìn về phía quân gia Thái.

Về mặt quả gia Thái bình tĩnh, "Hả, là chuyện này ạ!"

Ông ta thờ dài, "Lão tiên sinh, ngài còn nhớ rõ, nửa năm trước, tiểu thư Nhục Hoa ăn cơm không cẩn thận bị bỏng, sau đó ngài đã phân phó, không cần đưa đồ ăn nóng cho tiểu thư Nhục Hoa. Mà chúng tôi thử hỏi bác sĩ, bác sĩ nói, ăn cơm không cần ăn quá nóng, nguội một ít cũng được, cho nên từ đó về sau, đồ ăn đưa đến Nam Sanh các đều là nguội."

Hứa Thịnh tựa hồ nhớ lại chuyện kia, bưng bình đại ngộ.

Hứa Tiểu Tiểu nghe lời hoang đường này, chỉ cảm thấy buồn cười.

Bởi vì sợ mẹ làm bỏng chính mình, cho nên cho mẹ cô ăn đồ ăn nguội lạnh?

Mấy người này thật lắm có!

Cô chỉ vào đồ ăn trên bàn, "Đây không chỉ là nguội, còn đông đá! Nếu bác sĩ nói không có vấn đề, vậy quân gia Thái ăn luôn mấy món này đi."

Quân gia Thái sùng sốt, "Này, này..... "

"Sao thế, đồ ăn quân gia Thái không muốn ăn, lại cho mẹ tôi ăn? Địa vị của mẹ tôi ở cái nhà này còn không bằng quân gia Thái sao?"

Rốt cuộc quân gia Thái cảm giác được sợ hãi, trên trán đổ mồ hôi lạnh.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn về phía Hứa Thịnh, "Cậu, mẹ, con nghe nói qua chuyện đầy tớ ức hiếp chủ nhân, loại chuyện này, ngàn vạn không thể xảy ra ở nhà họ Hứa chúng ta! Anh cả, anh nói em nói đúng không?"

Hứa Thịnh nhú mày.

Còn Liễu Ánh Tuyết nhìn chằm chằm quân gia Thái, cân nhắc lợi và hại.

Hứa Mộc Thâm vẫn luôn ngồi ở bên cạnh, như người đứng nhìn, vốn yên lặng ăn cơm, chuyện không liên quan đến mình, nhưng nghe được câu nói cuối cùng của cô gái, nhướng mày, ngẩng đầu lên.

Cô gái rất thông minh.

Ai cũng có thể đoán được, đồ ăn khẳng định là Liễu Ánh Tuyết phân phó xuống dưới.

Chỉ mấy món kia căn bản không ảnh hưởng quá nhiều đến Liễu Ánh Tuyết, cho nên cô ngược lại chỉ thẳng quân gia Thái.

Mục đích rõ ràng, còn có thể khiến nhóm bảo mẫu trong nhà cảnh giác, về sau không dám khinh thường Nam Sanh các.

Nhưng mà, câu nói cuối cùng hỏi anh đó, là có ý gì?

Muốn anh ra mặt thay cô?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cút Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Khẩu thị tâm phi

Hứa Mộc Thâm tự hỏi, thấy cô gái kia nhìn anh, ánh mắt lóe sáng.

Cô muốn làm gì?

Bảo anh giúp cô?

Coi anh là người tốt bụng sao!

Trong lòng nghĩ như vậy, Hứa Mộc Thâm khẽ rừ mắt, miệng lại mò: "Ừ, em nói đúng."

Có anh lên tiếng, vốn Liễu Ánh Tuyết đang cân nhắc lợi và hại, hơi sững sốt, chợt hạ quyết định.

Vốn dĩ bà ta định giữ lại quán gia Thái, dù sao cũng là người của mình, nếu giữ không nổi, về sau còn quản lý thế nào?

Nhưng Hứa Mộc Thâm mở miệng, bà ta cũng không dám.

Nếu không, Hứa Mộc Thâm truy cứu, vậy thì không còn chỉ là vấn đề đồ ăn.

Liễu Ánh Tuyết lập tức nhìn về phía quán gia Thái, quờ mắng: "Quán gia Thái, ông thế nào vậy? Chút chuyện nhỏ này làm không tốt! Uống phí tôi tín nhiệm ông như vậy, đồ ăn ông cũng không muốn ăn mà đưa đến Nam Sanh các, ông cho rằng hiện tại em ấy không có lý trí, không có cách nào kể tội, cho nên bắt nạt em ấy thế sao? Hôm nay nếu không phải Tiểu Tiểu phát hiện, tôi còn bị ông làm cho chẳng hay biết gì!"

Quán gia Thái theo Liễu Ánh Tuyết nhiều năm như vậy, lập tức hiểu chuyện như thế nào, lập tức vội vàng cúi đầu, "Phu nhân, là tôi sai rồi, là tôi sơ sót, bà trừng phạt tôi thế nào cũng được!"

Liễu Ánh Tuyết lập tức mở miệng: "Vậy phạt ông ba tháng tiền lương!"

Quán gia Thái trực tiếp gật đầu, "Dạ, tôi không có ý kiến."

Dù sao, bề ngoài Liễu Ánh Tuyết phạt ông ta, trong lòng cũng sẽ tiếp viện cho ông ta.

Hai người kẻ tung người hứng, bề ngoài trừng phạt quán gia Thái, đã có thể nhẹ nhàng qua chuyện này như vậy?

Trong lòng Hứa Tiểu Tiểu ghen một hơi, cho rằng như thế nào cũng có thể khiến quán gia Thái thương giận động cốt, nhưng kết quả lại là phạt chút tiền là xong việc?

Cô đang định nói gì đó, thì nghe được Hứa Mộc Thâm bỗng nhiên mở miệng: "Phu nhân."

Liễu Ánh Tuyết sững sốt, lập tức nhìn về phía anh, "Mộc Thâm, cậu có chuyện gì sao?"

Hứa Mộc Thâm buông đĩa trong tay, lời nói tuy rằng nhẹ nhàng, nhưng giọng điệu lại mang theo chân thật đáng tin: "Đây tờ ức hiếp chủ nhân, người như vậy, nhà họ Hứa chúng tôi không cần."

Liễu Ánh Tuyết sững sốt.

Quán gia Thái phản ứng lại trước tiên, sắc mặt trắng bệch!

"Hứa, Hứa tiên sinh....."

Hứa Mộc Thâm đứng lên, kéo ghế ra, cầm khăn ăn trên bàn ưu nhã lau tay và miệng, lúc này mới mở miệng: "Cho ông hai tiếng, rời khỏi nhà họ Hứa."

Sau đó xoay người, đi nhanh ra ngoài, căn bản không hề để cho Liễu Ánh Tuyết chút thời gian nói chuyện.

Hai chân quán gia Thái mềm nhũn, trực tiếp té ngã trên mặt đất, không còn vẻ ung dung vừa rồi.

Hứa Thịnh nhìn Liễu Ánh Tuyết một cái, mở miệng nói: "Đồ ăn ở Nam Sanh các, đưa qua một lần nữa."

Tới hiện tại, còn nghĩ tới đồ ăn Nam Sanh các.

Liễu Ánh Tuyết nắm chặt tay, lại vẫn cười dịu dàng gật đầu, "Hứa Thịnh, chuyện này là em sai, aizz! Mỗi ngày em đều đi thăm em ấy, chỉ là lúc em ấy ăn cơm, em cũng đang ăn cơm, cho nên không chú ý tới, anh yên tâm, về sau đồ ăn bên em ấy, tuyệt đối sẽ không có vấn đề."

Hứa Thịnh nghe được lời này, sắc mặt rốt cuộc mới tốt hơn.

Ông ta cầm tay Liễu Ánh Tuyết, "Chuyện trong nhà, vất vả cho em"

Liễu Ánh Tuyết cúi đầu, cười nhạt.

Quán gia Thái bị đuổi đi, đồ ăn nóng hổi được đưa tới Nam Sanh các.

Sau khi bảo mẫu nhìn thấy tình huống trong viện, sợ tới mức sắc mặt tái nhợt.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn cô ta một cái, không để ý đến, mang theo Diễm Diễm và mẹ Nhục Hoa ngồi xuống ăn cơm.

Ăn xong một bữa cơm, Hứa Tiểu Tiểu đứng lên, di động lại bỗng nhiên vang lên.

Cô cúi đầu, thấy "Kim chủ" gọi điện thoại tới.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 56: Cô làm công việc gì?

Hứa Tiểu Tiểu lập tức cảm di động, đi vào trong phòng, nghe điện thoại.

Đầu bên kia truyền đến tiếng của Kim tiên sinh: "Hứa tiểu thư, hình như Giai Giai có hơi không thích hợp."

Hứa Tiểu Tiểu lập tức dò hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Kim tiên sinh mở miệng: "Là thế này, Giai Giai đột nhiên trở nên đặc biệt thông minh nhu thuận, bộ dáng đó khiến tôi nhìn mà thấy trong lòng hoảng sợ, tôi và vợ của tôi cùng nhau gây dựng sự nghiệp đến bây giờ, ngay cả khi tình yêu phai nhạt, cũng có tình thân, tôi không thể ly hôn với cô ấy. Cho nên chuyện Giai Giai phải nhanh chóng hoàn thành!"

Hứa Tiểu Tiểu gật đầu, "Được, ngài yên tâm, không thành vấn đề."

"Hứa tiểu thư, hiện tôi ở câu lạc bộ Mỹ Hoắc, hay là cô qua đây một lát, chúng ta thương lượng đôi sách?"

Hứa Tiểu Tiểu nghe lời này, rồi rầm một chút, "Cái này....."

"Hứa tiểu thư, tiền đặt cọc tôi đã đưa cho các cô, cô đừng dấy không dám qua đây, chẳng lẽ các cô cần bản không hoàn thành nhiệm vụ này?"

"Đương nhiên có thể hoàn thành! Công việc mà phòng làm việc chúng tôi đã nhận, ngài yên tâm!" Hứa Tiểu Tiểu lập tức bảo đảm, "Vậy ngài ở câu lạc bộ Mỹ Hoắc chờ tôi, tôi lập tức tới."

Ngắt điện thoại, cô cúi đầu, nhìn thoáng qua chân mình.

Vẫn còn bị thương, lại phải ra ngoài.

Aizz!

Ái bảo cô không có tiền, người nghèo chứ!

Muốn được tự do tự tại, đầu tiên phải kinh tế tự do.

Nghĩ đến đây, cô liền gắng sức, hùng dũng oai vệ khắp khiêng đi ra ngoài.

Đi tới cửa, đang định đi ra ngoài, thời điểm định bắt taxi thì bỗng nghe được tiếng xe ở phía sau.

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu lại, thấy Hứa Mộc Thâm đi một chiếc xe hơi khí phách khiêm tốn, chậm rãi chạy qua đây.

Cô vội vàng đi đến bên cạnh, nhường đường cho bọn anh.

Nhưng không ngờ xe lại dừng lại ở bên cạnh cô, cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, lộ ra gương mặt Hứa Mộc Thâm.

Cảm giác trong trẻo lạnh lùng xa cách ập vào mặt.

Cũng không biết vì cái gì, Hứa Tiểu Tiểu cảm thấy, kỳ thật anh cả này, có vẻ ngoài lạnh trong nóng.

Ít nhất ở nhà họ Hứa, anh giúp cô không ít lần.

Hứa Tiểu Tiểu cười tủm tỉm vươn tay, "Anh cả."

Hứa Mộc Thâm khẽ quay đầu, "Đi đâu?"

"Đi làm!"

Ánh mắt Hứa Mộc Thâm bớt vẻ xa cách, "Thật là đi làm?"

Cô chớp đôi mắt, "Đương nhiên, tôi chính là thanh niên bốn tốt! Yêu học tập, yêu lao động! Nỗ lực làm việc kiếm tiền!"

Hứa Mộc Thâm giật giật khóe miệng.

Hứa Tiểu Tiểu nhích gần lại phía trước, thờ tính mở miệng: "Anh cả, hay là, anh đưa tôi đi một đoạn? Tôi muốn đến Nam Nhị Hoàn....."

Hứa Mộc Thâm trực tiếp cự tuyệt, "Tôi đi họp, không tiện đường."

"À." Hứa Tiểu Tiểu thất vọng xoa cái mũi, sau đó thấy Hứa Mộc Thâm muốn đóng cửa sổ lại, cô lập tức mở miệng, "Anh cả!"

Hứa Mộc Thâm quay đầu.

Hứa Tiểu Tiểu cười, lộ ra má lúm đồng tiền ở khóe miệng, còn có hai chiếc răng khểnh.

Cô tươi cười, tựa như mặt trời, sáng ngời làm Hứa Mộc Thâm cảm thấy chói mắt.

Sau đó, anh lại nghe được cô lời nói, "Mãi không có cơ hội nói với anh mấy lời này, cái kia, cảm ơn!"

Nói xong, cô xoay người, tiếp tục đi về phía trước.

Đi được hai bước, lại bỗng nhiên nghe được tiếng ở phía sau, "Lên xe."

Hứa Tiểu Tiểu.....

Tuy rằng không rõ vì sao Hứa Mộc Thâm đột nhiên thay đổi chủ ý, nhưng có thể bớt chút tiền bắt xe, tuyệt đối là chuyện vui vẻ.

Hứa Tiểu Tiểu lập tức quay đầu lại, không chút do dự lên xe.

Cười hi hi ngồi xong, nghe được người đàn ông thất thần dò hỏi: "Cô làm việc gì?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Hoá ra thật sự không tiện đường

Làm việc gì?

Nghề nghiệp khuyên tiêu tam rút lui, cũng không thấy nhiều.

Cô trầm tư một chút, đang định mở miệng giải thích một chút, di động của Hứa Mộc Thâm bỗng nhiên vang lên.

Anh nhận và nghe, microphone truyền ra tiếng nói chuyện đầu bên kia: "Hứa tiên sinh, nhóm cổ đông đều đã đến đông đủ, chỉ còn thiếu ngài, xin hỏi khi nào ngài có thể qua công ty?"

Hứa Mộc Thâm nghe được lời này, trầm tư một chút.

Hứa Tiểu Tiểu lúc này mới bừng tỉnh phản ứng lại, hoá ra vừa rồi Hứa Mộc Thâm nói muốn đi họp, không tiện đường lại là thật.

Công ty nhà họ Hứa ở phía bắc thành phố S, cô muốn đi cầu lạc bộ Mỹ Sắc, lại ở phía nam.

Cô lập tức mở miệng nói: "Cái kia, hay là tôi xuống xe, anh qua bên kia?"

Lời này rơi xuống, Hứa Mộc Thâm lạnh nhạt nhìn cô một cái, chợt mở miệng nói với người bên kia điện thoại: "Nửa giờ sau đến."

Cúp điện thoại, Hứa Mộc Thâm dựa vào chỗ đó nhắm mắt dưỡng thần.

Hứa Tiểu Tiểu:.....

Cô có ý tốt bảo anh không cần đưa, sao người này còn không vui?

Nhưng mà tâm tư người đàn ông này luôn luôn khó đoán!

Nghĩ như vậy, cô liền không nói chuyện.

Xe tiếp tục đi về phía nam.

Chỉ là đi một đoạn, tình hình giao thông dần dần có chút tắc nghẽn.

Tài xế mở miệng nói: "Tiên sinh, theo điều hướng, giao lộ phía trước có tai nạn giao thông, ước tính phải xử lý rất nhiều thời gian mới có thể thông qua, nếu chúng ta tiếp tục đi, nửa giờ sau khẳng định ngài không đến được công ty."

Hứa Mộc Thâm nghe được lời này, khẽ ngước mắt.

Còn chưa nói lời nào, Hứa Tiểu Tiểu đã mở miệng: "Vậy các anh vừa vặn quay đầu ở giao lộ này đi. Tôi sắp đến rồi, đi qua cũng chỉ khoảng mấy trăm mét thôi."

Nói xong câu đó, lập tức đẩy cửa xe, người trực tiếp bước xuống xe.

Bất kể thế nào, Hứa Mộc Thâm đưa cô qua đây đã rất tốt.

Cô không thể chậm trễ thời gian họp của anh.

Nghĩ đến đây, cô tung tăng nhảy nhót đi về phía trước, vừa đi, còn vừa quay đầu lại, vẫy tay với Hứa Mộc Thâm: "Anh cả, anh mau đi họp đi."

Hứa Mộc Thâm:.....

Vốn định nói đến trễ trong chốc lát cũng không có việc gì, nhưng xem dáng vẻ của cô, rốt cuộc không mở miệng.

Nhìn cô đi về phía trước được một lúc, Hứa Mộc Thâm phân phó tài xế: "Quay đầu đi."

Tài xế gật đầu.

Vào lúc sắp quay đầu, Hứa Mộc Thâm đột nhiên mở miệng: "Chờ một chút."

Tài xế vội vàng phanh lại.

Hứa Mộc Thâm nhìn chằm chằm di động trên ghế sau, đầu đầy vạch đen.

Cô gái này, có thể sợ ý thêm được nữa không?

Lại có thể bỏ quên di động của cô trên xe.

Hiện tại xã hội này, trên cơ bản ra cửa đều không cần mang tiền mặt.

Nếu không có di động, chỉ sợ cô không bắt được cái xe nào về nhà?

Hứa Mộc Thâm thử tính ngẩng đầu nhìn qua, thấy bóng dáng cô gái vẫn ở phía trước.

Anh không nói hai lời, đẩy cửa xe, cầm lấy di động, đi về phía lối đi bộ, sau đó vội vàng đi qua phía Hứa Tiểu Tiểu.

Tuy chân căng cô gái này không tiện, nhưng một lát sau, lại có thể đi được mấy trăm mét rồi.

Anh đẩy nhanh tốc độ, đuổi theo.

Mất thấy khoảng cách cô càng ngày càng gần, Hứa Tiểu Tiểu lại bỗng nhiên xoay người, đi vào toà nhà bên cạnh.

Hứa Mộc Thâm hơi sững sốt, ngẩng đầu nhìn qua, lúc này mới phát hiện, lại là Mị Hoắc.

Anh lập tức đứng tại chỗ, sắc mặt nháy mắt u tối lại.

Anh tin tưởng cô như vậy, cho rằng cô đi làm, có lòng đưa cô qua đây, chỉ là lại ngàn vạn lần không nghĩ tới, cô lại tới Mị Hoắc!

Tới nơi này, còn có thể là vì cái gì?

Cô lại chưa dứt với người được gọi là "Kim chi" kia!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Chạy mau!

Hứa Mộc Thâm chỉ cảm thấy một cỗ tức giận ập vào trong lòng.

Anh nắm chặt tay, trên người phóng ra sát khí lạnh lẽo.

Giây tiếp theo, anh liền cười nhạo một chút, trong ánh mắt không hề có chút tình cảm nào.

Sao anh lại tin lời cô nói, cho rằng cô sẽ thay đổi hoàn toàn, từ nay về sau làm người thật tốt?

Có câu nói gọi là, bản tính khó dời!

Chính là nói cô!

Anh nheo đôi mắt lại, trong lòng nghĩ, có lẽ chính mình hiểu lầm cô thì sao?

Vì thế, anh không nói gì, đi theo sau Hứa Tiểu Tiểu, tiến vào câu lạc bộ.

Hứa Tiểu Tiểu quen cửa quen nẻo đi về phía trước, vào thang máy, thẳng đến tầng 8.

Thời điểm Hứa Mộc Thâm đi vào tầng 8, vừa vận nhìn thấy phía trước, Hứa Tiểu Tiểu đứng trước cửa phòng 818, gõ vang cửa.

Cửa phòng bị mở ra, lộ ra gương mặt Kim tiên sinh kia.

Trong nháy mắt, sắc mặt Hứa Mộc Thâm dữ tợn, tựa như mây đen giăng đầy ập đến trước con bão.

Đôi mắt nghiêm nghị nhìn chằm chằm căn phòng, sau khi thấy Hứa Tiểu Tiểu quen thuộc đi vào, hơn nữa cẩn thận đóng cửa phòng lại, tức giận tựa như gió lốc bùng nổ.

Cô lại thật sự lừa anh!

Cảm xúc tạo bạo lớn mạnh trong cơ thể, mãi đến cuối cùng, anh rốt cuộc không khống chế được cảm xúc của mình.

Trước kia nói chuyện với cô, luôn là biểu đạt hàm súc.

Bởi vì cảm thấy, đối mặt cô nói ra thân phận tiểu tam, sẽ làm cô cảm thấy xấu hổ.

Chỉ là hiện tại.....

Hứa Mộc Thâm không chút nghĩ ngợi, đi nhanh về phía trước, trực tiếp một chân đá văng cửa phòng!

Hứa Tiểu Tiểu đi theo Kim tiên sinh tiến vào phòng, đóng cửa phòng lại.

Sắc mặt Kim tiên sinh hơi sứt ruột, "Có phải các cô làm quá nhẹ không, Giai Giai không thất vọng với tôi, ngược lại còn trầm trọng hơn, phòng làm việc của các cô rốt cuộc có đặt vụ của tôi ở trong lòng không....."

Nói còn chưa dứt lời, Hứa Tiểu Tiểu cười ha ha mở miệng nói: "Kim tiên sinh, ngài đừng có gấp, không phải tôi không để bụng, là thật sự xảy ra chút chuyện, ngài xem chân tôi này, ngã từ trên tầng xuống bị gãy, nhưng cho dù như vậy, nhận được điện thoại của ngài, tôi còn không phải không nói hai lời, liền chạy tới? Lại nói chuyện của ngài cần phải từ từ, ngài phải nói cẩn thận tình huống cụ thể cho tôi, tôi mới có phán đoán chính xác cho ngài!....."

Vừa nói, vừa nâng chân lên cho Kim tiên sinh xem.

Nhưng vừa thoáng động như vậy, lại lập tức đọng vào câu ghế bên cạnh!

Mũi chân nháy mắt đau khiến cô nói không ra lời, hít hà một hơi, sau đó cả người dần ngồi xồm xuống.

Kim tiên sinh nhìn thấy bộ dáng của cô, theo bản năng vươn tay, đỡ cánh tay cô: "Hứa tiểu thư, cô làm sao vậy? Không sao chứ?"

Đúng lúc này, cửa phòng bị một chân đá văng ra!

"Rầm!"

Hứa Tiểu Tiểu kinh ngạc cắn răng, quay đầu thấy Hứa Mộc Thâm đầy sát khí đi vào.

Hứa Tiểu Tiểu hơi sùng sốt, theo bản năng hô: "Anh cả, sao anh tới....."

Nói còn chưa dứt lời, sau khi Hứa Mộc Thâm thấy dáng vẻ của hai người, nhú mảy, nhất thời tiến lên một bước, anh không nói hai lời, một tay túm cổ áo Kim tiên sinh, chọt đấm mạnh một cú vào mặt anh ta!

Kim tiên sinh bị đánh cả người đều chóng váng, trước mắt đầy sao, gương mặt cũng sưng phồng lên.

Anh ta chỉ vào Hứa Mộc Thâm, gầm lên một tiếng: "Anh, anh là ai, sao anh lại tùy tiện đánh người!"

"Chính là đánh mày!"

Hứa Mộc Thâm thấp giọng mắng một câu, lại lần nữa tiến lên, vung cánh tay, lại một đấm đánh lên người anh ta!

Hứa Tiểu Tiểu đã phục hồi tinh thần lại, đột nhiên tiến lên, ôm chặt eo anh, hét lên với Kim tiên sinh: "Chạy mau!"

Kim tiên sinh hồi phục tinh thần lại, sợ tới mức quay đầu chạy.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Anh cả, anh hiểu làm!

Hứa Mộc Thâm tiến lên, mặt âm trầm, hiện vẻ không bỏ qua.

Hứa Tiểu Tiểu ôm chặt anh, hô: "Anh cả, anh cả, anh làm gì? Anh có thể bình tĩnh một chút hay không!"

Hứa Mộc Thâm đứng ở chỗ đó, hai tay cứng như sắt, đặt trên tay cô, hơi dùng lực, tay cô đã bị mạnh mẽ tách ra.

Hứa Mộc Thâm lấy lại tự do, lại lần nữa đi về phía Kim tiên sinh.

Lại để Hứa Mộc Thâm đánh khách hàng của mình nữa, chỉ sợ Kim tiên sinh sẽ không tha thứ khoan dung cho bọn họ!

Nghĩ đến đây, Hứa Tiểu Tiểu lại muốn ôm chặt lấy anh lần nữa, nhưng lại bị anh dùng sức một cái, người đập mạnh vào bàn phía sau.

Eo cô đập mạnh và góc vuông của bàn, nhất thời đau đớn xuyên tim, từ trên eo truyền khắp toàn thân.

"Úi! Eo tôi..... chân tôi!"

Hứa Tiểu Tiểu hít hà một hơi, thật sự là đau đến nỗi mồ hôi lạnh đều chảy xuống.

Cô đỡ eo, đứng thẳng người, lúc này mới phát hiện, Hứa Mộc Thâm vốn định lao ra túm Kim tiên sinh trở về, lại dừng lại bước chân.

Hứa Tiểu Tiểu chịu đựng đau đớn, lại lần nữa tiến lên, ôm chặt lấy anh, "Anh cả, anh cả, anh đừng xúc động, anh với anh ấy có gì thì từ từ nói....."

Lúc này đây, Hứa Mộc Thâm không đẩy cô ra.

Trên hành lang, Kim tiên sinh tiến vào thang máy, cửa thang máy khép lại.

Rốt cuộc Hứa Mộc Thâm không đuổi kịp.

Lúc này Hứa Tiểu Tiểu mới nhẹ nhàng thở ra, cánh tay ôm anh, rốt cuộc chậm rãi buông xuống.

Cô cau mày, nhìn chăm chăm phía sau lưng Hứa Mộc Thâm, "Anh cả, hôm nay anh làm sao vậy?"

Giọng điệu hơi lên cao.

Anh nhảy vào đánh khách hàng của mình một trận, không thể nào hiểu nổi?

Nhưng không nghĩ tới lời này rơi xuống, người đàn ông chậm rãi xoay người.

Trên gương mặt lạnh lẽo như băng không hề có chút tình cảm, nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, tựa như đóng băng ba thước quanh cô.

Hứa Tiểu Tiểu cau mày, đang muốn nói cái gì, liền thấy Hứa Mộc Thâm chậm rãi mở miệng nói từng câu từng chữ: "Hứa Tiểu Tiểu, cô lại gạt tôi!"

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, "Tôi, tôi lừa anh cái gì?"

Hứa Mộc Thâm cười lạnh, "Loại chuyện phẩm hạnh bại hoại, thật đúng là ăn sâu vào xương tủy, cô thích làm loại chuyện không thể ra ánh sáng này thế sao?"

Hứa Tiểu Tiểu càng mờ mịt, "Anh đang nói cái gì thế!"

Hứa Mộc Thâm thấy cô tới lúc này rồi còn giả ngu giả ngơ, tức giận càng dâng lên.

Tựa hồ sắp phá tan trói buộc thân thể, khiến cả người mình nổ tung!

Anh tiến lên một bước, nắm cổ áo của Hứa Tiểu Tiểu, dùng sức lôi kéo.

Hứa Tiểu Tiểu chỉ cảm thấy cổ nghẹt thở, không tự giác kiễng mũi chân, ngay sau đó, trước mặt bỗng tối lại, khuôn mặt lạnh lẽo của người đàn ông phóng đại, xuất hiện trước mặt cô.

Hồ hấp của anh nóng rực, phả lên mặt cô, mang theo hương cỏ xanh của người đàn ông.

Đôi mắt sâu thẳm đang quay cuồng lửa giận ngập trời.

Anh chậm rãi mở miệng nói từng câu từng chữ: "Làm tiểu tam của người khác thì quang vinh thế hả? Nói cho cô hay, tiểu thư nhà họ Hứa, quyết không cho phép đắm mình trụ lạc như vậy! Tự cảm cảm thấy dễ tiện!"

Tiểu tam?

Hứa Tiểu Tiểu kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Cái gì tiểu tam?

Nhưng ngay sau đó, cô đột nhiên hiểu tất cả!

Lần đầu tiên người đàn ông này gặp cô đã thấy cô không vừa mắt, sau đó ba lần bốn lượt nhắc nhở cô, không được bại hoại thanh danh nhà họ Hứa, cô vẫn luôn cho rằng, anh nói chuyện mình hôn anh.

Nhưng hiện tại, cô đã hiểu!

Thì ra, Hứa Mộc Thâm lại hiểu lầm cô là tiểu tam của Kim tiên sinh?

Hứa Tiểu Tiểu tức khắc cảm thán một tiếng, "Anh cả, anh hiểu lầm.....!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Anh cả, có phải anh ghen không?

Hứa Tiểu Tiểu có chút tủi thân và phẫn nộ.

Thì ra trong khoảng thời gian này, Hứa Mộc Thâm có thành kiến với cô, là do đây.

Phẫn nộ, vì sao anh chưa bao giờ mở miệng hỏi mình một chút?

Nhưng mà cũng đúng, mình tính là cái gì?

Cùng lắm chỉ là con gái nuôi của nhà họ Hứa, không hề có quan hệ với nhà họ Hứa, cho nên vì sao anh phải hiểu mình đang làm gì?

Vì sao phải tin tưởng nhân phẩm của cô?

Cô nắm chặt tay, còn muốn nhịn nhục giải thích với Hứa Mộc Thâm.

Bởi vì cô không muốn giữa hai người có hiểu lầm gì dẫn tới phiền tới không cần thiết.

Cô hít sâu một hơi, "Em không phải tiểu tam, giữa em và Kim tiên sinh là....."

Nói còn chưa dứt lời, lại bị Hứa Mộc Thâm lạnh băng cắt ngang, đôi mắt anh tối đen: "Cô và anh ta có bao nhiêu tình cảm, không cần nói cho tôi, tôi chỉ cảnh cáo cô, hiện tại, lập tức, lập tức, cắt đứt qua lại với anh ta!"

Sự tức giận của Hứa Tiểu Tiểu lập tức dâng lên.

Hừm!

Người đàn ông này đủ lắm rồi.

Trên khuôn mặt nhỏ của cô mang theo ần nhẫn, "Anh có thể nghe em giải thích không?"

"Giải thích cái gì? Lại tìm cớ cho phẩm hạnh không đoan chính, tam quan méo mó của cô?" Hứa Mộc Thâm tức giận một cách khó hiểu, người luôn luôn nho nhã lễ độ, hôm nay lại nói chuyện hung hăng khác thường.

Kỳ thật chính anh cũng không rõ, lửa giận này phát ra từ chỗ nào.

Chỉ là vừa vào cửa, nhìn thấy tên họ Kim kia ôm eo cô, lửa giận làm thế nào cũng không áp xuống được!

Anh nghĩ đến đây, vươn tay, bóp chặt cằm cô, cưỡng bách cô nhìn mình, tàn nhẫn lại lạnh lẽo mờ miệng nói: "Hứa Tiểu Tiểu, tôi nói cho cô, tôi có một ngàn, một vạn cách khiến tên họ Kim không tìm đến cô nữa, cô lựa chọn, tự mình rời khỏi anh ta, hay là khiến anh ta rời cô?"

Cùng với những lời này rơi xuống, trên người người đàn ông phóng ra một cỗ sát khí thị huyết.

Một ngum buồn bực, bị chặn ở ngực.

Phẩm hạnh không đoan chính, tam quan méo mó.....

Mấy chữ này, giống như hung hăng đánh Hứa Tiểu Tiểu một bạt tai.

Tám tháng trước, bởi vì mấy chữ này, cô bị đuổi khỏi cô nhi viện.

Mà hiện tại, Hứa Mộc Thâm lại sát muối vào miệng vết thương của cô.

Loại đau đớn âm ỉ này lan tỏa khắp trái tim cô.

Phần nộ, nảy sinh trong cơ thể.

Cô nâng đầu, cảm giác cằm sắp bị bóp gãy.

Vành mắt lập tức liền đỏ, cô đột nhiên cười nhạo một chút, vươn tay, một phen đè lại tay Hứa Mộc Thâm, "Anh cà, nói đường hoàng như vậy, kỳ thật nói đến cùng, anh cũng chỉ là ghen thôi đúng không?"

Một câu, làm con người Hứa Mộc Thâm co rụt lại.

Tựa như bị người đột nhiên ấn vào tử huyết, thân thể đột nhiên căng chặt, tay nắm cằm cô cũng dần dần buông ra.

Hứa Tiểu Tiểu lại không lui về phía sau, cô đi lên phía trước một bước, hai tay đặt trên vai người đàn ông, kiễng mũi chân, khiến mình đến gần anh.

Hơi thở như lan của cô gói thờ ra giữa cánh mũi, sau đó Hứa Mộc Thâm nghe được tiếng nói mang theo tự giễu, mang theo châm chọc của cô, như muốn câu dẫn hồn phách người ta.

"Anh cà, anh hẳn cảm kích động với chuyện của em và Kim tiên sinh như vậy, không phải là đã thích em chứ?"

Hứa Mộc Thâm tựa như sét đánh, nhảy mất khiếp sợ.

Anh mấp máy môi, chậm rãi khởi động, "Cô không được nói bậy!"

"Nói bậy?" Hứa Tiểu Tiểu lại lần nữa dựa trước, cả người cơ hồ sắp dán trên người anh, "Anh dám nói, lúc em hôn anh không có cảm giác? Bằng không, hiện chúng ta thử một chút?"

Nói xong, nhắm mắt lại, khóa môi treo một nụ cười ngả ngớn, ghé gần lại mặt anh!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 61: Cô thật ra rất yếu ớt

Hứa Mộc Thâm nheo mắt, toàn bộ đại não đều rơi vào trạng thái trống rỗng.

Môi của cô lúc này, đang dán trên miệng của anh.

Ấm áp và tình tế, làm cho anh cảm thấy toàn bộ hô hấp đều có chút không thoải mái.

Nhưng tự chủ mạnh mẽ, làm cho anh ngộ ra mình hiện tại đang làm cái gì, anh đột nhiên vươn tay, một tay nắm lấy cô đẩy ra! Khiến cho lưng cô đập vào bức tường phía sau.

Hứa Mộc Thâm nhìn chăm chăm cô, trong đôi mắt, lóe ra thứ cảm xúc làm người khác không thể hiểu được.

Phía sau lưng đau buốt Hứa Tiểu Tiểu, người đàn ông này, giống như là dùng toàn bộ sức lực, làm cho cô đứng phải, lục phủ ngũ tạng hình như mỗi thứ một nơi.

Nhưng cô cũng không cảm thấy trên người đau đớn, bướng bỉnh lại cố chấp nhìn chăm chăm anh.

Cô biết, bản thân của ngày hôm nay, chắc chắn sẽ làm người đàn ông này càng thêm tức giận, anh sẽ không dễ dàng buông tha cô.

Nhưng mà thực sự rất tức giận.

Tức giận đến mức cô đã hoàn toàn không có lý trí.

Thậm chí so với tám năm trước, nó thậm chí còn bực mình hơn khi bị người khác hiểu lầm.

Cô không hối hận vừa rồi đùa giỡn người đàn ông này, cho dù việc cô sắp nghênh đón, là cuồng phong bão táp.

Nhưng cô tuyệt đối không thể ngờ...Người đàn ông trước mắt này, vẫn đứng im ở chỗ ấy, nhìn chăm chăm cô trong chốc lát, sau đó liền đột nhiên xoay người, bước nhanh rời đi.

Thậm chí, khi anh nện bước rồi đi, hình như có chút khó khăn? Trong phòng, trong lúc nhất thời, chỉ còn lại mình Hứa Tiểu Tiểu.

Cô đứng ở một chỗ, nghĩ tới chuyện trẻ con vừa làm, miệng há to thở phì phò.

Vừa tức lại vừa sợ, làm cho cô căn bản không có thời gian để suy ngẫm cẩn thận về biểu cảm của Hứa Mộc Thâm, cô từ từ, theo bức tường, trượt xuống trên mặt đất.

Cô ngồi xồm một chỗ, vươn cánh tay ôm chặt lấy bản thân.

Nước mắt cuối cùng vẫn không kìm được, chảy xuống.

Khổ sở, bi thương, tức giận, các loại cảm xúc phức tạp, làm cho cô lúc này mắt đi lờn ngụy trang, biến thành đứa trẻ mồ côi tâm tư nhạy cảm và yếu ớt.

Cũng không biết khóc bao lâu, điện thoại của cô cũng vang lên.

Cô ngẩng đầu lên, đi đến trước bàn ăn, cảm thấy điện thoại di động, liền phát hiện Kim tiên sinh gọi tới.

Cô ngay lập tức nghe máy.

Tiếp đó truyền đến âm thanh của Kim tiên sinh: "Hứa tiểu thư, cô có chuyện gì với anh ta vậy? Người đó là ai vậy? Mà các người cũng thật quá đáng! Răng của tôi đều bị rơi ra!" Hứa Tiểu Tiểu vội vàng giải thích: "Thực xin lỗi thực xin lỗi.

...

..Anh ấy hiểu lầm ông...Ông đang ở đâu, tôi bây giờ liền đưa ông đi bệnh viện, tiền thuốc men chúng tôi sẽ chịu, ông muốn bồi thường cái gì, tôi đều theo ý ông." Kim tiên sinh nghe nói như thế, không tình nguyện mở miệng: "Tôi mà còn thiếu tiền thuốc men sao? Quên đi, cô về báo với bạn trai, tốt nhất giải thích rõ ràng, đừng có lần sau lại đột nhiên lao ra cho tôi một quyền, tôi tuổi lớn, chịu không nổi!" Bạn trai? Hứa Tiểu Tiểu vừa định giải thích thì Kim tiên sinh lại mở miệng nói: "Hôm nay xem như bỏ qua, hôm nào tôi sẽ tìm cô nói chuyện, tôi đến bệnh viện đây." "Được, Kim tiên sinh lái xe chậm một chút, chuyện của ngày hôm nay, thật sự rất xin lỗi." Cúp điện thoại, Hứa Tiểu Tiểu hồn bay phách lạc ngồi ở trong phòng.

Hiện tại làm sao bây giờ? Đang tự hỏi, cửa phòng đột nhiên truyền đến âm thanh của Giai Giai: "Tốt, cô cái đồ tiểu tam này, vậy mà còn mặt mũi ở trong này! Xem tôi hôm nay đánh chết cô!" Hứa Tiểu Tiểu....

Hôm nay rốt cục là có chuyện gì? Lại còn một người đuổi tôi đây? Cô bây giờ mà không phát uy tính hổ báo, thì đúng là con mèo bệnh? Cô đứng lên, ánh mắt tràn xuống, giật giật cổ tay, liền nhìn thấy Giai Giai không dám động đậy, đứng ở một chỗ...Cô ta đột nhiên từng bước lùi về phía sau, "Ồi chào!" Một tiếng rồi ngồi dưới đất.

Làm cái gì vậy?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Va chạm?

Hứa Tiểu Tiểu còn đang kinh ngạc, chợt nghe ngoài hành lang truyền đến vài tiếng bước chân.

Giai Giai bật người hô to: "Anh cảnh sát, chính là ở nơi này! Cô ta động thủ đánh người!" Chợt, hai gã cảnh sát đi đến.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn thấy tình huống này, nhất thời sững sốt.

Đồng tử cô co rút lại, trong nháy mắt đã hiểu ra.

Giai Giai té trên mặt đất, đau kêu: "Đau quá, ai ui, đau quá....huhu..." Cảnh sát liền từng bước tiến đến, nhú mồm hỏi: "Cô này là có chuyện gì?" "Anh cảnh sát, cô ta đánh người! huhu....." Giai Giai hét lớn.

Cảnh sát liền nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu, "Cô đây là có chuyện gì? Các người có quan hệ thế nào? Vì sao lại đánh nhau?" Hứa Tiểu Tiểu cắn môi.

Cô nhìn cảnh sát nói: "Tôi không hề đánh người." Giai Giai nghe nói như thế, lập tức kêu to lên: "Anh cảnh sát, các anh phải làm chủ cho tôi! Chính là cô ta, các anh nhìn xem!" Nói xong, cô ta liền giơ tay áo lên, trên cánh tay rõ ràng có một cục máu bầm to.

"Đây chính là trên cánh tay, tôi trên người còn có, huhu...Đều là do cô ta!" Cảnh sát có chút đau đầu.

Hứa Tiểu Tiểu cảnh giác mở miệng nói: "Giai Giai, cô đừng nói lung tung! Tôi vì cái gì lại đánh cô?" Giai Giai khóc lên, "Vì cái gì? Còn không phải bởi vì Kim tiên sinh? Cô tranh đoạt tình nhân, sẽ đánh người chứ sao? Làm cho người ta làm vợ ba, tôi chưa từng thấy ai kiêu ngạo như vậy!" Một câu, làm cho hai gã cảnh sát nhất thời đã hiểu ra.

Trên mặt cảnh sát lộ ra biểu cảm khinh thường.

Trong đó có một người tiến lên nói: "Tốt lắm, cô đừng khóc, các cô theo tôi đi cục cảnh sát một chuyện, nói rõ vì sao lại thế này!" ----- Cục cảnh sát.

Cảnh sát ngồi ở ghế tựa, cầm bút ghi chép.

Giai Giai ở bên cạnh vừa khóc, vừa đem bản thân nói thành mình là một người bị hại.

"...Anh cảnh sát, tôi biết làm cho người ta thành vợ ba là không đúng, nhưng là tiểu tam cũng là người? Đánh người chính là không đúng, hơn nữa cô ta đứng ở vị trí nào để đánh tôi? Các anh nhất định phải làm chủ cho tôi a!" "Các anh nhìn xem tôi trên người đều bị thương, nhìn thế nào cũng thấy là bị thương nặng, nhất định phải kết án cho cô ta bị giam giữ ba hoặc năm tháng! Hơn nữa các anh nhìn xem thái độ của cô ta, một chút bộ dáng nhận sai cũng không có, đúng là chưa từng gặp qua một người như vậy..." Giai Giai khóc làm cảnh sát đau đầu.

anh nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu, "Cô có gì để nói?" Hứa Tiểu Tiểu nhìn Giai Giai, thờ dãi: "Tôi không có khả năng đánh cô ta." Cảnh sát ngạc nhiên: "Tại sao?" Giai Giai hét ầm lên,

"Như thế nào lại không có khả năng? Cô lần trước còn cho tôi một cái tát! Nói cho cô biết, đánh tôi sẽ trả giá lớn! Còn muốn cùng tôi đoạt chứ? Chú là của tôi!" Nghe được xưng hô "Chú" này, Hứa Tiểu Tiểu lập tức nổi da gà rớt một đồng.

Cô nhìn hướng cảnh sát: "Cảnh sát, tôi có thể nói chuyện một mình với anh không?" Giai Giai lập tức hừ lạnh một tiếng, "Một mình nói chuyện? Như thế nào, cô muốn hỏi lộ cảnh sát phải không? Tôi nói cho cô biết, cảnh sát của chúng ta đều là thanh liêm trong sạch cả!" Cảnh sát nhìn Giai Giai liếc mắt một cái, cũng hiểu được cô rất âm ỷ, "Đi, vậy trước tiên để vị tiểu thư này đến bên cạnh nghỉ ngơi." Giai Giai bị người ta mời đi, hung hăng lườm Hứa Tiểu Tiểu một cái, "Cô cứ chờ xem! Tôi nói cho cô hay! Hôm nay tôi chắc chắn sẽ làm cô không chịu nổi! Đánh người chuyện này không dễ yên!" Đợi cho Giai Giai đi rồi, cảnh sát mời nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu: "Cô nói đi." Hứa Tiểu Tiểu thờ dãi, "Tôi và Kim tiên sinh, không phải là như Giai Giai nói, tôi không phải tình nhân của Kim tiên sinh, chúng tôi là quan hệ hợp tác." Việc đã tới rồi, cô không thể không nói ra sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cừ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Tên rất kì lạ

Nói cách khác, chuyện đánh người rất trẻ con, chắc chắn phải trả một phần tiền bồi thường khổng lồ.

Cô bây giờ không có tiền.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn anh ta, bình tĩnh mở miệng: "Nghề nghiệp của tôi, là một chuyên gia khuyên nhủ tiểu tam rút lui, Được Kim tiên sinh mời, khuyên nhủ Giai Giai rút lui, vậy nên tôi không có khả năng đánh khách hàng của mình." Cảnh sát nghe nói như thế, nhất thời kinh ngạc đứng lên: "A?" - Cùng lúc đó, trong phòng bên cạnh của cục cảnh sát.

Một người đàn ông, mặc một thân cảnh phục, như là cổ tình, áo sơ mi phía trong không có cài cúc cửa áo, mặt trên ba cái cúc áo bung ra, lộ ra da thịt màu lúa mì gợi cảm.

Đôi mắt sắc của anh hơi hơi híp, khỏe môi mang theo ý cười, tựa vào trên ghế, đem chân để ở trên bàn, cầm đi động gọi điện thoại, âm thanh mang theo chút tà mị: "Tôi nói thật, cậu vậy mà lại gọi điện thoại cho tôi? Có phải là muốn tôi hay không?" Đối diện truyền đến âm thanh Hứa Mộc Thâm trong trẻo nhưng lạnh lùng, "Ninh Tà, chỗ cũ." Ninh Tà lập tức ngồi thẳng người, "Ông trời của tôi, cậu hôm nay còn mời tôi uống rượu? Mặt trời mọc phía tây sao? Cậu có chuyện gì buồn sao? "Đừng nói nhảm, tôi cho cậu nửa tiếng." Ninh Tà lập tức mở miệng: "OK! Coi như cậu lòng nóng như lửa đốt muốn gặp tôi, tôi sẽ lập tức đi tới.

Cậu đừng nóng vội, tắm rửa sạch sẽ chờ tôi...

"Nói còn chưa xong, đầu dây bên kia lập tức cúp điện thoại.

Ninh Tà bĩu môi, đứng lên, đáng người cao lớn, lộ ra phần hơi thờ bức bức người.

anh cảm lấy áo khoác, chuẩn bị đi ra ngoài, thì cửa có tiếng gõ.

"Mời vào." Có cảnh sát tiến vào, "Ninh đội trưởng, muốn đi ra ngoài sao?" "Tình nhân nhỏ không thể đợi được muốn gặp tôi, ời, đều do tôi mị lực quá lớn." Cảnh sát khỏe miệng co rút, tay đưa văn kiện cho Ninh Tà: "Vụ án này có chút không biết xử lý thế nào, Ninh đội trưởng xem qua một chút.

Cô ấy nói cái gì mà chuyên gia khuyên nhủ tiểu tam rút lui...." Ninh Tà cảm lấy văn kiện, thu lại tác phong không đứng đắn vừa rồi, biến thành con người nghiêm túc.

anh nhanh chóng đem vụ án nhìn qua một lần, sau đó đem hồ sơ ném cho cảnh sát viên: "Nghề nghiệp này là cái gì? Nghe cũng chưa từng nghe qua, gạt người phải không? Hơn nữa nơi đây là cục cảnh sát, việc gì phải điều tra thân phận.

Mang Giai Giai này đi xét nghiệm vết thương, điều tra lấy chứng cứ, nếu thật sự là người này làm, vậy cứ thuận theo nước chảy đi, nếu không phải, thì giữ lại người." Cảnh sát viên gật đầu: "Vậy hiện tại, hai người kia phải làm sao bây giờ?" Ninh Tà phát tay, "Bảo bọn họ kêu người đến nộp tiền bảo lãnh, sau đó chờ kết quả, có kết quả rồi nói sau." Cảnh sát viên đứng thẳng thân thể, "Phải." "Ồi trời, tôi phải nhanh lên, nếu không tiểu tình nhân không thấy toi lập tức muốn chết thì phải làm sao bây giờ?" Xử lý xong chính sự, Ninh Tà quay lại đáng về không đứng đắn, vừa nói xong liền đi nhanh ra ngoài.

Lái xe trên đường, đi tới cái nơi gọi là "Chỗ cũ"-----quán bar tư nhân anh dừng xe đi vào.

Liếc mắt nhìn một cái, liền thấy Hứa Mộc Thâm ngồi ở một góc sáng sủa, đang buồn bực uống rượu.

Người đàn ông về mặt lạnh lùng xa cách, mang theo bên mình một nỗi cô quạnh ngàn dặm.

Cậu ta là một người luôn luôn ngạo mạn, giờ phút này lại có vài phần cô đơn cùng khổ sở.

Ninh Tà bước tới, cởi áo khoác vứt trên ghế sofa, "Ồi, Tôi không phải chỉ tới chậm một phút đồng hồ sao? Nhìn bộ dáng cậu bị vứt bỏ này..." Hứa Mộc Thâm thân nhiên nhượng mắt.

Lập tức anh không dám đùa giỡn nữa, hi hi cười giải thích, "Tôi đây là bị một cái vụ án vướng ở chân, nói cho cậu nghe, trên thế giới này đúng là loại nghề nghiệp nào cũng có! Ngày hôm nay nắm, cậu, cáo một người phụ nữ khác, còn tự xưng là chuyên gia khuyên nhủ tiểu tam rút lui? Mà tên cũng thật kì quái, cùng họ với cậu, tên là gì nhỉ..Tiểu Tiểu?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cừ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Một lời nói làm bùng tỉnh cơn mê

Hứa Mộc Thâm từ trong phòng đi ra, liên tục đi nhanh về phía trước.

Anh không biết vừa rồi bản thân bị làm sao, lúc cô vừa hôn tới, anh vậy nhưng có cảm giác, có chút..

Khó có thể kháng cự.

anh trong lòng rất phiền muộn, khuôn mặt u ám

Trên người đàn ông thờ ra cảm xúc thô bạo, làm cho người lái xe, đều cảm giác được khủng bố.

Đi theo giám đốc lâu như vậy, chưa từng thấy anh tức giận như vậy bao giờ.

Nhưng mà...Mới vừa rồi còn tặng di động cho Hứa tiểu thư đó sao? Như thế nào lại tức giận rồi? Đang tự hỏi, Hứa Mộc Thâm liền lên xe.

Lái xe thờ cũng không dám thờ mạnh, sau đó nghe được anh nói một câu: "Đi quán bar." Tài xế ngây ngẩn cả người, nhìn di động của chính mình đang có bảy tám cuộc gọi từ thư kí công ty, vẫn là lấy dừng khí, trong lòng run sợ hỏi: "Giám đốc, phía công ty bên kia..." "Hội nghị dời đến ngày mai." Tài xế...Tài xế một câu cũng không dám nói.

Trước khi tiếp quản công ty, đây vẫn là lần đầu tiên giám đốc vắng mặt trong cuộc họp hội nghị trọng đại.

Rất cuộc đã xảy ra chuyện gì a? Đợi ở quán bar, Hứa Mộc Thâm không nói một lời, liền liên tục uống rượu.

Hình dáng cô gái hiện lên ở trước mắt.

Cô hoạt bát, thông minh.

Cô cũng tốt bụng, hồn nhiên.

Cô bướng bỉnh, kiên cường.

Cô tính tình không bình thường, khó nắm bắt.

Một hình dáng phụ nữ này, làm cho anh nhìn không thấu.

Hứa Mộc Thâm nắm chặt chén rượu.

Trước mắt anh hiện lên hình ảnh của ngày hôm nay, làm cho tâm anh đều xoắn lại thành một chỗ.

Sau đó anh mắng cô ấy, ánh mắt cô nhìn chăm chăm chính mình, mang theo đoạn tuyệt, xa cách.

Như kiểu từ nay về sau, cùng anh phân rõ ranh giới.

Không đúng...Hai người bọn họ vẫn rất xa cách, bất kể là ở thời điểm nào? anh nhìn ánh mắt của cô, luôn mang theo một chút giao hoạt, còn mang theo một chút tín nhiệm.

Vậy mà một chút tín nhiệm đó, ngày hôm nay hoàn toàn tan rã.

Nghĩ đến đây, trong lòng anh càng thêm buồn bực.

anh bung chén rượu trước mắt, ngửa đầu uống một ngụm lớn.

Sâu trong nội tâm anh, thực ra rất mong cô không phải cái loại tiểu tam.

Nhưng là lúc đó cô với Giai Giai ở trong ghế tự mình thừa nhận, hơn nữa...Thật sự là không thể tưởng tượng được lý do, cô có thể cùng Giai Giai và Kim tiên sinh dây dưa một chỗ.

Đến tận lúc Ninh tà đến.

"...Tự xưng là chuyên gia khuyên nhủ...Tên là Tiểu Tiểu? anh tay nắm chén rượu khẽ run lên, nước rượu đều sánh ra ngoài.

Sau đó, anh lập tức ngừng đầu, khiếp sợ nhìn về phía Ninh Tà, một đôi mắt đen sâu thẳm, trong giọng nói có cảm giác có ba phần run rẩy, "Cậu nói cái gì?" Ninh Tà hoảng sợ.

anh sợ hãi lui về phía sau: "Tôi đi-tôi, tôi dám đùa giỡn lúc cậu không khóc?" Hứa Mộc Thâm nhìn anh, "Vụ án kia." Ninh Tà sững sốt, "A?" "Tên gọi là gì?" Ninh Tà phản ứng trong chốc lát, lúc này mới ý thức được, "Hứa Tiểu Tiểu a! Là chuyên gia khuyên nhủ tiểu tam rút lui." Một lời nói làm tỉnh cơn mê.

Hứa Tiểu Tiểu...Chuyên gia, khuyên, nhủ, tiểu, tam, rút, lui! Công việc này, tuy là lần đầu tiên nghe nói, nhưng trong một khoảnh khắc này, anh đột nhiên liền hiểu ra, hôm nay Hứa Tiểu Tiểu nhìn anh với ánh mắt.

Cái này là do trong lời nói của anh đem tới sự bị thương, khiếp sợ, kinh ngạc, không dám tin, rồi lại có chút ngang ngược, toàn thân dựng lên gai nhọn, ánh mắt chống cự.

Hứa Mộc Thâm lập tức đứng lên, "Cô ấy đang ở đâu?" Ninh Tà: "Cục cảnh sát a.

đang chờ người nộp tiền bảo lãnh?" Hứa Mộc Thâm không nói hai lời, áo khoác cũng không thèm lấy, đi thẳng ra ngoài cửa.

Ninh Tà:...

Haiz... anh sao lại đột nhiên bị cho leo cây rồi?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 65: Ai tới nộp tiền bảo lãnh cho cô

Giữ cục cảnh sát.

Giai Giai được bạn bè tới nộp tiền bảo lãnh.

Vừa ra đến cửa, đặc ý lờm Hứa Tiểu Tiểu một cái.

Cô ta trong ánh mắt mang theo hận thù, "Tôi sẽ cho cô biết, cùng tôi tranh Kim tiên sinh thì có kết cục gì! Nếu đủ thông minh trong lời nói, cô tốt nhất nên mở lời từ mình rồi khỏi!" Hứa Tiểu Tiểu nhìn cô ta, không nhận được cười.

Giai Giai tức giận kêu to: "Cô cười cái gì? Cô nhìn lại mình đi, ngay cả bạn bè thân quen đều không có! Gặp chuyện không may đến cả một người tới nộp tiền bảo lãnh cũng không có, cô lấy cái gì cùng tôi tranh!" Lời này vừa nói ra, Hứa Tiểu Tiểu sùng sốt.

Trong lòng không hiểu sao lại xót xa.

Đúng vậy, cô tại sao lại đem bản thân đả động tới tình trạng này? Đã xảy ra chuyện gì, mà ngay cả một người bạn thân cũng không có.

Cô cúi đầu, thoáng chốc cười khổ.

Cảnh sát để bảo cô gọi điện thoại, tìm người đến tiền hành nộp tiền bảo lãnh, cô vẫn duy trì trầm mặc.

Điện thoại không ở trên người, điện thoại của đồng nghiệp cô căn bản là không nhớ.

Từ nhỏ đến lớn, cô thế để cô nhớ được một dãy số, ít ỏi không có bao nhiêu.

Giai Giai đi rồi, có một cảnh sát viên lại đi tới, "Hứa tiểu thư, cô nên suy nghĩ lại, cho dù nghĩ ra một dãy số cũng được a, cô chẳng lẽ thật sự muốn ở bên trong cục cảnh sát ngăn ngó cả đêm sao?" Lời này, làm cho Hứa Tiểu Tiểu nhủ mảy.

Đương nhiên là không thể được.

Cô nếu không liên lạc với người bên ngoài, chỉ sợ không ai biết cô bị bắt giam, như vậy thì cô đều không ra được.

Nghĩ đến đây, cô cắn môi, "Tôi sẽ thử xem." Cảnh sát đem điện thoại đưa cho cô.

Hứa Tiểu Tiểu xoắn xuýt một hồi, cuối cùng vẫn ấn xuống dãy số nhớ kỹ trong lòng nhiều năm-----số điện thoại của viện trưởng.

Điện thoại rất nhanh được kết nối, Hứa Tiểu Tiểu nhẹ nhàng thờ ra, "Viện trưởng, con là Tiểu Tiểu." Ngược lại không phải là giọng nói dịu dàng quen thuộc, mà là một giọng nói mang theo vẻ chán ghét: "Hứa Tiểu Tiểu? Cô có chuyện gì?" Hứa Tiểu Tiểu khuôn mặt lạnh lùng, "Lương Mộng Nhân, tôi tìm viện trưởng có việc, cô mau đưa điện thoại cho bà ấy." "Viện trưởng đang ngủ, cô có chuyện gì thì nói cho tôi biết, tôi sẽ giúp cô chuyển lời cho bà ấy." Hứa Tiểu Tiểu gất gao nắm chặt tay.

Tìm lại một lần nữa đau nhói.

Một loại cảm giác cô đơn bị vứt bỏ tràn ngập toàn thân thể.

Rõ ràng, cô cùng với viện trưởng cùng nhau lớn lên, rõ ràng viện trưởng trước đây, thích nhất chính là cô... Vậy mà bắt đầu từ khi nào, bà ấy dần rời xa? Cô bỗng chốc cười khổ, đột nhiên nhân ra có cố gắng cũng không có ý nghĩa gì.

Nhưng mà, hình như có chút không thích hợp.

Hứa Tiểu Tiểu bỗng dưng nhớ tới cái gì, lập tức mở miệng: "Lương Mộng Nhân, cô không phải dọn khỏi cô nhi viện rồi sao? Như thế nào lại cùng viện trưởng ở cùng một chỗ?" Lương Mộng Nhân cười lạnh, "Bởi vì, tôi hôm nay thân thể không thoải mái, cho nên viện trưởng đến chăm sóc tôi!" Hứa Tiểu Tiểu nắm chặt điện thoại, bỗng nhiên cười lạnh đứng lên, "Cô chắc không biết, tôi đang ở cục cảnh sát?" Bên kia điện thoại hình như có chút không ngờ, cô sẽ hỏi như vậy, chợt, Lương Mộng Nhân liền ngượng ngùng mở miệng: "Cô nói cái gì vậy, tôi nghe không hiểu." Nhưng trong lòng Hứa Tiểu Tiểu lại lập tức hiểu ra.

Cô không nói lời nào, Lương Mộng Nhân liền nhin không nổi, cô ta cười lạnh nói một câu, "Đúng, tôi biết cô ở cục cảnh sát, hiện tại cần người đến nộp tiền bảo lãnh! Nhưng mà viện trưởng hiện tại đang ngủ, bà ấy mệt, tôi làm sao có thể nhẫn tâm đánh thức bà ấy đây? Hoặc là cô xem xem, nếu không cô tìm người khác, rồi đến sáng ngày mai, viện trưởng tỉnh ngủ, tôi nói cho bà ấy.

Hứa Tiểu Tiểu, tôi đã bị cô nhi viện đuổi đi, bây giờ khuất nhục sống trong một căn phòng nhỏ, mà cô, ở trong cục cảnh sát một đêm, đã tính là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 66: Tôi không đi

"Mộng Nhân ơi, điện thoại của ai đó?" Lương Mộng Nhân đang nói, phía đối diện truyền đến giọng nói của viện trưởng.

"A, viện trưởng, không có gì, người mệt mỏi như vậy mau đi ngủ đi..."

Tút tut.

..

"Điện thoại bị Lương Mộng Nhân trực tiếp cắt đứt.

Hứa Tiểu Tiểu biết, cho dù có quay lại khóa khư, Lương Mộng Nhân chắc chắn đã muốn tắt điện thoại.

Cô đứng tại chỗ, buông bà vai.

Bộ dáng kia làm cảnh sát viên cũng đau lòng. "Hứa tiểu thư, trừ bỏ người này, sẽ không có người thân khác sao?" Khác, có thể nhớ kỹ một số điện thoại, còn có một người nữa, nhưng người kia.....Hứa Tiểu Tiểu lắc đầu, đưa điện thoại di động cho cảnh sát viên, "Không sao, không có bằng chứng qua 24 giờ, cũng sẽ tự động thả tôi ra, không phải sao?" Nói xong câu đó, cô liền cúi đầu, đi về trong phòng.

Cô ngồi ở trên giường, ôm đầu gối, vùi đầu vào, bà vai khẽ động Nhưng mà cô không phải khóc, cô là đang cười Đòi người của cô, thật sự rất buồn cười.

Hơn hai mươi năm, tất cả những người thân thực sự trong cuộc đời, đều rời khỏi cô.

- Khi Hứa Mộc Thâm đi vào cục cảnh sát, nhìn đến bộ dáng kia.

Cô ấy đem bản thân cuộn mình ở trong góc, cả người co lại thành một khối nhỏ.

Giống như là cả thế giới, chỉ còn một người là cô.

Tìm anh thất lại, giống như vừa mới hít một ngụm khí lạnh vào người, ngay cả phổi cũng đều run rẩy một cái.

anh đứng một chỗ, trong lúc nhất thời, không biết nên làm cái gì bây giờ.

Cảm xúc áy náy, như nước lũ tràn qua đê, nhấn chìm anh.

anh làm sao có thể mắng cô chứ! Cô rõ ràng nói, để giải thích cho anh....Nhưng mà anh lại không nghe, làm tổn thương cô ấy quá sau sắc.

Hứa Mộc Thâm nhìn chăm chăm cô như vậy rất lâu, vẫn không nói gì, cảnh sát viên đi tới, liền nhin không được mở miệng: "Hứa tiểu thư, có người đến nộp tiền bảo lãnh cho cô." Có người đến nộp tiền bảo lãnh cho cô? Chẳng lẽ là...viện trưởng? Hứa Tiểu Tiểu trước mắt sáng ngời, chậm rãi nâng đầu lên, nhưng nhìn đến chỗ cửa, là một bóng người cao lớn sừng sững như núi.

Cô có cảm giác bản thân nhìn lầm rồi, chớp chớp đôi mắt, nhìn lại, người đứng ở đó quả thực là Hứa Mộc Thâm.

Ánh mắt cô sáng lên, sau đó lại chìm xuống u ám, rồi bỗng chốc cười chế giễu, mang theo một bộ dáng châm chọc.

Cô nhìn ánh mắt của Hứa Mộc Thâm, có chút lạnh như băng, mang theo xa cách: "Vẫn đi là ông lớn a!" Lời này vừa nói ra, cô liền nhìn về phía trước, không hề nhìn anh, giống như đang giận dữ, "Tôi không cần anh nộp tiền bảo lãnh cho tôi, dù sao tôi cũng rất dọa người, không phải sao? Ngài lớn yên tâm, tôi sẽ không nói cho người khác tôi cùng Hứa gia có quan hệ đâu." Lời này, làm cho trán Hứa Mộc Thâm xẹt qua vài vạch đen.

Nhưng mà tốt xấu gì cô cũng đã nói chuyện với chính mình.

anh nhìn cô, hỏi: "Cô có đi hay không?" "Tôi không đi!" Hứa Tiểu Tiểu ngang bướng mở miệng, sau đó cả người liền lui về phía sau giường, hai tay đặt ở phía sau đầu, "Tôi đột nhiên cảm thấy ở nơi này rất tốt." Cảnh sát viên nhìn hai người, ho khan một tiếng. "Cái này, Hứa tiểu thư, cô vẫn là nên đi thôi." "Tôi không muốn." Cô vô cùng cố chấp.

Ánh mắt Hứa Mộc Thâm ngày càng trầm, "Mở cửa." Cảnh sát viên khó hiểu mở cửa phòng ra.

Hứa Mộc Thâm liền đẩy cửa ra, bước đi vào, đi tới trước mắt Hứa Tiểu Tiểu.

Hứa Tiểu Tiểu cảnh giác đứng lên, "Anh muốn làm gì? Nơi này là cục cảnh sát, nếu anh dám đánh người ở cục cảnh sát...A!" Lời còn chưa nói xong, cô liền cảm thấy một trận xoay chuyển trời đất, đợi cho tinh thần phục hồi lại, đã bị Hứa Mộc Thâm ôm vào trong ngực.

Người đàn ông không nói hai lời, ôm cô đi nhanh ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Lặng lẽ thay đổi

Trên thân người đàn ông mang theo hơi thở của cây cỏ, còn kèm theo mùi rượu nhàn nhạt, pha lẫn cùng một chỗ, thế nhưng hít vào lại vô cùng dễ chịu.

Nhưng mà...Đây không phải là trọng điểm! Trọng điểm là, cô sao lại bị ôm đi ra? Lúc Hứa Tiểu Tiểu phục hồi lại tinh thần, thì đã bị ôm ra bên ngoài cục cảnh sát.

Cô theo bản năng giãy dụa: "Anh muốn làm gì? Buông! Tôi nói, tôi không đi!" Nhưng mà chút giãy dụa của cô, đối với sức lực của Hứa Mộc Thâm, dường như nhỏ bé không đáng kể.

Hứa Mộc Thâm cố chấp ôm cô, cảm giác được cô gái ngọc ngà vài cái, sau đó cũng dừng lại, anh liền đi nhanh đến chỗ chiếc xe.

Đang đi tới, đột nhiên cảm giác được trong lòng ngực có một vùng ướt sũng ẩm áp, anh vội vàng cúi đầu.

Nhờ ánh trăng, có thể thấy được khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của cô, trong đôi mắt những giọt lệ rơi đầy trên mặt, nước mắt dần dụa, khiến cô có nhìn có vẻ bất lực.

Hứa Mộc Thâm lập tức luống cuống, anh đứng lại, "Cô..." Câu nói kế tiếp, lại không biết nên nói cái gì.

anh ở trong giới kinh doanh, luôn đánh đầu tanhg đó, không có gì cần nói, nếu nói một sẽ không có hai.

Nhưng giờ phút này, khi cô khóc, lại làm anh không biết làm sao.

Hứa Tiểu Tiểu không muốn khóc, bởi vì khóc không bao giờ có thể giải quyết được vấn đề, ngược lại còn có đáng về rất yếu đuối vô dụng.

Nhưng mà vào giờ phút này, cô thật sự nhin không được.

Cô nức nở, nước mắt làm thế nào cũng không ngừng được.

Tất cả ụy khuất, cùng với tiếng khóc này, lập tức trút hết ra.

Cô giống như là một đứa nhỏ bị oan ức, "Oa" một tiếng, khóc lớn lên.

Giờ đêm lất phất.

Hứa Mộc Thâm nhìn chăm chăm cô.

Đường như đã không có âm thanh nào khác trên thế giới, không có người khác.

Chỉ có cô.

Thậm chí ngay cả khóc, cũng rất thoải mái, rất kiêu ngạo.

Hứa Mộc Thâm cảm thấy có điều gì đó ở tận đáy lòng, vào giờ phút này, có một thứ gì đó lặng lẽ thay đổi.

Nhưng mà cụ thể là cái gì, chính anh cũng không biết.

anh chỉ biết là, nếu có thể làm cho cô gái này cười, có thể để cô trở lại giống như trước kia, nếu vậy anh sẵn sàng làm bất cứ chuyện gì.

Không biết qua bao lâu, cô hình như cũng đã khóc đến mệt mỏi.

Cô nức nở, dùng tay áo lau nước mắt.

Một hành động thô lỗ như vậy, nếu như là trước kia, anh chắc chắn sẽ không muốn nhìn, nhưng bây giờ lại thấy có vài phần đau lòng.

anh vội vàng mở cửa xe, lấy khăn tay đưa cho cô.

Hứa Tiểu Tiểu không nhận lấy, nhưng mà thân thể cô vài phần lão đảo.

Hứa Mộc Thâm vội vàng đỡ cô, dùng giọng điệu thương lượng, ôn tồn nhỏ nhẹ hỏi: "Chúng ta lên xe trước, được không?" Buổi tối không ăn cơm, khóc đến bây giờ, hơn nửa miệng vết thương cũng không tốt, hình như ra máu quá nhiều, đầu Hứa Tiểu Tiểu lúc này có chút choáng váng.

Nghe nói như thế, không có cự tuyệt, cũng không có đáp ứng, lại cảm giác được Hứa Mộc Thâm đỡ cô lên xe, cô cũng không có gãy dựa.

Đến khi ngồi ở ghế sau, cô liền lập tức lui người về phía sau, tuyên bố cùng anh bảo trì khoảng cách.

Hứa Mộc Thâm nhìn thấy, ánh mắt ngày một trầm

Sau đó, anh thấy cô nhìn ra bên ngoài cửa sổ, không muốn nói chuyện với anh.

Đúng lúc này, tiếng chuông di động đột nhiên vang lên.

anh theo bản năng cầm máy lên nghe.

Sau đó mới ý thức được, bản thân đang cầm di động, hình như của Hứa Tiểu Tiểu làm rơi ở trong xe? Đang tự hỏi, chợt nghe trong điện thoại truyền truyền đến giọng nói của Lương Mộng Nhân: "Hứa Tiểu Tiểu, viện trưởng đã muốn ngủ! Cô vẫn nên tìm người khác nộp tiền bảo lãnh cho mình đi, nói cho cô biết....Viện trưởng từ nay về sau chính là mẹ của tôi, còn đối với cô, không có quan hệ gì nữa! Cô hãy tránh xa chúng tôi một chút, có nghe không?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Tình cảm của anh

Hứa Mộc Thâm nghe nói như thế, ánh mắt liền trầm xuống, trên người bỗng nổi lên một nỗi tức giận.

anh quay đầu nhìn về phía cô, chỉ có thể nhìn thấy phía sau lưng của cô.

anh đã nói, cô bị giam giữ trong nhiều giờ, tại sao lại không có ai đến nộp tiền bảo lãnh cho cô.

Hóa ra không phải cô không gọi điện thoại tìm người, mà là đã gọi điện thoại cho ai đó....anh cảm thấy di động, cảm kéo căng, trực tiếp hỏi: "Cô là ai?" Người trong điện thoại hơi sững sờ, theo bản năng hỏi: "Anh là ai?" Ngay sau đó, đột nhiên tỉnh ngộ, "Là cảnh sát phải không? Anh cảnh sát, nói cho anh biết, Hứa Tiểu Tiểu này trong lòng mưu mô, lớn lên từ nhỏ ở cô nhi viện, thích nhất đánh nhau, cho nên tôi thấy chuyện của người kia, nhất định là do cô ta đánh, các anh thích xử lý thể nào liền xử lý thể ấy, đừng cho cô ấy một chút khoan hồng, nếu không tôi sợ cô ấy không thay đổi được.

Hứa Mộc Thâm nướ càng lạnh hơn, "Tôi hỏi, cô là ai?" "Tôi, tôi là bạn bè cùng lớn lên trong cô nhi viện với cô ấy, tôi tên là Lương Mộng Nhân, nếu các anh cần tôi cung cấp cái gì, tôi có thể phối hợp." Phối hợp, đến trừng phạt Hứa Tiểu Tiểu? Hứa Mộc Thâm rử mắt, trực tiếp cúp điện thoại.

Sau đó anh quay đầu, lại phát hiện cô từ đầu đến cuối không có quay đầu lại, đầu cô tựa trên cửa sổ, thân thể ôm lại với nhau, hình như là..

.Đang ngủ.

Hứa Mộc Thâm lập tức quay đầu nhìn về phía tài xế, "Tắt điều hòa đi." "Vâng." anh cởi áo khoác của mình, muốn khoác lên cho cô.

Nhưng mà bàn tay đang ở giữa không trung, bỗng nhiên dừng lại động tác.

anh nhớ đến thời điểm cô dùng ánh mắt kháng cự nhìn anh, rồi rầm một chút, vẫn đặt áo khoác xuống.

Thời điểm Hứa Tiểu Tiểu tỉnh lại đã là sáng sớm hôm sau.

Cô mở to mắt ngơ ngác nhìn lên trần nhà một lúc lâu, lúc này mới ý thức được bản thân đang ở trong phòng ngủ.

Tối hôm qua trong lúc mơ mơ màng màng, cô nhớ rõ hình như bị một người ôm rất lâu.

Khi Hứa Mộc Thâm ôm cô, cô có ấn tượng, nhưng vì quá mệt mỏi, làm thế nào cũng không mở được mắt, buồn ngủ, cuối cùng vứt bỏ giấc mộng.

Bây giờ, cô có chút đau đầu, mắt cũng sưng phù.

Hứa Tiểu Tiểu thờ dài.

Cô đứng lên, rửa mặt xong, liền phát hiện trong phòng ngủ trên bàn trà có bày mấy quả trứng chim.

Đây là.

..

Hứa Tiểu Tiểu nhú mày, đi tới cầm lên, bắt đầu chườm lên mắt.

Xoa vài vòng, cảm giác mắt thoải mái được rất nhiều, lúc này mới đứng dậy bước xuống lầu.

Một ngày mới, bắt đầu một công việc mới.

Ít nhất chuyện tối hôm qua, đầu tiên phải đối phó, nếu Giai Giai cứ vu cô đánh, như vậy chuyện tình tiếp theo sẽ rất phiền toái.

Hứa Tiểu Tiểu nghĩ như vậy, liền nhận được điện thoại của cục cảnh sát: "Hứa tiểu thư, phiền cô đến cục cảnh sát một chút." - Cục cảnh sát.

Khi Hứa Tiểu Tiểu đi tới, Giai Giai cầm trong tay chính là giấy tờ khám nghiệm vết thương, kiêu ngạo nhìn cô nói: "Thấy chưa? Cái này có thể làm cô bị giam giữ ít nhất mười lăm ngày! Nếu như cô không thừa nhận, thì vẫn bị giam giữ một tháng! Hứa Tiểu Tiểu nhú mày.

Cô thờ dài, ý muốn thuyết phục Giai Giai: "Giai Giai, cô làm như vậy, nếu Kim tiên sinh biết, ông ấy sẽ tức giận.

Cô tốt nhất liền dừng tay lại..." Giai Giai bỗng chốc cười lạnh, "Cô nói cái rắm! Chú sẽ không trách tôi, dù sao chú yêu tôi như vậy! Tôi chờ, tôi chờ cô bị giam giữ một tháng, tôi sẽ cướp chú về!" Hứa Tiểu Tiểu:....

Người phụ nữ này bị tẩu hỏa nhập ma sao? Đang tự hỏi ở trong lòng, một giọng nói vang lên: "Này, ai thế a, cứ ở trong cục cảnh sát là có thể thay bọn cảnh sát chúng tôi quyết định sao?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Nhân chứng?

Nghe nói như thế, Hứa Tiểu Tiểu lập tức quay đầu, mắt bỗng dưng sáng lên.

Người đến, một bộ dáng vô cùng đẹp trai, khuôn mặt kia so với nhóm ngôi sao cũng không thua kém.

Đôi mắt đào hoa nổi lên vẻ tà ác, làm cho cả người anh vô cùng không đứng đắn.

anh nhếch miệng tươi cười làm cho người ngoài cảm thấy vô cùng...Thiếu muối.

anh từng bước một đi tới, rõ ràng là một bộ quần áo đơn giản nhất, lại lộ ra vài phần ngang ngạnh.

Giai Giai nhìn đến ngây người, cô ta nhìn chăm chăm Ninh Tà, nửa ngày sau mới hồi phục lại tinh thần, "Anh là ai?" Có cảnh sát viên lập tức mở miệng: "Đây là Ninh đội trưởng của chúng tôi." Giai Giai lập tức bày ra một bộ dáng oan ức, "Ninh đội trưởng, anh tới thật đúng lúc, anh nhất định phải làm chủ cho tôi! huhu cô ta đánh tôi, anh xem trên người tôi còn có vết thương..." Nói đến đây, cô ta đem tay áo giơ lên, trên đó là một vùng xanh tím.

Ninh Tà liền chep miệng hai tiếng: "Thật sự rất thê thảm a!" Giai Giai đột nhiên thấy nguwoif cùng phe với mình, hưng phấn nói: "Đúng, đúng! Ninh đội trưởng, vậy cô ta sẽ chịu hình phạt như thế nào? Ninh Tà vuốt cằm, giả bộ nghiêm túc tự hỏi: "Ừ, nếu kết thành tội danh, loại thương tích này, có thể bị giam giữ hai tháng nhì?" Hứa Tiểu Tiểu nhú mày, có chút không nhìn thấu được lời nói của Ninh Tà, nhưng mà nghe thế nào cũng thấy ác ý trong lời nói, cô lập tức mở miệng nói: "Nhưng mà bây giờ, mấy người không có chứng cứ." Giai Giai bỗng nhiên giễu cợt, "Ai nói? Tôi tìm được một người bán hàng ở câu lạc bộ, anh ta có thể chứng minh, cô ta đánh tôi!" Giai Giai nhìn về phía người đang đứng bên cạnh: "Anh nói xem, có đúng là cô ta đánh tôi hay không!" Hứa Tiểu Tiểu lúc này mới chú ý tới, bên cạnh Giai Giai có một người đang đứng.

Đồng tử cô co lại.

Thật không ngờ, Giai Giai vậy mà lại tìm người đến giả bộ nhân chứng.

Cô nhú mày, chợt nghe người kia mở miệng nói: "Tôi, tôi làm việc ở cây lạc bộ, tôi, tôi tên là A Kiện, tôi có thể làm chứng là cô đánh Giai Giai tiểu thư." Nói xong liền cúi đầu, không dám nói thêm nữa.

Hứa Tiểu Tiểu liền từng bước tiến lên, "A Kien, nguy tạo chứng cứ là trái pháp luật! Anh không thể nói dối! Huống chi, lúc ấy chỉ có hai chúng tôi ở trong phòng, anh làm sao có thể thấy được tôi đánh cô ấy?" A Kien nghe nói như thế, sợ tới mức nhìn Giai Giai nháy mắt một cái, sau đó mới mở miệng: "Tôi, tôi vừa đúng lúc đi giao đồ ăn, thấy Giai Giai tiểu thư bước vào phòng, sau đó liền nghe được bên trong truyền ra tiếng đầm đá, tôi, tôi liền nhìn nhìn trộm một chút..." Thật đúng là không có sơ hở.

Hứa Tiểu Tiểu tức giận không biết nên nói cái gì.

Cô gắt gao nắm chặt tay, bây giờ có nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch? "A Kien, tôi nói lại một lần nữa, nguy tạo chứng cứ là trái pháp luật." A Kien bị cô nhìn, sợ tới mức lùi về sau mấy bước.

Giai Giai tiến lên từng bước, cạnh trước mặt A Kien, "Hứa Tiểu Tiểu, cô định làm gì? Có muốn uy hiếp nhân chứng sao? Ninh đội trưởng, anh không quan tâm à?" Ninh Tà lập tức ho khan hai tiếng, "Hứa... Tiểu Tiểu tiểu thư, không cần nổi nóng như vậy!" Giai Giai càng thêm đắc ý, ánh mắt đều phát sáng, "Ninh đội trưởng, bây giờ đã có đầy đủ chứng cứ, có phải nên cho cô ta một hình phạt?" Hứa Tiểu Tiểu nắm chặt tay, nhủ thầm.

Chỉ thấy Ninh Tà tiến lên từng bước, đôi mắt đào hoa dừng ở trên người Hứa Tiểu Tiểu và Giai Giai nhìn mấy lần, rồi dừng ở trên người A Kien, "Bây giờ tôi tuyên bố...A Kien nguy tạo chứng cứ, giam giữ mười lăm ngày!" Giai Giai nhìn chằm chằm Hứa Tiểu Tiểu trong mắt hiện lên tia đắc ý, nhưng mà khi nghe xong lời nói của Ninh Tà, nụ cười liền lập tức đông cứng trên mặt!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 70: Tôi có thể theo đuổi cô không?

"Cái gì?" Giọng nói của Giai Giai lập tức trở nên bén nhọn, "Ninh đội trưởng, anh có nói sai rồi không?" Hứa Tiểu Tiểu cũng chấn kinh rồi.

Cô còn tưởng rằng, chuyện hôm nay chắc chắn không thể trốn thoát.

Cũng không có nghĩ đến, sự việc lại đột nhiên đảo ngược lớn như vậy? Thế giới này, biến hóa khôn lường? A Kien bị dồn ép, "Ninh, Ninh đội trưởng, tôi, tôi không có nguy tạo chứng cứ, tất cả lời tôi nói đều là sự thật!" Ninh Tà mỉm cười tà ác, "A Kien, tôi hỏi anh, anh làm việc ở câu lạc bộ, cụ thể là làm công việc gì?" A Kien sững sốt, ấp úng mở miệng: "Tôi, tôi làm công việc lật vật." "Ninh Tà thu hồi nụ cười trên mặt, cả người nháy mắt có cảm giác mười phần áp bức, "Trung Kien, nam, 22 tuổi, hiện tại đang làm lật vật ở câu lạc bộ, cụ thể là làm công việc rửa bát, giúp đầu bếp đảo món ăn.

Tôi liền hỏi anh, với công việc như vậy, làm sao có thể đi giao đồ ăn?" Một câu nói làm cho sắc mặt A Kien và Giai Giai tái nhợt.

Câu lạc bộ sắc màu quản lý rất nghiêm khắc, nếu không Hứa Mộc Thâm cũng sẽ không thường xuyên tới nơi đó thảo luận buôn bán làm ăn.

Mà Giai Giai mua chuộc một người phục vụ, nhưng mà nhân viên ở đó ra giá quá cao, cô ta căn bản là không thể mua chuộc nổi, cuối cùng chỉ có thể tìm A Kien.

Nhưng mà không thể ngờ tới, lại bị Ninh Tà nhìn thấu! A Kien hai chân mềm nhũn, ngã ngồi trên ghế, không dám nói nữa.

Mà Giai Giai miệng lại đóng chặt, không dám nói cái gì.

Ninh Tà hài lòng nhìn bộ dáng của bọn họ, lại nở nụ cười, "Bây giờ, Giai Giai tiểu thư còn điều gì để nói không?" Giai Giai nuốt nước miếng, "Không, không có gì..." Ninh Tà lúc này mới gật đầu, "Hứa Tiểu Tiểu tiểu thư không có đánh Giai Giai tiểu thư, cho nên thả ra vì vô tội, Giai Giai tiểu thư có ý kiến gì không?" Giai Giai lắc đầu.

Ninh Tà lúc này mới nhìn Hứa Tiểu Tiểu một cái, sau đó xoay người bước đi.

Đội khi bước vào văn phòng, anh lúc này mới đem áo khoác cởi ra, tùy ý ném lên trên sofa, sau đó cầm lấy di động, gọi một số điện thoại: "Thật sâu sắc..." "Còn nói như thế một lần nữa, lần sau tôi lập tức cắt lưỡi cậu." Ngừ khí lạnh như băng, khiến cho Ninh Tà cảm giác được đầu lưỡi truyền đến luồng mát lạnh, anh lập tức ho khan hai tiếng, "Cái kia, anh trai, chuyện của cậu, tôi làm rất tốt ~" "Ừ." "Ừ?" Anh trai, tôi làm cho cậu chuyện này, cậu cũng phải thưởng cho tôi đôi chút chứ? Trong ngăn tủ nhà cậu có một chai Lafite 82 năm." "Thái độ phục vụ người dân là việc của cậu, Còn có việc gì?" Ninh Tà:.....! Cho nên anh tối hôm qua bị leo cây, hôm nay lại làm một việc vô ích? Ninh Tà sờ cằm, "Anh trai, ánh mắt không tồi a?" "A?" "Tôi hôm nay nhìn kĩ cô gái kia, đôi mắt sáng lên! Đáng người thật con mẹ nó đẹp! Trách không được tại sao núi băng ngàn năm cũng rung động, hắc hắc hắc.

...".....Đó là em gái tôi." "Ồi trời? A, kia nếu là em gái, tôi có thể theo đuổi cô ấy không?" Trả lời Ninh Tà là âm thanh "Đồ đồ" Hứa Mộc Thâm cúp điện thoại.

Ninh Tà khó hiểu buông điện thoại, sao lại có cảm giác, anh ta có chút mất hứng? - Hứa Tiểu Tiểu đi ra khỏi cục cảnh sát, còn quay đầu lại, cảm nhận được chuyện hôm nay, lộ ra một chút bất thường.

Dù sao, loại sự việc A Kien nguy tạo chứng cứ này, đều cần điều tra lấy chứng cứ? Nhưng mà Ninh đội trưởng kia, làm thế nào mà biết chắc được như vậy? Cô đột nhiên nghĩ đến, tối hôm qua, Hứa Mộc Thâm cũng được mời đến...anh làm sao biết cô ở cục cảnh sát, chẳng lẽ hôm nay Ninh đội trưởng giúp cô bởi vì...

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 71: Chính là chuyện cô làm

Chỉ có một lý do này, có thể giải thích quá khứ.

Cô cũng sẽ không tự suy đoán cho rằng, Ninh Đội đối với cô một lòng một dạ. Trong lòng lập tức sinh ra một chút cảm xúc cảm động.

Ngày hôm qua, Hứa Mộc Thâm hiểu lầm cô như vậy, cô thật sự rất tức giận, rất tổn thương. Chính là người đàn ông này.....

Cô hít sâu một hơi.

Hứa Tiểu Tiểu, cô không thể không có tiền đồ như thế! Anh ta bắt quả chính là tát một cái đau, rồi cho một trái táo ngọt. Nghĩ đến đây, cô đề xuống rồi loạn trong lòng. Vừa ngẩng đầu, lại nhìn thấy viện trưởng cùng Lương Mộng Nhân đứng ở phía trước, nhìn cô chăm chăm.

Hứa Tiểu Tiểu nắm lấy nắm tay, rồi mới làm như không có việc gì, đi tới trước mặt viện trưởng. Cô cười cười với viện trưởng.

Lương Mộng Nhân liền mở miệng: “Tôi đến nói với viện trưởng chuyện cô bị giam giữ, viện trưởng liền chạy tới nộp tiền bảo lãnh cho cô, xem ra hiện tại, cô là không có việc gì?”

Hứa Tiểu Tiểu hí hí mắt, gật gật đầu. Cô đang muốn mở miệng nói chuyện, viện trưởng lại bỗng nhiên mở miệng: “Tiểu Tiểu, con không làm công việc này, được không?”

Hứa Tiểu Tiểu sùng sốt. Viện trưởng nhìn chăm chăm cô: “Không nên làm người thứ ba, nói thì dễ nghe, nhưng còn không phải là giúp đỡ những người đàn ông lừa gạt vợ mình? Tiểu Tiểu, cái chuyện này, điểm chính là ảnh hưởng đến đạo đức, phụ nữ vốn đã không chịu nổi, con còn làm như vậy, tuy rằng có thể kiếm tiền, chính là con.”

Câu nói kế tiếp, viện trưởng chưa nói. Hứa Tiểu Tiểu từ ánh mắt của bà cũng đã đọc hiểu là ý gì. Bà khinh bỉ cách làm của chính mình, bà căng đối với nhân cách của chính mình, sinh ra nghi ngờ.

Hứa Tiểu Tiểu vốn còn cho rằng, chính mình đã quen với việc viện trưởng không thích cô, chính là giờ khắc này, vẫn có cảm giác không khí trong ngực như là bị lấy đi, bị đè nén khó chịu. Cô nhìn chăm chăm viện trưởng, trong cổ họng có chỗ cứng lại, nửa ngày sau, cô mới câu môi cười: “Viện trưởng, con làm ra chuyện này, cũng là đạo đức của chính mình, bị án tử, cũng không phải tùy tiện bị, con đều sẽ.”

Nói còn chưa dứt lời, Lương Mộng Nhân liền dùng lời lẽ chính nghĩa mở miệng: “Hứa Tiểu Tiểu, cô nói nhiều như thế, còn không phải là vì tiền? Cô làm ra chuyện này, một cái án tử, là có thể kết thúc tất cả?! Chính là cô có biết hay không, cô làm như vậy, ảnh hưởng ít nhiều đến người vô tội?”

Ba người đều không có nhìn đến, một chiếc xe màu đen chậm rãi vừa tiến vào. Hứa Mịch Thâm lái xe, anh tới đón Hứa Tiểu Tiểu, chỉ là không nghĩ tới vừa mới đến, liền thấy được tình huống ba người đang giảng co. Anh hí hí mắt, ngừng xe ở bên cạnh, nghe được Lương Mộng Nhân chỉ trích, mắt anh nhúu lại, tay đặt ở trên cửa xe, đang định đi xuống, lại đột nhiên thấy Hứa Tiểu Tiểu cười lạnh một cái. Động tác của anh dừng lại.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn hai người trước mặt, vĩnh viễn đều là có đạo đức cao cả, tới chỉ trích cô. Chính là hai người căn bản không biết sự tình bên trong.

Di động của cô bỗng nhiên vang lên, Hứa Tiểu Tiểu cúi đầu nhìn thoáng qua, trực tiếp bấm nghe điện thoại, án loa ngoài. Đối diện truyền đến một giọng phụ nữ mang theo mệt mỏi: “Hứa tiểu thư, chuyện chồng tôi cùng Giai Giai, tiến triển đến trình độ nào rồi?”

Hứa Tiểu Tiểu trả lời: “Cô Kim, trước mắt có tiến triển, cô yên tâm, tôi sẽ chuẩn bị thật tốt.”

Cô Kim thờ dài: “Ừ. Chồng tôi cùng Giai Giai, quả thật chỉ là một đêm kia uống quá nhiều, Giai Giai liền ăn vạ anh ta, hiện tại uy hiếp đòi chết đòi sống bắt anh ta cùng tôi ly hôn, chúng tôi cũng không có cách nào. Cô nhất định phải giúp tôi bảo vệ gia đình này, khuyên can Giai Giai.”

Hứa Tiểu Tiểu nâng đầu, nhìn về phía viện trưởng cùng Lương Mộng Nhân chằm chọc.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Hứa Tiểu Tiểu không then với trời đất!

Hứa Tiểu Tiểu nhìn hai người trước mặt, chậm rãi mở miệng nói vào di động: “Cô Kim, chuyện nhỏ này cô yên tâm, tôi nhất định sẽ giúp cô làm được.”

Cô Kim giọng điệu có điểm trầm trọng: “Vậy làm phiền cô.”

Hứa Tiểu Tiểu tắt điện thoại, cô ngẩng đầu lên, nắm chặt di động, nhìn về phía viện trưởng cùng Lương Mộng Nhân.

Rồi cô mới mở miệng nói từng câu từng chữ: “Hứa Tiểu Tiểu tôi không cha không mẹ, không có người dạy dỗ, chính là đời này, tôi làm bất kì chuyện gì, đều không then với trời đất.”

Nói xong câu đó, cô liếc mắt nhìn Lương Mộng Nhân một cái, xoay người liền đi ra ngoài.

Viện trưởng ngốc ngốc đứng tại chỗ, môi ni non, muốn nói cái gì, chính là nhìn bóng dáng Hứa Tiểu Tiểu, đột nhiên cảm thấy chính mình có nói gì, đều là phí công.

Bà lại một lần nữa hiểu lầm Hứa Tiểu Tiểu, nghi ngờ nhân cách Hứa Tiểu Tiểu.

Lương Mộng Nhân nhìn thoáng qua cảm xúc rối rắm viện trưởng, mày liền nhăn lại, cô đột nhiên kêu một tiếng: “Hứa Tiểu Tiểu!”

Hứa Tiểu Tiểu ngừng lại bước chân, không quay đầu. Lương Mộng Nhân đi lên phía trước một bước, chỉ vào cô mở miệng nói: “Viện trưởng nói như thế với cô, đều là vì tốt cho cô. Chúng ta hai người từ nhỏ đều là đi theo viện trưởng lớn lên, bị viện trưởng nói vài chuyện xảy ra, cô làm bộ đáng như vậy là chuyện như thế nào đây?”

Viện trưởng cũng lập tức thờ dài, mở miệng nói lời thăm thía: “Tiểu Tiểu, ta cung cấp nuôi dưỡng con cùng Mộng Nhân đến đại học, là hy vọng các con có thể lớn lên thành tài, chính là sau khi tốt nghiệp đại học, con nhìn chuyện con làm, tất cả mọi người đều không thể lý giải, lại xem Mộng Nhân, hiện giờ là một nhà thiết kế, ở chỗ cao có tiếng làm thiết kế, tương lai vô hạn, hiện tại ta nhắc tới cô ấy với người khác, tất cả mọi người đều tỏ ra hâm mộ. Con liền không thể tìm công việc nào chính thức hay sao?”

Công việc chính thức?

Hứa Tiểu Tiểu nheo mắt lại. Sờ dĩ, công việc của cô, bà lại xem như không phải chuyện chính thức? Cô cúi thấp đầu xuống.

Viện trưởng luôn đông dài, từ nhỏ đến lớn, cô cũng đã nghe được không ít răn dạy. Chính là trước kia viện trưởng, ít nhất sẽ không bắt công nhiều như thế, hiện tại. Có phải hay không Lương Mộng Nhân có đánh rắm cũng thơm?

Cô đột nhiên cảm thấy, cùng bọn họ tranh chấp, đều là làm việc vô dụng. Cho nên cô một câu cũng không nói, lại lần nữa bước chân đi ra, ngửa đầu ưỡn ngực ra ngoài.

“Hứa Tiểu Tiểu, chúng tôi cùng cô đang nói chuyện, đây là thái độ của gì của cô?”

Lương Mộng Nhân vẫn luôn kiêu ngạo với công việc của mình, bị viện trưởng nói sau này có tương lai vô hạn, chờ xem Hứa Tiểu Tiểu chê cười, nhưng không nghĩ thế nhưng từ đầu tới cuối cô ta đều không nói gì mà rời đi, nhện không được kêu một tiếng, nhưng mà Hứa Tiểu Tiểu vẫn không dừng lại bước chân, trực tiếp rời khỏi cục cảnh sát.

Hứa Mộc Thâm ngừng xe ở bên cạnh, lại đang nghe đến cuộc đối thoại của mấy người này, con người trầm xuống, đúng là hợp ý anh.

Vừa vặn Hứa Gia Kỳ có một công ty con, Hứa Mộc Thâm nhớ rõ công ty này, bởi vì năm trước bọn họ có một khoản thiết kế rất hay, cuối năm ở đại hội, rất được khen ngợi. Hứa Mộc Thâm khởi động xe, rời khỏi cục cảnh sát.

Lương Mộng Nhân thấy xe anh, nhện không được dò hỏi: “Viện trưởng, đây chẳng phải là xe của anh Hứa sao? Anh ấy tới cục cảnh sát làm gì?”

Viện trưởng nhăn nhau mày.

Cô lời muốn nói, bà chưa nói. Thứ nhất, lúc trước khi Hứa Tiểu Tiểu bị đưa đến cô nhi viện, nhà họ Hứa chỉ đích danh cô cho bà, phải chăm sóc thật tốt, hơn nữa người này bị gia đình cô gia thế ghét bỏ, chính là không thể nói ra bên ngoài.

Thứ hai, hai đứa nhỏ cùng nhau lớn lên, Lương Mộng Nhân nếu phát hiện Hứa Tiểu Tiểu hiện tại thành đại tiểu thư nhà họ Hứa, như vậy cô nhất định sẽ có tâm lý ghen tị. Không biết vì cái gì, viện trưởng trong lòng sinh ra một tia lo âu.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Cô bị đuổi việc rồi!

Hứa Mộc Thâm lái xe, ở trên đường chậm rãi chạy. Ánh mắt anh dừng lại trên thân hình xinh đẹp nhỏ bé lại kiên cường kia. Ánh mắt lại trầm xuống, anh nghĩ đến mới vừa rồi, Hứa Tiểu Tiểu đứng ở chỗ đó nói ra câu nói kia: “..... Làm cái gì, đều không thẹn với trời đất!”

Cô gái kia làm anh cảm thấy có không thể dời mắt ra khỏi người cô. Không hiểu sao một mình cô, lại có thể nói lên lời nói dũng cảm như vậy!

Mà vừa rồi, viện trưởng cô nhi viện hiểu lầm nhân cách cô không tốt, cô tức giận như vậy, vậy mà chính mình hiểu lầm cô là cái người thứ ba, cô có phải hay không càng tức giận?

Nghĩ đến đây, Hứa Mộc Thâm nhíu mày. Anh cầm lấy di động, tìm kiếm bên trong một hồi lâu, rốt cuộc mới tìm được số điện thoại người phụ trách thiết kế, lúc này mới ấn nút điện. Điện thoại kết nối, đối diện truyền đến một giọng nam mười phần kiêu ngạo vang lên: “Ai đó?”

Giọng điệu không tốt lắm.

Hứa Mộc Thâm rừ mắt: “Tôi, Hứa Mộc Thâm.”

“..... Hứa tổng? Ngài tìm tôi có chuyện gì vậy?” Đối diện giọng điệu lập tức liền từ ông nội biến thành cháu nội.

Hứa Mộc Thâm trầm mặc một chút, lúc này mới mở miệng: “Hôm nay có phải làm việc?”

“Vâng, đúng vậy.”

“Hiện tại có phải đang làm việc ở công ty?”

“Vâng, đúng vậy.”

“Lương Mộng Nhân trong thời gian làm việc lại ra ngoài làm việc tư, xin nghỉ sao?”

“A? Cô ấy không ở trong công ty sao?”

Hứa Mộc Thâm rừ mắt: “Hứa thị không cần công nhân thủ đoạn gian dối như vậy.”

-

Rời khỏi cục cảnh sát, viện trưởng vẫn luôn thất thần, sợ sẽ xảy ra chuyện gì, bà thúc giục Lương Mộng Nhân: “Mộng Nhân, con mau đi làm đi.”

Lương Mộng Nhân đỡ cánh tay bà: “Viện trưởng, không có việc gì, con đưa người đi cô nhi viện, lại quay về làm.”

Viện trưởng thở dài: “Không cần, ta tự ngồi xe đi cô nhi viện thì được rồi. Con đang trong thời gian làm việc, ra tới ngoài này làm việc khác không tốt lắm.”

Lương Mộng Nhân không thêm đề ý xua tay: “Không có việc gì, nghề này của chúng con đều như vậy, làm thiết kế tương đối dễ dàng. Cấp trên không hay truy cứu, không có việc gì.”

Viện trưởng lại có cảm giác hoảng loạn trong lòng. Bà thúc giục nói: “Được, con vẫn là đi làm đi, mau đi đi.”

Lương Mộng Nhân thấy viện trưởng nói như thế, không hề kiên trì: “Được rồi, con vừa vặn hôm nay có bản thảo thiết kế, muốn đuổi con, thì con đi làm, người chú ý an toàn.”

Cô xoay người muốn đi, viện trưởng gọi cô lại: “Đây là một trăm đồng tiền, con kêu taxi đi, đón xe buýt nhiều vất vả.”

Lương Mộng Nhân cầm tiền, đi đến ven đường, đánh xe taxi rời đi. Chờ đến khi cô rời đi, viện trưởng lúc này mới đi tới trạm xe buýt, đón xe buýt.

Nửa giờ sau, Lương Mộng Nhân đi tới trong công ty. Cô thoải mái đi đến chỗ làm việc của mình, đi đến một nửa đường, vừa vặn thấy được giám đốc phụ trách. Lương Mộng Nhân cười tùm tùm chào hỏi: “Luu tổng.”

Lưu tổng lại nhìn chăm chăm cô: “Lương Mộng Nhân, cô đi làm cái gì?”

Lương Mộng Nhân vươn tay, chạm chạm tóc: “Tôi đi phòng vệ sinh, Lưu tổng, người tìm tôi có chuyện gì sao?”

Lưu tổng cười như không cười: “Phòng vệ sinh? Đi vào phòng vệ sinh, đi hai giờ?”

Lương Mộng Nhân sắc mặt cứng đờ, rồi lúc này mới tiến lên một bước, làm nũng mở miệng nói: “Lưu tổng, tôi không phải ám chỉ có việc tư sao, liền đi ra ngoài một chút, ha ha.”

Trước kia, khi cô đi đến cô nhi viện, cũng là bộ dạng này, thường xuyên ra ngoài. Nhưng chỉ cần hoàn thành công việc, trong công ty liền sẽ không truy cứu. Cô cho rằng lần này cũng giống nhau, chính là trăm triệu không nghĩ tới Lưu tổng nghe được lời này, trực tiếp rũ mắt, một bộ dáng không cảm xúc: “Lương Mộng Nhân, cô bị đuổi rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Không tiếp!

Lương Mộng Nhân ôm đồ đạc của chính mình, lúc đứng ở ngoài cửa công ty, còn cảm thấy chính mình như đang nằm mơ. Nghành thiết kế, bất kể ai học thiết kế, đều tha thiết muốn làm ở chỗ này. Cô năm đó có thể được vào đây, vẫn là bởi vì.....

Cô cho rằng, đời này của cô, như thế nào cũng có thể so với Hứa Tiểu Tiểu tốt hơn. Chính là lại không có nghĩ đến, vừa mới ở trước mặt Hứa Tiểu Tiểu khoe ra, lúc này đã bị đuổi rồi?

Cô dờ dẫm đứng ở chỗ đó, phản ứng đầu tiên không phải kế tiếp làm sao bây giờ, không phải kế tiếp muốn tìm công việc gì, mà là nếu chuyện này bị Hứa Tiểu Tiểu biết, sẽ cười nhạo cô như thế nào?

Cô đi đến ven đường, gọi xe, rồi mới thẳng đến cô nhi viện. Đi tới cô nhi viện, đẩy mạnh cửa phòng.

Viện trưởng đang dạy bọn nhỏ đọc sách, thấy cô cùng đồ đạc ôm trong lòng ngực, cả người đều chấn kinh: “Mộng nhân, con, con đây là xảy ra chuyện gì?”

Lương Mộng Nhân lúc này mới như là tìm được linh hồn của chính mình, nhẹ buông tay, đồ đạc của cô rơi xuống đất.

Cô cắn môi, nước mắt nhỏ giọt xuống dưới: “Viện trưởng, con bị đuổi rồi..... Ô ô ô.....”

-

Hứa Tiểu Tiểu sau khi rời khỏi cục cảnh sát, liền thẳng đến phòng làm việc của mình. Chẳng sợ trên đùi vết thương còn chưa lành, chính là chuyện công việc này, đích xác không thích hợp lại kéo dài.

Tới công ty rồi, lại phát hiện chỉ có một cô bé vừa mới vừa tốt nghiệp ở đây, thấy cô lập tức đứng thẳng thân thể: “Chị Tiểu Tiểu, chị đã đến rồi.”

Hứa Tiểu Tiểu gật đầu: “Cô bé, Lý Hoành đâu?”

Trong công ty chỉ có ba người, trước mặt là cô bé Diệp Tư Nghiên, còn có một người đàn ông, tên Lý Hoành.

Diệp Tư Nghiên nghe được lời này trực tiếp lắc đầu: “Không biết, mấy ngày nay vẫn luôn thần thần bí bí, không biết làm cái gì.”

Lời này vừa nói ra, chỗ cửa liền truyền đến âm thanh Lý hoành: “Chị Tiểu Tiểu, tôi giúp công ty chúng ta tìm một khách hàng lớn!”

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu, liền nhìn đến Lý hoành một thân mùi rượu bay vào, đi đường đều lao đảo qua lại, đi tới trước mặt Hứa Tiểu Tiểu, trực tiếp mở miệng nói: “Chị Tiểu Tiểu, tôi hôm nay, chính là đi giúp chị nói chuyện với khách hàng lớn! Người này, rất giàu có! Anh ta hiện tại có ba người tình, ba người tình nháo đến túi bụi, chỉ cần chúng ta có thể giúp anh ta ổn định ba người này, hơn nữa không nói cho vợ anh ta, như vậy chúng ta sẽ bắt được chuyện tốt.....”

Nói xong, anh ta vươn một bàn tay. Diệp Tư Nghiên mắt sáng ngời: “Năm vạn?”

Lý Hoành lắc đầu: “Năm mươi vạn!”

“Cái gì?” Diệp Tư Nghiên hút một ngụm khí lạnh: “Sao nhiều vậy?”

“Người cực nhiều tiền!” Lý Hoành nói xong, liền nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu: “Chị Tiểu Tiểu, hợp đồng tôi đều đã đóng dấu, chỉ cần chị ký tên, tiền có thể đưa trước một nửa!”

Nói xong, hào khí vạn trượng đem hợp đồng lập tức để lên trên bàn.

Hứa Tiểu Tiểu bình tĩnh nhìn anh ta, rồi mới rũ mắt, tầm mắt dừng trên hợp đồng kia.

Nửa ngày sau, môi cô gọi lên, vươn tay, đem hợp đồng cầm lấy tới, nhìn kỹ một lần.

Lý Hoành cầm lấy một cái bút đưa cho cô: “Chị Tiểu Tiểu, nhanh lên ký tên đi!”

Hứa Tiểu Tiểu nhìn anh ta một cái, rồi mới bỗng nhiên dùng sức.

“Xích!” Hợp đồng bị cô xé thành hai nửa.

Cô đem hợp đồng ném vào trên bàn, phát ra một tiếng “Bang!”, dọa Diệp Tư Nghiên cùng Lý Hoành nhảy dựng.

Rồi sau đó, cô liền híp mắt, nhìn bọn họ, vẻ mặt nghiêm khắc mở miệng nói: “Lý Hoành, cậu có phải hay không quên quy định của công ty?”

Lý Hoành sững sốt.

Hứa Tiểu Tiểu mở miệng: “Điều thứ năm, tự nguyện tìm người thứ ba, hơn nữa giấu giếm vợ, không tiếp.”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cừ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Quả nhiên là cô!

Lý Hoành lập tức mở miệng: “Chị Tiểu Tiểu, không cần cô chấp như thế được không? Vợ anh ta cũng không phải tốt lành gì, nhà giàu bên trong có bao nhiêu tình cảm? Vợ anh ta cũng ở bên ngoài chơi đùa, chúng ta cũng không xem như tổn hại đến lợi ích của vợ anh ta, chúng ta.....”

Lời còn chưa nói dứt, bị Hứa Tiểu Tiểu đánh gãy: “Chúng ta làm công việc này, vốn dĩ dễ dàng chịu xã hội lên án, nếu còn không giữ mình trong sạch, nghiêm khắc kiểm chế bản thân, sau này chúng ta sẽ trở thành đối tượng cho xã hội công kích. Huống hồ, chúng ta làm bất luận chuyện gì, đều phải không làm thất vọng lương tâm chính mình. Bọn họ chơi lại hung, chúng ta cũng không thể trở lại ngược.”

Lý Hoành nghe xong bị nghẹn, nửa ngày sau mới cười lạnh một chút: “Làm như vậy, lúc nào mới có thể kiếm được tiền?”

Hứa Tiểu Tiểu sắc mặt lạnh đi: “Lý Hoành, ngày mai cậu có thể không cần tới đây làm.”

Lý Hoành hoảng sợ: “Vì cái gì? Chỉ bằng chuyện này? Nhưng không phải không tiếp sao?”

Khóe môi Hứa Tiểu Tiểu gọi lên nét cười, cô nhìn chằm chằm Lý Hoành, “Vì cái gì, trong lòng cậu không phải rõ ràng lắm sao?”

Lý Hoành ánh mắt lập loè vài cái.

Hứa Tiểu Tiểu trực tiếp mở miệng nói: “Tôi lần đầu tiên thấy Giai Giai, hẹn gặp mặt ở Mỹ Sắc, cái bụng to mới vừa vào cửa, cô ta liền kêu người đánh tôi, nhìn bộ dáng kia, rõ ràng liền xác định tôi không phải mang thai. Tôi lúc ấy liền cảm thấy kỳ quái, bất quá không nghĩ nhiều, tưởng kỹ thuật diễn của mình không đúng chỗ, bị xem nhìn ra hết.”

Cô chăm chọc cười cười, nhìn sắc mặt Lý Hoành lập tức tái nhợt, tiếp tục nói: “Lần thứ hai, tôi hẹn anh Kim ở Mỹ Sắc nói án tử, chính là Giai Giai lại chuẩn xác chạy vào muốn đánh tôi, tôi liền biết sự tình không thích hợp.”

“Thẳng đến ngày hôm qua, anh Kim lại lần nữa hẹn tôi, tôi chỉ nói cho một mình cậu thời gian cùng địa điểm, chính là Giai Giai lại tới một lần nữa, thuyết minh này, người tiết lộ tin tức, chính là cậu!”

Lý Hoành nháy mắt nói không ra lời. Diệp Tư Nghiên trừng lớn mắt, kinh ngạc nhìn anh ta: “Lý Hoành, anh như thế nào có thể làm như vậy! Chị Tiểu Tiểu đối tốt chúng ta như thế, anh như thế nào có thể phản bội chúng ta?”

Sắc mặt Lý Hoành xanh mét, nửa ngày sau đột nhiên đứng lên: “Đi thì đi, tìm nhiều có như thế, còn không phải đem anh Kim án tử không cho tôi tiền? Tôi từ bỏ còn không được sao, tôi đi!”

Nói xong, liền hoảng loạn đi ra ngoài. Diệp Tư Nghiên nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu, hỏi ra rất nhiều nghi vấn: “Chị Tiểu Tiểu, anh ấy, anh ấy vì cái gì làm như thế? Anh ấy đem tin tức bán cho ai? Giai Giai nếu biết chị là người thứ ba giả mạo, không cần thiết tìm anh ta mua tin tức nha! Người mua tin tức, rốt cuộc là vì cái gì a?”

Vì cái gì.....

Cô chăm chọc cười cười, đối với Diệp Tư Nghiên mở miệng nói: “Chị cùng em tìm hiểu.”

Hai người lặng lẽ đi theo sau lưng Lý Hoành, thấy anh ta đi xuống lầu, rồi mới cầm lấy di động, không biết nói cái gì, cảm xúc liền kích động đón taxi. Hứa Tiểu Tiểu cùng Diệp Tư Nghiên liếc nhau, hai người cũng chặn lại một chiếc xe taxi, đi theo.

Thực mau, Lý Hoành liền đến vị trí hẹn, đó là một cái khu dân cư hoang phế cũ nát. Anh ta đứng ở chỗ đó, nôn nóng chờ đợi. Hứa Tiểu Tiểu cùng Diệp Tư Nghiên tìm một vị trí không nhìn thấy, lặng lẽ nhìn bọn họ.

Không biết qua bao lâu, một chiếc xe taxi lại lần nữa chạy lại đây. Chợt, một thân hình đi xuống xe.

Lý Hoành nhìn đến cô, cảm xúc lập tức kích động, đi qua một phen kéo lấy cánh tay cô.

Mà Hứa Tiểu Tiểu, đang xem đến người này, nắm tay gắt gao nắm chặt lên.

Quả nhiên là cô —— Lương Mộng Nhàn!!

Cô cầm lấy di động, mở camera ghi hình.

Lần này, cuối cùng cô cũng bắt được chứng cứ!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cừ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Viện trưởng

Lý Hoàng nhéo Lương Mộng Nhân, dường như sức lực mạnh quá sợ cô sẽ bỏ chạy: “Hiện tại tôi bị đuổi rồi, tôi mặc kệ, cô phải chịu trách nhiệm nha! Đã đáp ứng cho tôi tiền, cô cần thiết phải cho tôi!”

Lương Mộng Nhân về mặt ghét bỏ nhìn anh ta: “Tôi hiện tại cũng bị đuổi rồi, tôi đi đâu đòi tiền cho anh?”

Lý Hoàng hung ác mở miệng: “Tôi mặc kệ, cô đáp ứng cho tôi tiền cần phải cho tôi! Nếu không, tôi liền đi tố giác cô! Cô không phải để ý nhất là viện trưởng sao? Nếu làm bà biết cô là một người như thế nào, xem bà ta sau này sẽ đối với cô như thế nào?!”

Lương Mộng Nhân nghe được lời này, sắc mặt trắng nhợt. Hiện tại công việc đã không có, nếu viện trưởng đối với cô không tốt, như vậy kế tiếp nhặt từ muốn như thế nào quá a.

Cô gắt gao nắm lấy nắm tay: “Anh cũng phải cho tôi thời gian, tiền tôi sẽ chậm rãi đưa cho anh.”

Lý Hoàng lúc này mới gắt đầu: “Đây chính là cô nói, tôi cho cô thời gian ba ngày, cô trước hết đưa cho tôi một vạn, nếu không, đừng trách tôi không khách khí!”

Nói xong câu đó, anh ta buông Lương Mộng Nhân ra, trực tiếp chạy lấy người.

Lương Mộng Nhân nhẹ nhàng thở ra, đứng tại chỗ nhìn bóng dáng Lý Hoàng, nắm chặt nắm tay, có cảm giác nhục nhã, qua thật lâu, cô mới rời đi.

Chờ đến hai người đi trước đi sau hết một lượt, Hứa Tiểu Tiểu nhìn đi động ghi hình, neho lại mắt. Phụ nữ này, không phải thích ở trước mặt viện trưởng biểu hiện trong sáng, cao thượng sao? Hiện tại có video, cô ta còn có cái gì để nói?

Hứa Tiểu Tiểu vừa định đến nơi đó, đi động liền vang lên, cô bấm nghe, đối diện truyền đến thanh âm viện trưởng: “6 giờ con có rảnh tới cô nhi viện một lát được không?”

Hứa Tiểu Tiểu hai mắt nhìn đi động, cô đang định tìm cơ hội đi tìm viện trưởng, hiện tại viện trưởng liền tới tìm cô. Vừa vặn.

Cô gắt đầu: “Được a.”

Lại cùng Diệp Tư Nghiên thảo luận một chút xử lý anh Kim án tử như thế nào, Hứa Tiểu Tiểu nhìn nhìn thời gian, liền kêu taxi đi cô nhi viện.

Xuống xe chỗ cửa cô nhi viện, cô kêu vang trước cửa. Bảo vệ trông cửa giúp cô kêu viện trưởng, viện trưởng liền làm một khuôn mặt, nhàn nhạt đối với cô mở miệng: “Con đã đến rồi.”

Hứa Tiểu Tiểu cảm thấy biểu cảm của viện trưởng, tựa hồ có điểm không thích hợp, cô gắt gắt đầu.

Viện trưởng xoay người đi vào trong cô nhi viện: “Cùng ta đi.”

Hứa Tiểu Tiểu đi theo sau lưng bà, lúc bước qua bồn hoa trong viện, cô còn dừng dừng bước chân. Trước kia cô, nghịch ngợm nhất, thường xuyên đem hoa trong bồn hoa hái xuống, cho các bạn nhỏ đem mang ở trên đầu, còn lại sẽ đem hệ rễ cánh hoa tách ra, dính ở trên lỗ tai làm hoa tai. Viện trưởng nhìn cô, luôn là tức lại oán, lại không có biện pháp gì với cô. Ban ngày cảm thốc đánh cô, buổi tối liền sẽ ôm cô, nhìn miệng vết thương khóc.

Cô không biết nhà người khác mẹ con ở chung như thế nào, chính là mỗi buổi tối, cô nhìn viện trưởng lúc khóc, chẳng sợ miệng vết thương đau đớn, vẫn là cười mở miệng: “Viện trưởng, con không đau, thật sự.”

Trẻ nhỏ cô nhi viện, miễn cảm đa nghi. Cô kỳ thật làm nhiều chuyện xấu như vậy, bất quá là muốn được viện trưởng chú ý đến. Sau này, cô cùng viện trưởng quan hệ liền càng ngày càng tốt.

Trẻ nhỏ khác, đều sẽ dần dần được nhận nuôi, chỉ có cô cùng Lương Mộng Nhân, trước sau không có ai nhận nuôi.

Nghĩ đến đây, Hứa Tiểu Tiểu nhìn về phía bóng dáng viện trưởng.

Nhiều năm đi qua như thế, lưng bà, sớm đã cong cong. Tự nhiên, trong lòng liền lo một chút.

Mang theo cảm xúc này, cô đi theo viện trưởng đi tới trong phòng bà.

Cửa phòng đóng lại, bà quay đầu, muốn nói đến chuyện gì, trước mắt lại bỗng nhiên nhoáng lên!

“Bang!”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Lấy độc trị độc

Trên má truyền đến cảm giác nóng rát đau đớn, Hứa Tiểu Tiểu còn chưa kịp phản ứng đã xảy ra cái gì. Cô theo bản năng duỗi tay che lại mặt bị đánh của chính mình, kinh ngạc lại khiếp sợ nhìn viện trưởng.

Viện trưởng toàn thân đều phát run, thanh âm mang theo âm rung: “Hứa Tiểu Tiểu, ta không nghĩ tới, thế nhưng con sẽ đối với Mộng Nhân như thế đuổi tận giết tuyệt! Ta biết các con không thích nhau, ta cũng biết sau khi con rời khỏi cô nhi viện, con cùng Mộng Nhân thường nháo đến không thoải mái. Nhưng dù có như thế nào, kia cũng là chị em cùng nhau lớn lên!”

Hứa Tiểu Tiểu cắn môi, khoang miệng dần dần chảy ra một hương vị tanh ngọt. Hẳn là khóe miệng bị đánh vỡ. Cô giật giật môi, đem máu trong miệng nuốt xuống, lúc này mới nhìn về phía viện trưởng.

Cô cau môi, khe động miệng vết thương, có hơi đau. Chính là cái đau này, cũng không bằng trong lòng đau. Cô châm chọc mở miệng: “Con lại làm cái gì?”

Dù sao mỗi lần tội danh đều là bị mạnh mẽ đổ trên đầu. Cô cố gắng kiềm nén thái độ, lại chọc giận viện trưởng, bà che lại ngực chính mình: “Cô đây là muốn tức chết tôi sao? Tôi thật

là không rõ, cô cùng Mộng Nhân đều là một tay tôi nuôi lớn, cô ấy ưu tú như vậy, tôi như thế nào liền dạy cô thành một người hư hại như thế?

Trái tim Hứa Tiểu Tiểu đột nhiên co rụt lại, cảm giác ngực lập tức dừng hẳn vào quá nhiều không khí, như là giấy tiếp theo làm cho cô liên phải nỗ lực.

Cô nhìn chăm chăm viện trưởng, nỗ lực đè nặng sự tức giận. Viện trưởng tiếp tục mở miệng: “Tôi đã sớm biết, cô được nhà họ Hứa đưa trở về, có nhà họ Hứa đứng phía sau, khẳng định phải làm vậy! Cô biết Mộng Nhân vì công việc này, phải nỗ lực bao nhiêu không? Lúc ấy tìm công việc, cô liền cùng cô ấy cùng nhau cạnh tranh cái công việc này, cô ấy được làm, cô bị đào thải, tôi biết trong lòng cô bất mãn, nhưng đây là vấn đề năng lực cá nhân! Tôi không nghĩ tới, cô thể nhưng sẽ xúi giục cậu Hứa một câu, liền không cần cô ấy! Hiện tại cô ấy bị đuổi rồi, cô vừa lòng?”

Viện trưởng từng câu từng chữ, đều như là dao nhọn hung hăng đâm vào trong lòng cô. Phẫn nộ, khổ sở, còn có không tin, đồng loạt cùng xuất hiện. Làm cô cảm giác như quá nhiều áp lực, như là sóng gió công biển, đem cô bao phủ.

Cô nắm chặt nắm tay, khẽ cười nói: “Như vậy, Lương Mộng Nhân bị công ty đuổi rồi?”

Viện trưởng nhìn chăm chăm cô: “Đừng nói với tôi là không biết!”

Hứa Tiểu Tiểu rũ mắt: “Đúng vậy, con không biết.”

Viện trưởng sùng sốt, “Không phải con?”

Hứa Tiểu Tiểu ngẩng đầu: “Giống cô ấy đánh cá ba ngày, phơi lưới hai ngày, thường xuyên thời gian đi làm lại trốn ra ngoài làm việc tư, bị đuổi rồi cũng không hiếm lạ? Lúc chuyện này xảy ra? Người hẳn là nói với con sớm một chút.”

Viện trưởng ngưng mi: “Buổi sáng hôm nay, ta hẳn là sớm một chút tìm con, chỉ cần cậu Hứa ra mặt…….”

Nói còn chưa dứt lời, lại bị Hứa Tiểu Tiểu lập tức đánh gãy: “Người hẳn là sớm một chút nói cho con, biết vậy giữa trưa con liền có thể ăn nhiều hơn hai chén cơm chúc mừng một chút, buổi chiều cũng có thể thoải mái đi chơi, khắp nơi mừng vui rồi, đúng hay không?”

Viện trưởng sắc mặt nháy mắt xanh mét: “Hứa, Tiểu, Tiểu!”

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chăm chăm viện trưởng. Trước khi tới cô nhi viện, cô còn muốn vạch trần gương mặt thật của Lương Mộng Nhân, làm viện trưởng đối với chính mình tin nhiệm lại, khôi phục tình cảm trước kia với viện trưởng.

Chính là hiện tại, cô lại đột nhiên cảm thấy, chính mình có ý tưởng này thực buồn cười. Có một số người, có lẽ căn bản đã không đáng cho cô vấn hồi lại. Nghĩ đến đây, cô trực tiếp xoay người, đi ra ngoài.

Mới ra cửa, vừa lúc nhìn thấy Lương Mộng Nhân tìm công việc trở về. Hứa Tiểu Tiểu thần sắc lạnh lùng, không nói hai lời, tiến lên một bước, xoay tròn cánh tay nhắm ngay mặt cô!

“Bang!”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Thiếu tôi, tôi sẽ đòi lại tất cả!

Hứa Tiểu Tiểu một bụng đầy lửa giận, đánh một cái tát này là dùng hết sức lực toàn thân.

Tay của cô tát đến nóng rát đau, càng đừng nói đến gương mặt Lương Mộng Nhân.

Lương Mộng Nhân bị một cái tát này, mạnh đến mức người té lăn trên đất, trên má lập tức sưng to lên. Cô cảm giác đầu óc đều ngốc đi, quay đầu lại liền nhìn thấy Hứa Tiểu Tiểu trên cao nhìn xuống cô.

Lương Mộng Nhân lỗ tai ù ù một chút, lúc này mới đột nhiên ý thức được chuyện gì xảy ra, cả người lập tức liền từ trên mặt đất nhảy dựng lên, hướng tới chỗ Hứa Tiểu Tiểu đi qua!

“Hứa Tiểu Tiểu, cô dám đánh tôi?!”

Hứa Tiểu Tiểu lắc mình lui về sau, vưon chân cản chân Lương Mộng Nhân một cái, Lương Mộng Nhân liền lảo nhữ ngã quỵ trên mặt đất.

“Phanh!”

Đầu cô ta, đập mạnh vào trên tường, đau đến nước mắt lập tức liền chảy ra.

Viện trưởng nghe được âm thanh bên ngoài, chạy ra, vừa ra khỏi cửa liền nhìn thấy tình huống này, bà nóng giận kêu lên chói tai: “Hứa Tiểu Tiểu, cô làm cái gì vậy?!”

Hứa Tiểu Tiểu không để ý đến bà, lại đối với Lương Mộng Nhân ngã nằm trên mặt đất từng câu từng chữ hiện ngang mở miệng nói: “Lương Mộng Nhân, tôi nói cho cô biết, sau này, bà đánh tôi một cái, tôi trả cô mười cái!”

“Còn có, đừng ở công ty tôi cho người vào làm tay trong. Lý Hoàng đã bị tôi đuổi rồi! Chuyện các người gặp mặt, tôi cũng biết, nếu tôi rảnh rỗi một chút, có thể đi kiện cô một cái tội trộm bí mật của công ty!”

Lương Mộng Nhân sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt: “Cô, cô nói vậy cái gì? Tôi căn bản không biết cô đang nói cái gì.”

Hứa Tiểu Tiểu câu môi, cầm lấy di động, đem video Lương Mộng Nhân cùng Lý Hoàng gặp mặt mở ra, cô nhìn viện trưởng: “Đây là cảm nhận của người, lúc nào cũng tự hào về cô ấy nhất! Nói cho người biết, cô ấy căn bản không phải người thuần khiết như vậy!”

Viện trưởng xem video xong sùng sốt, bà khiếp sợ, không thể tin tưởng nhìn về phía Lương Mộng Nhân: “Mộng nhân, này, đây là chuyện như thế nào?”

Lương Mộng Nhân cắn môi: “Viện trưởng, con.....”

Hứa Tiểu Tiểu chầm biếm một chút, đánh gãy lời cô ấy nói.

Thật sự là lười ở chỗ này tiếp tục xem bọn họ diễn kịch. Thần sắc cô lạnh băng, trong ánh mắt mang theo tự tin cùng chế nhạo: “Lương Mộng Nhân, chuyện trước kia, tôi sẽ nhất nhất tính rõ ràng với cô! Bôi nhọ tôi, thiếu tôi, tôi đều sẽ đòi lại tất cả!”

Nói xong câu đó, cô liền nhanh rời đi.

Hứa Tiểu Tiểu đứng ở trên đường phố, gió đêm thổi sợi tóc cô rối loạn. Ánh mắt cô, lại nhìn phía trước. Buổi tối thành phố S, đèn nê ông lập loè. Cảnh tượng nơi nơi đều phồn hoa chói lóa.

Cô đứng ở chỗ đó, lại cười khổ một chút. Viện trưởng giống như mẹ, nuôi cô từ nhỏ đến lớn, cho nên cô vẫn luôn ôm ảo tưởng đối với viện trưởng, cảm thấy bà chỉ là bị Lương Mộng Nhân che mắt.

Chính là chuyện hôm nay, lại làm cô thật sự nản lòng. Cô sai rồi, cô không nên lúc nào cũng mang theo chờ mong. Cô vрон tay, đụng nhẹ vào khóe môi, đau đớn truyền đến, hẳn là sưng lên. Cô thở dài, xoay người về nhà.

-

Hứa Mộc Thâm thấy Hứa Tiểu Tiểu bình yên từ cục cảnh sát rời đi, liền không đi theo cô nữa. Anh về tới công ty. Buổi chiều có mấy chuyện, xử lý một ít việc nhỏ, chờ đến giờ tan tầm, luôn luôn là người thích tăng ca, hôm nay lại cảm thấy có điểm nôn nóng.

Anh dứt khoát đứng lên: “Về thôi!”

Về đến nhà, tầm mắt anh liền như có như không ở trong phòng, tìm kiếm thân hình ai đó. Cũng không biết cô hôm nay sẽ như thế nào? Tự hỏi, nghe được bên ngoài truyền đến tiếng bước chân kéo dài, vừa nghe liền biết là cô, anh làm bộ dường như không có việc gì ngồi trên sofa ở phòng khách, xem báo chí, chính là, lúc tầm mắt rơi xuống trên mặt cô, sắc mặt nháy mắt lạnh băng.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Vậy chứng thực cách nói này

Hứa Tiểu Tiểu không nghĩ tới, vừa vào cửa liền nhìn thấy Hứa Mộc Thâm.

Phản ứng đầu tiên, chính là lập tức cúi đầu. Không biết vì cái gì, không muốn Hứa Mộc Thâm nhìn thấy bộ dạng chật vật của mình. Đặc biệt là..... Hứa Mộc Thâm hiểu lắm cô như vậy, cho rằng cô là kẻ thứ ba. Cho nên mắt cô nhìn thẳng, cúi đầu, muốn đi qua trước mặt Hứa Mộc Thâm.

Nhưng không nghĩ tới khi đi qua trước mặt anh, lại đột nhiên bị bắt lấy. Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, liền nhìn thấy anh đứng lên, thân hình cao lớn, lập tức đem cô bao phủ bên trong. Sắc mặt anh tối tăm đáng sợ, tầm mắt gắt gao chăm chú vào trên mặt cô, xem Hứa Tiểu Tiểu lễ lỏng tự dụng đứng.

Chính mình lại trêu chọc người này lúc nào sao? Mỗi một lần không thể hiểu được liền mắng cô một hồi, đây là lại phát bệnh? Khi cô đang định tránh thoát khỏi tay anh, liền nghe được anh dò hỏi: “Ai đánh?”

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, quay đầu lại xem anh. Liền lại nghe anh mở miệng: “Viện trưởng cô nhi viện?”

Hứa Tiểu Tiểu kinh ngạc: “Sao anh biết?”

Hứa Mộc Thâm ánh mắt trở nên sâu thẳm. Bộ dáng nhìn Hứa Tiểu Tiểu hoảng loạn.

Cô ho khan một tiếng: “Anh hai, cái kia, anh.....”

Nói còn chưa dứt lời, lại bị anh túm, đi nhanh đi ra ngoài.

Hứa Tiểu Tiểu hoảng sợ!

Không phải chứ?!

Bị đánh một cái tát, chẳng lẽ cũng là tổn hại đến hình tượng của nhà họ Hứa? Vẫn là phẩm hạnh không hợp? Người này lại muốn đuổi cô đi? Trong lòng vốn dĩ liền ghen lại, cô lúc này bộc phát.

Cô giãy giụa lên: “Hứa Mộc Thâm, anh buông em ra!”

Sức lực Hứa Mộc Thâm, há là cô có thể tránh thoát khỏi? Anh không nói lời nào, lập tức lôi kéo cô đi về phía trước.

Hứa Tiểu Tiểu nổi giận: “Anh làm cái gì? Ghét bỏ em lại tổn hại ích lợi của nhà họ Hứa? Chính là em không nghĩ tới mình bị đánh! Anh cho rằng người họ Hứa các anh cao cao tại thượng đến như vậy sao?”

Cô càng nói càng ủy khuất: “Các người đều khi dễ tôi! Các người ghét bỏ tôi xuất thân cô nhi viện, khinh thường tôi. Bọn họ đâu có biết? Bọn họ cho rằng, tôi được nhà họ Hứa đem về rồi, liền bay lên biến thành phượng hoàng, có thể ý thể hiếp người, chính là bọn họ căn bản không biết tôi ở nhà họ Hứa.....”

Nói còn chưa dứt lời, người đàn ông đang tóm chặt cô, bỗng nhiên ngừng lại bước chân, đột nhiên quay đầu lại: “Các người đó nói em ý thể hiếp người?”

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, lời nói còn chưa nói ra hết, người có chỗ ngốc, không biết người này muốn làm cái gì. Cô gật đầu.

Hứa Mộc Thâm liền từng câu từng chữ mở miệng: “Vậy chứng minh cách nói này.”

.....

Giờ phút này, bóng đêm bao phủ. Sân nhà họ Hứa, đèn đường tinh xảo, từng đạo ánh sáng chiếu vào trên người anh.

Trên khuôn mặt tuần dật, cặp mắt phượng sắc bén lại lạnh lẽo, mũi cao thẳng, bạc môi mỏng, một phút chốc này, giống như là bị phủ lên một tầng nhân nhạ ánh sáng.

Hứa Tiểu Tiểu trừng lớn mắt, khiếp sợ lại kinh ngạc nhìn anh.

Anh nói, lần lượt quanh quẩn ở trong đầu. Liên hệ mọi chuyện lại, cô mới đột nhiên ý thức được, anh là muốn đi báo thù cho cô?

Cô khiếp sợ nhìn chăm chăm anh, ở sâu trong nội tâm, có một dòng nước ấm chảy vào. Lúc cô bị viện trưởng làm cho thương tích đầy mình, anh hành động thật ấm áp, làm cô nhận không được muốn gắt gao nắm lại.

Lúc viện trưởng đánh cô, cô đều không có khóc, chính là giờ phút này, lại cảm giác trong cổ họng khó chịu, cảm xúc ề ề tràn đầy trái tim.

Cô nuốt một ngụm nước miếng, mới áp xuống cảm xúc cảm động, muốn nói cái gì, lại như là không có từ ngữ, cái gì đều nói không nên lời.

Thủ đoạn liền lại lần nữa bị anh bắt lấy, cô đi theo anh, từng bước một đi tới trước xe của anh. Anh mở cửa ghế phụ điều khiển, cho cô ngồi vào. Anh liền đi đến ghế điều khiển, khởi động xe.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Tám tháng trước, đã xảy ra chuyện gì?

Xe chậm rãi chạy ở trên đường.

Hứa Mộc Thâm lái xe, nghiêm túc nhìn chăm chú phía trước, vừa đi vừa gọi điện thoại.

“Này, tôi là Hứa Mộc Thâm.”

Đối diện truyền đến âm thanh khiếp sợ của quản lý Trương: “Cậu Hứa, cậu tìm tôi có việc gì sao?”

“Phiền anh hiện tại tôi có nhi viện một chút.”

“..... được, tôi lập tức đến.”

Hứa Mộc Thâm tắt điện thoại, chột lại ấn hai cái, điện thoại lại lần nữa chuyển được.

Đối diện truyền đến âm thanh bí thư: “Anh Hứa, xin hỏi có chuyện gì phân phó?”

Hứa Mộc Thâm chậm rãi mở miệng: “Anh đi tìm người, hiện tại mang đến cô nhi viện.”

“Vâng.”

Hai cuộc điện thoại đều nói xong, anh liền lẳng lặng lái xe. Hứa Tiểu Tiểu cảm giác đầu óc chính mình như ngốc đi, bất động. Cô không biết hiện tại đi làm chuyện gì, chỉ là nhìn chăm chăm Hứa Mộc Thâm, mặt nghiêng kiên nghị, hình dáng rõ ràng, mang theo một loại cảm giác mạnh mẽ.

Lúc anh nói chuyện, lộ ra nho nhã. Lúc anh không nói lời nào, môi mỏng khẽ nâng, mang theo một cảm giác làm cho người khác không dám tiến lại gần. Chính là giờ phút này, thế nhưng anh làm Hứa Tiểu Tiểu cảm thấy, rất tuần tú.

Ngay cả bên tai anh mang theo Bluetooth tai nghe, đều lộ ra đáng yêu. Cái ý niệm này vừa ra, Hứa Tiểu Tiểu lập tức trong lòng cả kinh, gương mặt đỏ lên, vội vàng nhìn về phía phía trước.

Đúng lúc này, cô nghe được tiếng nói trầm thấp truyền tới: "Tám tháng trước, em ở cô nhi viện, đã xảy ra chuyện gì?"

Một câu, tựa như sấm sét, vang ở bên tai cô. Làm Hứa Tiểu Tiểu nháy mắt thân thể căng thẳng, cả người ở trong trạng thái phòng bị cực độ.

Tám tháng trước.....

Cô uống nhiều quá, rồi mới bị.....

Sự kiện kia, chỉ có cô cùng Lương Mộng Nhân biết thời gian địa điểm. Ngay cả viện trưởng, đều chỉ là thấy được trên người nàng dấu vết tím tím xanh xanh, biết đã xảy ra chuyện gì, lại không biết trải qua.

Chính là..... Hiện tại muốn đem chuyện tám tháng trước, nói cho anh hai?

Anh hỏi chuyện, có một loại muốn cho cô xích quả quả xuất hiện cảm giác trước mặt anh. Như vậy nhục nhã..... tám tháng trước phát sinh kia sự kiện kia..... Đối với cô, đều là một hồi ác mộng!

Cô cắn chặt môi, ánh mắt bình tĩnh nhìn phía trước. Cô gái phản ứng quá kích động, làm Hứa Mộc Thâm hơi hơi sững sốt.

Từ sau khi phát hiện Hứa Tiểu Tiểu không phải người thứ ba, anh cho thư kí đi điều tra cô ở cô nhi viện tình huống mấy năm nay.

Tám tháng trước, cô không biết kiểm điểm, bị đuổi ra cô nhi viện.

Chính là tám tháng trước, rốt cuộc đã xảy ra cái gì, lại là một bí ẩn, chỉ sợ ngoài cô ra, ai cũng không biết.

Anh hỏi tôi, chỉ là muốn giúp cô rửa sạch oan tình. Lại không có nghĩ đến, vấn đề này sẽ chạm vào miếng vết thương tư mật của cô.

Cô nắm chặt nắm tay, ôm chính mình, bộ dáng kháng cự kia, làm anh cảm thấy phá lệ đau lòng.

Rồi mới liền nghe được tiếng nói luôn luôn thanh thúy của cô, lại khàn khàn giọng mở miệng nói: "Em không muốn nói."

Mới Hứa Mộc Thâm giật giật, nửa ngày sau vẫn là không đành lòng ép buộc cô.

"Được."

Anh phun ra một chữ như thế, liền cảm giác được bộ dáng cô ấy rõ ràng thờ ơ nhẹ nhàng. Chính là bộ dáng này, lại làm anh càng thêm tò mò.

Tám tháng trước..... Cô rốt cuộc đã xảy ra cái gì?

Hai người từng người trầm tư, xe liền tới cô nhi viện. Bảo vệ cửa nhìn đến xe Hứa Mộc Thâm, sợ tới mức trực tiếp mở cửa ra, hơn nữa lập tức gọi điện thoại viện trưởng thông báo. Viện trưởng liền vội vàng ra nghênh đón.

Đang xem đến Hứa Mộc Thâm, bà thật cẩn thận dò hỏi: "Cậu Hứa, sao vậy, cậu tới cô nhi viện, có việc gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Cậu không thể đuổi tôi đi!

Hứa Mộc Thâm xuống xe trước, nghe được nhưng lời này của viện trưởng.

Anh chỉ là vén lên mở mắt nhìn nhợt nhạt nhìn cô một cái, liền đi đến chỗ kế bên tay lái, mở cửa xe.

Hứa Tiểu Tiểu ngăn người ở trong xe còn chưa hồi phục lại tinh thần, lúc này mới tỉnh táo.

Cô nhìn xuyên qua trước cửa kính xe, nhìn Hứa Mộc Thâm cúi đầu trước mặt viện trưởng, nắm thật chặt quả đấm chậm rãi đi tới.

Cô đứng trước mặt viện trưởng.

Viện trưởng nhìn đến Hứa Tiểu Tiểu, mày nhăn lại như là đã hiểu ra cái gì, nhàu mày: "Tiểu Tiểu, đã trẻ thế này con gọi cậu Hứa đến chỗ này là muốn đòi trả lại cái tát kia?"

Bà lập tức lại tức giận, tiến lên một bước chỉ vào mặt mình mở miệng nói với Hứa Tiểu Tiểu: "Có cái gì con nhắm vào ta, đừng có nhắm vào Mộng Nhân nữa! Con muốn báo thù, con hướng vào đây mà đánh!"

Hứa Tiểu Tiểu còn không có động tác, cánh tay lại bị người ta túm chặt.

Chợt một thân hình cao lớn liền canh trước mặt cô, khiến cho viện trưởng hoảng sợ lui về phía sau một bước, kéo khoảng cách với cô.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn người đàn ông trước mặt, lo lắng lại trào lên trong lòng.

Người phụ nữ đã từng nuôi lớn cô từng mất lạnh lùng với cô. Nhưng người đàn ông luôn chăm sóc cô này giờ phút này lại bảo vệ cô.

Trong lòng sinh ra một cỗ lo lắng.

Cuối cùng cũng hiểu, người đàn ông này đến đây là làm chỗ dựa cho cô.

Cho nên cô làm sao có thể yếu thế?

Cô nhìn xung quanh một cái, mở miệng hỏi: "Lương Mộng Nhân đâu?"

Nghe nói như thế, viện trưởng nhìn không được hít một hơi thật sâu một lần nữa, "Con còn hỏi những lời này? Không phải con đuổi con bé đi sao? Đã trẻ như thế này, ta nào dám giữ nó ở trại trẻ mồ côi?"

Nói tới đây, bà lại nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu "Mộng Nhân đã giải thích với ta, vốn dĩ con bé đi tìm Lý Hoàn làm muốn đòi giám sát con, không cho con làm gì loạn pháp luật kỷ cương! Toàn bộ đều con bé làm đều là muốn tốt cho con."

Hứa Tiểu Tiểu nghe lời này, trong lúc này trực tiếp nở nụ cười: "Chúng có đã ở trước mặt, cô ta tùy tiện nói một câu, người đã tin rồi. Chuyện này con đã giải thích quá nhiều lần rồi, người lại luôn không tin tưởng con. Viện trưởng... Mẹ, đây là lần cuối cùng con kêu người là mẹ."

Viện trưởng nghe nói như thế, hơi sững sờ.

Hứa Tiểu Tiểu liền cúi thấp đầu xuống.

Viện trưởng muốn nói cái gì đó, đây là một chiếc xe, sốt ruột mở tiến vào.

Xe còn chưa có đồ ổn định, cửa xe đã bị mở ra, quản lý Trương sốt ruột chạy tới, anh ta xoa mồ hôi trên trán nhìn về phía Hứa Mộc Thâm, "Hứa tiên sinh, trẻ như vậy anh tới đây là có

việc gì sao?"

Anh khó hiểu nhìn trước mặt ba người, giữa bọn họ đã xảy ra chuyện gì.

Hứa Mộc Thâm liếc cúi thấp đầu xuống, nhàn nhạt mở miệng: "Viện trưởng trại trẻ mồ côi bỏ quên nhiệm vụ, xử lý công việc theo cảm tính, người như vậy khiến tôi thật sự lo lắng."

Một câu khiến cho quản lý Trương ngẩn cả người.

Anh nhìn về phía viện trưởng, theo bản năng giữ gìn bà "Hứa tiên sinh, trong này có phải có hiểu lầm gì rồi hay không? Viện trưởng làm việc trong này hai mươi mấy năm, không có công lao cũng có khổ lao..."

Nói còn chưa dứt lời, thanh âm của viện trưởng đã gọi vào: "Hứa Tiểu Tiểu!! Ta khổ tâm nuôi con hai mươi mấy năm, lấy lương của mình nuôi con mấy năm đại học, đây là con báo đáp ta sao? "

Bà lại nhìn về phía Hứa Mộc Thâm "Hứa tiên sinh, cậu không thể quan báo tư thù! Tôi đều có tình cảm với mỗi đứa trẻ ở đây, cậu sao lại có thể vì thay Hứa Tiểu Tiểu báo thù mà đuổi tôi đi?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Nhân viên kia là Lương Mộng Nhân

Cái gì vì Hứa Tiểu Tiểu báo thù?

Cả người quản lý Trương đều lơ mờ, nhìn Hứa Tiểu Tiểu, lại quay đầu nhìn viện trưởng, sau cùng nhìn về phía Hứa Mộc Thâm.

Anh ta chần chờ hỏi: "Đây, đây là có chuyện gì vậy?"

Viện trưởng cười lộ lên "Tôi tự nhận rằng tôi đối với công việc này là có trách nhiệm, coi bọn nhỏ trong trại trẻ mồ côi như con của mình. Không có làm bất kỳ chuyện gì có lỗi với bọn nhỏ! Là nhà họ Hứa đưa Hứa Tiểu Tiểu giao cho tôi chăm sóc, nhưng chẳng lẽ ta làm không tốt sao? Sợ dĩ đuổi con bé đi là vì tám tháng trước nó làm ra chuyện không biết xấu hổ tổn hại danh tiếng của trại trẻ mồ côi!"

Quản lý Trương sợ ngây người, "Nhà họ Hứa... Hứa Tiểu Tiểu?"

Ngón tay anh ta chỉ vào Hứa Tiểu Tiểu, lại nhìn về phía Hứa Mộc Thâm, liếc hiểu ra cái gì.

Anh ta kinh ngạc nói không ra lời.

Viện trưởng lại nhìn anh ta, châm chọc mở miệng nói: "Anh cảm thấy Hứa Tiểu Tiểu là con cái nhà họ Hứa liền khá rồi hả? Nó cùng Mộng Nhân và Diễm Diễm không có chút gì khác nhau! Cho tới bây giờ tôi đều đối xử công bằng với bọn nhỏ! Các người biết không? Là vì nó mà đôi vợ chồng định nhận nuôi Diễm Diễm đã đổi ý rồi! Lúc ấy đứa bé Diễm Diễm đáng thương, cho nên tôi không cho phép nó bước vào trại trẻ mồ côi có gì?"

Viện trưởng nói tới đây, hốc mắt đều đã đỏ.

Bà đứng ở đằng kia, cả người hiện lên một dòng chính nghĩa lẫn nhiên.

Giống như Hứa Mộc Thâm và Hứa Tiểu Tiểu làm cái gì không thể tha thứ chuyện này.

Con người Hứa Mộc Thâm nhàn nhạt buông xuống, ngữ khí cực kỳ nhạt, nhưng là thanh âm lại làm cho người ta không thể bỏ qua: "Bà cảm thấy mình làm rất đúng, vậy bà có nghĩ đến chuyện tám tháng trước, chỉ có vài người biết làm sao đôi vợ chồng nhận nuôi Diễm Diễm kia có thể biết được?"

Viện trưởng nghe nói như thế, nhất thời sững sốt, chần chờ "Cái này, không phải là bọn họ nghe được tin đồn sao? Bọn họ..."

Hứa Mộc Thâm cười lạnh một phen.

Lúc này, ở cửa có một chiếc xe tiến vào.

Thư ký ngồi ở ghế lái hồ lớn với Hứa Mộc Thâm: "Hứa tiên sinh, thực xin lỗi, nghe được lời của ngài, tôi lập tức đuổi theo nhưng vẫn chậm một bước."

Sau đó vọt tới, mở cửa xe, đôi vợ chồng đã từng nhận nuôi Diễm Diễm từ trong xe đi xuống.

Nhìn thấy bọn họ, viện trưởng sững sốt, "Các người..."

Đôi vợ chồng kia liếc nhìn nhau, người chồng thờ dài, tiến lên một bước "Chúng tôi tới đây là Hứa tiên sinh muốn chúng tôi nói rõ một chút. Lúc trước chúng tôi vốn là muốn làm chuyện tốt, nhận nuôi Diễm Diễm, chúng tôi thật sự rất thích Diễm Diễm, nhưng ngày đó tới cửa trại trẻ mồ côi, lại bị một nhân viên chặn lại, đem chuyện một bé gái trong trại trẻ mồ côi không giữ mình trong sạch nói cho chúng tôi. Chúng tôi vốn không ngại nhưng người kia còn nói bé gái này và Diễm Diễm quan hệ cực kỳ tốt, đặc biệt giữ gìn bé gái này. Chúng tôi liền chần chờ, dù sao nhận nuôi một bé gái nguy hiểm lớn như vậy, chúng tôi cũng không muốn nhận nuôi một đứa bé có phẩm chất đạo đức không tốt..."

Quản lý Trương lập tức nấn cảm mở miệng: "Nhân viên công tác? Nhân viên công tác kia tên là gì?"

Người chồng sững sốt, lắc lắc đầu.

Người vợ vội mở miệng: "Lương Mộng Nhân, tôi nhìn thấy thẻ công tác của cô ta."

Lương Mộng Nhân giúp đỡ ở trong trại trẻ mồ côi, cũng đeo thẻ công tác tạm thời.

"Cái gì?" Cả người viện trưởng đều ngẩn cả ra "Các người đang nói cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 83: Đúng là cuộc đời đùa giỡn

Viện trưởng đứng ở đằng kia, mở to hai mắt nhìn.

Bà không thể tin nhìn chăm chăm đôi vợ chồng kia, không tin được chuyện này do Lương Mộng Nhân làm?

Quản lý Trương tức giận mắng: "Lương Mộng Nhân này đúng là tên khốn! Chuyện nhận nuôi là chuyện cả đời của đứa bé, cô ta lại ở đây phá hoại cái gì vậy?"

Phá hoại cái gì?

Thần sắc của viện trưởng có chút hoảng hốt.

Bởi vì... lúc ấy bà để Hứa Tiểu Tiểu đến trại trẻ mồ côi.

Mà trải qua chuyện này, tất cả bọn nhỏ trong trại trẻ mồ mõi đều ghét bỏ Hứa Tiểu Tiểu.

Bà nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu, nhìn thấy cô gái đứng ở đằng kia, đứng thẳng, dáng vẻ quật cường khiến viện trưởng nghĩ tới trước đây cũng có một lần bà mua bánh ngọt bị cô ăn vụng.

Bà hoài nghi đầu tiên là Hứa Tiểu Tiểu, nhưng bất luận có đánh cô thế nào, Hứa Tiểu Tiểu đều cắn chặt răng không thừa nhận.

Cuối cùng, miếng bánh ngọt kia tìm thấy ở sau cửa sổ.

Tính cách Hứa Tiểu Tiểu luôn luôn như vậy, là cô làm cô sẽ bộc trực thú nhận, không phải cô làm đánh chết cô cũng không buộc miệng.

Viện trưởng đứng ở đằng kia, cảm thấy xấu hổ, một lần hít thở xâm nhập tứ chi.

Bà há hốc mồm, muốn nói cái gì, lúc này Hứa Mộc Thâm lại mở miệng: "Bất luận tám tháng trước xảy ra chuyện gì, nhà họ Hứa giao người cho bà, bà lại không nói một tiếng đuổi cô ấy đi. Là vì hai mươi mấy năm nay, nhà họ Hứa chẳng quan tâm đến cô ấy, bà cho là chúng tôi không cần đứa trẻ này rồi sao? Đây là lời hứa của bà với nhà họ Hứa sao? Nghe và tin một bên, đem quả bom hẹn giờ đuổi cô ấy ra khỏi trại trẻ mồ côi, tổn hại lợi ích của bọn nhỏ, bà thân là viện trưởng đã tận chức tận trách rồi sao? Bây giờ, tôi muốn đuổi việc bà, bà còn nói vậy sao?"

Vấn tự xưng là người thiện lương chánh trực đứng ở đằng kia, một câu cũng nói không nên lời.

Cả đời bà đều cống hiến cho trại trẻ mồ côi.

Bà cảm thấy trên thế giới này mình là người vô tư.

Nhưng trước giờ bà lại không biết mình phạm phải sai lầm lớn như vậy.

Lương Mộng Nhân.... Lương Mộng Nhân tại sao có thể như vậy?

Hốc mắt viện trưởng dần dần ướt át.

Hứa Mộc Thâm nhìn thấy dáng vẻ của bà liền gạt đầu với thư ký ở phía sau.

Thư ký lập tức tiến lên, cầm một quyển sổ trong tay đưa cho viện trưởng: "Đây là sổ sách của trại trẻ mồ côi, trên này phát hiện mỗi tháng đều mất 3000 tệ không rõ tung tích."

Sổ sách?

Viện trưởng kinh ngạc ngẩng đầu.

Trước kia, Lương Mộng Nhân ở đây, mỗi khoản chi trong viện đều giao cho cô ta.

Bởi vì viện trưởng tin tưởng cô ta mà chi tiêu hàng tháng đều đã tính bình thường.

Nhưng....

Thư ký tiếp tục mở miệng: "3000 tệ đối với một trại trẻ mồ côi lớn không tính là gì thậm chí các người cũng không có cảm giác gì, nhưng 3000 tệ này đúng thật là Lương Mộng Nhân lén giữ lại rồi. Đây là chi phiếu giao dịch Lương Mộng Nhân ghi lại, cô ta đã mua một đơn hàng quần áo hơn 2 vạn."

Hơn 2 vạn tiền quần áo!

Viện trưởng hoàn toàn khiếp sợ.

Bà biết thu nhập của Lương Mộng Nhân, làm sao cô ta có tiền để mua quần áo đắt tiền như vậy?

Thư ký lại đưa cho bà một phần văn kiện: "Mặt khác, đây là tiền mà tiểu thư Hứa Tiểu Tiểu nặc danh khuyên góp cho trại trẻ mồ côi tám tháng trước, mỗi tháng 5000 tệ."

Thân thể viện trưởng run rẩy.

Bỗng nhiên bà cảm thấy thật sự rất buồn cười.

Trong lòng bà, người một lòng một dạ vì trại trẻ mồ côi lại tham ô tiền bạc.

Mà người làm tổn hại lợi ích của trại trẻ mồ côi lại bị bà đuổi khỏi trại trẻ mồ côi, còn cố gắng vì trại trẻ mồ côi làm cái gì.....

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Anh cả, sao anh lại nhìn lên tôi?

Hứa Tiểu Tiểu nhìn viện trưởng áy náy đứng ở đằng kia, như là cả cuộc đời đều bị phá vỡ.

Viện trưởng xoắn xuýt thật lâu, vọt tới trước mặt cô bắt được tay cô: "Tiểu Tiểu, ta hiểu lầm con, ta..."

Hứa Tiểu Tiểu lại buông con người xuống, lấy tay mình gỡ từng ngón tay viện trưởng ra.

Nếu là trước hôm nay như vậy cô sẽ mềm lòng.

Nhưng vì viện trưởng không rõ trắng đen liền tát cô một cái, cô biết tình cảm của cô và viện trưởng đã hết rồi.

Có chút tổn thương, không phải một câu xin lỗi có thể bù đắp được.

Cô không nói chuyện, chỉ cúi thấp đầu xuống.

Ngay sau đó, thân hình cao lớn của một người đàn ông đứng giữa cô và viện trưởng.

Anh trầm thấp truyền mệnh lệnh: "Cô lên xe chờ tôi."

Hứa Tiểu Tiểu liền gật gật đầu, xoay người đi lên xe.

"Tiểu Tiểu!"

Thanh âm của viện trưởng truyền tới, cô cước bộ dừng một chút nhưng cuối cùng vẫn không quay đầu, đi vào trong xe.

Hứa Mộc Thâm nói với quản lý Trương một chút, sau đó nhanh trở lại trong xe, khởi động xe rồi khỏi trại trẻ mồ côi.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn qua kính chiếu hậu có thể thấy quản lý Trương mời viện trưởng rời đi.

Viện trưởng bị đuổi đi, ván đã đóng thuyền.

Ánh mắt của cô rơi trên người viện trưởng thật lâu, cuối cùng cũng thu hồi tầm mắt của mình.

Giống như là thu lại tất cả tình cảm đối với viện trưởng.

"Có phải cô cảm thấy hối hận không? Tôi nên cho bà ta một cơ hội nữa?"

Trong xe bỗng vang lên thanh âm trầm thấp của Hứa Mộc Thâm.

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu nhìn sang.

Hứa Mộc Thâm vừa lái xe, vừa mở miệng: "Cái kết đánh chết không chừa. Để bà ta ở lại trại trẻ mồ côi vẫn sẽ bị người ta lừa gạt."

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, lúc này mới nghĩ đến, Hứa Mộc Thâm là đang giải thích với cô.

Đây là sợ cô mềm lòng với viện trưởng sao?

Viện trưởng có ơn nuôi dưỡng cô, cô nhất định sẽ không quên.

Nhưng đối mặt với vấn đề nhận chức ở trại trẻ mồ côi...

Hứa Tiểu Tiểu thu hồi tầm mắt, gật đầu.

Một lúc sau, cô mở miệng: "Cảm ơn anh."

Hứa Mộc Thâm nhíu mày "Không cần."

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt.

"Tôi là anh cả của cô."

Giọng nói của anh trầm thấp vờn quanh bên tai.

Cho Hứa Tiểu Tiểu cảm giác được bảo vệ.

Đúng vậy, anh là anh cả không có quan hệ huyết thống với cô, là người thân của cô.

Loại cảm giác được người thân bảo vệ, được người thân che chở thật tốt.

Hứa Tiểu Tiểu không tiếp tục suy nghĩ chuyện của viện trưởng, tâm trạng rộng mở trong sáng.

Không cần vì người không cần cô mà ảnh hưởng tâm trạng của mình.

Cuộc sống vẫn cần tiếp tục!

Cô giống như có máu gà, tinh thần nhanh chóng tốt lên.

Trong đầu bắt đầu không nhận được suy nghĩ miễn man.

Hôm nay, chuyện này anh cả... Làm có phần ngoài suy nghĩ của mọi người.

Đôi vợ chồng kia còn có những chứng cứ đó đã sớm chuẩn bị tốt rồi.

Anh chuẩn bị từ khi nào?

Anh đã biết từ khi nào hả?

Là vì lần trước hiểu lầm cô, nên áy náy với cô sao?

Hay là vì...

Cô mở gương trên ghế lái phụ nhìn cô gái trong gương.

Môi hồng răng trắng, xinh đẹp như hoa.

Không phải cô tự luyến, mà nhan sắc này gốc rễ cũng đỏ.

Sau đó, đột nhiên cô có cảm giác khóe mắt người đàn ông sau tay lái liếc bên này một cái.

Hứa Tiểu Tiểu lập tức ngồi ngay ngắn, quan sát anh.

Oa?

Anh lại nhìn mình một cái.

Mặt Hứa Tiểu Tiểu có phần nóng lên.

Sau đó cũng cảm giác anh thường trộm liếc nhìn cô.

Hứa Tiểu Tiểu nhận không được rồi.

Cô chớp mắt một cái, đột nhiên quay đầu, hai tay bám vào cảm trực tiếp mở miệng nói: "Anh cả, vì sao anh... Luôn luôn nhìn lên tôi vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 85: Nước sốt mật ong

Những lời này hỏi tới, tìm Hứa Tiểu Tiểu liền trở nên đập nhanh, ngay sau đó khiến cô cảm giác giống như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Trong nháy mắt, không khí trong xe trở lên đầy gượng gạo.

Cô nhìn anh chăm chăm, lúc này đầu óc trở nên trống rỗng.

Hỏi những câu này chỉ là muốn chọc vào điểm người đàn ông kia nhìn lên cô.

Nhưng hỏi xong là muốn anh trả lời cái gì?

Cảm giác lo lắng dần dần tràn ngập toàn thân.

Như là không khí trong phổi đều bị rút hết.

Cô nuốt nước miếng nhìn anh.

Anh nghe nói như thế, hơi có chút tạm dừng.

Sau đó từ từ nghiêng đầu sang chỗ khác, chống lại con người sáng ngời của cô, trong đôi mắt đen lay láy sâu thẳm một chút.

Hứa Tiểu Tiểu liền nghe đến anh mở miệng gần từng tiếng: "Tôi đang nhìn... Kính chiếu hậu."

Hứa Tiểu Tiểu...

Thân thể của cô giống như hóa đá, cứng đờ ở đó.

Trên mặt cười cũng trở nên xấu hổ.

A a a a!!

Cuối cùng cô suy nghĩ cái gì lại cho rằng anh nhìn lên cô?

Làm sao bây giờ?

Cô rất muốn đào một cái lỗ chui xuống!

Lúc đang tự hỏi chính mình, anh vươn bàn tay đặt trên đầu cô, khiến cô nhìn anh chăm chăm, nhìn về phía cô xa trước kính chiếu hậu.

Lúc lái xe cần quan sát phía sau xe.

Hứa Tiểu Tiểu chưa từng học lái xe nên cũng không hiểu lắm.

Nhưng người thông minh lập tức hiểu cái gì.

Nụ cười trên mặt anh càng thêm xoắn xuýt vài phần.

Sau đó, cảm giác được bàn tay đặt trên đầu cô vỗ nhẹ đầu cô hai cái rồi rút ra.

Hứa Tiểu Tiểu...

Người đàn ông này!

Biết rõ cô đã cực kỳ xấu hổ, lại vẫn làm dáng vẻ này....

Hứa Tiểu Tiểu lập tức cúi đầu, cầm lấy điện thoại di động, làm bộ như vừa rồi không xảy ra chuyện gì.

Nhưng một chữ trong điện thoại cô đều không xem một chút.

Thân hình to lớn của anh là thứ tồn tại không thể bỏ qua.

Khiến khóe mắt của cô luôn vụng trộm ngắm nhìn anh một cái.

Anh yên lặng lái xe, vẻ đẹp trai quyến rũ trong xe mờ mờ dưới ánh sáng, đặc biệt mê người.

Hứa Tiểu Tiểu cảm thấy nhất định mình bị trúng tà rồi.

Làm sao có thể thấy người đàn ông này mê người?

Cô đưa điện thoại di động thu lại, quay đầu nói sang chuyện khác: "Anh cả, làm sao anh biết viện trưởng đánh tôi?"

Mặt Hứa Mộc Thâm vẫn như cũ không chút thay đổi, nghe nói như thế nhàn nhạt trả lời: "Tính cách của cô sẽ chịu thiệt thòi sao?"

Nghĩ một chút, lần trước giả làm nhân tình, Giai Giai muốn đánh cô, cô trực tiếp trở tay đánh lại.

Ngẫm lại ở nhà họ Hứa, Hứa Gia Nam muốn cướp gì đó của cô, cô nhanh trí làm cho Hứa Gia Nam biết khó mà lui.

Cô gái này giống như hồ ly tinh, trừ khi là người cô tin tưởng nếu không người khác không đánh được cô.

Hứa Tiểu Tiểu...

Đây là khen ngợi cô sao?

Mặc kệ, dù sao cũng là khen cô rồi.

Lúc này, xe chạy vào nhà họ Hứa.

Hứa Tiểu Tiểu đi theo sau Hứa Mộc Thâm tiến vào phòng khách, cô đang định lên lầu liền nghe thấy thanh âm của Hứa Mộc Thâm: "Cô liền đi lên lầu như vậy sao?"

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu, kinh ngạc nhìn anh.

Sao còn muốn như thế nào?

Hứa Mộc Thâm hướng nhà ăn "Ăn cơm."

Lúc này Hứa Tiểu Tiểu mới nhớ đến còn chưa ăn cơm chiều, vì thế vội vàng đi theo.

Mới vừa đi qua, điện thoại di động vang lên, cô cúi đầu phát hiện là Giai Giai.

Cô nhăn đầu lông mày, tiếp nghe liền nghe đến thanh âm kì quái của Giai Giai truyền tới: "A, Hứa tiểu thư, tôi vừa mới biết hóa ra cô là Tiểu Tam khuyến thoái sư!"

* Tiểu tam khuyến thoái sư: Chuyên gia khuyên tình nhân rút lui- một nghề hái ra tiền ở Trung Quốc.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Có thể giúp tôi một việc nhỏ được không?

Hứa Tiểu Tiểu nghe nói như thế, đứng lại,ngừ khí lập tức sắc bén "Ai nói cho cô biết?"

"A, đương nhiên là người truyền lại tin tức cho tôi."

Là... Lương Mộng Nhân!

Cũng đúng!

Cô ta là chó cùng rứt giậu, quả thực là chuyện ngáng chân cô hết sức cố gắng.

"Hứa tiểu thư, thật sự là uống phí tôi với cô đầu đá lâu như vậy! Hóa ra tất cả đều là âm mưu của ông chú đó! Nếu chú đó đối với tôi vô tình, cũng đừng trách tôi vô nghĩa!"

Hứa Tiểu Tiểu lập tức cảnh giác lên "Cô muốn làm gì?"

"A, làm gì? Tôi liền muốn tiền của chú đó thì sao? Nói cho cô biết, đời này tôi sẽ quán lấy anh ta, không tha cho anh ta! Cô còn bao nhiêu chiêu cứ việc nhắm vào tôi!"

Nói xong lời này, cô ta trực tiếp cúp điện thoại.

Hứa Tiểu Tiểu muốn nói cái gì, cũng không kịp nói ra.

Cô nhìn chăm chăm đi động, có chút phát sầu.

Bên kia Lương Mộng Nhân không nói trước, nhưng vụ này của Giai Giai trở nên có phần khó giải quyết rồi.

Giai Giai biết cô là Tiểu tam khuyến thoái sự, nhất định tràn ngập cảnh giác, bắt luận tiếp theo cô triển khai kế hoạch gì chỉ sợ làm nhiều công ít thậm chí căn bản không có tác dụng.

Tình hình như thế, phải làm sao bây giờ?

Bây giờ không chỉ là vấn đề về vụ Kim tiên sinh giáo phó, nếu cô không giúp Kim phu nhân đuổi Giai Giai đi, như thế cuộc hôn nhân của Kim tiên sinh và Kim phu nhân đều không có cách nào gắn bó nữa rồi.

Cô không yên lòng tiêu sái đến trước bàn ăn, ngồi xuống.

Hai tay chống cằm, bắt đầu suy nghĩ.

Hiện tại muốn làm sao bây giờ?

Từ Kim tiên sinh khẳng định là không được, bởi vì tình cảm của Giai Giai đối với Kim tiên sinh là giả. Dù để cho Kim tiên sinh nói không thích cô ta, chỉ sợ Giai Giai sẽ quán quít làm phiền.

Chỉ có thể từ phía Giai Giai.

Làm thế nào mới có thể khiến cho Giai Giai hết hy vọng với Kim tiên sinh đây?

Đã ở cạnh nhau năm sáu năm, khiến cho cô ta buông tay tuyệt đối không có khả năng.

Từ phi có người đàn ông khác đẹp trai hơn Kim tiên sinh, có tiền hơn Kim tiên sinh nhìn tới Giai Giai.

Nhưng, công ty của cô chỉ có cô và Diệp Tư Nghiên, hai người ở đây, muốn dùng tiền mời Quý công tử giúp đỡ làm sao mời nổi?

Hứa Tiểu Tiểu thờ dài, ánh mắt đi phía trước một quãng, liền nhìn đến Hứa Mộc Thâm ngồi đối diện cô ăn canh.

Nhất cử nhất động đều đã lộ ra tạo nhả quý khí.

Ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu trắng xanh lập tức liền sáng!

Cô chớp mắt, lập tức từ trên ghế mình nhảy dựng lên, đi đến bên người Hứa Mộc Thâm, vươn tay đặt trên bờ vai anh "Anh cả, hôm nay có phải mệt muốn chết rồi hay không? Tôi giúp anh đầm bốp một chút."

Tay cô chạm vào người Hứa Mộc Thâm, ánh mắt Hứa Mộc Thâm tràn xuống, toàn thân bao phủ một tầng sương lạnh.

Từ nhỏ anh đã ghét người khác đụng chạm vào mình.

Nhưng, đôi bàn tay kia đặt trên bờ vai anh, ngăn cách bởi áo sơ mi trắng, trong lòng bàn tay truyền đến một tia ấm áp khiến anh cảm giác như.... Cũng không phải khó chấp nhận như thế.

Con người anh híp híp, không nhúc nhích.

Thân thể cũng giống như chú mèo nhỏ từ từ mềm mại.

Sau đó liền nghe đến thanh âm của cô "Anh cả, thoải mái không?"

Hứa Mộc Thâm...

Hứa Mộc Thâm không nói chuyện, Hứa Tiểu Tiểu liền tiếp tục mát xa.

Nếu bạn yêu cầu ai đó làm việc gì đó, trước tiên phải nói cho người đó chuyện đó trước.

Cô vừa mát xa, vừa cẩn thận vươn ra một ngón trỏ với Hứa Mộc Thâm: "Anh cả, tôi biết anh rất yêu bản thân, nhưng kỳ thật tính tình cực kỳ trọng nghĩa cho nên anh có thể giúp tôi một việc. Không đúng, là giúp tôi một chuyện nhỏ thôi, được không?"

Cô lập tức đem vươn ngón tay ra đổi thành ngón tay nhỏ, ngồi kiêu chân chó lấy lòng anh cười.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Chân chó Hứa Tiểu Tiểu!

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn tươi cười, nịnh nọt.

Nhưng đáng vẻ bé xíu kia đặc biệt đáng yêu.

Vì lấy lòng anh, quan hệ với anh gần hơn một chút, giờ phút này khoảng cách giữa cô và anh rất gần.

Anh có thể thấy rõ ràng trên khuôn mặt cô không có đến một cái lỗ chân lông, có thể nhìn thấy lông mi dài dài của cô giống như một cây quạt nhỏ, nhất thời khiến cho anh trầm mê, thiếu chút nữa là đáp ứng yêu cầu của cô.

Nhưng lý trí cùng với tự chủ khiến lời của anh vừa tới miệng lại biến thành: “Gấp cái gì?”

Hứa Tiểu Tiểu vừa nghe lời này, lập tức đem chuyện của Giai Giai áp dụng nói một lần: “..... Tôi cảm thấy chỉ cần anh cả ra tay, bất luận làm cái gì khẳng định có thể làm cho Giai Giai kia mê đến thần hồn điên đảo, thật sự chỉ là chuyện gấp, rất nhỏ rất nhỏ.....”

Hứa Mộc Thâm nghe xong, sắc mặt trầm xuống!

Tiểu Hồ Ly này thực ra định đề cho anh bán sắc sao?

Mất anh buông xuống, kiên quyết không đồng ý!

Còn không mở miệng, tay đã bị Tiểu Hồ Ly giữ chặt, sau đó Hứa Tiểu Tiểu liền loạn choạng: “Anh cả, cầu xin anh đó~ tôi cũng là thật sự không có cách khác!”

“Anh cả, lúc trước anh hiểu lầm tôi là tình nhân lại vẫn coi thường tôi, anh xem chân của tôi đến bây giờ vẫn chưa khỏi, nếu anh giúp tôi chuyện gấp này, tôi liền không trách anh nữa.”

Hứa Mộc Thâm muốn nói từ chối, lập tức bị mắc kẹt trong cổ họng.

Anh đột nhiên nghĩ đến hình ảnh một mình cô gái cuộn mình ngồi trong góc sáng sủa âm u của cục cảnh sát.

Tím không hiểu sao nhói lên.

Anh như bị ma xui quỷ khiến gạt đầu “Được.”

“Oa! Anh cả, anh quả thực quá tuyệt vời!”

Hứa Tiểu Tiểu vui vẻ vươn tay ra trực tiếp ôm lấy anh.

Hứa Mộc Thâm...

Anh mới vừa nói gì đó?

Như thế nào lại đáp ứng cô, quả thực là đã gặp quỷ rồi!

Bữa cơm, Hứa Tiểu Tiểu đã đặc biệt chịu khó.

Một hồi gấp rau xanh cho anh, một hồi gấp thịt cho anh.

Miệng cũng ngọt như mật.

"Anh cả, ăn nhiều rau xanh tốt cho da, bất quá da con người sinh ra đã tốt rồi!"

"Anh cả, anh đối với tôi thật tốt. Lần trước tôi vẫn tức giận nói sẽ không quan tâm anh, phải rời khỏi nhà họ Hứa. Bây giờ, tôi tuyệt đối không nghĩ muốn rời đi vì nhà họ Hứa có anh!"

Hứa Mộc Thâm...

Hứa Mộc Thâm muốn nói dối ý, đối mặt với sự nhiệt tình của cô cũng không biết mở lời như thế nào.

Nhưng bảo anh đi thông đồng với một tình nhân, nếu bị người trong công ty biết, chỉ sợ bị cười đến rụng răng rồi!

Mãi cho đến khi ăn cơm xong, trên lầu hai, hai người tách ra, Hứa Tiểu Tiểu vẫn là vẻ mặt chờ mong nhìn anh “Anh cả, anh thật sự là một người tốt. Vậy ngày mai khi nào anh rảnh? Tôi đến tìm anh, chuyện kia.... Khụ khụ, chúng ta bàn bạc về phương án kế tiếp một chút.”

Hứa Mộc Thâm...

Hứa Mộc Thâm giựt giựt khoe miệng "Ngày mai tôi gọi cho cô."

"Được rồi, anh cà, ngủ ngon, mơ đẹp!"

Từng tiếng một anh cà, bị cô kêu ra, mang theo một loại ngọt đặc biệt.

Hứa Mộc Thâm không nói chuyện, nhìn cô nhìn chăm chăm không thấy cô tiến vào cửa phòng.

Hứa Mộc Thâm??

Hứa Tiểu Tiểu ngoắc với anh "Anh cà, tôi nhìn anh vào phòng ngủ, tôi mới đi vào."

Hứa Mộc Thâm... Cô thật đúng là đem chân chó biếu đạt vô cùng nhuần nhuyễn.

Hứa Mộc Thâm không nói lời nào, xoay người tiến vào phòng ngủ.

Anh ngồi ở trên ghế sofa, mày nhú lại.

Suy nghĩ một hồi, anh mở điện thoại di động, gọi một cú điện thoại.

Điện thoại rất nhanh được kết nối, bên kia truyền đến thanh âm đáng đánh đòn của Ninh Tà: "Thâm thâm, đã trễ như thế này lại vẫn gọi điện cho tôi, là vì đêm dài mệnh mạng, gỏi đầu một mình nên khó ngủ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Ai so với ai đẹp trai hơn?

Hứa Mộc Thâm hướng phía sau nhích lại gần, để cho mình thư thái một chút.

Trong điện thoại, thanh âm lỗ mũi của Ninh Tà khiến mặt mày anh đều đã giãn ra một chút.

Anh dừng một chút, mở miệng nói: "Ninh Tà, làm thế nào để hấp dẫn phụ nữ?"

"..... Trời của tôi!!!! Vừa rồi, có phải tôi nghe lầm hay không?" Thanh âm Ninh Tà kích động “ Thâm Thâm, cậu nhìn trúng ai rồi hả? Nhanh nói cho tôi biết đi!”

Hứa Mộc Thâm nhấc mi lên “ Thôi, vấn đề này, đoán là cậu không hiểu đâu.”

“ Làm sao có thể chứ!” Ninh Tà nóng lòng thể hiện mình “ Nhưng tôi là cao thủ tình trường, tôi phong lưu phóng khoáng như vậy, anh tuân thủ sái, bất kì phụ nữ nào đều không chạy thoát khỏi lòng bàn tay tôi, không có chuyện tôi không đuổi kịp phụ nữ đâu!”

Hứa Mộc Thâm nhú mày “ Nói như vậy, cậu có lực hấp dẫn hơn tôi sao?”

“ A ~ Thâm Thâm, vấn đề này cậu hiểu rõ nhất.”

Hứa Mộc Thâm nhân nhạ mở miệng: "Vây cậu giúp tôi thu phục một cô gái."

Ninh Tà lập tức phản ứng kịp: "Ôi, đây là kéo tôi vào há! Thâm Thâm, cậu quá tà ác, dựa vào cái gì tôi phải giúp cậu?"

"Lãnh Đồng muốn trở về, tôi có thể thả cô ấy nửa tháng."

"Giao dịch!" Ninh Tà không chút do dự, một lúc sau lại cười hi hi mở miệng "Thâm Thâm,cậu bảo tôi làm chuyện này, có phải cảm thấy tôi đẹp trai hơn cậu không?"

Hứa Mộc Thâm nhân nhạ mở miệng "Tôi cảm thấy cậu so với tôi... Tao.”

Chữ “ tao “ này vừa mới rót ra, anh liền trực tiếp cắt đứt.

Cắt đứt trước, giống ngư nghe được đối diện Ninh Tà nói một câu “ Tựa vào!”

Anh gọi lên môi.

-

Ngày hôm sau.

Hứa Tiểu Tiểu đã tỉnh lại, ánh mặt trời đã sáng trưng.

Cô rời giường rửa mặt, sau đó đẩy cửa phòng ra, đứng ở cửa phòng Hứa Mộc Thâm dán lỗ tai ở cửa như trộm, nghe xem người bên trong còn thức không.

Cô muốn rèn sắt khi còn nóng, khăn trương quyết định.

Nếu không Hứa Mộc Thâm đối ý làm sao bây giờ?

Nhưng..... cả phòng ngủ của anh vì sao lại không có âm thanh?

Đang chán chừ, liền nghe thấy phía sau có thanh âm truyền tới “ Tiểu Tiểu tiểu thư, tiên sinh sáng sớm đã ra ngoài, bây giờ trong công ty đàn có việc gấp.”

Hứa Tiểu Tiểu hoảng sợ, vội quay đầu, liền nhìn thấy quản gia đứng ở phía sau.

Nhất thời cô nhẹ nhàng thở ra, vỗ vỗ ngực “ Quản gia, ông đi thế nào sao không có tiếng động? Ông dọa sẽ hù chết người!”

Quản gia:...

Quản gia nhìn cô gái trước mặt, sau đó lắc đầu.

Hành tung của tiên sinh trong nhà luôn luôn giữ bí mật, nhưng buổi sáng hôm nay trước khi tiên sinh đi, vì sao lại bảo ông nói với Tiểu Tiểu tiểu thư một tiếng?

Là tiên sinh cảm thấy Tiểu Tiểu tiểu thư có thể tin tưởng sao?

Đang tự hỏi, liền nghe thấy dưới lầu có một thanh âm truyền lên “ Tiểu Tiểu dậy rồi sao?”

Hứa Tiểu Tiểu nhìn xuống dưới lầu, chỉ thấy Liễu Ánh Tuyết ngồi trong phòng khách, nhìn thấy cô trực tiếp đi lên lầu.

Bà ta cười đặc biệt hoà ái “ Tiểu Tiểu, vẫn còn sớm, con không nên đi làm vội, con theo ta một chút, ta nói với con một chuyện.”

Hứa Tiểu Tiểu nghe nói như thế, ánh mắt nheo lại!

Rất cục đến đây!

Vút cô ở trại trẻ mồ côi hai mươi mấy năm, bây giờ đột nhiên đón cô trở về, cô liền biết trong này có chuyện khó hiểu.

Mà bây giờ, cuối cùng Liễu Ánh Tuyết muốn ngả bài với cô sao?

Cô đúng là muốn đi nghe một chút, bọn họ vì sao lại đón cô trở về.

Hứa Tiểu Tiểu không tự giác học dáng vẻ của Hứa Mộc Thâm, rèm mắt rũ xuống che giấu cảm xúc, đi sau lưng Liễu Ánh Tuyết đến thư phòng của bà ta.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Chiêu đãi? Liên hoan?

Thư phòng của Liễu Ánh Tuyết và thư phòng của Hứa Mộc Thâm hoàn toàn là hai phong cách khác nhau.

Trên bàn là một nửa là Fashion Magazine, mặt trên đều là kiểu dáng y phục mới nhất cùng với mỹ phẩm dưỡng da.

Hứa Tiểu Tiểu bước vào cửa, Liễu Ánh Tuyết liền chỉ vào: "Ngồi đi."

Hứa Tiểu Tiểu ngồi xuống, ánh mắt đánh giá một vòng, liền không có gì tốt

Dáng vẻ tự kiểm chế để cho Liễu Ánh Tuyết nhìn qua nhủ mĩ, nhưng bà ta rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, cười lên gấp cuốn tạp chí lại, mở ngăn kéo ra lấy một phần văn kiện.

Bà ta đặt văn kiện ở trên bàn, sau đó ngồi đối diện Hứa Tiểu Tiểu, hất hàm chỉ văn kiện, ý bảo Hứa Tiểu Tiểu xem.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chằm chằm phần văn kiện kia, liền nhìn đến bên trên viết rõ ràng: Trường hợp Hứa Nhượng Hoa.

Đồng tử mắt co rụt lại, Hứa Tiểu Tiểu lập tức cầm văn kiện lên, mở ra lật xem từng tờ, liền phát hiện đây thực ra bệnh án của mẹ cô.

Mặt trên rõ ràng viết, khi nào mẹ cô phát bệnh, trị liệu khi nào, thậm chí cả thời gian dùng thuốc....

Thanh âm của Liễu Ánh Tuyết truyền tới "Tiểu Tiểu, ta biết chuyện com nguội lần trước ở Nam Sanh Các khiến cho ấn tượng của con với ta không tốt, đó là ta sơ suất. Ta cho con xem thứ này là muốn nói với con, mấy năm nay nhà họ Hứa chưa từng bạc đãi mẹ con. Cái con xem chỉ là bệnh án nhưng con không biết thuốc mẹ con dùng đều là được nhập khẩu từ nước ngoài, một đơn thuốc đều là giả trị xa xỉ."

Ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu nheo lại, gật đầu.

Ý đồ của Liễu Ánh Tuyết cô cực kỳ hiểu rõ.

Bà ta rõ ràng nói với mình, bệnh của mẹ cần rất nhiều tiền. Nhà họ Hứa không có nghĩa vụ trị bệnh cho bà, thậm chí có thể đẩy bà vào bệnh viện tâm thần, nhưng bọn họ giúp bà trị liệu tốt nhất, giúp bà thiết bị chữa bệnh tốt nhất.

Cô ngẩng đầu, nhìn về phía Liễu Ánh Tuyết "Mẹ muốn con làm gì?"

Lấy những thứ này ra nói không phải vì muốn cô làm gì đó sao? Vừa dứt lời, cửa phòng bị đẩy ra, Hứa Nam Gia đi đến, cô ta trực tiếp mở miệng: "Chúng tôi tìm cô, là vì..."

"Nam Gia!" Liễu Ánh Tuyết lớn tiếng ngắt lời Hứa Nam Gia.

Hứa Nam Gia hơi sững sờ, nhưng Liễu Ánh Tuyết nhìn cảnh cáo cô ta một cái, cô ta cũng không dám nói gì nữa rồi.

Lúc này, Liễu Ánh Tuyết mới nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu "Là như vậy, ta là nói cho con một tiếng, đón con về nhà không có ý gì khác. Con đừng nghĩ nhiều, mẹ con là con nuôi của nhà

họ Hứa, nhà họ Hứa hẳn sẽ quan tâm, những gia đình giàu có khác chỉ là một đám người, riêng người nhà họ Hứa chúng ta nhỏ bé, năm đó mới nhận nuôi mẹ con, Tiểu Tiểu, con phải nhớ kỹ, chúng ta đều là người một nhà."

Nói tới đây, bà ta vỗ bả vai Hứa Tiểu Tiểu "Khoảng thời gian trước, cậu và mẹ sơ sót đối với con, về sau ta với cậu con bàn bạc quyết định tối hôm nay chiều đãi con ở Hoa Hi Lâu, hoan nghênh con về nhà."

Chiều dài?

Hứa Tiểu Tiểu nhú mày "Không cần phiền toái như vậy..."

"Không phiền toái không phiền toái, cả nhà chúng ta đã lâu không có liên hoan, quyết định như vậy đi."

Thấy thái độ kiên quyết của bà ta, Hứa Tiểu Tiểu cũng không nói cái gì nữa, gật đầu.

Đợi cho cô đi, Hứa Nam Gia bữu môi "Mẹ, sao mẹ không cho con nói chuyện trực tiếp?"

Liễu Ánh Tuyết gõ một cái vào trán cô ta " Con đó, làm gì cũng không thể thiếu suy nghĩ như vậy, về sau ta quan sát nó, tính cách Hứa Tiểu Tiểu quật cường, cứng rắn khẳng định không được, chúng ta phải đi đường vòng."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cừ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Thì ra là thế!

Hứa Tiểu Tiểu đi từ trong thư phòng ra, cảm thấy có phần kỳ quái.

Cô cảm thấy sự tình hẳn không đơn giản như vậy.

Nhưng cuối cùng không nghĩ nhiều, chỉ là cầm bệnh án trong tay, đi vào trong phòng bắt đầu nghiên cứu.

Không biết nhìn bao lâu, cửa phòng lại bị gõ vang.

Hứa Tiểu Tiểu đứng lên, đã nhìn thấy Liễu Ánh Tuyết trực tiếp đẩy cửa phòng vào, sau lưng bà ta là mấy người giúp việc trong nhà.

Liễu Ánh Tuyết nhìn Hứa Tiểu Tiểu cười nói "Tôi đây, đây là quần áo Nam Gia cho con, nó còn chưa có mặc qua, đáng người của con và Nam Gia không khác biệt lắm, lấy cho con mặc trước, thân nhà con nhà họ Hứa không có quần áo xinh đẹp sao được?"

Bà ta chỉ người giúp việc đem quần áo bỏ vào tủ quần áo của cô, sau đó nhìn cô từ trên xuống dưới " Kiểu tóc này của con cũng quá đơn giản, đúng lúc ta và em con muốn đi dưỡng tóc, vậy chúng ta cùng đi đi."

Hứa Tiểu Tiểu...!

Hôm nay, Liễu Ánh Tuyết làm sao vậy?

Bất quá, làm tóc dưỡng da này ai mà không muốn?

Mắt Hứa Tiểu Tiểu buông xuống "Được."

Vậy thì đi cùng bọn họ, xem bọn họ muốn làm cái gì.

Nhưng Hứa Tiểu Tiểu thật không ngờ, tiếp theo giống như mẹ con đi dạo phố vậy, Liễu Ánh Tuyết và Hứa Nam Gia một lòng một dạ nói về cách ăn mặc với cô, vậy mà không có nói về chuyện khác.

Cô cảm thấy có phần kỳ quái.

Thời gian rất nhanh đã đến bốn giờ chiều.

Liễu Ánh Tuyết và Hứa Nam Gia thử quần áo, Hứa Tiểu Tiểu đợi bên ngoài có phần nhàm chán, đang đứng nghịch điện thoại di động, điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Là một dãy số lạ.

Ai lại gọi điện thoại cho cô?

Cô tiếp nghe: "Alo, xin chào."

"Cô ở đâu?"

Điện thoại truyền đến một giọng nói dễ nghe.

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, "A?"

"Không phải nói, hôm nay rảnh, bàn bạc phương án sao?"

Thanh âm káo xước mà lạnh lùng này khiến cho Hứa Tiểu Tiểu trong nháy mắt ý thức được, bên kia là Hứa Mộc Thâm!

"Anh cả?"

Không trách cô không nhận ra, thanh âm trong điện thoại và trong hiện thực có phần khác nhau.

Bên kia hiển nhiên có phần hồn giận: "Cô không có số của tôi?"

Hứa Tiểu Tiểu trái lại nghĩ muốn lưu lại! Nhưng cô có sao?

Ai nói cho cô số điện thoại của Hứa Mộc Thâm?

Cô giựt giựt khoe miệng, "Lập tức lưu rồi!"

"Ừ."

Hứa Tiểu Tiểu mới ý thức được lúc này Hứa Mộc Thâm gọi điện cho cô là...

"Anh hợp xong rồi hả? Bây giờ rảnh rồi hả?"

Hứa Mộc Thâm lại ừ một tiếng.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn nhìn hai người đang thử quần áo, nghĩ nghĩ, trực tiếp mở miệng nói: "Từ giờ đến lúc cả gia đình liên hoan chỉ có một giờ, chúng ta gặp nhau trong khách sạn đi. Chuyện phương án có thể đợi ăn cơm xong về nhà bàn bạc."

Vừa dứt lời, lại nghe đến Hứa Mộc Thâm im lặng hỏi lại: "Gia đình liên hoan?"

Hứa Tiểu Tiểu gật đầu, "Đúng vậy."

Hứa Mộc Thâm hỏi: "Ồ đâu?"

"Hoa Hi Lâu."

"Được, tôi biết rồi."

Cúp điện thoại, Liễu Ánh Tuyết túm Hứa Nam Gia vội vã đi ra, bà ta cúi đầu xem đồng hồ "Đừng đến muộn, không mua, chúng ta nhanh lên đi."

Hứa Tiểu Tiểu đi theo hai người lên xe, một đường đi tới Hoa Hi Lâu.

Hoa Hi Lâu là nhà hàng tư nhân, nhìn không bắt mắt, nhưng bên trong trang trí theo phong cách vùng sông nước Giang Nam.

Đi theo người phục vụ, mới vừa đi đến phòng, liền nghe thấy thanh âm của một người đàn ông đang tức giận truyền tới: "Làm cái gì? Thân cận?"

Dù cho không có người, có thể nghe thấy, Hứa Tiểu Tiểu cảm giác như bị điện giật, cả người hoảng sợ tại chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Các cháu....quen nhau?

Trong phòng riêng đã loạn thành một mớ.

Người đàn ông cười lạnh mở miệng: "Muốn kết thân ông đi mà kết! Tôi không cần! Lâm Ý Thành tôi vẫy tay, nhiều người phụ nữ vội vàng muốn gả cho tôi như vậy, lấy vợ, còn muốn kết thân?"

Dứt lời, liền nghe được tiếng bước chân truyền về phía cửa.

Còn kèm theo một người đàn ông trung niên gầy lêu lêu và người phụ nữ trung niên cầu xin:

"Nhãi ranh, mày đứng lại đó cho tao!"

"Ý Thành, chúng ta từ từ nói, con đừng đi....."

Nhưng người đàn ông vẫn bước đi.

Hứa Tiểu Tiểu đứng phía sau Liễu Ánh Tuyết và Hứa Nam Gia, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm cửa.

Không bao lâu, nơi đó liền xuất hiện một chàng trai.

Bộ dáng hai ba hai bốn tuổi, diện mạo tuấn lãng, mặc bộ quần áo thể thao màu trắng, tóc ngắn tung bay, theo anh ta đi lại, lắc qua lắc lại.

Vẻ đẹp của anh ta tựa như ánh mặt trời, chỉ là nhìn kỹ, có thể phát hiện đôi mắt anh ta mang theo hung ác nham hiểm, rất giống như có người thiếu anh ta mấy trăm vạn, xấu cả khuôn mặt.

Đi ra cửa, anh ta liếc mắt một cái thấy Liễu Ánh Tuyết, bước chân hơi chậm lại.

Ngay cả khi tính tình xấu, nhưng gia giáo tốt đẹp, vẫn làm anh ta gật đầu với Liễu Ánh Tuyết rồi định rời đi.

Đúng lúc này, Liễu Ánh Tuyết tiến lên một bước, tay nắm chặt cánh tay của chàng trai, "Ý Thành, cháu đang giận đi Liễu tới muộn sao! Đi ở đây xin lỗi cháu được không?"

Lúc này, người phía sau cũng đuổi theo lại đây.

Một người phụ nữ có chồng quý phái túm chặt một cánh tay khác của Lâm Ý Thành, "Ý Thành, tuổi con cũng lớn vậy rồi, hay mẹ xin con, con đừng làm loạn nữa được không?"

Tiếng quát tức giận của cha Lâm lại truyền ra lần nữa, "Đừng ngăn nó, để nó cứ đi! Hôm nay đi rồi, thì trực tiếp cắt khỏi nhà họ Lâm, nhà họ Lâm chúng tôi không có đứa con không hiểu chuyện như vậy!"

Liễu Ánh Tuyết vội vàng mở miệng: "Anh Lâm, sao anh lại nói lời này, từ nhờ Ý Thành đã ưu tú như vậy, hiện tại nhất thời nhầm lẫn, chúng ta thân là cha mẹ, còn có thể chấp nhận với trẻ con sao?"

Nói xong câu đó, vội vàng mở miệng, "Ý Thành, nể tình dì Liễu, cháu ở lại đi, ta giới thiệu mấy em gái cho cháu. Nam Gia thì cháu đã gặp, còn đây là cô con gái khác nhà chúng ta....."

Nói tới đây, bà ta tránh đường.

Lộ ra người luôn bị bà ta che ở phía sau.

Lâm Ý Thành không kiên nhẫn nhìn thoáng qua, định thu hồi ánh mắt.

Chỉ là giây tiếp theo, anh ta lại đột nhiên quay đầu lần nữa, không thể tin tưởng nhìn về phía cô gái kia, giọng nói khiếp sợ lại kinh ngạc, phát ra từ trong cổ họng anh: "Hứa Tiểu Tiểu?"

Một câu, đánh gãy Liễu Ánh Tuyết giới thiệu.

Làm bà ta hơi sững sốt, chột nghi hoặc dò hỏi: "Các cháu..... quen nhau?"

Tiếp theo, một đôi mắt sắc bén nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu.

Hứa Tiểu Tiểu đứng ở phía sau Liễu Ánh Tuyết.

Giờ này khắc này, chàng trai đứng ở chỗ đó, cùng cô bốn mắt nhìn nhau.

Cô nắm chặt tay, chỉ cảm thấy phổi như bị rút cạn, hô hấp không thuận, ngực bị đè nén.

Quen nhau?

Bọn họ đâu chỉ là quen nhau!

Nhưng cô còn chưa mở miệng, chàng trai liền hừ một tiếng, nhẹ nhàng bâng quơ mở miệng nói: "Gặp qua vài lần."

Gặp qua vài lần..... A.

A.

Hứa Tiểu Tiểu cúi thấp đầu xuống, che giấu sự châm chọc trong mắt.

Ánh mắt Liễu Ánh Tuyết chuyển đổi trên người hai người, cười ha hả mở miệng nói: "Gặp qua vậy càng tốt, Ý Thành, nhà của chúng ta mới vừa tìm được đứa bé mất tích trở về, cho nên hai nhà cùng nhau ăn một bữa cơm làm quen một chút, chúng ta..... tán gẫu trong phòng riêng?"

Người vốn quyết tâm phải đi, tầm mắt dạo qua một vòng trên người Hứa Tiểu Tiểu, nửa ngày sau mới châm chọc mở miệng nói: "Được! Được thôi..... Tán gẫu một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Cô lấy cái gì mà so sánh với đại tiểu thư nhà họ Hứa!

Liễu Ánh Tuyết rõ ràng nhẹ nhàng thờ ra, quay đầu lại nhìn Hứa Tiểu Tiểu một cái, dè dặt giọng dò hỏi: "Tiểu Tiểu, các cháu quen nhau? Cháu....."

Nói còn chưa dứt lời, Hứa Tiểu Tiểu lại mở miệng nói: "Mẹ, tôi đột nhiên nghĩ đến trong công ty còn có chút việc, phải đi trước, bữa tiệc hay nói là bữa liên hoan gia đình này, tôi không tham gia."

Nói xong, cô xoay người rời đi.

Liễu Ánh Tuyết sững sốt, theo bản năng bắt được cánh tay cô, "Tiểu Tiểu, cháu không thể đi!"

"Vì sao không thể đi?"

Ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu nháy mắt trở nên sắc bén, "Hay là nói, bà bảo tôi lưu lại, có âm mưu gì?"

Liễu Ánh Tuyết bị hỏi nghẹn họng.

Hứa Tiểu Tiểu dùng sức kéo tay bà ta ra, trực tiếp đi ra ngoài.

Lâm Ý Thành xoay người, đang định tiến vào ghé.

Chỉ là ánh sáng trong khóe mắt, lại trước sau nhìn chằm chằm cách đó không xa.

Hứa Tiểu Tiểu nói, truyền vào trong tai anh ta, lập tức làm anh ta cảm giác được từng giọt si nhục.

Vốn anh ta phải đi, nhưng sau khi thấy cô, thay đổi chủ ý.

Hiện tại cô lại phải đi?

Liễu Ánh Tuyết gọi như thế nào, Hứa Tiểu Tiểu cũng không quay đầu lại, làm bà ta vô cùng xấu hổ, quay đầu lại nhìn về phía mẹ Lâm, ngượng ngùng giải thích: "Tiểu Tiểu đột nhiên có việc gấp trong công ty, cái kia....."

Lời còn chưa dứt, bên người hoảng lên, Lâm Ý Thành đã nhanh chóng lướt qua, đuổi theo Hứa Tiểu Tiểu.

-

Hứa Tiểu Tiểu đi về phía trước, rẽ vào một đường.

Vị trí được chọn cho nhà hàng tư nhân này là vương phủ ngày xưa.

Thông qua một hành lang, có thể nhìn thấy hoa viên hẻo lánh yên tĩnh.

Hứa Tiểu Tiểu đi tới đi lui, lạc đường.

Cô nhú mày, nhìn phía trước, lúc đứng tại chỗ đang không biết nên đi đâu, thì nghe được một tiếng kinh ngạc truyền tới: "Hứa Tiểu Tiểu?"

Hứa Tiểu Tiểu sững sờ.

Quay đầu nhìn qua, thấy Lương Mộng Nhân mặc bộ quần áo phục vụ, nhú mày đi về phía cô.

Sau khi Lương Mộng Nhân đi tới trước mặt cô, nhả lại mày, "Sao cô lại ở chỗ này?"

Chợt đột nhiên ý thức được cái gì, cô ta lập tức kêu lên chói tai: "Có phải cô biết hôm nay Lâm Ý Thành tới đây? Cho nên cố tình tới đây đợi anh ấy?"

Không đợi cô nói chuyện, Lương Mộng Nhân liền mắng: "Cô thật đúng là không biết xấu hổ! Lâm Ý Thành đã không cần cô, cô còn đeo bám anh ấy làm gì? Nếu tôi là cô thì sẽ cách anh ấy thật xa, cô có mặt mũi gì gặp anh ấy?"

Có mặt mũi gì gặp anh ta?

Hứa Tiểu Tiểu sắc mặt nháy mắt âm trầm, cô nhìn chằm chằm Lương Mộng Nhân, lạnh băng mở miệng nói: "Lương Mộng Nhân, cô tính là thứ gì? Tôi gặp ai, không gặp ai, một chút cũng không liên quan đến cô?"

Lương Mộng Nhân giận run người, "Cô gặp ai cũng không liên quan tới tôi, cô gặp Lâm Ý Thành, chính là có liên quan tới tôi!"

"Hả, có liên quan gì? Cô là vợ chưa cưới của Lâm Ý Thành hay là bạn gái anh ta? Cô có tư cách gì đòi quản tôi?"

Hứa Tiểu Tiểu hỏi lại, làm Lương Mộng Nhân trực tiếp nghẹn lại.

Cười nhạo một chút, Hứa Tiểu Tiểu vòng qua cô ta, tính rời đi.

Lương Mộng Nhân đột nhiên nghĩ tới cái gì, người cũng trở nên đắc ý, cô ta trực tiếp mở miệng nói: "Hứa Tiểu Tiểu, cô biết hôm nay Lâm Ý Thành tới nơi này làm gì không?"

Hứa Tiểu Tiểu dừng bước.

"Tôi nghe nói, là nhà họ Lâm và nhà họ Hứa muốn liên hôn! Lâm Ý Thành tới nơi này, là vì gặp mặt đại tiểu thư nhà họ Hứa! Đúng, tôi không tư cách quản cô, nhưng cô dựa vào cái gì tranh với đại tiểu thư nhà họ Hứa?"

"Cô và đại tiểu thư nhà họ Hứa, một người trên trời một kẻ dưới đất! Nhà họ Hứa người ta có bộ dáng gì? Cô cho rằng Lâm Ý Thành sẽ bỏ đại tiểu thư nhà họ Hứa, gương vỡ lại lành với cô ư?! Quả thực là không biết tự lượng sức mình!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Cô giống một con nhím

Nhà họ Lâm và nhà họ Hứa muốn liên hôn?

Hứa Tiểu Tiểu chỉ chú ý tới một câu như vậy.

Cho nên nói, Liễu Ánh Tuyết gọi cô tới nơi này, là tới kết thân?

Hứa Tiểu Tiểu cụp mí, đáng vẻ tự hỏi rơi vào trong mắt Lương Mộng Nhân, thì hoàn toàn đối khác.

Cô ta cho rằng mình kích thích được Hứa Tiểu Tiểu, trực tiếp nở nụ cười, "Sao nào? Hiện tại đã biết thân phận của Lâm Ý Thành, có phải cô hối hận rồi không? Thế nào cũng không ngờ, chàng trai nghèo năm đó ở bên cô lại là công tử nhà họ Lâm đúng không?"

Một câu, làm Hứa Tiểu Tiểu rốt cuộc phục hồi tinh thần lại.

Chàng trai nghèo.....

Đúng vậy.

Năm đó bọn họ ở đại học, vất vả làm thuê, kiếm tiền sinh hoạt và học phí.

Ai có thể nghĩ đến, chàng trai nghèo cùng cô phấn đấu lại là phú nhị đại?

Cô nắm chặt nắm tay, đột nhiên suy nghĩ cẩn thận gì đó, ngừng đầu nhìn về phía Lương Mộng Nhân, "Có phải cô đã sớm biết?"

Lương Mộng Nhân rũ mắt, "Tôi có biết hay không thì thế nào? Dù sao cô không xứng với Lâm Ý Thành, các người tách ra là chuyện sớm muộn! Tôi khuyên cô không cần đeo bám anh ấy, thân phận của cô ngay cả rách giầy cho anh ấy cũng không xứng!"

Hứa Tiểu Tiểu lộ ra ý cười châm chọc, cô nhìn Lương Mộng Nhân, đột nhiên cảm thấy người phụ nữ này thật là đáng thương.

Cô cong môi, "Đúng vậy, tôi không xứng, cô cho rằng, cô xứng sao? Vì một người người đàn ông như vậy, cô không từ thủ đoạn hãm hại tôi, nhưng kết quả, cô được cái gì? Rách giầy cho anh ta?"

Một câu làm sắc mặt Lương Mộng Nhân trắng bệch.

Hứa Tiểu Tiểu không nhìn cô ta nữa, xoay người rời đi.

Đi được hai bước, phía sau đột nhiên truyền đến tiếng bước chân, cánh tay bị một bàn tay đàn ông nắm chặt.

Cô còn chưa lấy lại tinh thần, người đã bị kéo đẩy vào trên ngọn núi già.

Trước mặt bỗng tối lại, cơ thể cao lớn của người đàn ông đã sát lại gần, trực tiếp giam cầm cô giữa người mình và núi già. Bên tai truyền đến tiếng người đàn ông khó thở:

"Hứa, Tiểu, Tiểu! Cô chạy cái gì?"

Mỗi một chữ, đều mang theo tức giận ngập trời.

Cơ thể Hứa Tiểu Tiểu cứng đờ, cô ngừng đầu, thấy gương mặt phóng đại của Lâm Ý Thành.

này rậm rạp to, tuy diện mạo không tinh tế, nhưng mang theo khí chất đặc biệt của đàn ông phương bắc, toàn thân lộ ra cảm giác như ánh mặt trời.

Chỉ là ánh mắt anh nhìn mình như phun lửa.

Tựa hồ hận không thể ngay sau đó lập tức bóp chết cô.

Hứa Tiểu Tiểu nắm chặt nắm tay, không nói chuyện.

Anh ta lại lại mở miệng lần nữa: "Hay là nói, căn bản là cô thẹn với tôi, không dám gặp tôi?"

Trái tim bị đau đớn, miệng vết thương vốn đã kết vảy, như là bị anh mạnh mẽ xé rách.

Lâm Ý Thành tiếp tục mở miệng, nói những điều khó nghe, nói những lời chế nhạo, "Cũng đúng, loại phụ nữ ong bướm là loi, hai mặt giống cô, có mặt mũi gì gặp tôi? Hay là sợ tôi xé toạc chuyện cô làm tám tháng trước, khiến cô không thể tiếp tục ở nhà họ Hứa?"

Ánh mắt Hứa Tiểu Tiểu lạnh lùng, cười châm chọc.

Cô giống như một con con nhím, dựng gai toàn thân, nỗ lực bảo vệ chính mình.

Cô nhìn chằm chằm Lâm Ý Thành, chậm rãi mở miệng: "Xé toạc cái gì? Xé toạc chuyện tám tháng trước, thiếu gia nhà họ Lâm già làm chàng trai nghèo, bị người ta vứt bỏ?"

"Cô.....!" Lâm Ý Thành giận dữ, vươn tay nắm chặt cầm cô, "Hứa Tiểu Tiểu, tám tháng không gặp, cô vẫn nhanh nhồm deo miệng như vậy, da mặt cũng dày hơn!"

Sức lực kia tựa như muốn bóp nát cầm cô.

Hứa Tiểu Tiểu đau đớn chảy đầy mồ hôi lạnh.

Nhưng cô cắn chặt răng, không mở miệng xin tha.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Cút!

Hứa Tiểu Tiểu nắm chặt tay Lâm Ý Thành, muốn bẻ tay anh ra, như dù sao cô cũng là phụ nữ, sao so được với sức của anh ta?

Dáng vẻ cô nhẫn nhịn phản kháng, khiến Lâm Ý Thành cảm giác vừa phiền vừa giận, hận không thể lập tức bóp chết cô, rồi lại có chút không nỡ. Cảm xúc phức tạp làm anh ta sắp nổ tung.

Đúng lúc này, một giọng nói truyền tới, "Anh Ý Thành? Sao anh lại ở chỗ này?"

Là Lương Mộng Nhân.

Lâm Ý Thành nghe tiếng, nhìn người phụ nữ trước mặt, rớt cuộc vẫn buông lỏng cảm cô, đứng đó quay đầu.

Cầm Hứa Tiểu Tiểu đau đến mức chảy nước mắt.

Ép nước mắt trở về, quay đầu thấy Lương Mộng Nhân đã đi tới.

Cô ta thấy hai người, ánh mắt loé lên, cảnh giác nắm chặt tay, trong mắt chợt loé cảm xúc ghen ghét, chợt cô ta làm ra dáng vẻ phẫn nộ, "Hứa Tiểu Tiểu! Cô tới nơi này làm gì? Đã biết thân phận của anh Ý Thành, hiện tại cô hối hận?"

Cô ta tiến lên một bước, chỉ vào Hứa Tiểu Tiểu nằng, thuận tiện cũng nhắc nhở Lâm Ý Thành: "Tám tháng trước, cô có thể vì tiền lên giường với người khác, hiện tại cô muốn trở về, anh Ý Thành cũng sẽ không bị cô lừa lần nữa đâu!"

Nói tới đây, lại nhìn về phía Lâm Ý Thành: "Anh Ý Thành, anh ngàn vạn lần đừng bị cô ta lừa gạt, người phụ nữ như cô ta thì lấy đâu ra thật tình!"

Cô ta tự cho là đúng nói, lại chọc tới chỗ đau của Lâm Ý Thành.

Không đợi Hứa Tiểu Tiểu mở miệng, anh ta quát một tiếng giận dữ: "Cút!"

Lương Mộng Nhân lập tức gạt đầu, "Đúng vậy, còn không mau cút đi, rồi anh Lý Thành càng xa càng tốt!"

Cút?

A.

Hứa Tiểu Tiểu rử mắt, che khuất đôi mắt chầm chọc.

Tám tháng trước, anh đã nói với cô chữ này.

Sau đó cô đi không chút do dự, chính là sợ những người đã từng yêu nhau, lại thành nhìn nhau giận dữ, nói với nhau những lời ác độc, làm mất đi hoàn toàn chút tình cảm còn sót lại cuối cùng.

Hiện tại.....

Cô ngừng đầu, vừa muốn nói gì, thì thấy Lâm Ý Thành quay đầu, căm tức nhìn Lương Mộng Nhân, "Tôi bảo cô cút!"

Lương Mộng Nhân lập tức chấn kinh.

Cô ta trừng lớn đôi mắt ngập nước, không thể tin nhìn Lâm Ý Thành, "Anh Ý Thành, anh, anh bảo em cút đi?"

Nhưng ngay sau đó, liền nhìn thấy trong mắt Lâm Ý Thành có không kiên nhẫn và chán ghét.

Tìm cô ta thất lại, biết mình ở lại nơi này, chỉ thêm khiến Lâm Ý Thành phản cảm.

Cô ta không cam lòng lừa dối Hứa Tiểu Tiểu một cái, sau đó lúc này mới mở miệng: "Các anh cũng đã lâu không gặp, vậy các anh tán gẫu, em, em đi trước."

Nói xong liền đi.

Đi được hai bước, quay đầu lại, lại thấy Lâm Ý Thành lần nữa quay đầu đối diện Hứa Tiểu Tiểu.

Dáng vẻ giam cầm Hứa Tiểu Tiểu, chỗ nào có vẻ Hứa Tiểu Tiểu đang đeo bám anh, rõ ràng là anh còn không bỏ được Hứa Tiểu Tiểu.

Rõ ràng Hứa Tiểu Tiểu đã tàn hoa bại liễu, có điều Lâm Ý Thành vẫn để ý cô ta, lại khinh thường nhìn mình.

Một cỗ ghen ghét mãnh liệt nảy sinh dưới đáy lòng, hóa thành làn sóng bao trùm lấy cô ta.

Trong ánh mắt Lương Mộng Nhân hiện lên vẻ tàn khốc, Hứa Tiểu Tiểu, tôi sẽ không bỏ qua cho cô!

-

Lương Mộng Nhân rời đi, chỗ núi già to như vậy, lại chỉ còn lại có hai người.

Bọn họ mặt đối mặt, trong lúc nhất thời ai cũng không nói gì.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn Lâm Ý Thành, áp chế nội tâm cơn sóng.

Dáng vẻ anh ta cho thấy rằng sẽ không để cô đi, cô cố gắng dùng giọng điệu bình tĩnh, đánh vỡ sự im lặng giữa hai người: "Lâm Ý Thành, rốt cuộc anh muốn làm gì?"

Lâm Ý Thành nghe được lời này, "Phụt" cười một tiếng, anh ta mở miệng: "Tôi muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Cô gái kia tên Hứa Tiểu Tiểu

Ánh mắt anh ta trần trụi đánh giá người Hứa Tiểu Tiểu xong, mới dùng giọng điệu khinh bỉ chế giễu mở miệng nói: "Hứa Tiểu Tiểu, lúc trước, cô vì tiền phản bội tôi. Hiện tại cô về nhà họ Hứa, bọn họ cho cô bao nhiêu tiền, để cô tới cầu dẫn tôi?"

Anh tựa như ác ma lấy mạng ở địa ngục, lời nói vừa kinh thường vừa độc ác: "Nói cho tôi, tôi cho cô gấp đôi giá, loại phụ nữ như cô cưới về nhà thì không cần, nhưng mà, bao nuôi một hai năm cũng không có tổn thất gì."

Hứa Tiểu Tiểu gắt gao nhìn chăm chăm anh ta.

Giờ khắc này, ngực tựa như bị khoét một lỗ, lời châm biếm từ bốn phía đột nhiên chảy mạnh vào trong đó, khiến cô cảm thấy vừa ghê tởm lại vừa khổ sở.

Giọng nói của anh ta tựa như truyền đến từ phái chân trời xa xôi, "Tôi, để tôi nhìn xem đáng về lãng lợ của cô."

Nói xong câu đó, anh ta bỗng dừng cúi đầu, mạnh mẽ hôn xuống.

Mắt Hứa Tiểu Tiểu co rụt lại, dùng sức giãy giụa.

"Lâm Ý Thành, anh buông tôi ra!"

Di động trong túi rung lên, cô lại căn bản không cảm giác được.

-

Thời điểm Hứa Mộc Thâm lái xe qua đây, lại đứng vào giờ tan tầm cao điểm.

Trên đường tắc nghẽn, làm cho anh tới chậm một chút.

Xuống xe, ở cửa khách sạn, anh cầm lấy di động, gọi điện thoại cho Hứa Tiểu Tiểu muốn hỏi số phòng.

Chỉ là điện thoại kết nối nhưng trước sau không có người nghe máy.

Anh nhú mày, vừa đi, vừa tính tiếp tục gọi điện thoại, đúng lúc này, một giọng nói kinh ngạc truyền tới: "Hứa tiên sinh?"

Hứa Mộc Thâm dừng bước chân, thấy Lương Mộng Nhân đang kinh ngạc nhìn anh.

Hứa Mộc Thâm ghét bỏ nhú mày, đang định thu hồi ánh mắt, không để ý tới cô ta thì nghe được Lương Mộng Nhân mở miệng nói: "Ngài tới nơi này, cũng là vì chuyện kết thân giữa nhà họ Lâm và nhà họ Hứa sao?"

Kết thân?

Ánh mắt Hứa Mộc Thâm trầm xuống.

Anh đột nhiên ý thức được cái gì, trong ánh mắt bỗng nhiên hiện lên vẻ tức giận.

Anh trực tiếp mở miệng: "Bọn họ ở phòng nào?"

Lương Mộng Nhân lập tức trả lời: "Ồ Thanh Trúc các."

Cô ta nói xong câu đó, ánh mắt chợt lóe, "Hứa tiên sinh, tôi dẫn ngài qua."

Hứa Mộc Thâm nhìn thoáng qua quần áo phục vụ trên người cô ta, không nghĩ nhiều, gật đầu.

Lương Mộng Nhân đi phía trước, nội tâm dâng lên một trận vui sướng.

Hứa Tiểu Tiểu và Lâm Ý Thành một mình ở núi già, không chừng sẽ xảy ra cái gì.

Vạn nhất hai người thật sự gương vỡ lại lành làm sao bây giờ?

Chỉ là hiện tại không giống nhau.

Hứa Mộc Thâm tới!

Lâm Ý Thành không phải kết thân với tiểu thuê nhà họ Hứa sao?

Nếu bị Hứa Mộc Thâm gặp được anh hẹn hò với người phụ nữ khác, như vậy nhà họ Hứa và cửa liên hôn này, cũng sẽ không bỏ qua cho Hứa Tiểu Tiểu!

Chính mình vừa lúc có thể mượn đao giết người!

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt cô ta hiện lên chút hưng phấn.

Thời điểm đi qua núi già, cô ta cố ý mở miệng nói: "Hứa tiên sinh, có câu nói, tôi biết chính mình không nên nhiều lời, chỉ là tôi thật sự lo cho Hứa tiểu thư. Cái kia..... Tôi vừa mới nhìn thấy Lâm Ý Thành tiên sinh kéo một cô gái, đến núi già bên kia, đều là cô gái kia cầu dẫn Lâm tiên sinh....."

Hứa Mộc Thâm không hề có hứng thú với chuyện Lâm Ý Thành làm bậy với người phụ nữ khác.

Anh lập tức đi nhanh về phía trước, chỉ nghĩ nhanh tới phòng.

Lương Mộng Nhân thấy bộ dạng của anh, trực tiếp nóng nảy, "Cái kia, Hứa tiên sinh, người phụ nữ này, chắc ngài cũng có ấn tượng chứ? Chính là cô gái bị đuổi khỏi cô nhi viện, tên Hứa Tiểu Tiểu! Cô ta không biết liêm sỉ, thông đồng với người đàn ông của Hứa tiểu thư, quả thực là không biết tự lượng sức mình....."

Một câu roi xuống, liền thấy Hứa Mộc Thâm bỗng dừng bước chân, ánh mắt bỗng nhiên trở nên sắc bén, "Cô nói gì?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Buông cô ấy ra!

Vốn Hứa Mộc Thâm hồ hững với cô ta, giờ phút này rốt cuộc có phản ứng

Mắt Lương Mộng Nhân roẹt cái phát sáng, "Bọn họ ở bên kia, Hứa tiên sinh, tôi dẫn ngài qua."

Nói xong xoay người đi về phía trước, đi được hai bước, còn lo lắng Hứa Mộc Thâm không theo kịp, quay đầu thấy anh đã nhanh chóng vòng qua người cô ta đi lên phía trước.

Lương Mộng Nhân nhẹ nhàng thở ra, đi theo sau Hứa Mộc Thâm

-

Bên núi già, Lâm Ý Thành điên cuồng hôn xuống.

Lực tay anh ta rất lớn, giữa chặt gáy của Hứa Tiểu Tiểu, khiến cô không né tránh được.

Mắt thấy anh ta sắp hôn mình, đôi mắt Hứa Tiểu Tiểu nhú lại, dùng sức đập đầu mình vào đầu anh ta!

"Bốp!"

Lâm Ý Thành bị đập nên đau, anh ta xoa cái trán đã sưng lên, thẹn quá hóa giận hét lên giận dữ: "Hứa Tiểu Tiểu, cô điên rồi!"

Trong giọng nói của Hứa Tiểu Tiểu mang theo bi thương, "Tôi thấy người điên là anh đó!"

Lâm Ý Thành khó thở, nắm cổ áo cô, dùng sức lôi kéo: "Cô ở đây già bộ liệt nữ trinh tiết cái gì! Lúc trước khi bò lên giường người khác, cũng là bộ dáng này sao? Hay chỉ giả bộ trước mặt tôi thôi?!"

Hứa Tiểu Tiểu cắn chặt môi, nhìn anh ta chăm chăm.

"Lâm Ý Thành, thú vị không?"

Tra tấn nhau như vậy, thú vị không?

Nhưng câu nói kế tiếp còn chưa nói xong, những lời này giống như đã kích thích anh ta.

Vành mắt anh ta lập tức đỏ lên, thấp giọng mờ mờ nói: "A, Hứa Tiểu Tiểu, hôm nay tôi để cô nhìn xem, loại chuyện này thú vị hay là không thú vị!"

Nói xong, lại lần nữa vùi đầu xuống, điên cuồng cắn vào cổ cô.

Cần cổ đau xót, Hứa Tiểu Tiểu tức điên mất.

Từ gập phải gia hỏa này, anh liền một bộ chính mình thực xin lỗi bộ dáng của anh, còn không có xong không có!

Cô nắm chặt nắm tay, bỗng dung vuron đầu gối đá mạnh vào giữa hai chân Lâm Ý Thành!

"Bụp....."

Lâm Ý Thành ăn đau, không khống chế được buông cô ra.

Hứa Tiểu Tiểu nhân cơ hội chạy ra khỏi sự giam cầm của anh ta.

Lâm Ý Thành cong thắt lưng, tay phải muốn ôm phía dưới, rồi lại không thể ôm, cuối cùng chỉ có thể nắm chặt tay giữa không trung, anh ta đau nghiêng răng nghiêng lợi nhìn cô chăm chăm, nhưng cho dù là như thế này, tay trái anh ta trước hết vẫn nắm lấy cánh tay cô, như sợ cô sẽ chạy thoát, trong giọng nói mang theo kim nén đau đớn và tức giận: "Hứa, Tiểu, Tiểu!!!"

Hứa Tiểu Tiểu thở hổn hển từng hơi một, muốn hất cánh tay anh ta ra, nhưng tay người đàn ông giống như sắt, nắm chặt cô, như thế nào cũng không tránh thoát ra được.

Lúc Hứa Mộc Thâm và Lương Mộng Nhân đi tới, chính là thấy một cảnh tượng như vậy.

Một chân Hứa Tiểu Tiểu đá không chút do dự, Lương Mộng Nhân nhìn thôi cũng thấy đau thay Lâm Ý Thành.

Cô ta tức giận mở miệng nói với Hứa Mộc Thâm "Hứa tiên sinh ngài thấy chưa? Cô ta từ nhỏ đã một đứa có thô lỗ! Không biết liêm sỉ, loại động tác này cũng làm được!"

"Dáng vẻ cô ta thật không biết xấu hổ, dựa vào cái gì so với đại tiểu thư nhà họ Hứa? Aizz, sao Lâm tiên sinh lại bỏ Hứa tiểu thư, chạy ra hẹn hò với loại phụ nữ này chứ, tôi thật sự cảm thấy không đáng giá cho Hứa tiểu thư!"

Nói xong một câu hưng phấn nhìn về phía Hứa Mộc Thâm.

Lại thấy anh thẳng tiến lên trước một bước, thấp giọng quát: "Buông cô ấy ra!"

Cùng với lời này, hai người đang giằng co nhất trí cùng quay đầu.

Sau khi thấy người đến, vành mắt Hứa Tiểu Tiểu lập tức đỏ lên.

Biết sợ hãi?

Chậm rồi!

Ngay cả khi Hứa tiên sinh không vì mặt mũi, cũng sẽ không bỏ qua cô!

A!

Lương Mộng Nhân vừa định đến chỗ này, bỗng thấy miệng Hứa Tiểu Tiểu mấp máy, tui thân gọi một tiếng: "Anh cả!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cừ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Anh cả, quên đi

Anh cả?

Lương Mộng Nhân cảm giác đầu mình không đủ dùng.

Cô ta kinh ngạc lại khiếp sợ nhìn thoáng qua Hứa Tiểu Tiểu, lại lần nữa nhìn về phía Hứa Mộc Thâm.

Nhất định là cô ta bị ảo giác đúng không?

Bằng không sao có thể sẽ nghe được câu nói đó?

Cô ta nuốt một ngụm nước miếng, mở to hai mắt, nhìn chăm chăm phía trước, "Cô, cô nói cái gì?"

Chỉ là giờ phút này, ba người trong sân, không ai thêm để ý đến cô ta.

Chính Hứa Tiểu Tiểu cũng không thể nói rõ được nguyên nhân, giây phút thấy Hứa Mộc Thâm tựa như gặp được người thân vậy đó, sau khi gọi một tiếng anh cả, cổ họng có chút nghẹn ngào.

Kỳ thật, thật ra cô hy vọng có thể đánh với Lâm Ý Thành một trận, cũng tốt hơn những lời đá thương người ta hiện giờ!

Cô muốn mau chóng rời khỏi nơi này, không bao giờ gặp lại anh ta.

Một tiếng anh cả tội nghiệp của cô làm trái tim Hứa Mộc Thâm co rút lại.

Không tự giác, ánh mắt anh rơi xuống cánh tay Lâm Ý Thành đang giữ cô, mặt mày nhũn lại, một nỗi tức giận bùng lên.

Lâm Ý Thành thấy Hứa Mộc Thâm, hoảng sợ.

Phải biết rằng, Hứa Mộc Thâm lớn hơn anh ta năm tuổi, anh ta nghe những câu chuyện truyền kỳ của Hứa Mộc Thâm mà lớn lên.

Từ nhỏ Hứa Mộc Thâm chính là con nhà người ta trong miệng cha mẹ, nhưng cố tình, con người anh lại có sức hút riêng, sẽ không khiến người khác chán ghét, ngược lại từ sâu trong lòng thâm bội phục anh.

Anh là vua lũ trẻ, trong số bọn họ, ai không từng nghe nói về nhóm Tu La hai người Hứa Mộc Thâm và Ninh Tã?

Cho nên, lời nói của Lâm Ý Thành nháy mắt không còn khí thế mạnh mẽ như này, "Anh Thâm, sao anh lại tới đây?"

Hứa Mộc Thâm không trả lời những lời này, anh bước lên.

Cường thế bá đạo, khí thế đế vương tự nhiên mà có, áp bách mọi người không dám nói chuyện.

Thần hình cao lớn, đi tới trước mặt Hứa Tiểu Tiểu, chỉ đứng ở chỗ đó cũng đã khiến cho Lâm Ý Thành có cảm giác như có một ngọn núi đè ép trước mặt.

Anh ta nhần lại mày, liền nghe được Hứa Mộc Thâm ra lệnh lần nữa, "Buông cô ấy ra."

Không biết vì sao, biết rõ Hứa Mộc Thâm là anh cả của Hứa Tiểu Tiểu, nhưng Lâm Ý Thành lại có một cảm giác khác thường.

Tay anh ta càng nắm chặt Hứa Tiểu Tiểu, "Tôi không....."

Còn chưa dứt lời, một cú đấm đã mạnh mẽ giáng xuống mặt anh ta!

Một cú đấm kia mang theo khí thế như sấm sét, mang theo sức mạnh tựa núi cao, làm Lâm Ý Thành theo bản năng lui về phía sau một bước, tay không tự giác buông Hứa Tiểu Tiểu ra.

Có điều phía sau lưng là núi non, anh ta căn bản không lui được.

Mắt thấy một cú đấm kia sắp giáng xuống, anh ta sợ tới mức trực tiếp nhắm hai mắt lại.

Chợt cảm thấy có cú đấm sắp đập vào mặt, làm mặt anh ta sinh ra đau đớn.

Nhưng mà đau đốn trong tưởng tượng lại chưa thấy đâu.

Anh kinh ngạc mở mắt, liền nhìn đến kia một quỳên, ngừng ở khoảng cách anh mặt bộ một centimet vị trí.

Bởi vì, một cánh tay khác của Hứa Mộc Thâm bị Hứa Tiểu Tiểu bắt được.

Hứa Tiểu Tiểu lắc đầu, giọng nói rất nhẹ: "Anh cả, quên đi."

Cô ngược mắt nhìn về phía Lâm Ý Thành, "Lâm Ý Thành, tám tháng trước, chúng ta đã chia tay, anh là chàng trai nghèo cũng được, là thiếu gia nhà họ Lâm cũng thế, đều không liên quan tới tôi. Tất cả mọi người đều là người trưởng thành, cũng hy vọng anh có thể thành thực một chút."

Lời này rơi xuống, cô xoay người rời đi.

Hứa Mộc Thâm liếc Lâm Ý Thành một cái, khề rừ mắt, thu lại nắm đấm, không nói năng gì, đi theo sau Hứa Tiểu Tiểu rời đi.

Chỉ là, Lâm Ý Thành lại có cảm giác, một cái liếc mắt kia, tựa như băng lạnh ngàn năm ở Bắc cực, lạnh lẽo nhìn anh ta từ đầu đến chân.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Cô ta là đại tiểu thư nhà họ Hứa?

Lúc Lâm Ý Thành còn đang sững sờ thì nghe được một tiếng tiếng thét chói tai ở bên cạnh: "Cô ta, cô ta là tiểu thư nhà họ Hứa? Này, sao có thể!"

Lâm Ý Thành quay đầu, thấy mặt Lương Mộng Nhân bởi vì kinh ngạc mà vắn vẹo.

Lương Mộng Nhân thật sự không thể tin được, cô ta nắm chặt nắm tay, lại cũng không có cánh nào khổng chế được thân thể run rẩy.

Từ nhỏ đến lớn, Hứa Tiểu Tiểu đã có năng khiếu, học giỏi hơn cô ta.

Cô ta không cam lòng, dốc hết tâm cơ thi vào đại học, sau khi tốt nghiệp, lại phí rất nhiều tâm tư tìm một công việc không tệ.

Có điều lúc trước cô ta thích Lâm Ý Thành, người anh ta thích lại là Hứa Tiểu Tiểu.

Cho nên cô ta mới thiết kế chuyện tâm thán trước, đẩy người phụ nữ này vào nơi bần thiêu.

Công việc của Hứa Tiểu Tiểu bị quấy rối thất bại, bị đuổi ra cô nhi viện, cũng chia tay với Lâm Ý Thành.

Cô ta cho rằng, rốt cuộc khổ tận cam lai.

Chỉ là hiện tại, ai tới nói cho cô ta, vì sao Hứa Tiểu Tiểu thành đại tiểu thư nhà họ Hứa?

Chỉ một thân phận này, cũng khiến toàn bộ nỗ lực của cô ta trước đó đều thành trò cười.

Dựa vào cái gì..... Dựa vào cái gì số Hứa Tiểu Tiểu so với cô ta tốt như vậy?

Cô ta tức, khổ sở, lần đầu tiên bày ra một mặt tẻ hại nhất của bản thân trước mặt Lâm Ý Thành.

Nhưng chờ cô ta phản ứng lại, lúc nỗ lực muốn che giấu mọi thứ, quay đầu lại thấy Lâm Ý Thành vẫn nhìn hướng hai người rời đi, chậm chạp không thu hồi ánh mắt.

Nhất thời, một nỗi buồn bực lại lần nữa ập đến.

Tại sao.....

Tại sao Hứa Tiểu Tiểu rõ ràng đã làm ra loại chuyện này, nhưng Lâm Ý Thành vẫn nhớ mãi không quên cô ta?

-

Hứa Mộc Thâm đi theo sau Hứa Tiểu Tiểu, nhìn bóng lưng thẳng tắp của cô.

Anh thầm nghĩ muốn hỏi chuyện giữa bọn họ một chút, lại phát hiện, sau khi rời khỏi tầm mắt của Lâm Ý Thành, thân thể cô gái, đột nhiên run rẩy.

Lời đến bên miệng, trực tiếp dừng lại.

Đi nhanh hai bước, thấy Hứa Tiểu Tiểu đứng ở chỗ đó, cô nắm chặt tay, vành mắt đỏ bừng, cắn chặt môi, mới không khiến mình bật khóc.

Dáng vẻ đó khiến Hứa Mộc Thâm rất đau lòng.

Anh thậm chí có xúc động hận không thể quay lại kéo Lâm Ý Thành tới đây xin lỗi cô.

Nhưng cuối cùng anh không làm như vậy.

Không biết vì sao, anh không muốn để Hứa Tiểu Tiểu và Lâm Ý Thành, có quá nhiều tiếp xúc.

Anh lặng lẽ đứng ở phía sau cô, cứ như vậy nhìn cô.

Không biết qua bao lâu, sắc trời dần tối.

Trong đầu Hứa Tiểu Tiểu đầy những chuyện đã trải qua.

Tám tháng trước, cô trở về từ vũ hội hóa trang, cả người ngổn ngang bị Lâm Ý Thành và Lương Mộng Nhân bắt tại trận.

Anh ta không nghe cô giải thích, nhận định cô vì tiền phản bội anh ta.

Yêu nhau hai năm, nhưng vào giây phút đó anh ta lại không cho cô một chút tín nhiệm nào.

Cũng không muốn mình là người chịu ầm ức, chủ động đưa ra lời chia tay.

Từ đó không còn gặp lại anh ta.

Vốn dĩ cho rằng đoạn tình cảm kia đã nhạt phai.

Nhưng hôm nay chạm mặt, một ngày nhọc nhãi kia dường như lại tái hiện lại một lần nữa, khiến cô cực kỳ khó chịu.

Lâm Ý Thành hận cô..... Nhưng cô làm sao, không hận Lâm Ý Thành?

Gió lạnh thổi tới, thổi tan tức giận tích cõp trong mắt cô.

Cũng làm lung cô cảm thấy một trận rét run, thân thể không chịu nổi chế run lập cập.

Cô cúi thấp đầu xuống, hít sâu một hơi, tựa như muốn đẩy hết buồn bực ra ngoài.

Đúng lúc này, một chiếc áo khoác mang đầy hơi thở của Hứa Mộc Thâm khoác trên người cô.

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, quay đầu, lúc này mới phát hiện, Hứa Mộc Thâm còn đứng ở phía sau cô.

Tựa như lữ trại duy nhất ở trên núi tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Hơi xấu hổ

Xe lặng lẽ chạy trên đường về nhà

Hứa Tiểu Tiểu ngồi ở trên ghế sau, dư quang khước mắt liếc trộm về phía Hứa Mộc Thâm

Người đàn ông không mặc áo khoác, một cái áo somi màu trắng, giúp gương mặt anh càng thêm đẹp trai.

Đôi mắt phượng dưới cặp mày kiếm, thâm thúy sâu thẳm, liếc mắt một cái nhìn không thấy điểm cuối.

Cũng làm Hứa Tiểu Tiểu nhìn không được phỏng đoán trong lòng: chuyện nhà họ Hứa đón cô về từ cô nhi viện, anh cả biết không?

Anh cũng tham dự trong đó, hay chỉ là âm mưu của mình Liễu Ánh Tuyết?

Nhưng suy nghĩ này khiến cô rối bời.

Cô dứt khoát nhìn về phía ngoài cửa sổ, cau mày lại.

Trong ánh mắt lộ ra vài phần do dự, không biết có nên hỏi hay không.

Bắn khoăn như vậy, xe đi tới nhà họ Hứa.

Hứa Tiểu Tiểu đột nhiên có chút không biết nên đối mặt anh như thế nào, dứt khoát trực tiếp đẩy cửa xe, quay đầu lại nói một tiếng: "Anh cả, hôm nay cảm ơn anh nhé, tôi đi vào trước."

Lưu lại những lời này, ngay lập tức đi vào trong biệt thự.

Cô không đi nhà ăn ăn cơm, ngược lại trực tiếp lên lầu, sau khi đi vào phòng ngủ, đang định quay người đóng cửa, một bàn tay lại bỗng nhiên cầm chốt cửa.

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, ngẩng đầu, thấy Hứa Mộc Thâm đứng ở cửa.

Thân thể cao lớn mang theo khí thế mạnh mẽ.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn anh không rời, "Anh cả, anh có chuyện gì sao?"

Hứa Mộc Thâm không rõ vì sao có cái thay đổi thái độ đối với mình, nhưng theo bản năng anh cảm thấy, mình nên giải thích gì đó.

Nhưng muốn nói gì, rồi lại không biết, im lặng một chút, anh dứt khoát mở miệng: "Không phải muốn bàn bạc chuyện của cô sao?"

Hứa Tiểu Tiểu.....

Hiện tại, đột nhiên cô không muốn bàn bạc làm sao bây giờ?

Có điều, nhìn vẻ nghiêm túc của Hứa Mộc Thâm, lời này lại không nói nên lời, dứt khoát tránh cửa phòng, "VẬY anh vào đi."

Hứa Mộc Thâm vào cửa.

Hứa Tiểu Tiểu đứng ở cửa, bắn khoản một lúc, rốt cuộc vẫn đóng cửa phòng lại.

Quay đầu lại, lại thấy Hứa Mộc Thâm đứng ở chỗ đó, đang đưa lưng về phía cô, nhìn sô pha.

Hứa Tiểu Tiểu lập tức mở miệng: "Anh cả, anh ngồi đi!"

Hiện giờ Hứa Tiểu Tiểu ở phòng này, là phòng cho khách của nhà họ Hứa.

Sơ ra kém phòng ngủ chính đầy đủ lại tinh tế, trong phòng ngoài giường cùng tủ quần áo, cũng chỉ có một cái sô pha có thể ngồi.

Cho nên..... Hứa Mộc Thâm không ngồi xuống, còn định chờ cô mời anh ngồi?

Chửi thầm trong lòng, chợt thấy Hứa Mộc Thâm chậm rãi xoay đầu, trên gương mặt không cảm xúc, giờ phút này lại mang theo chút..... lúng túng?

Hứa Tiểu Tiểu sùng sốt.

Theo tầm mắt anh nhìn về phía trên sô pha.

Một áo lót màu hồng nhạt lẳng lẳng nằm ở đằng đó.

Hứa Tiểu Tiểu.....!!

Cô chớp mắt, lại chớp mắt lần nữa.

Sau đó người như mèo bị giật phải đuôi, bực cái nhảy dựng lên.

Cô chạy thẳng tới, roẹt cái cầm áo lót lên, liếc xung quanh, cuối cùng nhảy lên trên giường, trực tiếp giấu áo lót trong chăn.

Hứa Mộc Thâm.....

Hứa Mộc Thâm ho khan một tiếng, lúc này mới đi đến trước sô pha ngồi xuống.

Trước mắt lại có điểm hoảng hốt.

Không biết vì sao, trước mắt lướt qua một miếng ren hồng nhạt.

Bên tai bỗng ửng đỏ.

Trên mặt, lại trước sau không có biến hóa.

Không khí trong phòng, nháy mắt trở nên xấu hổ.

Hứa Tiểu Tiểu giả bộ dường như không có việc gì, ngồi đối diện Hứa Mộc Thâm.

Cô ho khan một tiếng, vừa muốn mở miệng nói chuyện, liền thấy vẻ mặt Hứa Mộc Thâm càng ngày càng lúng túng.

Tay anh giật giật, từ khe hở trên sô pha lấy ra một đồ vật.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn thoáng qua.....

Là một bộ với áo lót kia - quần lót!!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Giấu ở đó

Trong phòng yên lặng ước chừng mười giây.

Hai người ai cũng không mở miệng trước.

Hứa Mộc Thâm vẫn là duy trì dáng vẻ giờ quần lót, tầm mắt hai người đều dừng trên cái đó.

Hứa Tiểu Tiểu hận mình giờ phút này không thể có công năng đặc biệt, có thể làm thứ này biến mất, không thì làm mình biến mất cũng được.

Tình huống này, phá vỡ thế nào đây?

Tuy là cô luôn đa mưu túc trí, một đồng chủ ý nhỏ, giờ phút này cũng cảm giác đầu óc tê dại, không phải chính mình.

Cô có thể làm bộ đó là giả lau, bình tĩnh lấy đi sao?

Nội tâm Hứa Tiểu Tiểu chửi thầm, thì nghe được người đàn ông họ khan một tiếng, anh vừa định mở miệng nói chuyện, cửa lại đột nhiên truyền đến tiếng gõ cửa.

Tiếng gõ cửa chỉ là tượng trưng, chợt có người trực tiếp đẩy cửa phòng ra.

Giọng Hứa Nam Gia truyền vào: "Hứa Tiểu Tiểu, cô....."

Hứa Tiểu Tiểu lập tức sốt ruột, mở to hai mắt, sốt ruột ý bảo Hứa Mộc Thâm cầm quần áo giấu đi.

Dáng vẻ hai người hiện giờ đúng là hơi mờ ám.

Nếu bị Hứa Nam Gia nhìn thấy, không biết được mạch nào của người này sẽ đi tới đâu!

Ngay cả khi cô và Hứa Mộc Thâm không có quan hệ huyết thống, nhưng hiện tại Hứa Mộc Thâm cũng là anh cả cô.

Có điều!

Trên sofa không có lấy một cái gối ôm, không có chỗ nào để che quần lót.

Nhét trở lại..... Thời gian cũng không còn kịp rồi.

Trong lòng Hứa Tiểu Tiểu run sợ, thì thấy Hứa Mộc Thâm trực tiếp nhét quần lót vào túi quần mình.

Hứa Tiểu Tiểu.....

Hứa Tiểu Tiểu mở miệng, không tiếng động lên án: Anh đang làm gì?

Hứa Mộc Thâm nhướng mày: Tôi để chỗ nào?

Hứa Tiểu Tiểu.....

Hứa Tiểu Tiểu còn muốn giao lưu không tiếng động với anh, lại nghe được Hứa Nam Gia kinh ngạc mở miệng: "Anh cả?"

Về kiểu ngạo khi mới vào cửa của cô ta, nhất thời dịu ngoan lại, hỏi: "Sao anh lại ở chỗ này?"

Hứa Mộc Thâm bình tĩnh làm bộ dường như không có việc gì đứng lên, hai tay còn đặt trong túi quần, phòng ngừa túi quần nhô lên tới một khối rất kỳ quái.

Nhưng hiện tại, anh còn lưu lại nơi này, sẽ chỉ làm anh và Hứa Tiểu Tiểu càng thêm xấu hổ.

Anh dứt khoát mở miệng: "Hai người trò chuyện, tôi đi trước."

Thần hình cao lớn mang theo vẻ quyết đoán, chờ anh rời đi, toàn bộ không khí trong phòng đều khôi phục bình thường.

Hứa Nam Gia lúc này mới tự tại một ít, quay đầu to mò nhìn Hứa Tiểu Tiểu, "Cô và anh cả ở trong phòng làm gì?"

Giọng điệu dò hỏi còn mang theo ngang ngược, tựa hồ Hứa Tiểu Tiểu không nói cho cô ta không được.

Hứa Tiểu Tiểu không thêm đề ý tới, trực tiếp nói sang chuyện khác, "Cô tới tìm tôi làm gì?"

Hứa Nam Gia lập tức mở miệng: "Mẹ tôi tìm cô."

Hứa Tiểu Tiểu cup mắt, đây là định đưa ra một lời giải thích hợp lý cho bữa cơm kết thân đêm nay?

Cô nhúu mày, "Vậy đi thôi."

Hứa Nam Gia bữu môi, đi lên trước.

Vừa đi, vừa mở miệng: "Cô quen Lâm Ý Thành ư?"

"Ừ."

Thờ ơ trả lời một chữ, Hứa Tiểu Tiểu không muốn nói đề tài này nữa.

Nhưng Hứa Nam Gia lại rất cố chấp với điều này, "Lâm Ý Thành lớn lên cũng rất đẹp trai, hôm nay cô gặp thì lập tức đi luôn, cô không thích anh ấy?"

Hứa Tiểu Tiểu không nói chuyện.

Hứa Nam Gia lạnh lùng xuy một tiếng, "Kiêu cái gì mà kiêu, cô cho rằng cô là ai? Bất Chì là một cô gái nghèo khó lớn lên ở cô nhi viện, cô dựa vào cái gì không thích Lâm Ý Thành? Lâm Ý Thành lớn lên đẹp trai, nhà họ Lâm lại có tiền, mẹ tôi thấy cô đáng thương, tìm cho cô một hôn sự tốt như vậy, cô đừng không biết tốt xấu!"

Lời này rơi xuống, Hứa Tiểu Tiểu ngược mắt, "Vậy sao cô không ở bên Lâm Ý Thành luôn đi?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Ba ngày đổi một bạn gái?

Hứa Nam Gia trực tiếp nổi nóng nói, “Tôi và anh ta làm sao ở bên nhau được? Loại người như anh ta ngày nào cũng say rượu, ba ngày thì thay một bạn gái, anh ta mà xứng với tôi!”

Vừa nói xong, cô mới ý thức được là mình lỡ miệng, cô lập tức lấy tay bưng miệng lại.

Hứa Tiểu Tiểu lại lập tức suy nghĩ về chuyện này.

Xem ra chuyện liên hôn giữa nhà họ Hứa cùng với nhà họ Lâm đã sớm được lên kế hoạch.

Nhưng Hứa Nam Gia ghét Lâm Ý Thành, cho nên bọn họ mới đón cô trở về, tính cho cô làm vật thế thân?

Đây là mục đích của Liễu Ánh Tuyết!

Nhưng là.....

Tám tháng trước, mặc dù cô không biết nhiều về Lâm Ý Thành, tuy rằng anh ta có chút không thành thực, nhưng lại có chí tiến thủ, sống rất lạc quan, là người có chí hướng.

Cô còn nhớ rõ, bọn họ đã từng thoải mái nói với nhau về tương lai.

Cùng với những từ trong lời nói của Hứa Nam Gia “Say rượu”, “Ba ngày đổi một người bạn gái”, “người thói nát” hoàn toàn không đúng.

Là anh thay đổi?

Hay là anh ta ở trước mặt cô giả bộ thể hiện, tất cả đều giả dối.

Rốt cuộc.....

Anh ta rõ ràng là đại thiếu gia của nhà họ Lâm, lại ở trước mặt cô nói hoàn cảnh của mình rất khó khăn.

Hứa Tiểu Tiểu rũ mắt đi theo Hứa Nam Gia ở phía trước.

Hứa Nam Gia không cẩn thận nói lời thật, lại thấy bộ dạng trầm mặc của Hứa Tiểu Tiểu, sợ cô từ chối, vội vàng mở miệng nói: “Hứa Tiểu Tiểu cô nghe tôi nói cô là tiểu thư của nhà họ Hứa, dù sao cũng là cho cô mặt mũi! Ai mà không biết mẹ cô lúc trước, đi lúc trước chính là nói như rồng leo, làm như mèo mửa mới không gả chồng..... Cô có thể gả vào nhà quyền quý, đó là phúc tám đời của cô, cũng xem như là nhà họ Hứa bồi đắp cho cô, cô có tư cách gì mà kén cá chọn canh? Nếu cô có thể cùng với Lâm Ý Thành thành một cặp với nhau, vậy thì cô trở thành người quyền quý rồi!”

Hứa Tiểu Tiểu ngẩng đầu, một đôi mắt sắc bén nhìn chăm chăm cô ta, trực tiếp ngắt lời nói: “Tôi chỉ sợ treo cao không nổi, các người vẫn là đi tìm người khác đi.”

Hứa Nam Gia tức khắc cười lạnh: “Ôi, thật đúng là mặt dày không biết xấu hổ, cô có chuyện gì không đồng ý? Người bên Lâm Ý Thành, còn chưa nói không đồng ý đâu!”

Nói xong, liền hừ lạnh một tiếng, uốn éo thân mình đẩy ra cửa phòng của Liễu Ánh Tuyết đi vào.

Hứa Tiểu Tiểu đứng tại chỗ trầm mặc một chút cũng đi theo vào.

Liễu Ánh Tuyết đang ngồi ở phía sau bàn làm việc, lúc thấy cô vào, bà ta ngẩng đầu nhìn cô liếc mắt một cái, không có ý gì là ngênh đón, ngoài mặt nhiệt tình nhưng ngược lại để lộ ra ý khinh bỉ.

Hứa Tiểu Tiểu đứng ở chỗ đó, liền nhìn thấy Hứa Nam Gia ngồi ở trên sofa, cầm lấy một quyển tạp chí đọc.

Trong lúc ấy, trong phòng không ai nói lời nào.

Hứa Tiểu Tiểu nheo lại đôi mắt.

Cô biết đây là đòn phủ đầu của Liễu Ánh Tuyết cho cô.

Cô đứng ở đó một chút liền xoay người đi.

Mới vừa định đi, nghe được Hứa Nam Gia nói: “Đứng lại! Cô muốn đi đâu?”

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu lại, cười mở miệng: “Cô nói mẹ có việc tìm tôi, nhưng tôi thấy là mẹ đang rất bận, giống như chưa có thời gian nói chuyện với ta, vậy thì chờ mẹ xong hết việc, tôi lại qua đây.”

Lời vừa nói xong, Liễu Ánh Tuyết liền ngẩng đầu lên, mày nhíu lại có cả xem xét cùng đánh giá.

Chợt bà ta liền nở nụ cười “Trách ta, vì quá tập trung vào công việc, nên bỏ qua con. Tiểu Tiểu, con lại đây ngồi.”

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chăm chăm bà ta nói: “Không cần ngồi đâu, mẹ có chuyện gì muốn nói với con thì nói đi.”

Thái độ rất cứng rắn, cuộc giao đầu ở vấn thứ nhất, cô chiếm thế thượng phong.

Liễu Ánh Tuyết nhăn lại mày, “Tiểu Tiểu, ta vẫn luôn cho rằng con là một đứa con thông minh, nhưng mà hành động của con hôm nay, hình như không đúng lắm, ta cảm thấy có chút chuyện muốn nói, có lẽ chúng ta nên nói chuyện rõ ràng với nhau.”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 102: Giao đấu!

Hứa Tiểu Tiểu nhú mày, liếc thấy môi của Liễu Ánh Tuyết gọi lên “Ngày mai, sẽ có đội ngũ bác sĩ đến làm trị liệu cho mẹ mỗi ngày”

Một câu nói đó làm cho cô nắm chặt lấy tay của mình.

Cô nhìn chăm chăm Liễu Ánh Tuyết.

Liễu Ánh Tuyết nhìn thấy phản ứng của cô rất vừa lòng “Chỉ phí trị liệu mỗi tháng của mẹ con, chắc con cũng biết rõ chứ hả?”

Cô đương nhiên là biết rồi.

Mỗi tháng đều phải mấy chục vạn phí trị liệu, không phải gia đình nào cũng có thể chi trả.

Cô hít một hơi thật sâu.

Liễu Ánh Tuyết tiếp tục nói: “Gà cho Lâm Ý Thành, ta bảo đảm mẹ con trước kia ở nhà như thế nào, sau này cũng tiếp tục được như vậy.”

Quả nhiên như thế.

Bà ta lấy mẹ tới uy hiếp mình.

Tuy là mẹ không nuôi cô từ nhỏ, nhưng sâu trong kí ức của cô, luôn có hình bóng của một người phụ nữ.

Đó là vào lúc cô tám tuổi, một ngày nọ mẹ nói sẽ đến thăm cô, bên ngoài lúc đó mưa rất lớn, viện trưởng nói mẹ sẽ không tới.

Cô liền ở trong phòng, chờ đợi nhìn ra ngoài cửa sổ.

Sau đó, cô liền thấy được mẹ.

Cả người mẹ đều ướt đầm, tóc còn nhỏ nước, chạy vọt vào trong viện, sau đó cách một cánh cửa sổ, mẹ đi tới chỗ đó, vẫy tay với cô.

Trong tám năm đó, cô vốn dĩ cho rằng là mẹ không cần cô nữa, nhưng bởi vì một tấm ảnh.

Mẹ điên rồi.

Nhưng mẹ vẫn rất yêu thương cô, cho đến bây giờ đều không thua bất kì ai.

Cho nên sao cô có thể, không để trong lòng chuyện của mẹ cơ chứ?

Nhưng Liễu Ánh Tuyết muốn lấy chuyện này uy hiếp cô?

Hứa Tiểu Tiểu cười lạnh, hàm răng chói lọi có chút địch ý, “Mẹ, ý của mẹ là nếu con không nghe lời mẹ, mẹ liền đuổi mẹ con đi?”

Liễu Ánh Tuyết ngưng mi, còn chưa mở miệng, Hứa Tiểu Tiểu liền hỏi lại lần nữa: “Có đúng là mẹ sẽ đuổi mẹ con đi, bà ngoại đồng ý sao?”

Liễu Ánh Tuyết chậm chọc cười, thái độ không cần nói cũng biết.

Hứa Tiểu Tiểu đã sớm biết, Hứa lão phu nhân ở trong nhà chỉ để bài trí, còn mọi chuyện lớn nhỏ trong nhà đều do Liễu Ánh Tuyết làm chủ.

Nhưng.....

Cô rũ mắt, từ từ mở miệng: “Còn có, cậu đồng ý sao?”

Lập tức Liễu Ánh Tuyết nheo mắt lại, cảnh giác nhìn chăm chăm cô, “Cô có ý tứ gì?”

Hứa Tiểu Tiểu đặt tay trên cằm, ra vẻ tự hỏi: “Bà ngoại nói, mẹ của ta có mối quan hệ rất tốt với cậu.”

Liễu Ánh Tuyết đối với mẹ cô một chút cũng không tốt, nếu bà ta muốn đuổi mẹ đi, đã sớm đuổi đi, không cần phải chờ tới bây giờ.

Mà sở dĩ mẹ vẫn còn ở lại nhà họ Hứa, khẳng định là do cậu Hứa Thịnh.

Dù sao cũng cùng nhau lớn lên, cậu đối mẹ không phải không có cảm tình.

Mà lời này vừa nói ra, hai người bốn mắt nhìn đối phương, trong lúc này, ai đều không có nói chuyện.

Trong chốc lát, Liễu Ánh Tuyết thu hồi ánh mắt của mình, “Phụ!” một tiếng cười, “Con có lẽ không biết, đốn con trở về là ý của cậu con.”

Tròng mắt của Hứa Tiểu Tiểu co rụt lại.

Hứa Thịnh đã tính toán đem cô đi liên hôn?

Liễu Ánh Tuyết tiếp tục mở miệng: “Chính xác là ta không thể đuổi mẹ con đi được, nhưng nếu con không nghe lời, ta có thể đuổi con đi. Sau đó.....”

Chương 103: Có việc gì?Nháy mắt thần sắc của Hứa Tiểu Tiểu trở sắc bén

Chi phí chữa trị của mẹ chỉ khi ở nhà họ Hứa mới có thể được bảo đảm.

Nhưng cô đang nghĩ tới đồ ăn lạnh lẽo đựng trong cà mèn.

Liễu Ánh Tuyết đang là chủ mẫu đương gia chủ mẫu, muốn làm một người quá đến không tốt, quả thực là rất dễ dàng.

Mà nếu cô bị nhà họ Hứa đuổi đi..... Chi còn lại một mình mẹ.....

Cô cắn môi.

Liễu Ánh Tuyết cúi đầu, nghịch móng tay, “Chi cần con cùng nhà họ Lâm liên hôn, ngoan ngoãn nghe lời, ta có thể bảo đảm, mẹ của con sẽ được yên ổn ở nhà họ Hứa. Như thế nào?”

Hứa Tiểu Tiểu nheo mắt lại: “Ng ngoan nghe lời?”

Liễu Ánh Tuyết gật đầu: “Đúng.”

Trong ánh mắt của Hứa Tiểu Tiểu hiện lên một mặt hiệt quang, cô hơi có chút buồn rầu mở miệng nói: “Thật ra con rất muốn đồng ý với mẹ, nhưng mà con cùng Lâm Ý Thành trước kia có chút hiểu lầm, chắc là anh ta sẽ không đồng ý cùng con ở bên nhau đâu.”

“Chuyện này không cần con nhọc lòng.”

Hai tay Liễu Ánh Tuyết giao nhau đặt ở trên bàn, bà ta mở miệng cười: “Lâm Ý Thành vừa mới gọi cho ta, nói là muốn thử hẹn hò với con.”

Mây của Hứa Tiểu Tiểu ngưng tụ lại, có chút kinh ngạc.

Lâm Ý Thành hận cô như vậy, không có chuyện muốn cùng cô hòa hảo trở lại.

Vừa nói đây, Liễu Ánh Tuyết liền cười, “Tiểu Tiểu, nếu Lâm Ý Thành đồng ý cùng con hẹn hò, vậy con liền phải nỗ lực thúc đẩy hôn sự này. Đến lúc đó, nếu các con kết hôn, ta có thể thuyết phục cậu con, đem theo mẹ con cùng nhau gả qua bên đó. Như thế nào?”

“Bây giờ con đồng ý với mẹ.” Hứa Tiểu Tiểu quyết định lấy tình chế động, nếu cuối cùng Lâm Ý Thành không chịu liên hôn, cô đâu cần phải đối đầu với nhà họ Hứa?

Nhưng mà.....

Hứa Tiểu Tiểu bỗng dừng đi phía trước một bước, hai tay chống ở trên bàn, nhìn chăm chăm Liễu Ánh Tuyết: “Nếu mẹ của con ở nhà họ Hứa có sơ xuất gì, con sẽ không bỏ qua cho mẹ!”

“Con!”

Hứa Tiểu Tiểu cong môi: “Con một bé gái mồ côi, đầu trực đầu sọ bị nắm tóc, chọc giận con, cùng lắm thì chết cùng nhau!”

Kia một bộ dáng hung ác, Liễu Ánh Tuyết nuốt một ngụm nước miếng.

-

Từ trong phòng Liễu Ánh Tuyết đi ra, Hứa Tiểu Tiểu cắn môi.

Lâm Ý Thành thế nào cũng sẽ không đồng ý hôn sự này, anh ta chắc là đang áp dụng phương pháp quanh co, cho nên cô mới làm bộ đồng ý, trước mắt kéo dài thời gian, suy nghĩ biện pháp khác.

Chi là..... Hứa Thịnh muốn cô đi liên hôn, vậy anh cả đâu? Anh ta có biết chuyện này hay không?

Hứa Tiểu Tiểu thở dài.

Cúi đầu, hướng về phòng của mình đi.

Đi được một nửa, đột nhiên nghĩ tới cái quần nhỏ kia!

Cô đứng yên tại chỗ, lấy hai tay ôm lấy đầu.

Hiện tại, làm sao bây giờ?

Đi tìm Hứa Mộc Thâm, lấy quần về?

Hay là bỏ?

Hứa Tiểu Tiểu dứt khoát cắn răng, quay đầu về hướng phòng của Hứa Mộc Thâm.

Đi tới chỗ, cô vươn tay, gõ cửa.

Một lát sau, thì nghe được tiếng bước chân bên trong truyền tới, cửa phòng mở ra.

Hứa Mộc Thâm đã tắm rồi, thay một bộ áo ngủ họa tiết ô vuông, tóc hỗn độn, đang cầm khăn lau, bộ dạng đó làm anh mất đi sự nghiêm túc mỗi ngày, thay vào đó có phần tùy ý.

Chỉ là giờ tay nhấc chân, mà còn mang theo sự kiêu ngạo.

Nhìn Hứa Tiểu Tiểu, tai của anh đỏ lên, nhưng thần sắc trên mặt nhàn nhạt mở miệng: “Có việc gì không?”

Hứa Tiểu Tiểu:.....!!

Cô đương nhiên có chuyện rồi! Vẫn là chuyện bên trong - quần nhỏ!!

Lời nói này, nói tiếp như thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 104: Một hồi sự kiện ô long

Anh vẫn là..... Là không hiểu thật, hay là già bộ không hiểu?

Hứa Tiểu Tiểu cắn môi, vươn tay, “Cái kia, anh cả, anh có thứ gì đó muốn trả cho tôi đúng không?”

Hứa Mộc Thâm rũ mắt, ho khan một tiếng “Không có.”

Hứa Tiểu Tiểu tức khắc mở to hai mắt nhìn.

Nani (cái gì)? Không có!

Anh là định chiếm luôn không trả sao?

Nhưng anh giữ quần nhỏ của cô làm gì?

Vừa suy nghĩ xong chuyện này, gương mặt của Hứa Tiểu Tiểu tức ửng đỏ.

Nha!

Nhìn anh chính chắn như vậy, không ngờ lại có suy nghĩ biến thái sao?

Không được.

Quần lót tuyệt đối không thể để lại cho anh ta.

Hứa Tiểu Tiểu mở miệng nói: “Chúng ta không phải là muốn thảo luận về một phương án tốt hay sao?”

Nói xong, liền đẩy cửa phòng ra, đi thẳng vào trong phòng của anh.

Nếu anh không ngoan ngoãn đem đồ giao ra đây, cô liền chính mình vào tìm!

Đưa mắt nhìn xung quanh một cách nhanh nhất, cô đã xác định được mục tiêu.

Ở trên tủ đầu giường của Hứa Mộc Thâm, có một cái túi nhỏ màu xám, miệng túi lộ ra một miếng vải màu hồng nhạt.

Từ trước đến nay Hứa Mộc Thâm chỉ thích đen với trắng, quần áo là nhiều màu xám nhất, trong phòng tất cả bài trí đều cùng một màu, cho nên màu hồng nhạt này rất dễ thấy được.

Dường như không cần suy nghĩ nhiều, cô liền biết đó là cái gì.

Nhưng mà..... anh còn dùng cái túi nhỏ này nguy trang làm gì?

Đây là muốn giữ lại sao?

Hứa Tiểu Tiểu chui thăm trong lồng, chạm rãi đi quanh phòng.

Hứa Mộc Thâm mới vừa tắm xong, trong phòng có một mùi hương sữa tắm thoang thoảng, sương mù mênh mông, có một ít hơi nước.

Mà lúc này anh cũng đang lau khô phần nửa tóc, anh nhìn khăn lông trong tay, hướng về phía buồng vệ sinh, muốn đem nó treo lên.

Chính là hiện tại!

Ánh mắt của Hứa Tiểu Tiểu sáng lên, bước nhanh đến hai bước, đi về phía đầu giường, lập tức cầm lấy cái túi nhỏ màu xám kia, bỏ vào trong túi của mình.

Lúc này, Hứa Mộc Thâm đi ra, chỉ vào sofa “Ngồi.”

Hứa Tiểu Tiểu lại vỗ vỗ đầu mình mấy cái “Ai nha anh xem đầu óc tôi này, đột nhiên tôi nhớ ra, tôi còn chuyện quan trọng chưa có làm, tôi đi trước đây!”

Nói xong liền chạy ra cửa, “Anh cả, ngủ ngon, mộng đẹp, ngày mai gặp!”

“Àm!”

Cửa phòng bị cô đóng lại.

Hứa Tiểu Tiểu nhẹ nhàng thở ra, cả người nhẹ nhàng đi vào phòng ngủ.

Đem trong túi đồ vật móc ra tới, nàng đang định mở ra, cửa phòng lại bị gõ vang.

Không thể nào?

Về mặt Hứa Tiểu Tiểu đen lại.

Chẳng lẽ anh cả biết mình trộm đồ, qua tới đây dò?

Nhưng thứ này là của cô mà!

Nghĩ vậy, cô đi tới cửa, mở cửa phòng, liền thấy người giúp việc đứng ở ngoài cửa, “Tiểu Tiểu tiểu thư, đây là quần áo của cô, đã giặt xong rồi.”

Nói xong, liền đem quần trong màu hồng nhạt đã được gấp lại ngay ngắn đưa tới trước mặt cô.

Hứa Tiểu Tiểu.....!

Thì ra, anh cả kêu người giúp việc đem qua, đem quần trong trở về, như vậy để tránh cho hai người xấu hổ.

Thật là thông minh!

Cảm thán xong rồi, nàng đem quần lót trở về.

Xoay người, đóng cửa phòng, lại ngáy cả người.

Khoan?

Nếu quần lót của mình ở đây, vậy cái mà cô lấy từ trong phòng của Hứa Mộc Thâm là cái gì?

-

Hứa Tiểu Tiểu vừa đi, di động của Hứa Mộc Thâm liền vang lên.

Anh nghe, lập tức truyền đến âm thanh của Ninh Tà: “Thâm Thâm, tôi có tặng đồ cho anh, đã nhận được chưa? Tôi cố ý kêu quản gia đem lên phòng cho anh, để trên tủ đầu giường, nhớ kiểm tra và nhận ha ~”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Anh cả, tôi đều hiểu!

Rối rắm cả đêm, Hứa Mộc Thâm rốt cuộc cũng không có tìm Hứa Tiểu Tiểu.

Ngày hôm sau, anh ăn mặc chỉnh tề, đẩy cửa phòng ra, liền nhìn thấy Hứa Tiểu Tiểu chờ ở ngoài cửa.

Thấy anh, cô gái lập tức vẫy vẫy móng vuốt, cười rất lộng lẫy, răng nanh đều hiện ra: “Anh cả, buổi sáng tốt lành!”

Hứa Mộc Thâm.....

Nghĩ đến cuộc điện thoại của Ninh Tà tối hôm qua, anh có chút xấu hổ.

Họ khan một tiếng, anh mở miệng: “Tối hôm qua.....”

“Anh cả, không cần giải thích, tôi đều hiểu!”

Một câu, làm cho Hứa Mộc Thâm nhẹ nhàng thở ra.

Cho rằng cô đã biết, cái đó là do Ninh Tà đưa cho anh, nhưng không nghĩ tới.....

Hứa Tiểu Tiểu nghiêm trang, anh em tốt vỗ vỗ vai của anh, đề thấp thanh âm mở miệng nói: “Tôi đều hiểu! Trong nhà có quy củ, anh từ nhỏ không có tiếp xúc với phụ nữ, đều là người trưởng thành, nhu cầu sinh lý, tôi hiểu!”

Hứa Mộc Thâm.....!

Cô biết cái gì?

Ninh Tà tặng cái quái quỷ gì, mà làm cho cô nói ra lời này?

Anh giật giật khóe miệng, muốn giải thích, “Cái kia không phải tôi.....”

“Đứng đứng đứng, không phải anh, tôi biết, tôi hiểu!” Hứa Tiểu Tiểu vỗ ngực, một bộ dáng hào khí, còn vươn tay lên miệng mình làm ra một cái khóa kéo “Anh yên tâm, tối hôm qua tôi ở trong phòng anh cái gì cũng chưa nhìn đến, tôi cũng sẽ không nói với ai đâu!”

Hứa Mộc Thâm.....!!

Trong miệng nói hiểu, nói rõ ràng, nhưng cái mặt lại có biểu hiện đang xem kịch vui là ý gì đây!

Hiện tại anh có lý giải thế nào, cái gì mà nhảy sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Đang ở trong lòng giãy giụa, liền nhìn thấy một cô gái mang một phần văn kiện đưa tới trước mặt anh.

Ngẩng đầu, Hứa Tiểu Tiểu mở miệng nói: “Đây là bộ phận chuyên môn của công ty chúng ta vì Giai Giai mà đưa ra phương án. Mặt trên chỉ anh làm sao quyến rũ Giai Giai, làm ra một loạt phương pháp.”

Nói xong câu đó, Hứa Tiểu Tiểu lập tức chớp mắt, “Anh cả, anh mở ra xem một chút?”

Hứa Mộc Thâm tiếp nhận văn kiện, tùy ý quét vài lần.

Hứa Tiểu Tiểu liền cẩn thận mở miệng nói: “Kỳ thật, mặt trên cũng không có đồ gì lớn lắm, cũng sẽ không có ảnh hưởng đến hình tượng của anh, chỉ cần anh hoàn thành, tôi bảo đảm chuyện tối hôm qua cái gì cũng không có!”

Hứa Mộc Thâm.....

Cô nhóc này, còn uy hiếp mình?

Nheo nheo mắt, anh đem văn kiện thu lại, thần sắc nhàn nhạt mở miệng: “Có thể.”

“Hả?” Hứa Tiểu Tiểu sững sốt.

Phải biết rằng mặt trên văn kiện chính là có mấy cái quá lộ liễu, cô cho rằng Hứa Mộc Thâm thế nào cũng sẽ cò kè mặc cả một phen với cô, mà không ngờ nhanh như vậy lại đồng ý rồi?

Nhìn mặt anh cả lạnh nhạt không nghĩ rằng bên trong lại dễ chịu như vậy?

Cô cong cong khóe miệng.

Hứa Mộc Thâm mở miệng: “Còn có việc?”

“Không có.”

Hứa Mộc Thâm liền gạt đầu, cầm văn kiện, vòng qua cô đi ra ngoài.

Vừa ra đến trước cửa, anh liền đem văn kiện ném cho quản gia đứng ở ngoài cửa, nghiêng rằng nghiêng lợi mở miệng nói: “Phải người đem cái này đưa cho Ninh Tà, nói với anh ta, nếu không dựa theo các bước ghi trên đây chấp hành nghiêm khắc, thì trong vòng một năm Lãnh Đồng có thể sẽ không trở lại.”

Quản gia:.....

Nửa giờ sau, vừa đến công ty Hứa Mộc Thâm liền nhận được điện thoại của Ninh Tà, anh ta thốt khổ hết to một tiếng, “Alô! Thâm Thâm tên hỗn đản này, tôi chỉ gửi cho anh một bộ đồ chơi tình thú, anh liền trị tôi như vậy! Nếu thật sự theo làm như vậy, thì hình tượng của tôi, không!”

Hứa Mộc Thâm rũ mắt, nhàn nhạt mở miệng: “Anh có hình tượng?”

Ninh Tà:.....

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 106: Ba tôi là ai?

Hứa Tiểu Tiểu tiễn Hứa Mộc Thâm xong liền quay vào trong nhà.

Ngày hôm qua Liễu Ánh Tuyết có nói qua, hôm nay bác sĩ sẽ đến nhà làm kiểm tra toàn thân cho mẹ.

Cô liền dứt khoát không đi đâu cả, trực tiếp đi tới tiểu viện nơi ở của mẹ.

Mới vừa đi đến trong viện, liền nghe được tiếng kinh hô của Diễm Diễm từ bên trong truyền đến.

Hứa Tiểu Tiểu nhú mày, đi mau vào phía cửa, liền nhìn thấy Diễm Diễm cùng một bé trai khoảng mười tuổi đang đánh nhau.

Cô nhú mày, nhưng không lập tức tiến lên.

Tuy rằng Diễm Diễm đánh không lại bé trai kia, nhưng lại cắn chặt môi, trên mặt rõ ràng bị đánh sưng lên một khối, cũng không khóc không nháo, bị bé trai kia đè ở trên mặt đất, bé liền nghiêm túc quan sát, rõ ràng được một chỗ sơ hở, một quyền nện vào mặt của bé trai kia, trực tiếp đánh trúng mũi của nó.

Bé trai kia bị đánh mông, đừng động tác.

Ở nơi đó ngay người trong chốc lát, vươn tay lau cái mũi của mình, trên tay là vết máu đỏ búng.

Cậu hoảng sợ, lại sau đó liền “Oa” lên khóc, cậu sợ hãi, nhảy dựng lên rồi chạy ra bên ngoài, “Mẹ, mẹ, con bị đánh, chảy máu.”

Hứa Tiểu Tiểu.....

Đây là đầu gối trẻ em điển hình.

Cô vội vàng đi đến bên người Diễm Diễm, liền thấy Diễm Diễm xoa miệng mình, quật cường đứng lên, con bé phui phui quần áo trên người, lúc này mới nhẹ nhàng mở miệng: “Chị Tiểu Tiểu, em có phải là người gây chuyện hay không?”

Hứa Tiểu Tiểu vươn tay sờ đầu bé, “Chuyện nay có đáng là gì, chúng ta ở trại trẻ mồ côi còn đánh nhau mỗi ngày!”

Ngẩng đầu, liền nhìn thấy trong phòng, mẹ đang ở phía sau cửa kính, đôi mắt tựa như nai con bị hoảng sợ, nhìn chăm chăm cô.

Cô nhìn Hứa Nhược Hoa cười cười, liền thấy Hứa Nhược Hoa chần chờ, chậm rãi, từ trong phòng đi ra.

Hứa Tiểu Tiểu cười mở miệng nói: “Mẹ, mẹ đừng sợ, không có việc gì, trẻ con đánh nhau.”

Vừa mới dứt lời, Hứa Nhược Hoa liền tiến lên một bước, một phen túm chặt tay cô, “Tiểu Tiểu, mau mang Diễm Diễm đi. Đó là Bối Bối, mẹ nó là quản gia trong nhà, Diễm Diễm đánh Bối Bối, bọn họ sẽ đánh chết Diễm Diễm.”

Nhà họ Hứa rất lớn, có rất nhiều quản gia.

Hứa Tiểu Tiểu nghe vậy, đôi mắt bỗng nhiên trùng lớn.

Cô không thể tin tưởng nhìn chăm chăm Hứa Nhược Hoa.

Từ khi về nhà đến giờ, mẹ vẫn luôn trầm mặc ít lời, làm thế nào cũng không nói chuyện, vẫn luôn ôm một cái gối kêu Tiểu Tiểu, mà hiện tại.....

Cô hưng phấn tiến lên một bước, đưa tay bắt lấy tay của Hứa Nhược Hoa “Mẹ, mẹ nhận ra con sao?”

Hứa Nhược Hoa có chút sợ hãi gạt đầu.

Đường Diễm Diễm liền mở miệng: “Chị Tiểu Tiểu, em phát hiện đi khi thì tỉnh táo, khi thì hồ đồ.”

Bé tiến đến nói vào tai Hứa Tiểu Tiểu, "buổi tối đi còn trộm nói cho em biết, đi đi, nếu không bọn họ sẽ hại con.”

Một câu, làm cho lòng của Hứa Tiểu Tiểu cảm thấy ảm

Đây là nguyên nhân mà năm đó mẹ nhất quyết đem cô vào trại trẻ mồ côi sao?

Đang ở tự hỏi, liền nghe được Hứa Nhược Hoa mở miệng: “Mau mang Diễm Diễm đi, Bối Bối, mẹ, sợ hãi.”

Hứa Tiểu Tiểu vội vàng cầm tay bé, ánh mắt kiên định, truyền cho bé năng lượng, “Mẹ, không phải sợ, con đã trưởng thành, con có thể bảo vệ mọi người, mẹ của Bối Bối chỉ là một quản gia, cô ta không dám làm gì đâu.”

Hứa Nhược Hoa ngây ngẩn cả người.

Đôi mắt của bà mê mang, nhìn Hứa Tiểu Tiểu nửa ngày, lúc này mới mở miệng: “Tiểu Tiểu, cẩn thận.”

Hứa Tiểu Tiểu gạt đầu.

Cô chần chờ một chút, lại lần nữa nhìn về phía Hứa Nhược Hoa.

Thấy ánh mắt của bà tuy rằng rất yếu, nhưng lại mười phần tỉnh táo.

Cô lập tức nắm lấy cơ hội, thấp giọng mở miệng: “Mẹ, ba của con là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Bác sĩ tâm lý?

Vấn đề này vừa ra, trong ánh mắt của Hứa Nhược Hoa tức khắc hiện lên một tia hoảng loạn.

Cô liền rối rắm, không dám mở miệng.

Hứa Tiểu Tiểu ép hỏi: “Mẹ, nói cho con biết, ba con là ai?”

Hứa Nhược Hoa nhìn cô, môi run run, đang định mở miệng, bên ngoài lại bỗng nhiên truyền đến tiếng bước chân.

Hứa Nhược Hoa lập tức đã bị kinh hãi, quay đầu chạy vào trong phòng, tám tác phát run ôm lấy gối, như là đã chịu kích thích cái gì đó, ôm gối đầu bắt đầu hô: “Tiểu Tiểu, Tiểu Tiểu không phải sợ..... Người xấu, tránh ra, không cần thương tổn mẹ Tiểu Tiểu!”

Nhìn bộ dáng đó làm cho người xem đau lòng.

Đường Diễm Diễm vội vàng mở miệng: “Chị Tiểu Tiểu, dì lại phát bệnh.”

Hứa Tiểu Tiểu nhú mày, đi theo, hô một tiếng: “Mẹ.”

“A!” Hứa Nhược Hoa hét lên một tiếng, cảm xúc lập tức bị mất khống chế, múa may cánh tay, đem chính mình cuộn tròn ở trong góc “Đừng tới đây, người xấu!”

Hứa Tiểu Tiểu đứng ở tại chỗ, không dám tiến lên.

Đúng lúc này, cửa truyền đến âm thanh của Liễu Ánh Tuyết “Tiểu Tiểu, mẹ con lại phát bệnh? Vừa vặn, bác sĩ tâm lý tới!”

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu lại, liền nhìn thấy Liễu Ánh Tuyết mang theo năm sáu người đi vào tới.

Cùng đi song song với Liễu Ánh Tuyết là một người đàn ông trung niên mặc áo dài màu trắng, lớn lên trắng nõn sạch sẽ, mang theo tơ vàng khung đôi mắt, trên mặt tươi cười nhìn qua mười phần hòa ái.

Liễu Ánh Tuyết chỉ vào ông ta hướng Hứa Tiểu Tiểu giới thiệu: “Đây là bác sĩ tâm lý nổi tiếng nhất trong nước —— Cung Khai Mậu, mấy năm nay, chính là ông ta khống chế được bệnh tình của mẹ con, nên mới không có chuyện biến xấu.”

Sớm Liễu Ánh Tuyết đã cho cô xem lúc mẹ cô bị bệnh, cô liền chú ý tới vị bác sĩ này, hơn nữa đã Baidu qua.

Ông ta thật là bác sĩ tâm lý nổi tiếng nhất trong nước, cho nên Hứa Tiểu Tiểu đối với ông khách khí gật đầu: “Bác sĩ Cung, nhiều năm như vậy, cảm ơn ông đã chăm sóc mẹ tôi.”

Cung Khai Mậu liền cúi tay xoa mắt kính, “Không cần khách khí, đây là việc tôi phải làm.”

Chợt ông liền đối với người phía sau gật đầu.

Bốn năm trợ thủ, lập tức tiến vào trong phòng, đem đồ dùng trong tay mang đến chữa bệnh bày biện ra.

Cung Khai Mậu lúc này mới mở miệng: “Hứa tiểu thư, mời các vị đều đi ra ngoài, tôi phải bắt đầu trị liệu cho mẹ cô.”

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, “Tôi ở chỗ này không được sao?”

Cung Khai Mậu lập tức cười, “Hứa tiểu thư, khi cô đến gặp bác sĩ tâm lý, còn có người tại bên cạnh cô sao? Đây là bệnh tâm lý, trong phòng chỉ có tôi với bà đây, người bệnh mới có thể buông bỏ nội tâm, buông bỏ phòng, trị liệu mới có hiệu quả.”

Hứa Tiểu Tiểu chần chờ nhìn thoáng qua Liễu Ánh Tuyết.

Liễu Ánh Tuyết liền gật đầu, “Đây là lệ thường, bác sĩ Cung chữa bệnh, chưa bao giờ có người bên cạnh người.”

Hứa Tiểu Tiểu không hiểu bệnh tâm lý là như thế nào, chính là trong lòng, lại có chút bất an.

Cô nhìn thoáng qua người trong phòng, cuối cùng gật gù đầu, “VẬY TÔI ĐI.”

Đi theo Liễu Ánh Tuyết ra ngoài, đứng ở trong viện, nhìn bác sĩ Cung bác sĩ bố trí xong xuôi, kéo lên bức màn, chợt, ông ta đi tới cửa, đóng cửa lại phòng.

Một khắc đóng cửa phòng kia, không biết có phải hay không Hứa Tiểu Tiểu ảo giác, cô cảm thấy, mắt kính của bác sĩ Cung bác sĩ phản quang, ánh mắt ông ta như có như không liếc cô một cái.

Hứa Tiểu Tiểu rũ mắt, đối Liễu Ánh Tuyết mở miệng nói: “Tôi đi vệ sinh.”

Cô từ tiểu viện đi ra.

Lại không về biệt thự, ngược lại vòng đến phía sau tiểu viện, hai tay bắt lấy đầu tường, trèo tường vào.

Từ nơi này, có thể nhìn thấy cửa sổ phía sau của phòng sau.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Ai là người kích thích?

Hứa Tiểu Tiểu ngừng thở, cẩn thận ghé vào cửa sổ, nhìn vào trong phòng.

Từ vị trí của cửa sổ, đều bị che bởi những bức màn dày nặng, như vậy mới có thể cho ánh sáng trong phòng tối tăm, tiện cho bác sĩ Cung trị liệu.

Nhưng mà gió thổi qua, bức màn phiêu động, có thể lộ ra khe hở.

Thừa lúc này, Hứa Tiểu Tiểu có thể nhìn rõ vào bên trong phòng.

Cả người mẹ nằm trên ghế thả lỏng, một đôi mắt an tĩnh nhìn bác sĩ Cung, những bất an lo lắng vừa rồi đã không còn.

Mà bác sĩ Cung đang ở khinh thanh tế ngữ nói cái gì, cụ thể lời nói, cô không nghe thấy, lại có thể cảm nhận được bác sĩ Cung nói những lời này, mẹ rất tập trung tinh thần.

Không biết người khác trị liệu, là thế nào, nhưng là ít nhất trước mắt hết thấy, nhìn bình thường.

Hứa Tiểu Tiểu lắng lắng canh giữ ở chỗ đó.

Mãi cho đến nửa giờ sau, trị liệu xong.

Mẹ đã an ổn ngủ rồi.

Hứa Tiểu Tiểu đang định rời đi, lại thấy bác sĩ Cung đột nhiên đi tới, cô lập tức ngồi xổm xuống, tránh ở bên dưới cửa sổ.

Sau đó liền nghe được “Xôn xao” một tiếng, bác sĩ Cung kéo bức màn ra.

Nhưng cô lại không có nghe được tiếng bước chân rời đi của bác sĩ Cung bác sĩ.

Hứa Tiểu Tiểu nhăn mày đầu, liền nghe được bác sĩ Cung nhẹ giọng mở miệng: “Hứa tiểu thư, xem đủ rồi sao?”

Hứa Tiểu Tiểu..... Thì ra là đã sớm bị phát hiện rồi.

Cô sờ sờ cái mũi, có điểm không được tự nhiên đứng lên.

Nhìn bác sĩ Cung cười cười, cô mở miệng: “Bác sĩ Cung, tôi.....”

“Tôi đoán rằng, cô sợ tôi làm chuyện gì xấu với mẹ cô, đúng không?”

Hứa Tiểu Tiểu lập tức trầm mặc không nói.

Bác sĩ Cung liền lắc đầu, “Kia hiện tại, yên tâm sao?”

Bộ dáng đó rất thân nhiên, không giống như là làm chuyện xấu.

Hứa Tiểu Tiểu nheo lại đôi mắt.

Cô trầm mặc một chút, dứt khoát trực tiếp mở miệng: “Bác sĩ Cung, tôi có vài chỗ không hiểu lắm, ông có thể giải đáp giúp tôi không?”

Bác sĩ Cung gật đầu.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chằm chằm đôi mắt ông, dò hỏi: “Tôi nhìn bệnh của mẹ, thật ra bệnh tâm thần của mẹ cũng không nghiêm trọng lắm, tôi cũng nhìn qua hồ sơ của ông, so với mẹ tôi càng nghiêm trọng hơn, ông đều chữa khỏi. Như ông có thể nói cho tôi biết, vì sao bệnh của mẹ tôi đã hơn hai mươi năm vẫn không có chuyển biến tốt.”

Nghe được lời này, bác sĩ Cung theo bản năng hướng ra cửa nhìn thoáng qua.

Hứa Tiểu Tiểu lập tức nhăn lại mày.

Mắc cảm tôi mức có thể cảm nhận được bác sĩ Cung cũng có chuyện phải nói với cô.

Bác sĩ Cung vươn tay tháo lấy mắt kính, lúc này mới mở miệng: “Trong nhà này, người quan tâm nhất đến bệnh tình của Hứa phu nhân, hẳn là cô. Nếu cô hỏi như vậy, tôi đây cũng liền ăn ngay nói thật, bệnh của mẹ cô sở dĩ vẫn luôn không tốt, là bởi vì bà ấy vẫn luôn tiếp thu kích thích.”

“Bệnh tâm thần cùng với các bệnh không giống nhau, trạng thái tinh thần của mẹ cô, liên tục chuyển biến tốt đẹp nhưng ngay sau đó lại chịu kích thích bên ngoài càng thêm nghiêm trọng. Tôi không biết kích thích này là cái gì, nhưng mà tôi đã sớm nói qua với Hứa lão phu nhân, rời xa kích thích, đối với mẹ người là sự lựa chọn tốt nhất.”

Bác sĩ Cung nói xong những lời này, liền không muốn đề lộ cái gì.

Ông gật đầu với Hứa Tiểu Tiểu, xoay người đi tới cửa.

Hứa Tiểu Tiểu đã hiểu ông nói gì, trèo tường rời đi.

Cô từ sau tường tới trên đường, vẫn luôn tự hỏi một vấn đề.

Nguyên nhân gây kích thích cho mẹ..... Là cái gì?

Cô nhủ mày, lúc cô từ cửa trước tiến vào sân, tầm mắt rơi xuống trên người Liễu Ánh Tuyết.

Chẳng lẽ..... Là bà ta?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 109: Nguyên nhân là bà ta!

Tiền bác sĩ Cung đi, lại đợi hơn một giờ, cuối cùng mẹ cũng tỉnh lại.

Trong suốt quá trình đó, Liễu Ánh Tuyết vẫn không đi, ngồi yên ở tiểu viện uống trà, thuận tiện cầm pad xem tin tức.

Mà khi mẹ mờ to mắt, cả người liền trầm mặc rất nhiều.

Nhìn bà, tâm của Hứa Tiểu Tiểu đều ở bên nhau.

Nguyên nhân kích thích.

Hứa Tiểu Tiểu từ trong viện nhìn thoáng qua, đỡ cánh tay của mẹ, đỡ bà đi ra.

Bà nhìn đến Liễu Ánh Tuyết, không có phản ứng, thần sắc vẫn ngốc ngốc như cũ.

Chẳng lẽ nói. Nguyên nhân kích thích không phải là Liễu Ánh Tuyết?

Hứa Tiểu Tiểu rũ mắt, đang ở tự hỏi trong lòng, nghe được âm thanh bên ngoài “Tiên sinh đã trở lại.”

Liễu Ánh Tuyết lập tức buông chén trà trong tay, đứng lên “Ta đi đưa cho ông ta kết quả xem bệnh hôm nay.”

Sau đó liền đi ra ngoài.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn bóng dáng bà ta, đang trầm tư, đột nhiên nghe được tiếng hét chói tay của Hứa Nhược Hoa: “A, a a a!”

Hứa Tiểu Tiểu sững sốt, đột nhiên quay đầu lại, liền nhìn thấy mẹ không biết khi nào, cầm lấy cái pad của Liễu Ánh Tuyết đặt ở trên bàn trà, bà nhìn chăm chăm vào đó, đôi mắt trừng đến tròn xoe, sợ tới mức toàn thân phát run.

Hứa Tiểu Tiểu hoảng sợ, vội vàng tiến lên, một tay đoạt lấy pad, quay đầu lại, liền thấy Hứa Nhược Hoa ôm gối, nhanh chóng chạy vào trong phòng.

Nhưng lại lao đảo một hồi, cô bị vương bậc thang dưới chân, người liền té lăn trên đất.

“Phanh!”

“Mẹ!” Hứa Tiểu Tiểu kinh hô một tiếng, vội vàng tiến lên, muốn nâng bà dậy tới, nhưng chính bà lại dung tay chân bò tới, vọt vào một góc trong phòng, cả người phát run.

Miệng run rẩy, muốn nói chuyện, đều không nên lời.

Kia phó bộ dáng, bệnh tình thình lình càng thêm nghiêm trọng.

Hứa Tiểu Tiểu không dám tới gần, ngọt ngào càng là bị cô sợ tới mức đều phải khóc lên.

Người giúp việc nghe được động tĩnh, chạy tới, nhìn thấy cảnh tượng này không nói hai lời chạy ra bên ngoài, hô to: “Lão phu nhân, Hứa Nhược Hoa tiểu thư lại phát bệnh!”

-

Bác sĩ Cung quay lại, muốn lại tiến hành trị liệu, nhưng Hứa Nhược Hoa đem chính mình hoàn toàn giam cầm lại, căn bản không cho bất cứ ai tới gần.

Không có cách nào, cuối cùng đành phải chờ đến khi bà ngủ say.

Lúc tiền bác sĩ Cung đã là chuyện của hai giờ sau.

Mặc dù Hứa Nhược Hoa đang trong lúc ngủ mơ, cũng cau mày, rõ ràng rất thống khổ.

Nhìn bà, Hứa Tiểu Tiểu cầm pad trên tay, gần xanh ứa ra.

Cô cúi đầu, lại lần nữa nhìn về trên màn hình pad.

Trên màn hình là đang phát một video, lúc Hứa Nhược Hoa phát bệnh, đã bị Hứa Tiểu Tiểu ấn nút tạm dừng.

Đó là video về Hứa Thịnh đang phỏng vấn.

Giờ phút này, màn hình dừng ở hình ảnh Hứa Thịnh đối mặt màn ảnh cười.

Hứa Tiểu Tiểu cắn môi.

Cô suy nghĩ thật lâu, vẫn luôn suy đoán nguyên nhân gây kích thích mẹ cô rốt cuộc là gì.

Cô nghĩ là Liễu Ánh Tuyết, thậm chí có thể thứ gì đó trong cái nhà này, nhưng nghĩ thế nào lại không nghĩ ra, lại là Hứa Thịnh.

Hứa Thịnh không phải có mối quan hệ đặc biệt tốt với mẹ sau?

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Cô nhú mày, hít sâu một hơi.

Hứa Nhược Hoa ngủ thật sự yên tĩnh, bác sĩ Cung nói không chừng muốn ngủ tới ngày mai, sau khi tỉnh lại, cảm xúc sẽ ổn định.

Cho nên Hứa Tiểu Tiểu ngồi ở mép giường trong chốc lát, liền đi ra.

Mới ra tới cửa viện, liền nhìn thấy Hứa Thịnh đang đứng ở chỗ đó, ánh mắt sâu thẳm nhìn chăm chăm vào tiểu viện.

Thấy Hứa Tiểu Tiểu, nháy mắt ánh mắt của ông trở nên lạnh băng cùng chán ghét, xoay người rời đi.

Hứa Tiểu Tiểu tiến về trước một bước, đột nhiên mở miệng: “Cậu.”

Hứa Thịnh dừng chân, quay đầu lại.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Quyến rũ Giai Giai!

Hứa Tiểu Tiểu đi đến trước mặt ông, thử thăm dò chậm rãi mở miệng: “Nhiều năm như vậy, tại sao cậu không đem mẹ con đến viện điều dưỡng?”

Một câu roi xuống, cả người Hứa Thịnh trở nên sắc bén lại bá đạo, ông lạnh như băng, mở miệng: “Chuyện này không có khả năng!”

Đôi mắt của Hứa Thịnh nheo lại, như là một con dã thú ở trong trạng thái cuồng bạo, giả sử nếu Hứa Tiểu Tiểu dám mở miệng nói cái gì, giây tiếp theo liền sẽ đem cô chém giết.

Hứa Tiểu Tiểu nuốt một ngụm nước miếng, biết mình đã chạm vào mấu chốt của Hứa Thịnh.

Cô không nói nữa, đôi mắt của Hứa Thịnh âm lãnh nhìn cô, lúc này mới xoay người rời đi.

Hứa Thịnh biến mất ở phía trước, Hứa Tiểu Tiểu còn cảm giác lạnh lẽo quanh thân, lạnh lẽo đến thất thần.

Đúng lúc này, một âm thanh truyền tới: “Hiện tại, con đã tin những lời ta nói rồi chứ?”

Hứa Tiểu Tiểu quay đầu lại, liền nhìn thấy Liễu Ánh Tuyết đứng ở phía sau cô, “Cậu của con sẽ không bao giờ thả mẹ con đi.”

Hứa Tiểu Tiểu nheo mắt lại.

Cuối cùng cô đã hiểu rõ.

Hôm nay, tất cả đều là một vở kịch mà Liễu Ánh Tuyết cho cô xem!

Cái pad đó là do bà ta cố ý để lại, kích thích Hứa Nhược Hoa, để cho cô biết, Hứa Thịnh chính là nguyên nhân kích thích của mẹ cô.

Nếu cô muốn mẹ rời khỏi nhà họ Hứa, nhất định phải ngoan ngoãn nghe lời.

Hứa Tiểu Tiểu nắm chặt tay.

Từ nhỏ ở trại trẻ mồ côi lớn lên, trước đến nay cô đều tự do tự tại, đây là lần đầu tiên cô nếm được hương vị bị người ta ám bức.

Cô nheo mắt lại, liền nghe Liễu Ánh Tuyết mở miệng: “Vừa rồi ta cùng Lâm Ý Thành nói chuyện điện thoại, anh ta nói đêm nay muốn hẹn con ra ngoài, có thể chứ?”

Có thể chứ?

Cô có quyền lựa chọn sao?

Hứa Tiểu Tiểu cúi thấp đầu xuống.

-

Đào mất đã tới rồi 5 giờ tối.

Hứa Tiểu Tiểu ngồi trên xe chuyên dụng của nhà họ Hứa, đi hẹn hò với Lâm Ý Thành.

Nói ra buồn cười, đây là lần đầu tiên cô được hưởng thụ đãi ngộ của đại tiểu thư nhà họ Hứa.

Trên môi cong lên có ý châm chọc, cô không hề đòi hỏi chuyện này, ngược lại cảm lấy di động, gọi cho Diệp Tư Nghiên.

Điện thoại rất nhanh được bắt lên, cô dò hỏi: “Bên phía Giai Giai tiến triển thế nào?”

Âm thanh của Diệp Tư Nghiên hưng phấn khác thường “Chị Tiểu Tiểu, chị mời người này từ đầu tới vậy, lớn lên cũng đẹp trai quá! Anh ta ở nơi kéo đàn violon, đừng nói Giai Giai, toàn bộ người trong nhà hang đều bị mê hoặc!”

Hứa Tiểu Tiểu..... Còn kéo đàn violon?

Chuyện này hình như là nằm ngoài kế hoạch rồi?

Hơn nữa, cô còn chưa bao giờ thấy anh cả như thế này?

Không biết vì sao, trong lòng đột nhiên có chút không thoải mái.

Liền nghe Diệp Tư Nghiên tiếp tục mở miệng, “Hiện tại, bọn họ đang cùng đi ăn cơm chiều, Giai Giai không có nghi ngờ một chút nào.”

Còn ăn cơm chiều?

Diệp Tư Nghiên tiếp tục mở miệng, “Em còn nghe bọn họ nói, ăn cơm xong, còn muốn đi bơi. Bơi rất tốt nha, cái đó mới là hấp dẫn nhất!”

..... Còn muốn đi bơi!!

Anh cả tự mình nghĩ ra kịch bản diễn thêm sao!

Âm thanh của Hứa Tiểu Tiểu đều lạnh xuống dưới, “Chị biết rồi.”

Tắt điện thoại, cô có chút đứng ngơ không yên.

Dứt khoát cầm lấy di động, gọi cho Hứa Mộc Thâm.

Tìm trong di động một hồi, mới tìm thấy dây số của anh cả, còn không có lưu lại.

Cô phải lục từ nhật ký cuộc gọi, liền gọi qua.

Rất nhanh, đã nghe.

“Alô.”

Âm thanh lạnh như cũ, mang theo hương vị cảm dục.

Chỉ nghe âm thanh này, ai có thể biết anh ta đang ở cùng với Giai Giai?

Hứa Tiểu Tiểu giật giật khóe miệng, đột nhiên không biết nên nói chuyện gì.

Cô tự hỏi mình đột nhiên lại gọi cuộc điện thoại, có chút không thể hiểu được.

Chần chờ trong chốc lát, lúc này cô mới mở miệng: “Ăn cơm thôi, không cần phải đi bơi đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Anh cả đặc biệt háo sắc

“Hả?” Âm thanh phía trước truyền đến, có chút nghi hoặc.

Còn chuyện? Nhưng không đợi Hứa Tiểu Tiểu nói gì, anh ta liền nhân dịp nói: “Tại sao?” Hứa Tiểu Tiểu:..... Trong kế hoạch đầu tiên của cô ta không có chuyện bơi lội này, được chứ? Nhưng mà khi bơi thì chắc chắn sẽ mang rất ít..... Thật sự rất ái muội nhưng cũng là cách tốt nhất để câu dẫn Giai Giai.

Nhưng mà! Hứa Tiểu Tiểu cắn răng: “Em sợ dáng người của anh không tốt, lúc đầu đang muốn thêm vào nhưng lỡ anh làm không tốt thì giải quyết làm sao?” Hứa Mộc Thâm:..... Ngay cả khi cách một cái di động nhưng cũng có thể cảm thấy được sự lạnh lẽo của đôi phương.

Hứa Tiểu Tiểu rùng mình, lập tức giải thích: “Không đúng không đúng, em không phải có ý đấy, dáng người anh cả là tốt nhất, dáng người anh đẹp nhất!” Khi nói lời này, cô ta liền nhìn thấy tài xế lái xe ở phía trước đang nghi ngờ nhìn cô ta.

Lập tức, mặt Hứa Tiểu Tiểu liền đỏ lên.

Nha! Cái lời này đúng là làm cho người khác phải tưởng tượng.

Cô ta nuốt một ngụm nước miếng, hạ thấp giọng, nói: “Là thế này..... Nếu mà đi bơi thì có phải tiến triển quá nhanh hay không?” Hứa Mộc Thâm: “Không nhanh.” “Có thể sẽ làm Giai Giai cảm thấy không chân thật, đúng không?” “Sẽ không.” “Nhưng mà.....” “Không có nhưng mà.

Em đã thấy những thiếu gia ăn chơi đã để ý cô ta rồi, còn muốn từ từ tiến đến?” Hứa Tiểu Tiểu:..... Điều này cũng đúng.

Càng tùy tiện một tí thì lại càng chân thật hơn.

Nhưng xét cho cùng, Giai Giai không phải muốn nói về chuyện tình yêu mà chỉ muốn gả cho nhà giàu.

Nếu mà tỏ ra vừa nhìn thấy cô ấy đã yêu, muốn chết muốn sống vì cô ấy thì mới không giống thật.

Nhưng mà! Nhưng mà cô ta lại nói không ra.

Chỉ cần nghĩ đến Hứa Mộc Thâm và Giai Giai đi bơi cùng nhau thì cô ta lại có một loại cảm giác khó chịu.

Đang muốn nói gì thì hình như người đối diện có việc, có giọng nói truyền đến, Hứa Mộc Thâm nói cái gì đó rồi mới nói với cô ta: “Còn có việc gì sao?” Hứa Tiểu Tiểu:..... Đây là nòn nóng muốn hẹn hò với Giai Giai sao? Cô ta có chút tức giận nói: “Hết rồi, cúp đây.” “Ừ.” Cúp điện thoại, Hứa Tiểu Tiểu có chút tức điên.

Anh cả này có phải đã nhập vai diễn quá sâu hay không? Hay là..... Anh cả không có phụ nữ cho nên không kiểm chế được? Có phải sau khi bơi lội còn muốn làm gì tiếp không? Nghĩ đến cái đồ tình thú màu hồng nhạt kia..... Lập tức Hứa Tiểu Tiểu tức đến nghiến răng nghiến lợi, cô ta muốn ném cái điện thoại di động sang bên cạnh thì đột nhiên nhìn thấy số điện thoại của Hứa Mộc Thâm vẫn là một dãy số. Cô ta phải đặt tên mới cho anh ta trong di động của mình.

Lúc đặt tên, đột nhiên cô ta dừng lại.

Hứa Mộc Thâm? Đường như có vẻ quá trang trọng.

Anh cả? Có vẻ quá thân thiết? Vậy gọi là gì? Cô ta cau mày, im lặng suy nghĩ một lúc, đột nhiên nghĩ đến lúc mình lấy ra một đồ vật màu hồng nhạt từ trong phòng anh ta, liền “Phụt” cười một tiếng.

Rồi mới mặt mày hôn hờ đánh mấy chữ trên di động: Đại sắc lang háo sắc.

Ấn lưu.

Tên người liên hệ mới thành công.

Lúc này Hứa Tiểu Tiểu mới vừa lòng tắt điện thoại di động để bên cạnh.

Đúng là một trò vui.

Khi nghĩ như thế thì xe dừng lại.

Tài xế mở miệng, nói: “Cô Tiểu Tiểu, đến rồi.” Hứa Tiểu Tiểu quay đầu nhìn thì phát hiện nơi này thế nhưng lại là một Quán bar? Xuống xe, cô ta đi vào quán bar.

Ca sĩ trong quán bar đang hát một ca khúc tình cảm mãnh liệt phát ra bốn phía.

Âm nhạc đỉnh tai nhức óc làm cô ta cảm thấy huyết thái dương của mình đang nhảy lên thịnh thịnh.

Cô ta liếc nhìn xung quanh thì nhìn thấy Lâm Ý Thành đang ngồi ở trong góc, trái phải ôm ấp.

Lập tức lòng mày Hứa Tiểu Tiểu liền nhăn lại, cất bước đi đến..

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Anh đến nơi này làm cái gì ?

Cho dù không gian được ngăn cách bởi màn che, nhưng thật ra ở bên ngoài cũng có thể nhìn thấy rõ ràng người ở bên trong.

Hứa Tiểu Tiểu đứng bên ngoài thì nhìn thấy có hai cô gái ngồi ở hai bên của Lâm Ý Thành, hai người đều hóa có dung mạo rất tinh xảo, một người bung rượi đưa lên bên miệng của anh ta, không biết đang nói cái gì mà Lâm Ý Thành cười ha hả, rồi mới uống một ngụm.

Lập tức người phụ nữ liền xấu hổ, đánh nhẹ lên bờ vai của anh ta, đáng vẻ rất mập mờ.

Một người phụ nữ khác không chịu thua kém, cầm một quả nho ở trên bàn, dùng miệng cắn một nửa rồi mới đưa đến trước mặt Lâm Ý Thành.

Lâm Ý Thành nhu mày, lập tức nổi giận.

Nhưng đột nhiên khóe mắt lại nhìn thoáng qua người đang đứng ở bên ngoài, lập tức anh ta rũ mắt xuống, đè nén cơn tức giận, vươn ngón tay đẩy mạnh quả nho vào trong miệng người phụ nữ kia, thấp giọng nói: “Tôi không thích cái này, cô có hiểu hay không?”. Người phụ nữ kia không dám nói gì, ngoan ngoãn nuốt quả nho xuống.

Lúc này Lâm Ý Thành mới giống như thấy được cái gì, ngẩng đầu lên nhìn Hứa Tiểu Tiểu: “Ừa, đây là ai? Đây không phải là đại tiểu thư của nhà họ Hứa sao? A. Cô đứng ở bên ngoài làm gì? Nhanh đi vào đây.” Hứa Tiểu Tiểu nhu mày.

Cô ta muốn xoay người đi.

Nhưng lại quay đầu nhìn thấy ở cách đó không xa tài xế lái xe đưa cô ta đến đây đang nhìn chằm chằm bọn họ.

Đây là giám sát? Cô ta cắn môi, rồi rầm đứng một chỗ nhưng vẫn vén rèm lên đi vào. Đập vào trước mặt là mùi nước hoa trên người phụ nữ.

Tầm mắt cô ta nhìn một lượt trên người hai phụ nữ đang an vị ngồi bên người Lâm Ý Thành.

Cách anh ta làm ra vẻ ta đây làm cô ta rất khó chịu.

Nhưng không biết vì sao, giờ phút này, cô ta lại nghĩ đến Giai Giai cũng là một người phụ nữ giống như vậy.

Như vậy bây giờ có phải Giai Giai đang dựa sát vào Hứa Mộc Thâm như thế? Mà có phải Hứa Mộc Thâm vì diễn kịch cũng sẽ làm những hành động thân mật này với Giai Giai? Những ý nghĩ điên rồ ấy cứ quanh quẩn trong não cô ta không sao vứt đi được làm cô ta có chút sững sờ.

Cô ta không nói lời nào, Lâm Ý Thành nhìn chằm chằm cô ta.

Vốn dĩ cho rằng khi cô ấy nhìn mình trái phải ôm ấp thì người phụ nữ này sẽ khổ sở, sẽ đau lòng.

Nhưng giờ phút này, Hứa Tiểu Tiểu lại an tĩnh ngồi chỗ đó, đôi mắt cứ nhìn chằm chằm anh ta nhưng có thể thấy được cơ bản không phải đang nhìn anh ta mà nhìn xuyên qua anh ta, dường như đang suy nghĩ chuyện gì khác.

Lập tức, một cơn tức giận ngập trời này lên trong lòng.

Đột nhiên cảm thấy hành động của mình giống như một thằng hề.

Trong tám tháng, anh ta vẫn quan tâm cô ấy như cũ, khổ sở như thế, thậm chí chưa bao giờ quên cô ấy, nhưng mà mình đã nói với cô ấy? Đã là người xa lạ.

thì cho dù cô ấy khóc cũng tốt, cười cũng thế, đều có cảm xúc.

Cũng tốt hơn bây giờ, cô ấy ngồi như khúc gỗ nhìn vào anh ta làm anh ta cảm thấy tâm tình bực bội đến mức muốn đánh người.

Lâm Ý Thành liền đẩy người phụ nữ bên người: “Tránh ra!” Hứa Tiểu Tiểu bị âm thanh này làm hồi phục tinh thần, tầm mắt cuối cùng cũng dừng trên người anh ta.

Anh ta rút ra một liều thuốc, lập tức người phụ nữ bên cạnh liền bậc lửa cho anh ta.

Lâm Ý Thành hung hăng hút một hơi, khí nicotin trong nháy mắt đập vào phổi.

Thieu chấy đau đớn làm cho anh ta dễ chịu một chút, anh ta cười, đứng lên, đi đến ngồi bên cạnh Hứa Tiểu Tiểu, há miệng, phun khói đỏ lên mặt Hứa Tiểu Tiểu.

“Có đến đây làm gì?” Anh ta giả vờ như không có chuyện gì, nhưng khóe mắt lại nhìn chăm chăm vào Hứa Tiểu Tiểu.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Không làm phiền đến nhau

Hứa Tiểu Tiểu nghe câu hỏi như thế, bỗng nhiên cảm thấy buồn cười.

Cô ta có thể nhìn ra, Lâm Ý Thành rất chán ghét cô ta.

Nhưng mà đã hẹn cô ta đến đây mà anh ta lại hỏi cô ta đến đây để làm gì? Thấy cô ta không nói chuyện, Lâm Ý Thành hí mắt, một cánh tay đặt trên ghế sofa sau lưng cô ta, đáng vẻ thân mật mà tùy tiện.

Rồi mới đến gần cô ta, phun ra một liều thuốc.

Mùi vị sắc mũi ập vào mặt làm Hứa Tiểu Tiểu ho khan, cô ta mở miệng: “Tôi có chút việc muốn nói riêng với anh.” Bên tai lại truyền đến âm thanh xấu xa của Lâm Ý Thành: “Làm sao? Muốn tôi hẹn hò với cô? Nhưng mà chuyện này có chút khó xử ~” Anh ta chỉ vào người ngồi đối diện trên sofa, vì anh ta ngồi bên cạnh Hứa Tiểu Tiểu mà hai người phụ nữ có chút không vui: “Cô nhìn hai cô ấy xem, Nam Nam và Bắc Bắc đều lớn lên đẹp hơn cô, thoải mái hơn cô, nhưng chủ yếu Âm thanh ở trên giường cũng lớn hơn cô, cho nên vì sao tôi lại vứt bỏ mấy cô ấy mà hẹn hò với cô?” Lời này vừa nói ra thì một cô gái tên là Nam Nam liền cười ra tiếng: “Anh Lâm, anh mà nói như vậy thì cô bé ấy sẽ khóc đó~” Lâm Ý Thành cười lạnh: “Vậy hai người các cô đồng ý cho tôi đi hẹn hò với cô ấy, vứt bỏ các cô?” Lập tức sắc mặt Nam Nam thay đổi: “Đương nhiên không được, đêm nay anh Lâm đã đồng ý với bọn em rồi.” Nói đến đây thì có chút buồn: “Chuyện gì cũng có thứ tự trước rồi mới đến sau, cô bé này nếu muốn cướp người từ trong tay chúng tôi thì” Nam Nam nhìn thoáng qua Bắc Bắc.

Lập tức Bắc Bắc cười: “Vậy cô và chúng tôi thì đầu một lần?” Lập tức Nam Nam cười: “Thi đấu khiêu vũ, Bắc Bắc múa cột là tuyệt nhất!” Bắc Bắc được khen, đắc ý nâng cằm lên.

Lâm Ý Thành nghe được lời này, nhú mày.

Múa cột? Anh ta vừa định muốn nói gì thì thấy Hứa Tiểu Tiểu quay đầu nhìn anh ta: “Lâm Ý Thành, anh nhất quyết phải nói chuyện với tôi như thế sao?” Thấy một lần thì tổn thương một lần.

Tại sao người đàn ông này lại trẻ con như thế? Bọn họ đã chia tay.

Cô ta đã thật lòng xin lỗi anh ta, cô ta đã giải thích, cô ta không phải cố ý, cô ta bị hãm hại.

Nếu có thể thì chẳng lẽ cô lại đồng ý bởi ngủ một người đàn ông xa lạ sao? Cô ta cho rằng, bọn họ ít nhất sẽ có thể gặp nhau tốt thì lúc chia tay cũng sẽ tốt.

Nhưng rõ ràng Lâm Ý Thành không có nghĩ như thế.

Thấy Lâm Ý Thành không nói chuyện, Hứa Tiểu Tiểu chăm chọc nhìn ba người trước mặt, trực tiếp nói: “Được, vậy các người làm chuyện của các người, tôi sẽ chờ, chúng ta không làm phiền gì đến nhau, ok?” Không làm phiền đến nhau? Bọn họ làm chuyện của bọn họ? Lâm Ý Thành dùng sức nắm chặt liều thuốc trong tay, trực tiếp bóp nát liều thuốc.

Thì ra quả nhiên cô ấy không để một chút nào đến lòng của mình.

Anh ta rũ mắt xuống, cười nhạt, đứng lên, trở về ngồi giữa Nam Nam và Bắc Bắc rồi mới vươn tay ra mỗi bên ôm một người, ngẩng đầu lên nhìn cô ta: “Đây là phòng của tôi, hai cô ấy ở lại chơi với tôi, cô thế nào? Có thể nào? Có thể nào làm gì?” Ý của lời đó là cô ta không thể làm cái gì thì anh ta phải đuổi cô ta đi? Mặt Hứa Tiểu Tiểu nhú lại.

Nam Nam đã sớm nhìn Hứa Tiểu Tiểu không vừa mắt, thuận thế mở miệng cười: “Nếu cô Hứa thích ở đây đợi như thế, để tôi xem, không bằng bảo cô ấy rót rượu cho chúng ta?” Nói xong, liền dùng cằm hất nhìn bình rượu trên bàn, đáng vẻ kiêu căng: “Có thể rót rượu cho anh Lâm là may mắn cho cô.

Vừa đúng lúc, chúng tôi còn thiếu một em gái để rót rượu.” Lời này vừa nói ra, Bắc Bắc lập tức hứa theo: “Cái chủ ý này rất tốt, cô Hứa, cô còn chờ cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 114: Có dám đến hay không ?

Hứa Tiểu Tiểu nhìn chăm chăm ba người trước mặt.

Khi Nam Nam và Bắc Bắc cố ý làm cô khó xử thì Lâm Ý Thành cơ bản không ngăn cản.

Anh ta dù bận nhưng vẫn ung dung ngồi ở đó, dường như muốn chờ xem kịch vui.

Thật sự Hứa Tiểu Tiểu rất muốn đi nhưng mà lại không thể.

Cô ta bình tĩnh nhìn người trước mặt, nửa ngày sau mới đứng lên, đi ra ngoài.

Lâm Ý Thành nhìn chằm chằm bóng dáng cô ấy rời đi, tức giận nắm chặt tay lại.

Nam Nam nhẹ nhàng thở ra, cầm lấy ly rượu từ trên bàn lên đưa cho anh ta: “Anh Lâm, cuối cùng cái người phụ nữ đáng ghét cũng đi rồi, đến, chúng ta tiếp tục uống rượu.” Lời nói còn chưa dứt thì Lâm Ý Thành đã cầm lấy ly rượu, dùng sức đập lên mặt đất.

“Bang!” Một tiếng, chén rượu bị vỡ thành năm bảy mảnh.

Nam Nam hoảng sợ: “Lâm, anh Lâm” Lâm Ý Thành há mồm: “Cút!” Cái chữ này còn chưa nói ra thì anh ta nhìn thấy một thân hình đã đi nhưng mà lại quay lại.

Lâm Ý Thành sững sờ.

Nam Nam và Bắc Bắc cũng sững sờ.

Nhìn thấy Hứa Tiểu Tiểu vén rèm lên, cô ta không có đi vào mà lại né cơ thể ra, mở miệng nói với người sau lưng: “Đúng như vậy, mang vào đi.” Có hai người phục vụ mang hai rương rượu đi vào, đặt ở trên mặt đất.

Vài người đi ngang qua liền phát hiện có khoảng mấy chục chai bia.

Bia của quán bar, tính tế nhỏ xinh được đặt ngay ngắn ở đó, ánh sáng của quán bar chiếu xuống, xuất hiện một ánh sáng đẹp mắt.

Lâm Ý Thành có chút không hiểu

Người phục vụ bỏ rượu xuống liền gặt đầu với Hứa Tiểu Tiểu rồi mới rời đi.

Lúc này Hứa Tiểu Tiểu mới đi vào.

Trên mặt cô ta không có cử biểu cảm nào, chỉ khom lưng hất đổ tất cả đồ vật ở trên bàn xuống.

“Rầm!” Toàn bộ ly rượu và chai rượu đều rơi trên mặt đất.

Cô ta xoay người, lập tức cầm một rương rượu lên “Phanh” đặt ở trên bàn.

Ngay lập tức, dẫm một chân lên sô pha, híp mắt cười lạnh nói: “Tôi đã thay đổi chủ ý.” Ba người tiếp tục trợn mắt há mồm, không biết cô ấy đang làm cái gì.

Hứa Tiểu Tiểu dùng giọng điệu mát lạnh, chậm rãi mở miệng nói: “Tôi muốn cướp người từ trong tay các cô, không phải muốn thi đấu sao? Ở quán bar thì thi đấu khiêu vũ cái gì, tất nhiên là phải đấu rượu!” Cô ta chỉ vào rượu trên bàn: “Có dám đến hay không?” Lập tức Nam Nam nghẹn lại, nuốt một ngụm nước miếng.

Hứa Tiểu Tiểu cười lạnh, khí phách mà kiêu ngạo: “Không dám thì cút!” Cái dáng vẻ kia làm Lâm Ý Thành có chút hoảng hốt.

Đã bao lâu, anh ta chưa nhìn thấy dáng vẻ khí phách hăng hái của cô ấy.

Lúc trước, tuy cô ấy rất nghèo nhưng cái dáng vẻ ấy lại hấp dẫn ánh mắt của anh ta.

Cô ấy rất tươi sáng, tùy ý, kiêu ngạo.

Khi nhìn dáng vẻ của cô ấy như thế này, chắc chắn Nam Nam và Bắc Bắc sẽ sợ hãi, các cô ấy không biết thật ra, tư lượng của người này cũng không quá tốt.

Anh ra bình tĩnh nhìn cô ta, nhất thời không có vạch trần.

Bắc Bắc liền đứng dậy: “Tôi uống!” Hứa Tiểu Tiểu không nói hai lời, cầm lấy một lọ rượu, ngửa đầu một hơi uống hết! “Ừ ục. Ừ ục.” Hai mươi giây sau, một lọ rượu đã thấy đáy.

Dáng vẻ hào phóng kia làm cho tất cả mọi người trong phòng không dám nói lời nào.

Bắc Bắc nhìn dáng vẻ của cô ta như vậy, nuốt một ngụm nước miếng.

“Bang!” Vò chai rượu bị Hứa Tiểu Tiểu ném trên bàn, cô ta lau môi, “Tới lượt cô!” Bắc Bắc hít sâu một hơi: “Uống thì uống!” Rồi cũng bùng lên một chai rượu, cô ta không hào phóng như Hứa Tiểu Tiểu được, một hớp nhỏ cũng coi như uống xong.

Nhưng mà một chai còn chưa uống xong thì nghe được “Bang!” Lại là âm thanh của một vò chai rượu được đặt trên bàn.

Bắc Bắc ngẩng đầu thì thấy Hứa Tiểu Tiểu đã bùng chai thứ ba lên, lạnh lùng nhìn cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 115: Xin hỏi có phải là đại sắc lang tiên sinh không ?

Bắc Bắc do dự, buông bình rượu trong tay ra: “Tôi thua rồi.” Nói xong câu đó liền xách túi của mình lên, đứng lên đi ra ngoài.

Rất gọn gàng linh hoạt.

Nam Nam không cam lòng nhìn chằm chằm Lâm Ý Thành.

Anh Lâm tiên sinh nổi danh là hào phóng nhưng không thể chiếm tiện nghi.

Bên ngoài đều nói anh Lâm trầm mê nữ sắc, cứ ba ngày thì đổi một người bạn gái, nhưng các cô ở trong vòng luẩn quẩn này cũng không phải là bí mật.

Anh Lâm cơ bản là “Tán lá không dính vào trong muôn vàn bông hoa” cho đến bây giờ, cô ta cũng chưa nghe ai nói đã thật sự phát sinh quan hệ với anh Lâm.

Nhưng người phụ nữ đối diện này, rõ ràng là được anh Lâm nhìn bằng con mắt khác.

Cô ta có chút ghen cho nên mới nhìn chằm chằm bình rượu trước mặt, mở miệng nói: “Tôi sẽ uống tiếp.” Lời này vừa nói ra, Hứa Tiểu Tiểu không nói một chữ nào, trực tiếp ngửa đầu uống chai rượu thứ ba.

Nam Nam không chịu yếu thế, cũng bung lên một chai uống.

Mười phút sau.

Nam Nam nhìn trước mặt Hứa Tiểu Tiểu đã có bảy tám vỏ chai rượu, ngay cả khi không cam lòng nhưng vẫn mở miệng: “Tôi nhận thua.” Cô ta đứng lên, bước chân lao đảo, xách túi của mình đi ra ngoài.

Trong phòng, nháy mắt chỉ còn lại hai người.

Không biết vì sao Lâm Ý Thành đột nhiên có chút khẩn trương.

Lúc Hứa Tiểu Tiểu bắt đầu uống rượu, anh ta nhìn chằm chằm cô ta nói một câu.

Nhưng giờ phút này, anh ta lại nhìn Hứa Tiểu Tiểu từng bước một đi đến trước mặt anh ta, sau đó khom lưng, vươn cánh tay đặt trên vai anh ta, cô ta mở miệng: “Bây giờ chỉ có hai người chúng ta.” Đột nhiên trái tim Lâm Ý Thành “Bang bang” nhảy loạn xạ.

Đúng vậy lý do cô ấy không muốn sống mà uống rượu chính là muốn nói chuyện riêng với anh ta.

Cô ấy muốn nói cái gì? Nói cô ấy biết sai rồi, nói cô ấy sẽ không bao giờ phản bội anh ta? Muốn anh ta cho cô ấy một cơ hội? Lòng mảy Lâm Ý Thành nhú thành hình chữ xuyên (川).

Anh ta không biết mình có muốn đồng ý với cô ấy hay không, càng không biết mình có thể sẽ mềm lòng hay không.

Anh ta chỉ biết là đêm nay, Hứa Tiểu Tiểu đã làm anh ta mê muội.

Anh ta chần chờ, nửa ngày sau mới mở miệng: “Sau đó?” “Sau đó tôi có một câu nói phải cho nói anh.” Âm thanh nói chuyện của Hứa Tiểu Tiểu rất chậm.

Cô ta đã say.

Lâm Ý Thành gật đầu: “Cô nói.” Hứa Tiểu Tiểu nhìn chằm chằm anh ta, ánh mắt kia làm đầu óc Lâm Ý Thành cảm thấy trống rỗng, sau đó chỉ nghe thấy bên tai như một tiếng sấm: “Không cần đồng ý cái hôn sự này.” Lâm Ý Thành nhìn Hứa Tiểu Tiểu hơn mười giây, khi nghe thấy những từ này thì phục hồi tinh thần lại.

Cô ấy nói cái gì? Không cần đồng ý cái hôn sự này? Con tức giận như là sóng biển không có cảnh báo liền ập đến, bao phủ toàn thân anh ta.

Lâm Ý Thành đẩy ra cô ta ra, đứng lên: “Hứa, Tiểu, Tiểu!” Hứa Tiểu Tiểu bị anh ta đẩy vào lưng sô pha liền ngã quỵ trên mặt đất.

Lâm Ý Thành đi lên một bước, muốn nắm chặt cô ấy lại thì phát hiện cô ấy đã say, nhắm mắt lại.

Con tức giận trong lồng ngực không có chỗ trút ra.

Cú đấm của Lâm Ý Thành thô bạo đánh lên sô pha, rồi mới xoay người rời đi.

Người phục vụ đang nhìn chằm chằm, thấy phòng chỉ còn lại có một con ma men, muốn ngăn Lâm Ý Thành lại để đòi tiền, sau khi nhìn thấy sắc mặt của anh ta thì không dám nói lời nào.

Chờ sau khi Lâm Ý Thành rời đi, anh ta mới đi vào phòng.

Suy nghĩ, lấy di động trong túi của Hứa Tiểu Tiểu ra, lấy đầu ngón tay cô ta mở mặt khóa.

Mở nhật kí cuộc trò chuyện ra, nhấn vào dãy số đầu tiên.

Điện thoại được kết nối, lập tức trong điện thoại truyền đến âm thanh của Hứa Mộc Thâm: “Xin chào.” Lập tức người phục vụ khách khí mở miệng nói: “Xin chào, chúc anh tốt lành, xin hỏi anh có phải là đại sắc lang biến thái tiên sinh không? Chỗ này là.....”

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 116: Mối quan hệ của bọn họ?

Hứa Mộc Thâm đang họp.

Anh ngồi ở chỗ đó, giống như các đế vương đang cai trị, tòa ra hơi thở lạnh lẽo và kiêu ngạo, làm mọi người phía dưới đều tập trung tinh thần báo cáo, không dám làm qua loa.

Điện thoại vang lên, cả phòng họp một khoảng tĩnh lặng, mọi người động loạt nhìn về phía anh.

Hứa Mộc Thâm vốn muốn cúp điện thoại, nhưng lại nhìn đến dãy số hiển thị, bỗng chốc do dự.

Anh thần nhiên nâng mắt, nhìn mọi người ở đây.

Lúc này các cổ đông đang nhìn chằm chằm anh, lập tức thu hồi ánh mắt, nhìn vào khoảng không trước mặt mình.

Hứa Mộc Thâm lúc này mới ấn nghe điện thoại, thần nhiên mở miệng nói: "A lô."

Vốn dĩ là giọng nói của cô gái nhỏ, bây giờ lại biến thành một giọng nam "A lô, xin chào, xin hỏi có phải là Ngài sói háo sắc thích đồ chơi tình thú không? Nơi này là quán bar mới mở. Là như vậy, bạn của ngài, cũng chính là chủ điện thoại này, hiện đang uống rượu, tôi nghĩ cô ấy mới cùng ngài liên lạc, hơn nữa còn ghi chú....Hắn là người thân thiết, cái này, ngài có thể tới đón cô ấy một chút không?"

Hứa Mộc Thâm sắc mặt lập tức liền âm trầm

Ghi chú?

Tên anh ở trong điện thoại di động của Hứa Tiểu Tiểu, là cái gì "Sói háo sắc thích đồ chơi tình thú."?

Đây là cái quỷ gì!

Anh tức giận sắc mặt xanh mét.

Đang muốn nói, thì lại nghe thấy người phục vụ bên kia mở miệng: "Ồ đây dù sao cũng là quán bar, một cô gái say đến mê mang bất tỉnh, tôi sợ trong phút chốc lỡ có cái gì nguy hiểm..... "

Lời còn chưa nói hết, Hứa Mộc Thâm liền đứng lên, "Anh trông coi cô ấy, tôi lập tức đến."

Cúp đứt điện thoại, ánh mắt lướt nhìn phòng họp một vòng, mở miệng: "Tan họp."

Sau đó liền bước nhanh ra ngoài, bỏ lại một đồng cổ đông, hai mắt nhìn nhau, không ra chuyện gì.

-

Hứa Mộc Thâm một mạch chạy lên xe, hai mươi phút sau, liền đến quán bar.

Khuôn mặt anh tuấn của anh bao phủ một lớp băng lạnh.

Khiến cho quản lý nhìn thấy anh, muốn đi đến gần cô gái, đều dừng lại không dám bước tiếp.

Hứa Mộc Thâm đi tới phục vụ bàn hỏi, "Hứa Tiểu Tiểu----cái cô gái uống say kia, đang ở đâu?"

Người phục vụ thấy hắn, lập tức vui sướng mở miệng nói: "Hóa ra ngài chính là sói háo sắc thích đồ chơi tình thú!"

Hứa Mộc Thâm ".....!"

Sắc mặt anh âm trầm như nước.

Còn chưa kịp nói, người phục vụ lại tiếp tục mở miệng: "Cô ấy ở ngay trong phòng bên cạnh."

Hứa Mộc Thâm quay đầu nhìn lại, sau đó đi vào trong, liền phát hiện Hứa Tiểu Tiểu nằm bò trên bàn, bởi vì uống nhiều, cái miệng nhỏ nhắn hé ra, hai tay tùy ý đặt trên bàn, ngủ không hề có hình tượng.

Anh lập tức nhủu mày.

Ánh mắt nhìn bình rượu bên cạnh.

Sau đó thấy bảy tám vỏ chai rượu, anh lập tức quay đầu nhìn về phía người phục vụ, "Đây là có chuyện gì?"

Người phục vụ lắc đầu, "Chắc chắn, còn không phải là tranh giành tình nhân? Bà cô gái, tranh một người đàn ông, liền uống thành như vậy."

Bà nữ tranh một nam?

Hứa Mộc Thâm mày nhủu lại một chỗ.

Không hiểu sao, đáy lòng phát ra một tia tức giận.

Chợt thấy người bán hàng tiếp tục mở miệng: "Vị Lâm tiên sinh kia rất hào phóng, nhưng có chút tuyệt tình, cô gái này ở đây uống nhiều như vậy cũng không quan tâm, quán bar Lý Ngự Long rất hỗn tạp, nếu gặp chuyện không may thì phải làm sao bây giờ?"

Lâm tiên sinh?

Hứa Mộc Thâm bỗng dừng nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu.

Lâm Ý Thành?

Anh đột nhiên nhớ tới lần trước, Hứa Tiểu Tiểu cùng với Lâm Ý Thành ở cùng một chỗ, hai người trông giống như, không phải là lần đầu tiên gặp mặt.

Cho nên, bọn họ trước kia có quen biết biết?

Hoặc là nói, bọn họ trước kia, có quan hệ gì?

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Cuộc hôn nhân này, từ đây hủy bỏ!

Lúc Hứa Mộc Thâm đang suy nghĩ, liền nghe thấy người phục vụ ngập ngừng mở miệng nói: "Nhưng mà.....Ngài sôi hạo sắc thích đồ chơi tình thú, ngài cùng với cô gái này có quan hệ gì?"

Một câu nói ra, ánh mắt Hứa Mộc Thâm trở nên lạnh lùng, nhất thời sợ tới mức người phục vụ rùng mình một cái.

Anh ta ngoan ngoãn cầm miệng, ánh mắt lại dừng ở trên hai người đánh giá.

Hứa Mộc Thâm từng bước tiến tới, nhìn thấy một đồng chất nhầy giống như bùn do Hứa Tiểu Tiểu uống thành, có chút không biết xuống tay từ chỗ nào.

Cuối cùng, anh dứt khoát nắm lấy bả vai của cô, đem cả người cô lập tức ôm lấy.

Xông vào mũi chính là mùi vị của cồn, khiến người luôn luôn sạch sẽ như anh phải nhíu mày.

Hận không thể đem bỏ lại mặc kệ cô gái này.

Nhưng anh chẳng qua chỉ do dự một giây đồng hồ, liền ôm cô đi ra ngoài.

"Cái kia, ngài sôi hạo sắc thích đồ chơi tình thú?"

Hứa Mộc Thâm dừng bước, trên trán gân xanh nổi lên.

Người phục vụ, mỗi lần kêu tên này, anh xúc động muốn giết người!

Ánh mắt mang theo sát khí liếc nhìn anh ta một cái, người phục vụ lập tức rụt cổ, mặc dù không dám nói lời nào, nhưng vừa nghĩ đến bát com của bản thân, vẫn kiên trì mở miệng: "Rượu này.... phiền ngài trả hóa đơn."

Hứa Mộc Thâm.....!!

-

Lâm Ý Thành rời khỏi quán bar, mở cửa xe thể thao, bản thân chạy điên cuồng ở trên đường.

Gió đêm ở thành phố S thổi vào mặt khiến anh ta dần tỉnh táo lại.

Lúc này không bị tức giận khổng chế, anh ta đột nhiên nghĩ tới, để một mình Hứa Tiểu Tiểu ở trong quán bar, cực kì không an toàn.

Ý nghĩ này vừa nảy ra trong đầu, nháy mắt, từ đáy lòng liền tỏa ra lạnh lẽo khiến anh ta lạnh cả người.

Anh ta hoảng loạn lái xe trở về, xe dừng ở trước quán bar, liền nhảy xuống xe chạy vào bên trong.

Vừa mới đi vào, thiếu chút nữa tan nát cõi lòng.

Dừng bước, khi anh ta ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy Hứa Mộc Thâm ôm Hứa Tiểu Tiểu, đứng ở trước mặt.

Lâm Ý Thành thở phào nhẹ nhõm.

Hứa Mộc Thâm nhìn Lâm Ý Thành, chỉ cảm thấy một nỗi tức giận dâng lên trong lòng.

Áp bức của người đàn ông và hơi thở lạnh như băng từ trên người anh tỏa ra.

Mặc dù so ra Lâm Ý Thành lớn hơn vài tuổi, nhưng áp bức khắp người lại làm cho anh ta cảm thấy phía sau lưng phát lạnh.

Lâm Ý Thành cảm thấy như bị ném tới Bắc Cực.

Đang suy nghĩ, liền thấy người đàn ông ôm Hứa Tiểu Tiểu lạnh lùng hỏi: "Anh để cô ấy một mình ở trong quán bar?"

Lâm Ý Thành tìm nhói lên một cái, theo bản năng mở miệng: "Anh Thâm, tôi, tôi.... "

Hứa Mộc Thâm rừ mắt, căn bản không nghe anh ta giải thích, "Con gái của Hứa gia, không phải để cho anh chà đạp!"

Lâm Ý Thành vội vàng lắc đầu, "Tôi không có ý đó, tôi với cô ấy lúc đó..... "

Nói còn chưa xong, Hứa Mộc Thâm đột nhiên ngắt đầu, ngữ khí bình tĩnh mở miệng nói: "Hôn nhân của Hứa gia với Lâm gia, từ đây hủy bỏ!"

Những lời này nói ra, anh liền ôm Hứa Tiểu Tiểu vượt qua Lâm Ý Thành, rồi đi ra ngoài.

Lâm Ý Thành như bị một chậu nước lạnh dội từ trên xuống dưới.

Cuộc hôn nhân hủy bỏ?

Vậy anh ta cùng với Hứa Tiểu Tiểu sẽ không có quan hệ gì nữa!

Anh ta đột nhiên quay đầu, nhìn bóng dáng cao ngất của Hứa Mộc Thâm.

Hứa Mộc Thâm có tiếng là nói một thì không có hai.

Lời anh ta vừa nói ra, nhất định giữ lời.

Biết rõ không thể trêu chọc anh ta, nhưng Lâm Ý Thành vẫn cắn chặt răng, xống lên.

Hứa Mộc Thâm ôm Hứa Tiểu Tiểu từ trong quán bar đi ra.

Khi anh nói ra cuộc hôn nhân hủy bỏ, anh thấy hay người gần với nhau ngày hôm qua, thì trái tim nóng nảy bỗng chốc liền bình tĩnh trở lại.

Đang định lên xe, anh cúi đầu nhìn và thấy cô gái ở trong lòng không biết đã mờ mắt từ khi nào.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Đến nơi nhanh như vậy?

Đôi mắt của cô, trong bóng tối sáng như những ngôi sao.

Không biết tại sao, bị cô nhìn như vậy, tim Hứa Mộc Thâm bỗng nhiên đập thình thịch.

Ngay lập tức liền thấy cô mở miệng, "Ha ha" mỉm cười hai lần.

Hứa Mộc Thâm.....

Người này còn rất say.

Anh nhủ mày, đem cô đặt trên ghế ngồi phía sau, vừa định bước vào, chợt nghe thấy giọng nói phía sau: "Anh Thâm."

Hứa Mộc Thâm dừng bước, quay đầu lại.

Lâm Ý Thành đứng ở phía sau anh, rất nhanh nắm chặt tay, "Tôi với cô ấy không phải như anh nghĩ."

Hứa Mộc Thâm rũ mắt, thân nhiên mở miệng: "Cho nên?"

Lâm Ý Thành giải thích nói: "Tôi với Tiểu Tiểu là người yêu trong thời đại học, chúng tôi vì có một số chuyện mà chia tay, sau đó...."

"Anh muốn nói cái gì?"

Hứa Mộc Thâm có chút bức dọc nói lòng cả vạt, mang theo vài phần không kiên nhẫn nhìn anh ta.

Lâm Ý Thành đứng ở đó, đột nhiên không biết phải nói thế nào.

Đúng vậy, anh muốn nói gì?

Cuộc hôn nhân này, anh chấp nhận sao?

Nhưng mà, anh có thể làm được, không ngại chuyện lúc trước cô phản bội chính mình sao?

Sự do dự của anh, rơi vào trong mắt Hứa Mộc Thâm, anh nhìn anh ta một cái, rồi lên xe, "Lái xe."

Lâm Ý Thành đứng im tại chỗ.

Trong cái nhìn cuối cùng của Hứa Mộc Thâm, mang theo kết quả trần trụi, không chút nào che đậy châm chọc.

Làm cho anh ta cảm nhận được cả người vô cùng khó chịu.

-

Xe chậm rãi chạy ở trên đường.

Cô tựa lưng vào ghế sau, nhưng từ đầu đến cuối mờ to cặp mắt, im lặng như một con mèo nhỏ, làm cho người khác cảm thấy rất đau lòng.

Hứa Mộc Thâm nghĩ tới điều này, liền thấy cô di chuyển.

Cô nhích từng chút từng chút một, chậm rãi đến gần anh.

Sau đó liền thấy cô tựa đầu trên bờ vai của hắn, nhúc nhích và tìm một tư thế thoải mái.

Tóc của cô, nhẹ nhàng cọ vào cổ vùng với gương mặt của anh, hết sợi này đến sợi khác đụng chạm nhẹ nhẹ, hết như dòng điện, làm cho thân thể anh căng thẳng, trái tim cũng giống như bị một cây lông chim nhẹ nhàng cào qua, cảm giác khác thường tự nhiên nảy sinh.

Anh còn đang sững sờ, liền cảm giác được cánh tay của cô ôm chặt lấy thắt lưng của anh.

Hứa Mộc Thâm.....

Anh theo bản năng muốn đẩy cô ra, đưa tay giữ lấy tay cô.

Vốn cho rằng, có thể đẩy ra nhẹ nhàng, nhưng cô gái này sức lực ôm hán thể mà rất lớn.

Hứa Mộc Thâm đang định tăng thêm sức lực, chợt nghe thấy giọng nói ní non của cô: "Đau, đau, đau.... "

Anh lập tức dừng tất cả sức lực lại.

Cô lúc này mới vừa lòng, tiếp tục tựa vào trên người hán, cũng không di chuyển, cực kì ngoan ngoãn.

Tài xế đang lái xe, nhìn qua mắt kính liền thất một cảnh tình cảm, nhin không được cảm thán một tiếng: "Hứa tiểu thư uống rượu, thật đúng là im lặng."

Đúng vậy, thật sự rất im lặng, làm cho người ta mềm lòng.

Hứa Mộc Thâm không nói chuyện, có thể cảm nhận cánh tay cô đang ôm chính mình, xuyên qua áo sơ mi trắng, truyền sức nóng đến da thịt, cảm giác được hơi thở của cô, phả lên cổ của anh.

Loại cảm giác này, làm cho anh có cảm thấy bị dây vò.

Anh cúi đầu nhìn cô.

Trong xe tối mờ, có thể nhìn thấy hình dáng cô thật đẹp.

Một đôi mắt mùa thu vô cùng thu hút mọi người, da thịt mềm mịn, cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng....

"Tiên sinh, đã về đến nhà."

Giọng nói của tài xế, khiến cho anh phục hồi lại tinh thần.

Hứa Mộc Thâm lập tức quay đầu, liền thấy xe đã dừng ở trước biệt thự.

Nhanh như vậy đã đến?

Mấy giây sau, anh liền ý thức tâm lý của bản thân, hết sức không đúng.

Hứa Mộc Thâm nhẹ giọng mở miệng, "Xuống xe, chúng ta về nhà."

Cô đưa đôi mắt ngơ ngác nhìn ra bên ngoài, ngay sau đó, liền ôm chặt lấy cánh tay của anh, "Tôi không..."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Sau này, tôi chính là người thân của cô

Hứa Mộc Thâm mảy nhui lại một chỗ, muốn tức giận nhưng lại kìm nén xuống, vươn bàn tay to, vụng về vỗ vỗ trên đầu cô, ngữ khí nhẹ nhàng làm tài xế rớt tròn mắt: "Ngoan, đến nhà rồi, chúng ta xuống xe."

"Tôi không, tôi sẽ không xuống!" Cô bĩu môi, giọng nói giống như làm nũng, nhưng mà trong lời nói lại kiên quyết.

Hứa Mộc Thâm xoa xoa trán, "Tại sao không?"

Cô tủi thân nhìn anh, nửa ngày sau mới ní non ra tiếng: "Đây không phải nhà của tôi."

Hứa Mộc Thâm....

Tìm Hứa Mộc Thâm bị những lời nói này nhói lên.

Hán nhìn chăm chăm cô.

Đúng vậy.

Đây không phải nhà của cô

Bởi vì cô với những người trong nhà không có một chút quan hệ huyết thống.

Cho nên cô không thích nơi này.

Nghĩ đến đây, giọng nói anh trầm xuống cho cô một lời hứa hẹn: "Sau này, ở đây chính là nhà của cô."

Hứa Tiểu Tiểu đã uống say nên nghe không hiểu ý tứ trong lời nói đó.

Cô bấu môi, mở miệng nói: "Nhưng mà, ở đây không có khoai tây nhỏ của tôi, không có búp bê của tôi, không có..... "

Cô thì thầm rất nhiều lời, nghe xong đầu Hứa Mộc Thâm đầy vạch đen.

Cho đến cuối cùng, cô còn nói một câu: "..... Không có người thân của tôi."

Hứa Mộc Thâm lại mềm lòng: "Sau này, tôi chính là người thân của cô."

Lời này vừa nói ra, Hứa Tiểu Tiểu mở to hai mắt ra nhìn anh.

Như thể muốn nhìn xem những lời này là thật hay giả.

Hứa Mộc Thâm cũng nghiêm túc nhìn lại cô, muốn cho cô một cảm giác an toàn.

Nhưng không nghĩ đến, Hứa Tiểu Tiểu chu miệng ra, vô cùng oan ức mở miệng nói: "Cha của đứa nhỏ, anh đưa cục cưng của chúng ta đi đốt! Ô ô ~"

Hứa Mộc Thâm.....!!

Tài xế ở phía trước nghe nói như thế, "Cười khúc khích" ra tiếng.

Nhìn qua kính chiếu hậu, có thể thấy Hứa Mộc Thâm đang ngẩng đầu lên nhìn anh ta, tài xế lập tức không dám lên tiếng.

Anh ta ngậm chặt miệng, nén cười.

Nhìn thấy bộ dáng bất lực của giám đốc, dứt khoát mở miệng nói: "Giám đốc..... "

Hứa Mộc Thâm hung dữ nhìn qua.

Tài xế nhìn chằm chằm anh đầy áp lực, mở miệng nói: "Đứa bé kia..... "

Vừa nói ra, liền cảm thấy rét lạnh kéo tới, sợ tới mức lập tức chữa lại: "Không phải, cái gối ôm kia, tôi còn chưa đốt..... "

Hứa Mộc Thâm.....

Hứa Mộc Thâm lúc này hận không thể đem Hứa Tiểu Tiểu vứt đến Thái Bình Dương!

Hắn phần nộ nhìn chằm cô, nhìn nửa ngày, cuối cùng nghiêng răng nghiêng lợi nhìn tài xế nói: "Còn không mang gối ôm lại đây!"

Lái xe đi ra ngoài, rất nhanh liền mang gối ôm trở lại.

Hứa Mộc Thâm hít sâu một hơi, lúc này mới đưa gối ôm cho Hứa Tiểu Tiểu, "Nhìn, con của cô ở trong đây. Bây giờ có thể xuống xe rồi chứ?"

Hứa Tiểu Tiểu cảm gối ôm, nhìn rất lâu, mới ngoan ngoãn gật đầu.

Hứa Mộc Thâm liền mở cửa xe, đi ra ngoài, quay đầu lại nhìn cô.

Hứa Tiểu Tiểu cúi thân gợn cánh tay: "Chân của tôi, nó không đi chuyển."

Hứa Mộc Thâm.....!

Để tránh cô quỵến rũ, Hứa Mộc Thâm lập tức xoay người, đem cô ôm lấy.

Hứa Tiểu Tiểu ngoan ngoãn tựa đầu vào ngực anh.

Hứa Mộc Thâm liền ôm cô lên lầu.

May mà trời đã tối muộn, trong phòng khách không có ai.

Anh liền ôm cô lên lầu, tổng cô vào phòng.

Đưa cô đến trước giường, anh phải vào nhà vệ sinh, giặt khăn mặt dự định lau mặt cho cô một chút.

Nhưng mà vừa ra khỏi cửa, liền nhìn thấy Hứa Tiểu Tiểu không biết thế quái nào lại trèo lên bàn học, giờ phút này, cô để chân trần, đứng trên mặt bàn, bắt đầu ca hát: "Hai con hổ, hai con hổ, chạy trốn mau.... "

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Anh nhất định là điên rồi

Tiếng của Hứa Tiểu Tiểu rất dễ nghe, nhưng hơi thờ không đủ, bất luận hát cái gì đều như nhau.

Đơn giản nhất là hát nhạc thiếu nhi, có thể hát khiến cho người ta cảm thấy hai tai nghe âm thanh ma quỷ.

Hơn nữa, cô hát đến câu "Một con không có lỗ tai, một con không có cái đuôi, thật là kì quái..." Lúc đó, bàn tay còn đặt trên lỗ tai, sau đó lại cong móng, uốn éo, vẩy vẩy hai tay.

Hứa Mộc Thâm.....

Hai mắt cô sáng lên, vừa hát vừa nhảy, mồ hôi chảy ròng.

Bộ dáng âm ỉ kia, làm sao có nửa phần bộ dáng im lặng?

Hứa Mộc Thâm đứng một chỗ, đi lên phía trước, "Xuống dưới."

Hứa Tiểu Tiểu căn bản là không để ý đến anh, tiếp tục hát.

Hứa Mộc Thâm có chút bất lực, cuối cùng đem khăn ướt ném sang bên cạnh, ngồi ở trên ghế bàn học, nhìn cô.

Giọng hát khó nghe, có chút không thể lọt vào tai.

Nhưng mà nghe, nhìn, anh hoảng hốt phát hiện.

Bộ dáng của cô, giờ phút này có lại rất đáng yêu.

Làm cho anh không chút nào phân tâm, ngược lại tâm dần dần tĩnh lặng.

Không biết cô hát đến bao lâu, nhảy bao lâu, cô lẽ là đã mệt, dưới chân của cô xiêu vẹo, người phía trên bàn học thẳng tắp ngã xuống.

Hứa Mộc Thâm hoảng sợ, lập tức đứng lên, vươn cánh tay, chụp được cô.

Nhưng mà anh đã xem nhẹ sức lực người phụ nữ uống say, bị cô một phát nhào vào, anh liền ôm cô té lăn trên đất.

"Bịch!"

Tầm thâm rất dày, làm anh không có cảm giác đau đớn.

Nhưng mà ngay sau đó, liền cảm giác hơi thở pha lẫn mùi rượu truyền tới.

Một đôi môi mềm mại dán lên môi anh.

Àm!

Giống như năm tiếng sấm, đại não Hứa Mộc Thâm nháy mắt liền trống rỗng.

Anh kinh ngạc mở to hai mắt, nhìn chăm chăm mắt cô đang phóng đại trước mắt, nhìn đến khi cô nhắm mắt lại, giống như là ăn được cái gì rất ngon, không muốn nhả ra.

Anh hầu kết giật giật

Chỉ cảm thấy máu trong người đang chảy về một chỗ,

Khiến hắn rất khó chịu.

Đây không phải lần đầu tiên bọn họ hôn môi.

Nhưng mà trước đây, đều không làm anh kích động và không thể kháng cự như vậy.

Thậm chí trong lòng anh còn nảy ra một ảo tưởng.

Không cần đẩy cô ra.....Muốn nhiều hơn nữa....

Anh nhất định là điên rồi.

Ánh mắt Hứa Mộc Thâm trầm xuống, dùng sức đẩy ngã Hứa Tiểu Tiểu sang bên cạnh.

Anh chật bật ngồi dậy, mồ mả mở to thở hổn hển, đứng lên, vừa chuẩn bị đi thì đột nhiên lại nghe được tiếng nước nở của cô gái phía sau.

Anh sững sốt quay đầu, liền thấy Hứa Tiểu Tiểu ôm đầu gối, nhỏ giọng khóc nước nở.

Bộ dáng kia, giống như con mèo nhỏ bị chủ nhân vứt bỏ.

Tìm, lại nhào ra.

Anh thoáng chốc bối rối, vẫn là không đành lòng bỏ chạy lấy người, đi về phía cô, thân thể ngồi xổm xuống hỏi: "Làm sao vậy?"

Chẳng lẽ lúc này đây cô, đã đụng trúng chỗ nào?

Ý nghĩ này vừa nảy ra trong đầu, chỉ thấy cô cúi thân cầm lấy tay anh.

Chậm rãi đưa bàn tay anh tới sườn mặt cô, cọ cọ.

Làn da cô nhẵn nhụi trắng mịn, khiến cho anh có chút yêu thích không muốn buông tay, nhưng mà ngay sau đó, sắc mặt Hứa Mộc Thâm liền đen lại.

Bởi vì!

Cô thế nhưng lại túm lấy ống tay áo của anh, chùi nước mắt.

Người có bệnh sạch sẽ như anh, thấy trên ống tay áo của chính mình một mảng ướt sũng, hận không thể ngay lập tức đem cô ném ra cửa sổ bên ngoài!

Ngay lúc anh đang ghét bỏ, cô lại đột nhiên ha miệng to gào khóc.

Hứa Mộc Thâm không nghĩ tới cảm xúc của cô lại thay đổi nhanh đến như vậy, lập tức sững sờ tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Tôi rất thích anh

Cô gái ngồi dưới đất, khóc đến cả người co lại.

Hứa Mộc Thâm nhú mày, không biết cô lại nổi điên gì nữa.

Giờ tay ra, vỗ vỗ vai cô, và người cô nhảy dựng lên, nhào vào người Hứa Mộc Thâm, nắm tay lại đấm lên trên ngực anh, vừa đánh vừa nói:

"Một đêm tám tháng trước, đều do Lương Mộng Nhân giờ trò quỷ! Tôi cho rằng, anh sẽ tin tôi, ít nhất cho tôi cơ hội để giải thích..."

"Khốn nạn! Khốn nạn, các người đều khốn nạn. Lúc có việc nhờ tôi thì nói thật để nghe nhưng mà kết quả thì sao?"

"Đàn ông đều là những tên khốn, đề sẽ..."

"Hu hu hu..."

Hứa Mộc Thâm nghe nói thế, sắc mặt trầm xuống.

Trong lòng xuất hiện một cảm giác không thoải mái.

Cô đây là coi anh thành Lâm Ý Thành sao?

Con tức giận dâng lên, anh bỗng nhiên bắt lấy tay Hứa Tiểu Tiểu, âm thanh lạnh lẽo mở miệng nói: "Hứa Tiểu Tiểu, cô mở to mắt ra nhìn xem tôi là ai?"

Hứa Tiểu Tiểu mở mắt mở mắt ra nhìn, nhìn Hứa Mộc Thâm thật kỹ, sau đó lại rút ra "Anh, anh không phải anh ta..."

Cô vươn tay, sờ mặt anh "Cái mũi anh ta không cao như vậy, con mắt không có dài hẹp như vậy, miệng cũng không giống vậy... Ồ, anh là anh cả sao?"

Cô nháy mắt một cái, khi Hứa Mộc Thâm vừa thờ phào một hơi, thì cô đột ngột mở miệng nói: "Anh cả, anh cũng là tên khốn!"

Hứa Mộc Thâm...

Hứa Mộc Thâm đề lại con tức ở trong lòng.

Chỉ thấy Hứa Tiểu Tiểu oan ức mở miệng nói "Các người đều là đồ khốn, đón tôi trở về nhà, chính là vì đám hỏi... Anh cả, anh còn đi bơi cùng Giai Giai..."

Nói đến đây, nghĩ tới điều gì, cô nằm úp trên mặt thảm sử dụng cả tứ chi "Tôi cũng biết bơi mà, anh xem có đúng hay không..."

Hứa Mộc Thâm...

Trong lúc đó, tất cả phiền muộn cùng tức giận, đều tan thành mây khói.

Anh lại so đo với một đứa say rượu làm gì kia chứ?

Hứa Mộc Thâm cứ như vậy nhìn cô ằm ỉ, cuối cùng cô mệt quá, nằm ở trên giường, cầm lấy tay anh không cho anh đi.

Hứa Mộc Thâm bình tĩnh ở cùng cô, mãi cho đến trời gần sáng, cô mới nhắm mắt ngủ.

Trước khi ngủ, cô lí nhí nói một câu.

Hứa Mộc Thâm không nghe rõ, áp lỗ tai lại gần "Cô nói gì?"

"Tôi nói" thanh âm của Hứa Tiểu Tiểu rất nhỏ.

"Tôi rất thích anh..."

Hứa Mộc Thâm lập tức đứng hình, cả người hóa đá.

Bên tai bay lên một vòng màu đỏ.

Anh cúi đầu, nhìn cô mở miệng nói: "Tôi là ai?"

Đáp lại anh, là cô gái giương lên cái miệng nhỏ nhắn, gương mặt đã ngủ đi.

Hứa Mộc Thâm...

Anh nhìn chăm chăm cô.

Một câu nói kia, giống như viên đá ném vào hồ nước trong lòng anh, làm mặt hồ tĩnh lặng nổi lên rung động.

Lúc Hứa Tiểu Tiểu tỉnh lại đã là buổi chiều ngày hôm sau.

Đầu óc của cô lẫn lộn.

Đêm hôm qua xảy ra chuyện gì, những chuyện nhỏ nhặt đều không nhớ rõ được.

Cô vuốt vuốt đầu mình, ngồi dậy từ trên giường.

Liếc thấy, vẻ mặt bình tĩnh của Hứa Mộc Thâm đang ngồi ở trên ghế sofa.

Cô lập tức kinh ngạc, "Anh cả, sao anh lại ở trong phòng tôi vậy?"

Nói xong, nhìn chung quanh một lần.

Trong phòng rất sạch sẽ, không bừa bộn.

Cô nhẹ nhàng thở ra, nhưng cúi đầu nhìn thấy cái gối ôm trong ngực, ánh mắt của cô sáng lên, lập tức nhìn về phía Hứa Mộc Thâm: "Anh cả, không phải anh đốt cái gối này rồi sao?"

"Chuyện này không quan trọng" Hứa Mộc Thâm ngồi lâu quá, lấy một chân gác lên chân khác, dù bận nhưng vẫn ung dung nhìn cô, "Bây giờ chúng ta nói chuyện một chút, cái tên mà cô đặt cho tôi trong điện thoại."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Anh cả tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Tên trong điện thoại cô?

Là cái "Con sói háo sắc"?

Làm sao anh biết!

Hứa Tiểu Tiểu nhìn anh, nháy mắt một cái, "Tên gì chứ?"

Anh căn bản không cho cô cơ hội giả bộ không biết, trực tiếp mở miệng: "Tên tôi trong danh bạ"

Hứa Tiểu Tiểu...

Anh bình tĩnh ngồi trên ghế sofa, mặt không chút biểu tình, căn bản là không nhìn ra cảm xúc.

Nhưng mà khí thế cùng lạnh lẽo phát ra trên người anh, đều làm cho Hứa Tiểu Tiểu nhận ra: Anh cả rất tức giận! Hậu quả rất nghiêm trọng!

Giờ phút này cô quả thực là muốn khóc.

Lúc ấy chỉ là tiện tay, sao mà lại đi ghi cái biệt danh như vậy chứ?

Bất luận tên đàn ông nào, sao có thể chấp nhận cái biệt danh đó được chứ?

Giờ giải thích thế nào đây?

Cắn răng một cái, tiếp tục giả vờ.

Cô cầm lấy điện thoại, mở màn hình ra, mở danh bạ ra sau đó kinh ngạc hô một tiếng: "Ah! Là ai vậy, sao lại đặt tên của anh như vậy chứ! Tuyệt đối là hôm qua có người thừa dịp tôi uống say sửa lại rồi! Thật sự là muốn bị đánh mà!"

Hứa Mộc Thâm nhìn cô gái còn đang diễn kia.

Cô diễn cũng thật là có cố gắng, biểu cảm biến hóa khoa trương như vậy. Quả thực là hận không thể viết lên mặt mình ba chữ: tôi đang diễn đó.

Con mắt Hứa Mộc Thâm trầm xuống, cũng không vạch trần cô chỉ là nhún mày "Vậy tên mà cô đặt trước đó là gì?"

Tên trước?

Hứa Tiểu Tiểu vội vàng cầm lấy điện thoại, "Ba ba ba" gõ mấy chữ, sau đó nhảy xuống giường, đem tên đã sửa trong danh bạ đưa cho Hứa Mộc Thâm xem.

Hứa Mộc Thâm liếc qua, bốn chữ "Anh trai yêu quý" xuất hiện trước mặt.

Đột nhiên nghĩ đến cái hôn tối hôm qua, Hứa Mộc Thâm vụt đứng lên.

Người này chỉ sửa tên trong danh bạ thôi mà, làm sao lại lấy tên danh bạ cũng không đáng hoàng như vậy?

Nhưng mà không hiểu sao tức giận trong lòng, trực tiếp tiêu tan một nửa.

"Anh cả, anh chính là anh trai yêu quý của tôi nha" Hứa Tiểu Tiểu nịnh nọt cười, lộ ra lúm đồng tiền nhỏ trên mặt, răng khuyển trắng nõn, đặc biệt đáng yêu.

Làm người khác nhìn không được muốn vươn tay nhéo một cái lên khuôn mặt của cô.

Hứa Mộc Thâm đề xuống ý nghĩ này, một nửa tức giận khác cứ như vậy biến mất.

Cô gái này thật là làm cho người ta tức giận nhưng không làm gì được mà!

Hứa Tiểu Tiểu thấy mặt Hứa Mộc Thâm không còn âm trầm như lúc này, nhẹ nhàng thở ra.

Biết rõ cửa ải này cô tạm thời xem như đã vượt qua.

Bắt quá đêm qua...

"Anh cả? Đêm qua tôi uống quá nhiều, có chút việc nhỏ, tôi không có thừa cơ uống say làm việc gì khác người chứ?" Hứa Tiểu Tiểu hỏi mà trong lòng run sợ, sợ mình đem việc tám thán trước nói ra.

Giờ này khắc này, cô không muốn cho Hứa Mộc Thâm biết rõ chuyện này, anh sẽ càng xem thường cô.

Hứa Mộc Thâm nghe nói như thế, sắc mặt lập tức trở nên không được tự nhiên, anh ho khan một tiếng, "Cô đang lo lắng việc gì?"

Hứa Tiểu Tiểu: "Ví dụ như, tôi không có thừa cơ đùa giỡn anh? em uống say thì có chút ... không nhận người thân."

Hứa Mộc Thâm...

Sờ soạng, hôn, tính toán là đùa giỡn sao?

Cả anh cả đều không buông tha, thật đúng là không nhận người thân mà.

Anh nhìn cô gái trước mặt, trong lúc đó anh cũng rất muốn hỏi một chút, câu cuối cùng của cô "Tôi rất thích anh" rốt cuộc là nói với anh, hay là nói với Lâm Ý Thành?

Nhưng lời nói đến bên miệng, vẫn là đề ép xuống không hỏi.

Anh không trả lời câu hỏi của Hứa Tiểu Tiểu, ngược lại đứng lên, "Tôi sẽ đi công tác một tuần."

Hứa Tiểu Tiểu: "À?"

Anh cả đây là đang nói lịch trình cho cô biết sao?

Trông thấy dáng vẻ ngờ ngạc của cô, Hứa Mộc Thâm vốn định rời khỏi, bỗng nhiên đi tới trước mặt cô, duỗi ra bàn tay vò rối rối tóc của cô, "Cô ở nhà phải nghe lời đó."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Lâm Ý Thành, anh đang làm cái quỷ gì vậy?

Đến khi Hứa Mộc Thâm rời khỏi, Hứa Tiểu Tiểu đều không có phục hồi tinh thần lại.

Cô sờ lên mặt mình, đầu tóc rối bời, có chút không rõ.

Đêm qua cô rốt cuộc là làm cái gì, làm anh cả trở nên thân mật như vậy.

Bắt quá, thanh âm của anh cả thật sự rất dịu dàng.

Một câu kia "Cô ở nhà phải nghe lời" cảm giác muốn mềm đến trong lòng luôn.

Nghĩ tới đây, cô vui thích đi vào phòng vệ sinh rửa mặt.

Rửa mặt sạch sẽ sau, cô mới ngẩng đầu lên, nhìn tấm gương trước mặt.

Cô gái trong gương bởi vì say rượu, con mắt hơi sưng vù, sắc mặt cũng trắng không bình thường.

Cô vỗ vỗ mặt mình, chợt nghe tiếng gõ cửa phòng.

Còn chưa bước ra khỏi phòng vệ sinh đi, cửa phòng đã bị quản gia trực tiếp đẩy ra “Tiểu thư, bây giờ phu nhân bảo cô xuống lầu, có khách quý đến."

Khách quý?

Hứa Tiểu Tiểu kinh ngạc nhìn về phía ngoài cửa, chỉ thấy quản gia nói xong câu đó đã rời khỏi.

Cô đành phải rửa mặt xong rồi thay quần áo.

Đi khỏi phòng ngủ, vừa xuống lầu nhìn thấy mấy người ngồi trong phòng khách.

Liễu Ánh Tuyết ngồi trên ghế sofa, đối diện với bà ta là một người phụ nữ trung niên với... Lâm Ý Thành.

Sau khi nhìn thấy Lâm Ý Thành, đồng tử trong mắt Hứa Tiểu Tiểu mãnh liệt co rụt lại.

Choáng!

Chẳng lẽ là tối hôm qua mình uống say đã làm chuyện gì đắc tội anh ta, cho nên hôm nay anh ta đến tận cửa tố cáo?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, chỉ thấy Liễu Ánh Tuyết đứng lên, nhiệt tình vẫy tay với cô, "Tiểu Tiể, con đến rồi! Mau tới đây! Lần trước chúng ta không có gặp, hôm nay ta giới thiệu cho con một chút, đây là bác Lâm! Là mẹ của Lâm Ý Thành."

Bà ta nói xong câu đó, lập tức nở nụ cười, "Hôm nay bác Lâm tới là để bàn bạc chuyện kết hôn của con và Lâm Ý Thành!"

Hứa Tiểu Tiểu....!!

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, không thể tin chăm chăm người trước mặt, "Cái gì?"

Liễu Ánh Tuyết đẩy cô một cái, "Đi đi, ta biết rõ mấy người trẻ tuổi các con không kiên nhẫn nghe chúng ta nói chuyện, về chuyện vật hôn lễ này, để cho hai người lớn chúng ta lo liệu là được rồi, Ý Thành chưa từng tới nhà của chúng ta, con đưa nó đi dạo một vòng trong hoa viên đi."

Lời này sập lại, trừng Hứa Tiểu Tiểu một cái, cảnh cáo cô phải nghe lời.

Hứa Tiểu Tiểu cắn môi, nhìn về phía Lâm Ý Thành, rừ mắt xuống, "Cái kia ... anh đi theo tôi."

Từ lúc cô xuất hiện, con mắt Lâm Ý Thành vẫn thẳng tắp nhìn vào trên người cô, giờ phút này nghe nói như thế, anh ta đứng lên đã không có vẻ bướng bỉnh như bình thường, ngoan ngoãn theo Hứa Tiểu Tiểu đi ra ngoài.

Hai người đi ra biệt thự, xuyên qua hành lang, cuối cùng đi tới hoa viên không có một bóng người.

Lâm Ý Thành nhìn chăm chăm cô gái đi phía trước.

Đêm qua, Hứa Mộc Thâm nói một câu hủy bỏ quan hệ thông gia, làm anh ta cả đêm qua không ngủ được.

Cả đêm anh ta xoắn xuýt nhiều lần, sáng sớm thuyết phục mẹ Lâm nhắc tới hôn sự.

Anh ta không biết, anh ta có thể tha thứ cho Hứa Tiểu Tiểu đã từng phản bội hay không, nhưng giờ này khắc này, trong lòng anh ta là không thể bình tĩnh.

Đúng vậy, anh ta sợ mất đi cô.

Nghĩ tới đây, anh ta nhìn bóng lưng của cô gái đi trước mặt, đem thuốc giải rượu nằm trong túi cầm ra, thuận tiện hỏi thăm: "Em..." Tối hôm qua uống rượu nhiều như vậy, hôm nay có thoải mái hay không?

Nhưng lời này chỉ mới nói ra chữ đầu, chỉ thấy bước chân cô gái trước mặt dừng lại, mãnh liệt quay đầu.

Hứa Tiểu Tiểu biết rõ, Lâm Ý Thành hận cô đến chết.

Cho nên sao mà có thể thật sự muốn cầu hôn, muốn kết hôn?

Con mắt sắt bén của cô nhìn, há mồm chất vấn: "Lâm Ý Thành, Anh đang làm cái quỷ gì vậy?!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 124: Hai ngày sau đính hôn!

Lâm Ý Thành đang định đem thuốc giải rượu từ trong túi tiền lấy ra, thoáng cái dừng lại.

Ánh mắt anh ta tối lại, một loại cảm giác nhục nhã chạy lên não.

Tay anh ta nắm lại thành nắm đấm.

Vốn định nói lời tối đẹp, cứ như vậy nuốt xuống.

Anh ta nhìn cô gái trước mặt.

Ngày hôm qua uống rượu nhiều như vậy, cuối cùng nói cho anh ta biết một câu, "Không cần đồng ý hôn sự này."

Hôm nay lại dùng giọng điệu như vậy chất vấn anh ta...

Cô là không muốn cùng anh ta kết hôn đến như vậy?

Hay là từ trước cho tới nay cô ấy chưa từng muốn cùng mình kết hôn?

Lâm Ý Thành tức giận, đi theo ý nghĩ này, tăng tăng đáng lên.

Nửa ngày, anh ta cười lạnh một tiếng, "Hai nhà muốn hợp tác, quan hệ thông gia là biện pháp tốt nhất."

Hứa Tiểu Tiểu nhú mày, thật không ngờ anh ta sẽ trả lời như vậy, nhưng...

"Theo tính cách của anh, anh sẽ ngoan ngoãn đáp ứng cái quan hệ thông gia này sao?"

Lâm Ý Thành nghe nói như thế, giống như là nghe được cái chuyện cười gì, anh ta khoi gọi lên bờ môi, đột nhiên tiến lên một bước, một tay nắm chặt quần áo Hứa Tiểu Tiểu, trong thanh âm đè nén không được sự tức giận: "Vậy cô có biết không, theo tính cách của tôi bị một người đàn bà phản bội, sẽ như thế nào?"

Hứa Tiểu Tiểu không nói chuyện, chợt nghe anh ta tiếp tục mở miệng: "Tôi sẽ đem cô ta lấy về nhà, làm một Lâm phu nhân chỉ có danh chứ không có thật, tra tấn cô ta cả đời!"

Lời nói độc ác được anh ta nói ra từng chữ từng chữ, cứ thế làm Hứa Tiểu Tiểu rung mình một cái.

Cô nheo mắt lại, "Lâm Ý Thành, anh điên rồi!"

"Điên rồi?" Lâm Ý Thành cúi đầu, khoảng cách cô và anh ta chỉ có một centimet, "Tôi không chỉ điên rồi, mắt tôi còn bị mù! Hứa Tiểu Tiểu, tôi muốn cưới cô về nhà, thời thời khắc khắc nhắc nhở chính bản thân mình, năm đó tôi ngây thơ tới cỡ nào, mới có thể yêu một người như cô, một con đàn bà mà ai cũng có thể làm chồng!"

Lời này nói ra, Lâm Ý Thành dùng sức đẩy cô ra, xoay người rời đi.

Hứa Tiểu Tiểu bị đẩy lui về phía sau vài bước, mới đứng vững thân thể.

Cô nhìn chăm chăm vào hướng rời đi của Lâm Ý Thành.

"Ai cũng có thể làm chồng" bốn chữ này, tựa như bốn thanh đao găm mạnh mẽ đâm tiến vào trái tim của cô.

Nhưng mà hôn sự này...

Cô đi mau hai bước, muốn ngăn cản anh ta.

Cứ như vậy một đường đuổi tới phòng khách trong biệt thự.

Liễu Ánh Tuyết cùng bà Lâm thảo luận cái gì rất vui vẻ.

Sau khi nhìn thấy Lâm Ý Thành, bà ta lập tức đứng lên, đôi mắt nghiêm khắc nhìn Hứa Tiểu Tiểu đang đuổi theo phía sau anh ta, dò hỏi: "Các con làm sao vậy? Sao nhanh như vậy trở lại rồi? Chơi không vui sao?"

Nói xong câu đó, cảnh cáo mở miệng nói: "Có phải là Tiểu Tiểu chọc con rồi hay không? Con nói cho bác biết, ta giúp con dạy dỗ nó! Ý Thành con đừng nóng giận, tính cách Tiểu Tiểu có chút bướng bỉnh, không hiểu chuyện..."

Hứa Tiểu Tiểu vừa muốn nói điều gì, đã thấy Lâm Ý Thành nở nụ cười đầy hàm ý, anh ta mở miệng: "Không có, chúng con chơi rất vui vẻ."

Hứa Tiểu Tiểu... Tên này, làm sao mà tốt như vậy giúp cô chứ?

Liễu Ánh Tuyết lập tức nở nụ cười, "Như vậy cũng tốt."

Lâm Ý Thành lại trực tiếp hỏi: "Hai người nói tới chỗ nào rồi?"

Mẹ Lâm trả lời: "Chúng ta đang chọn ngày, không phải con nói phải kết hôn với Tiểu Tiểu nhanh một chút sao? Mẹ xem hai tháng gần đây nhiều ngày đẹp..."

"Mẹ, hôn lễ cái đó cần kiêng kị, con thấy không bằng hai ngày sau đính hôn, đính hôn xong lập tức đi làm giấy đăng ký, mẹ thấy thế nào?"

Lâm Ý Thành một câu, trực tiếp chấn kinh ba người trong phòng khách.

Hứa Tiểu Tiểu ngẩng đầu, ánh mắt dồn thẳng vào Lâm Ý Thành!

Cô há mồm, còn chưa nói xong, tay đã bị Liễu Ánh Tuyết nắm chặt, chợt bà ta tiến lên một bước, giải quyết dứt khoát: "Ý Thành đã gấp gấp như vậy, vậy cứ như thế đi!"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Có thể cứu cô, chỉ có anh cả!

"Dì! Con không đồng ý!"

Hứa Tiểu Tiểu kêu ra tiếng.

Nhưng mà lời này, hiện trường căn bản không có một ai để ý.

Bọn họ căn bản giống như là coi cô không tồn tại.

Lâm Ý Thành mĩa mai nhìn cô một cái, nâng mẹ Lâm dậy, "Mẹ, đã như vậy, chúng ta nhanh đi về chuẩn bị một chút, thời gian hai ngày quá gấp gấp, lễ đính hôn vẫn cần chuẩn bị một chút."

Cho dù là đính hôn, cho dù là dưới tình huống này, anh ta cũng không muốn cô bị oan ức.

Bởi vì, lúc tình yêu còn cuồng, anh ta đã đáp ứng cô sẽ cho cô một hôn lễ long trọng.

Lâm Ý Thành cùng bà Lâm rời khỏi biệt thự nhà họ Hứa.

Nụ cười trên mặt Liễu Ánh Tuyết, lập tức biến mất.

Bà ta quay đầu lại, chống lại gương mặt đầy phần nộ Hứa Tiểu Tiểu, khước môi nở nụ cười, "Tiểu Tiểu, bệnh tình của mẹ con chắc hẳn con phải biết rõ."

Hứa Tiểu Tiểu nhăn đầu lông mày lại, nhìn chăm chăm bà ta.

Liễu Ánh Tuyết cúi đầu, đưa bốn đầu ngón tay của mình, "Con nói, nếu như mẹ con không cẩn thận mỗi ngày đụng phải cậu con, sẽ như thế nào đây?"

Sẽ như thế nào?

Chỉ nhìn video trên ipad, bệnh của Hứa Nhược Hoa trở nên gay gắt thành bộ dáng kia.

Nếu như đụng phải Hứa Thịnh, tinh thần của bà nhất định sẽ sụp đổ.

Hứa Tiểu Tiểu nắm chặt bàn tay thành nắm đấm, bà ta đây là đang uy hiếp cô?

Liễu Ánh Tuyết ngẩng đầu lên, vỗ vỗ bờ vai của cô, "Tình cảm mẹ con tương thông, ta tin tưởng, con nhất định hi vọng mẹ con trôi qua những ngày tháng tốt."

"Vẫn là câu nói đó, kết hôn với Lâm Ý Thành, ta có thể giúp con thuyết phục cậu con, cho con mang mẹ mình rời khỏi."

Liễu Ánh Tuyết lưu lại mấy câu nói đó, lúc quay người đi, nhìn thấy Hứa lão phu nhân được người giúp việc đỡ run rẩy đi tới, "Ta nghe nói, các người tự ý làm mai cho Tiểu Tiểu? Là con cái nhà ai!"

Nhìn thấy bà, vành mắt Hứa Tiểu Tiểu thoáng cái mà đỏ lên.

Ở nhà họ Hứa người thật lòng đối tốt với cô trừ anh cả ra chính là Hứa lão phu nhân.

Cô muốn nói điều gì, Liễu Ánh Tuyết đã trực tiếp mở miệng: "Là nhà họ Lâm, Lâm Ý Thành!"

Hứa lão phu nhân nghe nói như thế, lập tức cười nở hoa, "Ai ôi!!!, đây không phải người mà nhà họ Nam vốn định chọn sao? Cái này không sai! Thăng nhóc đó lớn lên rất tốt, ta nhìn rất thích!"

Lời này nói ra, bà liền quay đầu, cầm lấy tay của Hứa Tiểu Tiểu, "Tiểu Tiểu, con yên tâm, của hồi môn của con, bà ngoại chuẩn bị cho con!"

Một câu nói ra, ánh mắt Liễu Ánh Tuyết lấp lóe vài cái.

Hứa Tiểu Tiểu muốn nói điều gì, thế nhưng mà lão phu nhân đã quay đầu dặn dò người giúp việc "Nhanh, đỡ ta trở về, ta muốn nhìn xem mình còn vật tốt gì làm của hồi môn cho Tiểu Tiểu!"

Hứa Tiểu Tiểu nhìn lão nhân đi tập tễnh, ngậm miệng lại.

Địa vị Hứa lão phu nhân trong nhà vốn không cao, cô nói không muốn không phải là làm bà khó xử sao?

Liễu Ánh Tuyết nhìn qua bóng dáng Hứa lão phu nhân rời đi.

Chợt bà ta nhìn về phía Hứa Tiểu Tiểu: "Cái quan hệ thông gia này, là tình thế bắt buộc nhà họ Hứa. Hứa Tiểu Tiểu người thông minh đều chọn uống rượu mời không uống phạt rượu, ta tin tưởng, con cũng giống vậy. Huống hồ Lâm Ý Thành xứng với con, con cũng không oan ức."

Nói xong câu đó, bà ta rời khỏi.

Một mình Hứa Tiểu Tiểu đứng trong phòng khách, thân thể cứng ngắt.

Giờ làm sao bây giờ?

Cô không có muốn kết hôn cùng Lâm Ý Thành.

Nhưng cô cũng không có khả năng rời khỏi nhà họ Hứa, để mẹ một mình nguy hiểm ở đây.

Cho nên, người duy nhất ở nhà họ Hứa có thể giúp đỡ cô chỉ có Hứa Mộc Thâm.

Suy nghĩ một chút hôm nay lúc Hứa Mộc Thâm rời khỏi, anh cả sẽ giúp cô sao?

Nghĩ tới đây, cô cầm lấy điện thoại, tìm được số điện thoại của "anh trai yêu quý", trực tiếp gọi.

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cũ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Quan hệ giữa cô và anh cả thật tốt nhỉ?

Bên kia điện thoại lại truyền đến "Chào quý khách, số điện thoại quý khách gọi đã khoá máy....." Tiếng nhắc nhở.

Hứa Tiểu Tiểu sững sờ, lúc này mới ý thức được, anh cả nói muốn đi công tác, thời gian này chắc đang trên máy bay.

Hình như anh muốn đến thành phố H, vậy khoảng hai giờ bay.

Chỉ có thể hai giờ sau gọi lại.

Suy nghĩ này mới này ra thì bỗng dưng nghe được tiếng chế nhạo ở đằng sau, "Cô gọi điện thoại cho anh cả làm gì?"

Hứa Tiểu Tiểu hoảng sợ, đột nhiên xoay người, thấy Hứa Nam Gia đứng phía sau cô, đang nghi hoặc nhìn cô, "Quan hệ giữa cô và anh cả thật tốt nhì?"

Cô ta có chút kinh ngạc, lại có chút khiếp sợ, "Anh cả lạnh lùng như vậy, làm sao cô dám tìm anh ấy?"

Hứa Tiểu Tiểu nheo nheo mắt, không nói chuyện.

Hứa Nam Gia "cười xuy" một tiếng, nhìn trái nhìn phải, thấy không ai, đề thấp giọng mở miệng nói: "Có phải cô không muốn gả cho Lâm Ý Thành? Cho nên muốn tìm anh cả giúp cô giải trừ hôn nhân?"

Hứa Tiểu Tiểu không nói chuyện.

Hứa Nam Gia ngẩng cao đầu, nâng cằm "Cô thật đúng là ngây thơ! Cô có biết, nhà họ Lâm và nhà họ Hứa liên hôn, là ai nói ra không?"

Một câu, tựa như một chậu nước lạnh đổ xuống đầu.

Hứa Tiểu Tiểu kinh ngạc sững sờ tại chỗ.

Cô khiếp sợ nhìn Hứa Nam Gia, cảm giác cả người như rơi vào hầm băng, tay chân lạnh lẽo.

Là.....

"Không sai, chính là anh cả." Hứa Nam Gia cười lạnh một chút, "Trong tương lai nhà họ Lâm và nhà họ Hứa hợp tác một hạng mục lớn cần sự tín nhiệm vô cùng lớn, chỉ có liên hôn mới có thể gắn lợi ích của hai nhà làm một. Mà lần này, anh cả đến thành phố H, chính là vì hạng mục này. Anh ấy vì hạng mục này chuẩn bị nửa năm, cô cho rằng anh ấy sẽ hủy bỏ hôn ước?"

Hứa Tiểu Tiểu không thể tin được nhìn chằm chằm Hứa Nam Gia, miệng mở lớn.

"Xì ~ một đứa đã loại không có cha, cô còn muốn tìm người đáng về gì, để cô gả cho Lâm Ý Thành, cũng là nâng đỡ cô! Cô vẫn nên ngoan ngoan chuẩn bị gả đi. Đừng vọng tưởng giờ trò gì!"

Nói xong lời này, Hứa Nam Gia không hề để ý tới cô, xoay người lên lầu.

Chỉ còn lại một mình Hứa Tiểu Tiểu đứng ở phòng khách.

Cô dùng sức cầm di động, trên mu bàn tay nổi gân xanh.

Anh cả tốt với cô như vậy..... Chẳng lẽ chỉ là bởi vì, muốn cho cô đi liên hôn?

Cô nghĩ tới bản thân thân cận với Lâm Ý Thành, sau khi anh cả đi vào, cũng không hỏi bọn họ đang làm gì, tất cả, đều giống như đáng về hiểu rõ.....

Cho nên, toàn bộ, thật sự đều như Hứa Nam Gia nói?

Chân cô mềm nhũn, ngã ngồi trên sofa.

Cô và anh cả mới quen nhau không đến nửa tháng, thời gian tiếp xúc với ở bên nhau cũng không nhiều lắm, cô không hiểu con người anh cả.

Càng thêm không biết lời của Hứa Nam Gia là thật giả.

Cô ngồi chỗ đó, tự hỏi, di động đổ chuông, bỗng nhiên phá vỡ sự tĩnh lặng của căn phòng.

Cô lập tức cúi đầu.

Tưởng anh cả gọi điện đến.

Lại không nghĩ rằng, hiện người gọi lại là: Lương Mộng Nhân.

Cô nhú mày, nghe máy: "Alo."

Giọng Lương Mộng Nhân truyền tới, "Cô còn không tới? Hứa Tiểu Tiểu, sao cô lại có thể máu lạnh như vậy, tôi thật là nhìn lầm cô rồi! Kia dù sao cũng là mẹ viện trưởng, sao cô có thể tuyệt tình như vậy....."

Nói xong những lời này, không đợi cô mở miệng, Lương Mộng Nhân trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Quả thực không thể hiểu được.

Hứa Tiểu Tiểu vừa có ý nghĩ này thì thấy Đường Diễm Diễm chạy vội tới bên cạnh cô, "Chị Tiểu Tiểu, không tốt! Xảy ra chuyện lớn rồi!"

Hứa Tiểu Tiểu vội vàng đứng lên, "Làm sao vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Dạy cô làm người như thế nào

Đường Diễm Diễm chạy thở hổn hển, khom thắt lưng: "Lúc này Cương Đại Bản gọi điện thoại cho em, nói là viện trưởng sinh bệnh nằm viện!"

Hứa Tiểu Tiểu theo bản năng mở miệng: "Là viện trưởng hiện giờ?"

Đường Diễm Diễm lập tức lắc đầu, "Không phải, không phải, là mẹ viện trưởng trước kia. Ngày hôm qua mẹ sinh bệnh, nằm viện!"

"Cái gì? Bệnh viện nào?"

Đường Diễm Diễm lấy tờ giấy trong tay ra, "Chị Tiểu Tiểu, em đã giúp chị lấy được số phòng."

Hứa Tiểu Tiểu nhận lấy, nhìn thoáng qua, lập tức chạy tới phòng ngủ của mình, lấy tất cả tiền mặt và thẻ ngân hàng mang theo, sau đó ra cửa.

Viện trưởng tuy rằng không tốt với cô, hiểu lầm cô.

Nhưng dù sao viện trưởng cũng giống như mẹ, dưỡng dục cô hơn hai mươi năm, vào lúc mẹ gặp khó khăn, Hứa Tiểu Tiểu không thể khoanh tay đứng nhìn.

Một đường bắt xe tới bệnh viện, cô đi thẳng đến phòng bệnh.

Tay đặt trên tay nắm cửa, lại lập tức dừng lại.

Bởi vì, xuyên qua cửa kính phòng bệnh, sau khi nhìn thấy tình huống trong phòng, trái tim cô co lại.

Trong phòng bệnh, Lâm Ý Thành ngồi trên sofa, Lương Mộng Nhân đứng bên cạnh, nắm anh tay, đang khóc thút thít, đôi mắt hồng hồng, nhìn đặc biệt đáng thương.

Tầm mắt Hứa Tiểu Tiểu dừng ở trên tay hai người đang nắm.

Cô rũ ni mắt, lúc này mới phát hiện, nội tâm chỉ còn lại có chua xót và châm chọc, những khổ đau khó chịu đó, có lẽ đã quen, đã phai nhạt không thể phát hiện.

Cô tạm dừng một chút, thoải mái hiện ngang đầy cửa phòng bệnh ra.

Sau khi nghe tiếng động, Lương Mộng Nhân ngẩng đầu nhìn qua, sợ tới mức lập tức rút tay mình về.

Mà Lâm Ý Thành sau khi thấy Hứa Tiểu Tiểu, đôi mắt khẽ rung lên.

Anh ta ho khan một tiếng, đứng lên.

Hứa Tiểu Tiểu nhìn hai người một cái, không để ý đến bọn họ, chỉ nhìn về phía viện trưởng nằm trên giường bệnh, lạnh giọng hỏi: "Viện trưởng làm sao vậy?"

Lương Mộng Nhân nắm chặt nắm tay, nhìn diễm đạm đáng yêu, như cố nén nhục nhã, "Hứa Tiểu Tiểu, tôi biết cô và mẹ viện trưởng có chút hiểu lầm, nhưng mà buổi chiều ngày hôm qua lúc mạng sống của viện trưởng nguy cấp, tôi gọi điện thoại cho cô, bảo cô chuẩn bị chút tiền đưa tới bệnh viện, cô lại thờ ơ....."

Cô ta chỉ vào Hứa Tiểu Tiểu mắng: "Hiện cô còn tới đây làm gì? Là đến xem tôi và mẹ viện trưởng có bao nhiêu đáng thương sao? Vậy cô phải thất vọng rồi!"

Nói xong câu đó, cô ta quay đầu nhìn về phía Lâm Ý Thành: "Sau đó tôi gọi điện cho anh Ý Thành, ít nhiều anh Ý Thành tới đúng lúc, sắp xếp phòng bệnh VIP....."

Cô ta nói xong câu đó, cúi thấp đầu xuống, lau nước mắt.

Hứa Tiểu Tiểu nghe được lời này, tức giận nắm chặt tay.

Trước không nói, buổi chiều ngày hôm qua, một cú điện thoại cô cũng không nhận được.

Chỉ nói vào lúc sự sống của mẹ viện trưởng bị đe dọa, rốt cuộc Lương Mộng Nhân suy nghĩ cái gì? Lại có thể dùng chuyện này để giả bộ đáng thương?

Cô ta không sợ, ngộ nhờ Lâm Ý Thành không tới, viện trưởng làm sao bây giờ?!

Người phụ nữ này, sao lại có thể đáng giận như vậy!

Cô lười nhìn bọn họ diễn kịch, trực tiếp đi đến bên giường bệnh của viện trưởng, cầm lấy hồ sơ bệnh án, lúc đang muốn nhìn xem, Lương Mộng Nhân lại đột nhiên tiến lên một bước, trực tiếp vươn tay đẩy cô ra, "Cô đừng ở chỗ này mèo khóc chuột già từ bây giờ!"

Nhưng Hứa Tiểu Tiểu vẫn liếc mắt thấy được nội dung trong hồ sơ bệnh án.

Là đột quỵ cấp tính!

Như vậy bệnh, đừng nói chậm trễ một phút đồng hồ, dù là vài giây, cũng có thể nguy hiểm đến sống chết!

Cô tức giận mở miệng: "Lương Mộng Nhân, hôm nay tôi sẽ dạy cho cô làm người như thế nào!"

Nói xong câu đó, cô giơ bàn tay lên, mạnh mẽ đánh Lương Mộng Nhân!

Bạn đang đọc truyện *Sao Vãn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Người cô từng yêu

Lương Mộng Nhân dám lấy sống chết của viện trưởng diễn trò!

Cô phải đánh cô ta đến cha cũng nhận không ra!

Trong lòng Hứa Tiểu Tiểu kìm nén quá đủ rồi, muốn hung hăng giáo huấn cô ta.

Nhưng mà trăm triệu không ngờ, cánh tay vung lên, lại lập tức bị Lâm Ý Thành bắt được, cô quay đầu, thấy Lâm Ý Thành tức giận quát khê nói: "Em làm loạn cái gì?"

Làm loạn cái gì?

Mọi thứ mình làm, ở trong mắt anh ta, đều là làm loạn.

Cô mỉm cười cay đắng.

Vừa định muốn nói gì, lại thấy trước mặt tối lại, chột.....

"Bốp!"

Một cái tát vang dội đánh vào mặt cô.

Mùi vị tanh nồng tràn đầy khoang miệng.

Cô quay đầu, thấy Lương Mộng Nhân thu tay, sau đó cô ta lập tức lui về sau một bước, kéo khoảng cách với cô.

"Hứa Tiểu Tiểu, một cái tát này, tôi thay mẹ viện trưởng đánh, đánh cô lòng lang dạ sói!"

Lương Mộng Nhân nói xong câu đó, trong ánh mắt loé về hạ hê.

Lần trước ở cô nhi viện, sau khi cô ta bị Hứa Tiểu Tiểu đánh một trận, vẫn luôn muốn đánh lại, không nghĩ tới lần này, bị cô ta bắt được cơ hội.

Cô ta nói xong câu đó, thấy Lâm Ý Thành khiếp sợ nhìn qua, lập tức cúi đầu, bật khóc, "Mẹ viện trưởng tốt với cô như vậy, cô lại gây ồn ào trong phòng bệnh của mẹ, cô muốn thế nào?"

Trên má Hứa Tiểu Tiểu nóng rát, chờ cô phục hồi tinh thần lại, tức giận tràn ngập toàn thân, cô tức giận muốn đánh lại!

Cô giãy giụa, nhưng cánh tay bị Lâm Ý Thành giữ chặt, căn bản không thể động đậy.

Cô tức giận vuron chân, đá Lương Mộng Nhân.

Lại bị Lâm Ý Thành ngăn lại: "Hứa Tiểu Tiểu, em làm loạn đủ chưa!"

Động tác của Hứa Tiểu Tiểu cứng đờ, cả người tựa như hoá đá.

Cô nhìn chăm chăm Lâm Ý Thành.

Không khí trong lồng ngực như bị rút đi, bị đè nén đau đớn vô cùng.

Làm loạn đủ chưa?

Có phải..... Anh ta cũng cảm thấy, Lương Mộng Nhân nói đúng?

Đây là Lâm Ý Thành.

Người cô đã từng yêu.

Gặp chuyện, mãi mãi đều tin tưởng Lương Mộng Nhân.

Cô nắm chặt nắm tay, cảm giác đáy lòng đau đớn, từng chút từng chút, lan tràn khắp người, đau đến hốc mắt cô đều đã uon ướt, lại cố gắng ép nước mắt trở về.

Cô vuron đầu lưỡi, liếm vết máu khoe môi, nghiêng đầu, cười chế giễu, "Lâm Ý Thành, kỳ thật anh thích Lương Mộng Nhân đúng không?"

Lời này rơi xuống, Lâm Ý Thành nhăn mày lại, "Em nói bậy gì đó?"

Đối diện ánh mắt của cô, tuyệt vọng, thâm thúy, hoà lẫn với lạnh băng xa lạ như vậy, Lâm Ý Thành lập tức luống cuống.

Không biết vì sao, anh ta cảm giác như ngay sau đó sẽ mất đi cô vậy.

Anh ta lập tức giải thích, "Vừa rồi không phải như em nhìn thấy, là cô ấy khóc rất đáng thương, cô ấy thương tâm như vậy, nên anh không đẩy cô ấy ra, hơn nữa anh đã giải thích với em rất nhiều rồi, cô ấy và anh là anh em tốt, không có cô ấy, anh cũng không có khả năng quen em, em đừng nghĩ nhiều được không?"

"Anh tới nơi này, cũng không phải bởi vì cô ấy, là bởi vì em! Viện trưởng có ơn dưỡng dục với em, Hứa Tiểu Tiểu, người không thể quên nguồn gốc! Chúng ta là vợ chồng sắp cưới, em làm sai chuyện này, anh sẽ giúp em sửa đúng!"

Đúng vậy.

Anh ta nhận định cô đã làm sai chuyện.

Hứa Tiểu Tiểu cup mắt, bỗng nhiên cảm thấy lại về tám tháng trước.

Cũng là như thế này.

Anh ta đứng ở cô trước mặt nói, "Hứa Tiểu Tiểu, chỉ cần em thề với anh, về sau không hề đi tìm người khác, không hề vì tiền phản bội anh, anh có thể suy xét tha thứ cho em."

Lúc ấy cô nhếch môi, nói: "Lâm Ý Thành, chúng ta chia tay đi."

Bạn đang đọc truyện *Sao Vẫn Cứ Luôn Thích Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.